

ที่มีคำตอบ ๗

ISBN :

ที่ปรึกษาการศึกษาบัณฑิต

ที่ปรึกษา

บรรณาธิการบริหาร

เรียบเรียง

กองบรรณาธิการ

ประสานงาน

ออกแบบปกและรูปเล่ม

จัดรูปเล่ม

ภาพประกอบ

โดย คุณครูไมใหญ่

978-616-91705-0-1

พระเทพญาณมหามุนี วิ. (ไชยบุญย์ ธรรมชัย)
พระภิกษุวิริยคุณ (เผด็จ ทตตชีโว)

พระครูใบฎีกาอานวยศักดิ์ มุนิสกุโก

พระไชยยศ ยสวโร

พระมหาเสถียร สุวณฺณจิตโต ป.ธ. ๙

พระสมศักดิ์ จันทสิโล Ph.D.

พระมหาสุวิทย์ ธรรมิกมุนี ป.ธ. ๙

พระมหาวิริยะ ธรรมสารี ป.ธ. ๙

เมตตา สุวิตวงศ์, วิชาญ ไตรวิเชียร,

รัตนภรณ์ ชุนทรศม์

ขวัญจิตต์ จิตสินธุ

จารุวรรณ วคินสกุล

พระมหาพุทธศักดิ์ รตนชัย, พระจิรวาท จิรวชิโร,

ไพฑูรย์ สืบสาย, ศุภลักษณ์ พงษ์พิทักษ์,

ธยานี สุภาวิมล, อรอนงค์ เกิดรักษ์,

จินดา ช่วยเกิด, สุพิชญา ศรีสกุล

วลัยลักษณ์ มงคลกาวิล, สุดปรารถนา จารุชาติ

เมตตา สุวิตวงศ์ และ DM&S Advertising Co., Ltd.

พระบัณฑิต ชิตตปญโญ

กองการ์ตูน

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

พระเทพญาณมหามุนี วิ. (ไชยบุญย์ ธรรมชัย)

ที่มีคำตอบ ๗ -- ปทุมธานี : มูลนิธิธรรมวันธรรม, ๒๕๕๖.

๓๒๔ หน้า.

๑. พุทธศาสนา--การศึกษาและการสอน. ๒. พุทธศาสนา--คำถามและคำตอบ

I. กองการ์ตูน, ผู้วาดภาพประกอบ. II. ชื่อเรื่อง ๒๙๔.๓๐๗

พิมพ์ครั้งที่ ๑ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

จำนวน ๑๕,๐๐๐ เล่ม

ลิขสิทธิ์ มูลนิธิธรรมวันธรรม www.tawandhamma.org

ตู้ ป.ณ. ๑๒๒ อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี ๑๒๑๒๐

email : info@tawandhamma.org

พิมพ์ที่ บริษัท รุ่งศิลป์การพิมพ์ (๑๙๗๗) จำกัด

เนื่องในวาระอุปสมบทอุทิศชีวิต
สามเณรเปรียญธรรม ๑๘ รูป
ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย
วันวิสาขบูชา ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

คำนำ

ศรัทธา คือความเชื่อในการตรัสรู้ธรรม แห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะ ความศรัทธาดังกล่าว จึงสามารถดำรงรักษา พระพุทธธรรมคำสอนให้สืบทอดยาวนานมา จนปัจจุบัน แต่ในท่ามกลางผู้มีศรัทธาทั้งหลาย การที่จะมีบุคคลผู้มีศรัทธาถึงขนาดกล้าเอา ชีวิตเป็นเดิมพันมุ่งมั่นปฏิบัติจนสามารถเข้าถึง ธรรมแห่งพระพุทธองค์ได้นั้นก็ยากจะพบเห็น และแม้จะพบเห็นก็ตามก็ยากจะพบบุคคล ผู้รู้ผู้เห็นธรรมที่จะกล้าสละชีวิตเป็นเดิมพัน เพื่อนำสิ่งที่รู้ที่เห็นมาสั่งสอนชาวโลกให้รู้ตาม โดยไม่หวั่นเกรงต่อกระแสในสังคมของคนไม่รู้ และยังกลับต่อต้าน ล้อเลียน หรือมุ่งทำลาย ชื่อเสียงเกียรติคุณ สร้างความเข้าใจผิดให้กับ ผู้คนในบ้านเมือง หากใครทำได้เช่นนี้ย่อม

จะเป็นที่เคารพบูชากราบไหว้ของเหล่ามนุษย์
และเทวดาทั้งหลาย อีกทั้งยังถือเป็นแบบอย่าง
อันประเสริฐที่ก่อให้เกิดบุคคลผู้มีศรัทธาและ
ปรารถนาจะเจริญรอยตาม

หนังสือเล่มนี้ เป็นผลมาจากความ
ศรัทธาที่สามารถไปรู้ไปเห็นสิ่งที่สอดคล้อง
กับพระพุทธธรรมคำสอนที่ปรากฏในพระ
ไตรปิฎก โดยเฉพาะเรื่องราวเกี่ยวกับกรรม
และผลของกรรม เพื่อจะน้อมนำมาเป็น
แนวทางปฏิบัติและเป็นแบบอย่างให้ละเว้น
ความชั่ว ทำแต่ความดี และทำใจให้ผ่องใส
จนก่อให้เกิดศรัทธาตั้งมั่น สามารถรู้และ
เห็นชีวิตในโลกนี้อย่างถูกต้องตรงตามความ
เป็นจริง และละทิ้งสิ่งไม่เป็นสาระเพื่อ

แสวงหาสิ่งที่เป็นสาระ ดังปรากฏมีบุคคลผู้
ปรารถนาจะเจริญรอยตาม นั่นคือสามเณร
ผู้เป็นเหล้ากอน่อเนื้อผู้กล้าจำนวน ๑๘ รูป
ที่ตั้งกุศลเจตนาอย่างสูงส่งพร้อมเข้ารับการ
อุปสมบทอุทิศชีวิตถวายเป็นพุทธบูชาในวัน
วิสาขบูชา ที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

เพราะพระเดชพระคุณพระเทพ
ญาณมหามุนี (หลวงพ่อัมมชโย) ท่าน
แกร่งกล้าเช่นนี้ จึงมีผู้กล้าก้าวตามทุก
ย่างก้าว เพื่อให้เป็นย่างก้าวอันจะนำไป
สู่ความหลุดพ้น และนำพาทุกคนสู่ที่สุด
แห่งธรรม

คณะผู้จัดทำ

กองวิชาการ ๐๑

สารบัญ

โอวาทพระเทพญาณมหามุนี	๑๕
โอวาทพระภิกษุสงฆ์	๒๓
ประวัติสามเณรเปรียญธรรม	๒๘
จากใจคุณครูไม่ใหญ่	๓๑
ทำไมถึงชื่อ “ครูไม่ใหญ่”	๓๙
๑ รุ่งแล้วร่วง	๘๐
๒ มักเจอเรื่องก่อนทำบุญ	๘๖
๓ ได้เงินก้อนมาฟรี ๆ	๘๘
๔ บ้านใหม่ของเรา	๙๒
๕ รวยนับปล้น	๙๔
๖ ครอบครัวแตกแยก	๙๘

๗	พ่อผู้เสียสละ	๑๐๐
๘	อย่าปล่อยให้ยายเหงา	๑๐๔
๙	เพื่อนสนิท	๑๐๖
๑๐	พี่สาวเปลี่ยนไป	๑๑๐
๑๑	อย่าประมาทในวัย	๑๑๔
๑๒	ลิปลือช่น	๑๑๘
๑๓	ปากแห้งเพดานโหว่	๑๒๒
๑๔	เกิดมาคอเอียง	๑๒๖
๑๕	กินยาลดความอ้วน	๑๒๘
๑๖	รักคนเจ้าชู้	๑๓๒

๙ เรื่องยาว

๑๗ เราสามคน (ตอน ๑) ๑๓๘

๑๘ เราสามคน (ตอน ๒) ๑๔๒

๑๙ เราสามคน (ตอน ๓) ๑๔๖

๒๐ สອງเรา (ตอน ๑) ๑๕๒

๒๑ สອງเรา (ตอน ๒) ๑๖๒

๒๒ สອງเรา (ตอน ๓) ๑๖๔

๒๓ สອງเรา (ตอน ๔) ๑๖๖

๒๔ สອງเรา (ตอน ๕) ๑๗๐

๒๕ ทุกอย่าง...เฟลอป็นสำเร็จ! (ตอน ๑) ๑๗๒

๒๖ ทุกอย่าง...เฟลอป็นสำเร็จ! (ตอน ๒) ๑๘๔

๒๗ ทุกอย่าง...เฟลอป็นสำเร็จ! (ตอน ๓) ๑๙๖

๒๘ ทุกอย่าง...เฟลอป็นสำเร็จ! (ตอน ๔) ๒๖๘

๒๙ ทุกอย่าง...เฟลอป็นสำเร็จ! (ตอน ๕) ๒๗๒

๓๐ ทุกอย่าง...เฟลอป็นสำเร็จ! (ตอน ๖) ๒๗๖

นำนั่งสมาธิเบื้องต้น ๒๙๓

รายนามเจ้าภาพร่วมอนุโมทนาบุญ ๓๐๐

โอวาทพระเทพญาณมหามุนี

ข้าศึกมากไม่สำคัญ สำคัญลูกต้องชนะ

บวชเป็นพระแล้ว ให้ทำอย่างพระเดช
พระคุณหลวงปู่พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)
พระผู้ปราบมาร บวชวันหนึ่งรุ่งขึ้นอีกวันหนึ่งก็
ปฏิบัติธรรมเรื่อยมา ลูกตั้งใจดีที่บวชอุทิศชีวิต
เป็นสิ่งที่บังเกิดขึ้นได้ยากในโลก เฉพาะผู้มีบุญ
บารมีมาก ๆ ที่สั่งสมมาอย่างดีหลายภพหลาย
ชาติแล้วเท่านั้น จึงจะเกิดจิตสำนึกกระตุ้น
เตือนให้รู้สึกอยากบวชตลอดชีวิต มนุษย์
เทวดาทั้งหลายต่างอนุโมทนา

แจกเช่นเดียวกับพระบรมโพธิสัตว์
ปรารถนาจะเป็นพระพุทธเจ้า พระองค์ตั้งเป้า
หมายแล้วทำตามมโนปณิธานนั้นโดยเอาชีวิต
เป็นเดิมพัน สละทรัพย์ตั้งแต่เล็ก ๆ น้อย ๆ

จนถึงสมบัติจักรพรรดิ สละอวัยวะ ชีวิต แม่บุตร ภรรยา ใครอยากได้อะไรก็เอาไป เรียกได้ว่า สละทุกสิ่งทุกอย่าง เพื่อความเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะฉะนั้นลูกต้องตั้งใจเอาชีวิตเป็นเดิมพันให้เหมือนพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเรา

ลูกตั้งใจบวชอุทิศชีวิต ตอนนี้ชีวิตลูกเป็นของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่ใช่ของเราแล้ว ลูกยังอยู่ในวัยที่แข็งแรงสดชื่น ให้ตั้งใจศึกษาพระธรรมวินัยให้ดี ให้แตกฉานเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

เมื่อลูกประกาศ “บวชตลอดชีวิต” ก็มีข้าศึกแล้ว เหมือนลงสนามรบ ข้าศึกจะมีมากแค่ไหน ไม่สำคัญ สำคัญลูกต้องชนะมัน ต้องห่างจากสิ่งที่เป็นข้าศึกต่อกุศลและพรหมจรรย์ทั้งกายและใจ ถ้าใกล้เพราะมีภารกิจ อย่าชิด ไม่ชิดทั้งกายและใจ เพราะผู้ที่ตั้งใจอย่างนี้แต่ไป

ไม่ตลอดก็มี เหมือนตั้งใจจะเป็นพระสัมมา
สัมพุทธเจ้า ได้เป็นก็เยอะ ไม่ได้เป็นก็เยอะ
ทุกพระองค์ต้องเอาชีวิตเป็นเดิมพัน เพราะ
ฉะนั้นลูกต้องเอาชีวิตเป็นเดิมพัน

ในสนามรบ มีข้าศึก มีผู้พ่าย มีอย่างนี้
อยู่เรื่อย ๆ ทั้ง ๆ ที่จุดเริ่มต้นก็ตั้งใจดี แต่ไม่ได้
ด้อย่างที่ตั้งใจ เพราะฉะนั้นลูกต้องรู้จักข้าศึก
อะไรที่เป็นข้าศึกต่อการกุศลและพรหมจรรย์
พระอุปัชฌาย์ท่านสอนก็มีมัญฐาน ผม ขน เล็บ
ฟัน หนัง เป็นสิ่งที่เห็นได้ง่ายด้วยตา ไม่ต้องไป
ดูของคนอื่น ดูของเรา ไม่สะอาดอย่างไรเรารู้
ร่างกายเราเป็นที่กำเนิดของเห็บ ที่ต้องอาบน้ำ
ล้างหน้า แปรงฟัน ใส่ของหอมเพราะตัวเรา
เห็บ ไม่คิดก็ไม่ได้อะไร คิดไม่ได้เพราะไม่ได้
คิด เพราะฉะนั้นต้องคิด ไม่ใช่ฟังเป็นพิธีกรรม
เท่านั้น นั่นท่านให้อาวุธเราไว้ต่อสู้กับข้าศึก

ในสนามรบ มีผู้เพเลียงพล้ำ มีผู้ชนะ
ลูกเลือกเอา จะเป็นอย่างไร พันธู้อย่างลูก
เกียดาก เพราะฉะนั้นสิ่งที่ได้จากพระอุปัชฌาย์
ต้องนึกทบทวนบ่อย ๆ ตอกย้ำให้เหมือนตอก
ตะปู ตอกที่เดียวไม่ได้ ต้องตอกบ่อย ๆ ต้องบอก
ตัวเองทุกวัน “บวชตลอดชีวิต” เป็นพระอย่าง
เดียว มุ่งไปสู่พระภายใน องค์เดียวไม่พอ ต้อง
เข้าไปให้หนาแน่น ต้องเห็นเข้าถึงตัวจริงให้ได้
สตรียิตตังคเป็นข้าศึกตัวปลอม

ถ้าลูกรบชนะศึก รุ่งเรืองที่ตามมาในภายหลัง
ไม่ว่าจะอายุมากหรือน้อยจะเดินตามรอย ลูก
ถูกยกระดับจากธงในตลาดเป็นธงชัยสุดยอดเสา
เป็นตัวอย่างของผู้ชนะ ลูกจะเป็นผู้แพ้หรือผู้ชนะ
นับจากนี้ไป เวลาหลวงพ่อก็มีไม่มาก อย่าให้
หลวงพ่อปลิ้มพรีนะ ให้หลวงพ่อดำปลิ้มตลอด
ชาติ

รักษามโนปณิธานเอาไว้ให้ดี ต้องชนะ
พ่ายไม่ได้ ดูพระเดชพระคุณหลวงปู่ฯ เป็นหลัก
ถ้าไม่ทันก็ดูพระมหาเถระ ถ้าไม่ทันก็เอา
ตัวเราเป็นหลัก ไปตั้งหลักให้ดี อย่าให้เทวดา
อนุโมทนาฟรี วันใดที่ลูกเข้าถึงธรรม ไปดู
เทวดาอนุโมทนาจริง หรือหลวงพ่อบุญดลอย ๆ
หรืออนุโมทนาจริง เขาอนุโมทนากันอย่างไร
ถึงวันนั้นลูกจะได้เห็น ลูกอยู่ในสายตาเขา
ตลอด อย่าคิดว่าเราอยู่ตามลำพัง ถ้าคิดได้
อย่างนี้ ลูกเอาตัวรอด ถ้าคิดว่าลูกอยู่ตาม
ลำพังลูกพ่ายแล้ว ลูกต้องจัดอยู่ในผู้ชนะ ไม่ใช่
ผู้แพ้ นื่อง ๆ จะตามมาอีกมาก ที่เอาลูกเป็น
ธงชัย รุ่งสืบต่อ คือ ลูก ๆ ทั้งหลาย อย่าให้
สร้างกันเหนียวฟรี มันเหนียวทั้งทีม ต้องมีการ
สืบทอดอย่างมีคุณภาพ เขารุ่นสร้างวัด ของลูก
รุ่นสร้างโลก ถ้าบวชได้หลาย ๆ ชั้น ลูกจะเข้าใจ

หลวงพ่อดีใจ ดีใจมากเลยที่ลูกบวช
ลูกเณรจะเป็นกำลังสำคัญของพระพุทธศาสนา
และเป็นกำลังใจให้แก่สังฆมณฑลด้วย บุญจาก
การบวชจะถึงกับโยมพ่อโยมแม่ มนุษย์และ
เทวดาทั้งหลาย จะเป็นตัวอย่างแก่น้องเณรรุ่น
ต่อ ๆ ไป ให้ลูกเณรตั้งใจฝึกฝนอบรมตนเอง
ให้ดี จะทำให้บวชสองชั้นได้ในวันเวลาที่เหลือ
อยู่นะลูกนะ

จากหลวงพ่อคุณสมมุติ

โอวาทพระภาวนาวิริยคุณ

เอาชีวิตเป็นเดิมพัน

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงให้ความสำคัญกับการปฏิบัติมรรคมืองค์ ๘ อย่างสูงที่สุดในพระพุทธศาสนา โดยพระองค์ถึงกับตรัสว่า ธรรมะทั้งหลายที่พระองค์ทรงสั่งสอนนั้น ประชุมรวมกันในมรรคมืองค์ ๘

ลูกเณรเคยอ่านหนังสือนวโกวาทกันมาแล้ว เรื่องต่าง ๆ ทั้งหมดนั้นเป็นข้อปฏิบัติที่สนับสนุนการปฏิบัติมรรคมืองค์ ๘ ทั้งสิ้น ที่ผ่านมาระเรียนกันแบบแปลเอาความหมายแต่ไม่เคยเจาะลึกลงไปในเชิงปฏิบัติ ลูกไปพิจารณาดูให้ดีเพราะเรื่องที่หลวงพ่อนำมาเทศน์ตั้งแต่บวชมาไม่เกินจากเนื้อหาในหนังสือนวโกวาท

หากเราเจาะลึกมรรคมีองค์ ๘ ลงไปในเชิงปฏิบัติ มีหลักสำคัญในการฝึก คือ ต้องทำให้ได้สัดส่วนควบคู่กันไปทั้ง ๘ อย่าง และต้องปฏิบัติอย่างเอาชีวิตเป็นเดิมพัน ถ้าไม่เอาชีวิตเป็นเดิมพันแล้ว ดวงปฐมมรรคไม่เกิด เมื่อดวงปฐมมรรคไม่เกิด เราจะได้แค่ makkelijk ไม่ได้ประโยชน์อะไรจากความรู้ที่ได้ร่ำเรียนมา จะเร็วหรือช้าก็มักจะลาสิกขาออกไป แต่คนที่ตั้งใจจะเอาชีวิตเป็นเดิมพันนั้นไม่ใช่ว่าตั้งใจแล้วจะทำได้เลย ในเบื้องต้นจะต้องมีการวางพื้นฐานก่อน แม้แต่เจ้าชายสิทธัตถะยังต้องใช้เวลาบ่มนิสสัยเอาชีวิตเป็นเดิมพันถึง ๖ ปี

สำหรับลูกเณร คำถามที่ต้องถามตัวเองคือ วันนี้ทุกอย่างที่เราเข้าไปทำเราเอาชีวิตเป็นเดิมพันในการทำสิ่งนั้นๆ แล้วหรือยัง ถ้าเราทำอย่างนี้ได้ทุกเรื่องไป ถึงคราวลงมือนั่งสมาธิก็จะสามารถฝึกใจให้หยุดนิ่งได้ และจะเข้าใจธรรมะที่ละเอียดลึกซึ้งได้ไม่ยาก

พระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) พระเดชพระคุณหลวงพ่อดมฺชโย และคุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง ท่านจับหลักนี้ได้ ท่านจึงทุ่มเทเอาชีวิตเป็นเดิมพันในการประพฤติปฏิบัติธรรม เป็นต้นแบบของยอดนักสร้างบารมีให้กับ ลูกเณร และผู้ที่ตามมาในภายหลังได้เจริญรอยตาม

หลวงพ่อบอกฝากลูกเณรไว้ ชีวิตพระในพระพุทธศาสนา ถ้าจะฉันท้าวญาติโยมแล้วไม่เป็นหนี้หนี้มีอยู่ทางเดียวคือ ต้องเอาชีวิตเป็นเดิมพันในการฝึกตัว ไม่อย่างนั้นก็ฉันท้าวเขาฟรี เมื่อฉันทฟรีแล้วไม่มีอะไรจะให้โยม เราก็เป็นหนี้โยม สำนวจตัวเราเองนะลูก ไม่อย่างนั้นจะจับทศกัณฐ์ เพราะตั้งแต่เริ่มสร้างวัดมา คุณยายท่านย้ำเสมอว่า ให้พวกเราเอาชีวิตเป็น

เต็มพ้นในการปฏิบัติธรรมและฝึกฝนตนเอง แล้วสมบัติจะมาเอง หลวงพ่อก็เห็นมาตลอดว่า สมบัติมาจริง ๆ คนเขาทำบุญมาให้เราสร้างวัดจนถึงทุกวันนี้

อีกสิ่งหนึ่งที่ลูกต้องระวังให้มาก คือ ต้องไม่สะสมสมบัติ เพราะเป็นเครื่องเหนี่ยวรั้งใจ เราให้มีกังวล แล้วจะไม่มีเวลาฝึกตัว เพราะมัวห่วงของห่วงของ สภาพใจเช่นนี้จะทำให้เราไม่กล้าเอาชีวิตเป็นเดิมพัน หรือแม้ก็ไม่มีอารมณ์เอาชีวิตเป็นเดิมพัน แต่ถ้าสมบัติน้อยจะฝึกตัวให้อยู่ในพระธรรมวินัยได้มาก ชีวิตพรവാสคับแคบเพราะมีบุตร ภรรยา สามี แม่มาบวชเป็นพระแล้วยังมีสมบัติมาก ก็ทำให้ชีวิตสมณะคับแคบเช่นกัน

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงต้องการให้พระภิกษุดำรงชีวิตเหมือนไม้ใหญ่ คือใหญ่ด้วยศีลด้วยธรรม ใหญ่ด้วยมรรคมืองค์ ๘ แต่

กินน้ำน้อย คือ ใช้ปัจจัย ๔ น้อย มีเพียงผ้าไม่ก็
พื้น เรื่องอาหารก็ไม่ต้องยกครัวไป มีบาตรใบเดียว
ก็เพียงพอ ที่พักที่อาศัยก็ใช้โคนไม้ เจ็บป่วย
ก็นินยาดองด้วยน้ำมูตรเนา เพียงเท่านั้นก็พอ
จะหล่อเลี้ยงชีวิตไว้เพื่อฝึกปฏิบัตินิสัยมรรค
มืองค์ ๘ ได้แล้ว ไปฝึกกันให้ดี แล้วลูกจะเป็น
ผู้ที่มีความองอาจ สง่าผ่าเผยไปตลอดชีวิต
และจะเป็นผู้ที่ไม่หวั่นไหวต่ออุปสรรคใดๆ
ทั้งสิ้น นี่คือคุณค่าสูงสุดของการเรียนธรรมะ

พระเทพวรญาณ

ประวัติสามเณรเปรียญธรรม เนื่องในวาระอุปสมบทอุทิศชีวิต ๑๘ รูป

สามเณร ทินพัฒน์ ศิริพันธ์
ป.ธ. ๘

ฉายา สารตฤชโย
คำแปล ผู้มีชัยชนะด้วยประโยชน์
อันเป็นแก่นสาร

เกิด ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๓๓

บรรพชา ๖ เมษายน พ.ศ.๒๕๔๕

ภูมิลำเนา จ.ลำปาง

นามบิดา นายสุทิน ศิริพันธ์

นามมารดา นางจันทนา ศิริพันธ์

ประสบการณ์การสร้างบารมี

พ.ศ.๒๕๔๙ - ๒๕๕๑ อบรมสามเณรใหม่ วัดพระธรรมกาย
พ.ศ.๒๕๔๙ - ๒๕๕๓ อบรมสามเณรภาคฤดูร้อน
พ.ศ.๒๕๕๐ - ๒๕๕๒ คณะกรรมการสามเณร
พ.ศ.๒๕๕๓ รองประธานคณะกรรมการสามเณร
พ.ศ.๒๕๕๓ - ๒๕๕๖ คณะกรรมการอบรมบาลีก่อนสอบ
พ.ศ.๒๕๕๔ ประธานคณะกรรมการสามเณร
เดินธุดงค์อัญเชิญหลวงพ่อทองคำ
ประดิษฐาน ณ วัดปากน้ำ

คติธรรม เราเกิดมาสร้างบารมี

จากใจ

นับตั้งแต่วันแรกที่สามเณรเข้าสู่ได้ร่วม
เงาผ้ากาสาวพัสตร์ สามเณรรู้สึกภาคภูมิใจมากที่ได้มา
บวชเป็นสามเณรวัดพระธรรมกาย ได้ฝึกฝนอบรม
ตนเอง เรียนรู้การอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ เรียนรู้
ความเป็นจริงของชีวิต ทำให้สามเณรซาบซึ้งอุดมการณ์
และเป้าหมาย และได้ฝึกฝนอบรมตนเองด้วยบทฝึกที่
เข้มข้นขัดเกลาคุณธรรมต่าง ๆ ให้พร้อม ทั้งปรีชา
ปฏิบัติ ปฏิเวธ ตลอดระยะเวลา ๑๑ ปี ทุกเวลาวันที่
ผ่านไปล้วนแต่เป็นไปเพื่อการสร้างบารมี มาบัดนี้
สามเณรจะได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุเพื่อที่จะรับใช้
งานพระศาสนาอย่างเต็มที่ เป็นวันที่สามเณรอคอย
และปรารถนาที่จะได้บวชอุทิศชีวิต เมื่อใดที่ต้อง
เจอกับอุปสรรค สามเณรจะนึกถึงโอวาทของพระเดช
พระคุณหลวงปู่เสมอ เพื่อเป็นแรงใจเป็นกำลังใจ
และทำสมาธิเพื่อเติมแรงใจ ให้สามารถก้าวเดินต่อไป

สามเณรรู้สึกโชคดีมากที่ได้เกิดมาเจอหมู่คณะ
ได้พบเจอพระเดชพระคุณหลวงปู่ ได้สร้างบารมี ได้
ฝึกฝนอบรมตนเองเพื่อไปสู่ที่สุดแห่งธรรม

สามเณร นที ดีเกษม

ป.ธ. ๓

ฉายา อิทฺธิชโย

คำแปล ผู้มีชัยชนะด้วยความสำเร็จ

เกิด ๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๓

บรรพชา ๑๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๖

ภูมิลำเนา กรุงเทพมหานคร

นามบิดา นายบุญสม ดีเกษม

นามมารดา นางวันเพ็ญ ดีเกษม

ประสบการณ์การสร้างบารมี

พ.ศ.๒๕๔๗ อบรมสามเณรภาคฤดูร้อน จ.ลำปาง

พ.ศ.๒๕๔๗ - ๒๕๕๕ เจ้าหน้าที่อนุกรรมการกิจกรรมสงฆ์

พ.ศ.๒๕๔๙ - ๒๕๕๐ อบรมสามเณรภาคฤดูร้อน จ.สมุทรปราการ

พ.ศ.๒๕๕๔ สามเณรคุณธรรมดีเด่น

พ.ศ.๒๕๕๕ รองประธานคณะกรรมการสามเณร

คติธรรม สร้างบารมีควบคู่กับใจหยุดนิ่ง

จากใจ

๑๐ ปีที่สามเณรได้สร้างบารมีมานั้น ไฉนเหมือน การหลับตาลืมตาเพียงแค่ ๑๐ วัน จนกระทั่งจะได้อุปสมบท เป็นพระภิกษุในปีนี้ ในขณะที่ชาวโลกทั่วไปนั้นได้เสพสุข มากมายหลายอย่าง จนบางครั้งสามเณรเองเกิดความรู้สึกเสียดาย แต่พอสามเณรได้ฟังธรรมเทศนาของพระเดช พระคุณหลวงปู่ ทำให้สามเณรได้รู้ว่า ความสุขที่ชาวโลก ต่างไขว่คว้าหาเวลานั้นไม่ใช่ความสุขที่แท้จริง แท้ที่จริงแล้ว การได้บวชเป็นพระภิกษุสามเณรนั้นเป็นสิ่งที่มีความมากที่สุด ในชีวิต ยิ่งได้บวชตั้งแต่เยาว์วัยนั้นเป็นสิ่งที่ประเสริฐมาก ในการเกิดมาเป็นมนุษย์ ทำให้สามเณรมีมโนปณิธาน มี เป้าหมายชีวิตที่ชัดเจนที่จะบวชอุทิศชีวิตสร้างบารมีติดตาม พระเดชพระคุณหลวงปู่ไปตราบถึงที่สุดแห่งธรรม

กราบขอบพระคุณพระเดชพระคุณหลวงปู่ทั้งสองที่คอยแนะนำพร้าสอนและเป็นแสงสว่างนำทาง ลูกเณรเสมอมา กราบขอบพระคุณพระอาจารย์ พระพี่เลี้ยง ที่ประคับประคองเป็นกำลังใจในการดำรงอยู่ในเส้นทาง ของเพศสมณะนี้ และอนุโมทนาบุญกับโยมพ่อโยมแม่ที่ให้ โอกาสสามเณรได้มาบวชสร้างบารมี และสนับสนุนสามเณร ในทุก ๆ ด้านเสมอมา

สามเณร พงศ์ศิริ เดือนขาว

ป.ธ. ๗

ฉายา สิริวิชัย

คำแปล ผู้มีชัยชนะ

อันวิเศษด้วยศิริ

เกิด ๑๓ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๓๓

บรรพชา ๒ เมษายน พ.ศ.๒๕๔๘

ภูมิลำเนา จ.สุรินทร์

นามบิดา นายวิชัย เดือนขาว

นามมารดา นางพิชรา เดือนขาว

ประสบการณ์การสร้างบารมี

พ.ศ.๒๕๕๒ , ๒๕๕๔ สามเณรคุณธรรมดีเด่น

พ.ศ.๒๕๕๔ คณะกรรมการสามเณร ศูนย์นราภิวัฒน์

พ.ศ.๒๕๕๕ คณะกรรมการสามเณร

หัวหน้าศูนย์พัฒนาการ

คติธรรม วิริเยน ทุกขมจเจติ

บุคคลจะล่วงทุกข์ได้เพราะความเพียร

จากใจ

วันเวลาผ่านไปอย่างต่อเนื่องทุกวินาทีโดยไม่มีการหยุดพักฉับใด ความเสื่อมสิ้นไปแห่งสังขาร ย่อมร่วงโรยไปตามกาลเวลาทุกวินาทีโดยไม่มีการหยุดพักฉับนั้น ทุกวินาทีของเวลาเราถูกความซารุกรานชีวิตไปอย่างเงียบๆ โดยไม่รู้สึกรู้หาย ความซารุกรานชีวิตนำไปสู่จุดสลาย ทุกคนเกิดมาล้วนมีเวลาชีวิตเป็นของตัวเอง และใช้เวลาที่มีอยู่ของชีวิตหมดไปต่างๆ กัน บ้างใช้เวลาหมดไปกับการงาน บางคนหมดไปกับเรื่องไม่เป็นสาระ แล้วก็จากโลกนี้ไปโดยไม่รู้ว่าจะอะไรคือวัตถุประสงค์ของการเกิดมาเป็นมนุษย์ อะไรคือเป้าหมายที่แท้จริงของชีวิต แต่สำหรับสามเณร การบวชนี้แหละคือคำตอบ เพราะทุกวันที่ผ่านมาทุกเวลาที่ผ่านไปล้วนหมดไปกับการสร้างบารมี ล้วนแต่หมดไปกับการศึกษาคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทำให้รู้วัตถุประสงค์ของการเกิดมาเป็นมนุษย์และเป้าหมายที่แท้จริงของชีวิต

ขอนอบน้อมแด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่เสด็จอุบัติขึ้นเป็นแสงสว่างให้แก่สรรพสัตว์ทั้งหลายด้วยเศียรเกล้า

สามเณร ฉัตรชัย นันทจิรวัฒน์
ป.ธ. ๔
ฉายา จิรญชโย
คำแปล ผู้มีชัยชนะอันยั่งยืน
เกิด ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๔
บรรพชา ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๐
ภูมิลำเนา จ.นครราชสีมา

นามบิดา นายจุณพล นันทจิรวัฒน์
นามมารดา นางฉวีวรรณ นันทจิรวัฒน์

ประสบการณ์การสร้างบารมี

พ.ศ. ๒๕๕๐ , ๒๕๕๒ - ๒๕๕๓ สามเณรคุณธรรมดีเด่น
พ.ศ. ๒๕๕๔ อนุกรรมการศูนย์สารพินา
พ.ศ. ๒๕๕๔ อบรมสามเณรโครงการยุวเปรียญธรรม
พ.ศ. ๒๕๕๕ คณะกรรมการสามเณร ศูนย์สารพินา
 เดินธุดงค์อัญเชิญหลวงปู่ทองคำ
 ประดิษฐาน ณ วัดปากน้ำ

คติธรรม ใจหยุด คือที่สุดแห่งบุญ

จากใจ

นับเป็นเวลาถึง ๖ ปีแล้ว ที่ผมได้เข้ามาสร้างบารมีกับหลวงพ่อกะหลุมพะยอมและหมู่คณะในหมู่กุฎิสามเณร วัดพระธรรมกายแห่งนี้ ตั้งแต่วันแรกที่คิดจะบวชก็บอกตัวเองว่า การบวชครั้งนี้เป็นการบวชไม่ลึก เป็นการบวชตลอดชีวิต เมื่อได้เข้าวัดมาจริงๆ ก็ได้รับการฝึกฝนมากมาย ที่ฝึกทั้งกาย ฝึกทั้งใจ แรกๆ ก็อดทนแทบไม่ไหว แต่เมื่อนึกถึงวันที่คิดจะบวช ก็ทำให้มีแรงใจที่จะสู้ต่อไป และเมื่อนึกถึงพระเดชพระคุณหลวงพ่อกะหลุมพะยอมแล้ว ความเหน็ดเหนื่อย ความท้อแท้ก็หายไปหมด ปรากฏเป็นมโนปณิธานแน่วแน่ที่จะสร้างบารมีกับหมู่คณะไปตลอดจนถึงที่สุดแห่งธรรม

สุดท้ายนี้ ผมกราบขอบพระคุณพระเดชพระคุณหลวงพ่อกะหลุมพะยอมที่เป็นหลักชัยหลักใจให้ผม พระอาจารย์ทุกรูปที่คอยอบรมพร่ำสอน เพื่อนๆ สหธรรมิกที่คอยให้กำลังใจเสมอมา รวมถึงญาติโยมสาธุชนผู้มีบุญที่อุปถัมภ์ค้ำจุนมาตลอด บุญทุกบุญที่ผมทำมาตั้งแต่วันแรกที่บวช ขอให้ทุกท่านได้บุญร่วมกันอนุโมทนาบุญครับ

สามเณร วัชรพล ดวงหม่อง
ป.ธ. ๕
ฉายา วิริยชโย
คำแปล ผู้มีชัยชนะ
ด้วยความเพียร
เกิด ๑๓ มีนาคม พ.ศ.๒๕๓๔
บรรพชา ๘ เมษายน พ.ศ.๒๕๔๗
ภูมิลำเนา จ.อุบลราชธานี

นามบิดา นายพานิชย์ ดวงหม่อง
นามมารดา นางสาวท ดวงหม่อง

ประสบการณ์การสร้างบารมี

พ.ศ.๒๕๔๗ - ๒๕๕๐ อุปัฏฐากพระเถระ
พ.ศ.๒๕๔๙ - ๒๕๕๓ ผู้ช่วยกรรมการตรวจข้อสอบธรรมศึกษา
พ.ศ.๒๕๔๙ - ๒๕๕๕ เจ้าหน้าที่ต้อนรับพระราชาคณะ
พ.ศ.๒๕๕๑ - ๒๕๕๓ อบรมสามเณรภาคฤดูร้อน
พ.ศ.๒๕๕๒ - ๒๕๕๕ เจ้าหน้าที่จัดสอบนักธรรมสนามหลวง
พ.ศ.๒๕๕๓ คณะกรรมการสามเณร ศูนย์สารพินา
พ.ศ.๒๕๕๔ คณะกรรมการสามเณร เลขานุการศูนย์สารพินา
พ.ศ.๒๕๕๕ คณะกรรมการสามเณร หัวหน้าศูนย์สารพินา
พ.ศ.๒๕๕๖ คณะกรรมการอบรมบาลีก่อนสอบสนามหลวง

คติธรรม เกิดเป็นคนต้องกตัญญูทวดเวที
ภูมิใจในสิ่งที่เรามี เชื้อมั่นความดีในสิ่งที่เราทำ

จากใจ

สามเณรปลื้มปีติภาคภูมิใจและรู้สึกโชคดีที่ได้บวชเป็นสามเณรวัดพระธรรมกาย และเป็นลูกเณรของพระเดชพระคุณหลวงปู่ ไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่เด็กน้อย อายุ ๑๑ - ๑๒ ปี จะตัดสินใจจากอ้อมอกอ้อมบอของพ่อแม่เดินทางอย่างโดดเดี่ยวมาบวชเป็นสามเณรโดยไม่รู้ว่าจะหนทางข้างหน้าจะเป็นอย่างไร แน่ใจว่าชีวิตของคนเราล้วนมีอุปสรรคมากมายที่แตกต่างกันไป ทุกคนต้องยืนหยัดสู้และเอาชนะอุปสรรคทั้งหลายเพื่อให้เกิดความสุขความสำเร็จในชีวิต ตลอดระยะเวลาเกือบ ๑๐ ปีที่ผ่านมาสามเณรใช้เวลาอย่างคุ้มค่าในการสร้างบุญบารมีกับหมู่คณะพร้อมกับการฝึกฝนอบรมตนเองในกรอบพระธรรมวินัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ช่วยแบ่งเบาภาระของหมู่คณะน้อยใหญ่ต่างๆ จนในที่สุดวันเวลาที่สามเณรรอคอยก็มาถึง คือ การได้อุปสมบทอุทิศชีวิตในพระพุทธศาสนาวิชชาธรรมกาย

กราบแทบเท้าขอบพระคุณพระเดชพระคุณหลวงปู่ทั้งสองที่เป็นต้นบุญต้นแบบ พระอาจารย์ที่คอยพร่ำสอนเพื่อนๆ ทุกรูปที่คอยให้คำปรึกษาและประคับประคองกันมา รวมทั้งโยมพ่อโยมแม่ตลอดจนญาติโยมทุกท่านที่คอยสนับสนุนและเป็นกำลังใจให้สามเณรมีวันนี้ได้

สามเณร ชาตรี สุรอบ

ป.ธ. ๓

ฉายา วิชาตชโย

คำแปล ผู้มีชัยชนะด้วยธรรม
อันเกิดขึ้นอย่างวิเศษ

เกิด ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

บรรพชา ๑๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

ภูมิลำเนา กรุงเทพมหานคร

นามบิดา นายพันธ์ดี สุรอบ

นามมารดา นางหนูลำพัน สุรอบ

ประสบการณ์การสร้างบารมี

พ.ศ. ๒๕๔๘ - ๒๕๕๑ อุปัฏฐากพระเถระ

พ.ศ. ๒๕๔๙ - ๒๕๕๔ ผู้ช่วยกรรมการตรวจข้อสอบธรรมศึกษา

พ.ศ. ๒๕๕๑ อบรรมสามเณรภาคฤดูร้อน จ.สุรินทร์

พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๓ คณะกรรมการสามเณร ศูนย์ธรรมปฏิบัติ

พ.ศ. ๒๕๕๒ อบรรมสามเณรภาคฤดูร้อน จ.ชุมพร

พ.ศ. ๒๕๕๓ อบรรมสามเณรภาคฤดูร้อน จ.พิษณุโลก

พ.ศ. ๒๕๕๔ คณะกรรมการสามเณร รองหัวหน้าศูนย์พัฒนาการ

พ.ศ. ๒๕๕๕ รองประธานคณะกรรมการสามเณร ฝ่ายการศึกษา

คติธรรม หยาดเหงื่อแห่งบุญทุกหยด
คือน้ำมธุรสจืดใจ

จากใจ

กว่าจะเดินทางมาถึง ณ จุดนี้ ตลอดเส้นทางธรรม ที่ได้เดินผ่านมามีบทเรียนชีวิตให้จดจำมากมาย สามเณร ได้รับการฝึกอบรมให้พร้อมตลอดเวลาที่จะเป็นผู้นำ แสงสว่างให้แก่ชาวโลก ลูกเณรเป็นประดุก่อนดินเหนียว ที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อนำมาคัดสรรปั้นแต่งจนเป็น เครื่องประดับอันล้ำค่า หากมิได้พระเดชพระคุณหลวงพ่อกอยเป็นกำลังใจลูกเณรคงไม่มีวันนี้ หลวงพ่อกเคยกล่าวว่า “สามเณรเป็นกำลังของพระพุทธศาสนา” คำกล่าวนี้อย่างคง ตรารตรึงอยู่ในใจของสามเณรเสมอมา แม้ตลอดเส้นทางจะมีอุปสรรคปัญหามากมายเป็นบททดสอบเพื่อพิสูจน์ตัวเอง แม้ลำบากท้อแท้จักก้าวเดินต่อไป ถึงแม้สิ้นชีวิตไป ก็จักก้าวตามพระพ่อไปตราบถึงที่สุดแห่งธรรม

สามเณรกราบขอบพระคุณพระเดชพระคุณ หลวงพ่อทั้งสองที่คอยส่งเสริมตลอดมา พระเถรานุเถระ พระพี่เลี้ยง พระอาจารย์ ที่เมตตาคอยอบรมฝึกฝนให้ ขอบพระคุณโยมบิดาโยมมารดาที่ให้ชีวิตมาสร้างบารมี อนุโมทนาบุญญาติโยมสาธุชนทุกท่านที่สนับสนุนทุกสิ่ง ทุกอย่างให้ตลอดมา และสามเณรขอให้ทุกคนมีความสุข ตลอดไปเทอญ

สามเณร อนุชา ชันเงิน
ป.ธ. ๔
ฉายา ชานชโย
คำแปล ผู้มีชัยชนะของผู้รู้
เกิด ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๓๔
บรรพชา ๒ เมษายน พ.ศ.๒๕๔๗
ภูมิลำเนา จ.ฉะเชิงเทรา

นามบิดา นายชิต ชันเงิน

นามมารดา นางเสถียร ชันเงิน

ประสบการณ์การสร้างบารมี

พ.ศ.๒๕๔๘ อบรมสามเณรภาคฤดูร้อน จ.นครนายก
พ.ศ.๒๕๕๑ อบรมสามเณรภาคฤดูร้อน จ.เชียงใหม่
พ.ศ.๒๕๕๔ คณะกรรมการสามเณร ศูนย์สารสนเทศ
พ.ศ.๒๕๕๕ อบรมสามเณรภาคฤดูร้อน จ.ลพบุรี

คติธรรม “สมมา อรหิ”
คือพลังของนักสร้างบารมี

จากใจ

สุดท้ายวันที่รอคอยก็มาถึง ตลอดระยะเวลาหลายปีที่สามเณรได้มาบวชสร้างบารมีเป็นสามเณรที่วัดพระธรรมกาย สามเณรรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้มาเป็นลูกเณรของพระเดชพระคุณหลวงปู่ ภูมิใจที่ได้มาสร้างบารมีกับหมู่คณะ ได้ฝึกฝนอบรมตนเอง ได้ศึกษาคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และได้รู้จักมโนปณิธานเป้าหมายในการดำเนินชีวิตที่แท้จริง

กราบขอบพระคุณพระเดชพระคุณหลวงปู่ที่เป็นต้นแบบในการสร้างบารมี กราบขอบพระคุณพระอาจารย์ พระพี่เลี้ยงทุกรูปที่คอยประคับประคองสามเณร ขอบพระคุณพระรุ่นพี่ที่เป็นแบบอย่างในการบวชอุทิศชีวิต ขอบคุณเพื่อนสหธรรมิกที่ให้กำลังใจ และขออนุโมทนาบุญโยมพ่อโยมแม่ญาติโยมทุกท่านที่คอยสนับสนุนปัจจัย ๔ ในการสร้างบารมีตลอดมาขอบคุณครับ

สามเณร วิทเนส พันธุ์เพ็ง

ป.ธ. ๔

ฉายา เวทชโย

คำแปล ผู้มีชัยชนะด้วยความรู้

เกิด ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

บรรพชา ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

ภูมิลำเนา จ.อุบลราชธานี

นามบิดา นายองอาจ พันธุ์เพ็ง

นามมารดา นางหนูเลื่อน พันธุ์เพ็ง

ประสบการณ์การสร้างบารมี

พ.ศ. ๒๕๔๘ - ๒๕๕๕ อบรมสามเณรภาคฤดูร้อน

พ.ศ. ๒๕๕๓ คณะกรรมการสามเณร ศูนย์นราภิวัฒน์

พ.ศ. ๒๕๕๔ คณะกรรมการสามเณร ศูนย์ธรรมปฏิบัติ

พ.ศ. ๒๕๕๕ คณะกรรมการสามเณร

รองหัวหน้าศูนย์ศาสนกิจกรรรม

คติธรรม ชีวิตนักสร้างบารมี ไม่ทิ้งศูนย์กลางกาย

จากใจ

ช่วงชีวิตที่ผ่านมาของการมาเกิดสร้างบารมี โดยเฉพาะการได้บวชเป็นสามเณรวัดพระธรรมกายนั้น สามเณรมีความรู้สึกว่าได้เป็นการสูญเสียหรือด้อยโอกาสในการใช้ชีวิตเลย แต่การบรรพชาเป็นสามเณรกลับได้โอกาสที่ดีกว่า ประเสริฐกว่า เหมือนกับว่าทุกลมหายใจของเราคือการสร้างบารมี เพราะทุกคนล้วนเกิดมาสร้างบารมี บางคนอาจมองว่า การบวชนั้นเลื่อนลอย แต่หารู้ไม่ว่าต้นเสาหมั่งมองเหมือนอยู่เฉยๆ แต่กำลังทำหน้าที่ในการค้ำบ้านเรือนสิ่งก่อสร้างให้คงอยู่ การฝึกฝนของสามเณรก็เช่นเดียวกัน บางอย่างบางครั้งก็ทำให้สามเณรคิดท้อ แต่คำว่า “ลูกหลวงพ่อท้อไม่เป็น” ก็ขึ้นมาในกลางใจตลอด และเพราะคำ ๆ นี้จึงทำให้สามเณรมีวันนี้

ลูกเณรกราบขอบพระคุณพระเดชพระคุณหลวงพ่อตั่งสองเป็นอย่างสูง ลูกเณรภาคภูมิใจมากที่ได้เกิดมาเป็นลูกเณรของหลวงพ่อกับ กราบขอบพระคุณพระอาจารย์ พระพี่เลี้ยง และอนุโมทนาบุญกับญาติโยมสาธุชนที่คอยเป็นกำลังใจในการสร้างบารมีตลอดมา

สามเณร พุทธิวัฒน์ อินทร์พงษ์
ป.ธ. ๔
ฉายา วฑฺฒนชโย
คำแปล ผู้ชนะด้วยความเจริญ
เกิด ๑๔ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๓๔
บรรพชา ๘ เมษายน พ.ศ.๒๕๔๗
ภูมิลำเนา จ.อุบลราชธานี

นามบิดา นายชัชวาล อินทร์พงษ์

นามมารดา นางภัชราพร ปรีโยทัย

ประสบการณ์การสร้างบารมี

พ.ศ.๒๕๔๗ สามเณรคุณธรรมดีเด่น ด้านเสียสละ

พ.ศ.๒๕๔๙ เจ้าหน้าที่คลังพัสดุแก้ว

พ.ศ.๒๕๕๑ อบรมสามเณรใหม่ วัดพระธรรมกาย

พ.ศ.๒๕๕๓ ผู้ช่วยกรรมการตรวจข้อสอบธรรมศึกษา

พ.ศ.๒๕๕๔ คณะกรรมการสามเณร เลขาธิการศูนย์สภานิกิจกรรม

อบรมสามเณรภาคฤดูร้อน จ.อุบลราชธานี

พ.ศ.๒๕๕๕ คณะกรรมการสามเณร หัวหน้าศูนย์สภานิกิจกรรม

อบรมสามเณรหน่อแก้วเปรียญธรรม รุ่นที่ ๑

เดินธุดงค์อัญเชิญหลวงปู่ทองคำประดิษฐ์ฐาน ณ วัดปากน้ำ

คติธรรม ชัยชนะที่แท้จริงคือหยุดนิ่งกลางใจตน

จากใจ

เป็นระยะเวลาเกือบ ๑๐ ปี ที่สามเณร ได้บวชอยู่ภายใต้ร่มเงาบรรพชาพระพุทธานุภาพ การเป็นสามเณรของวัดพระธรรมกายคือความภาคภูมิใจของสามเณรเป็นอย่างยิ่ง แต่กว่าจะถึงวันนี้ นับว่าไม่ง่ายเลยที่คนๆ หนึ่งจะเปลี่ยนแปลงตนเอง จากเด็กชายธรรมดาให้กลับกลายเป็นผู้ที่มโนธรรมหาได้กราบไหว้บูชา และใช้วันเวลาอย่างมีคุณค่าเพื่อให้ได้มาซึ่งการเป็นส่วนหนึ่งของพระรัตนตรัย สามเณร รู้สึกว่าอุปสรรคต่างๆ ที่ผ่านเข้ามา หาได้ทำให้ความตั้งใจเดิมแปรเปลี่ยนไปไม่ ต้องขอขอบคุณช่วงเวลาแห่งความยากลำบากเหล่านั้นที่ทำให้บทเรียนอันล้ำค่า ทำให้รู้ว่าชีวิตต้องแลกมาเพื่อแปลงค่าเป็นบารมี ดังคำว่า “อุปสรรคไม่มี บารมีไม่เกิด”

สุดท้ายนี้ ลูกเณรกราบขอบพระคุณพระเดชพระคุณหลวงปู่ทั้งสองที่เดินนำทำเป็นแม่แบบให้เดินตาม กราบขอบพระคุณพระอาจารย์ พระพี่เลี้ยง โยมพ่อโยมแม่ และคณะญาติโยมสาธุชนผู้ให้การสนับสนุนด้วยดีตลอดมา ขออนุโมทนาма ณ โอกาสนี้

สามเณร ญาณวัฒน์ ลิ้มรัตน์
ป.ธ. ๕
ฉายา อมตชโย
คำแปล ผู้มีชัยชนะด้วยธรรม
อันไม่มีวันตาย
เกิด ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๔
บรรพชา ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗
ภูมิลำเนา จ.ขอนแก่น

นามบิดา นายไตรภพ ลิ้มรัตน์

นามมารดา นางกรรณิกา โนนใหม่

ประสบการณ์การสร้างบารมี

พ.ศ. ๒๕๔๗ - ๒๕๕๑	อุปัฏฐากพระเถระในวัด
พ.ศ. ๒๕๔๘	อบรมสามเณรภาคฤดูร้อน จ.ศรีสะเกษ
พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๕	เจ้าหน้าที่ต้อนรับพระราชาคณะ
พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๖	เจ้าหน้าที่จัดสอบธรรมสนามหลวง
พ.ศ. ๒๕๕๐	อบรมสามเณรภาคฤดูร้อน จ.ประจวบคีรีขันธ์
พ.ศ. ๒๕๕๒	อบรมสามเณรภาคฤดูร้อน จ.อุบลราชธานี
พ.ศ. ๒๕๕๔	คณะกรรมการสามเณร ศูนย์นราภิวัฒน์
พ.ศ. ๒๕๕๕	คณะกรรมการสามเณร รองหัวหน้าศูนย์สารพินา
	สามเณรคุณธรรมดีเด่น
พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๖	คณะกรรมการอบรมบาลีก่อนสอบสนามหลวง

คติธรรม คิดดี พูดดี ทำดี เท่านั้นชื่อว่านักสร้างบารมี

จากใจ

วินาทีแรกที่ตัดสินใจมาบวชเป็นสามเณรก็รู้สึกประทับใจแล้ว แต่เมื่อมาอยู่วัดพระธรรมกาย ได้เรียนรู้คำสอนจากหลวงปู่ พระอาจารย์ พระพี่เลี้ยง ที่คอยอบรมพร่ำสอนให้เป็นคนเก่งและดี พระเดชพระคุณหลวงปู่จะคอยย้ำลูกเณรทุกรูปว่า “ลูกเณรคือผู้มีบุญ เป็นผู้ได้ออกมาได้ศึกษาคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตั้งแต่เยาว์วัย เป็นหน่อเนื้อของพระจอมไตร” ยิ่งทำให้สามเณรอยากจะสร้างบารมีให้ได้ตลอดและจะไม่ย่อท้อต่อการสร้างบารมี ลูกเณรรู้สึกปลื้มปีติยินดีอย่างยิ่งและรู้สึกโชคดียิ่งมากครับ ลูกเณรจะขอเป็นทนายแก้ต่างให้แก่พระพุทธรูปศาสนาตลอดไป

กราบขอบพระคุณพระเดชพระคุณหลวงปู่ทั้งสอง ขอบพระคุณพระอาจารย์ พระพี่เลี้ยง ขอบคุณโยมพ่อโยมแม่ เพื่อนสหธรรมิก และญาติโยมสาธุชนทุกท่านที่ทำให้กำลังใจให้การสนับสนุนมาตลอด ขออำนาจคุณพระรัตนตรัยช่วยปกปักรักษาทุกท่านโชคดี มีชัยในอนาคตกาล เทอญ

สามเณร ศักรินทร์ อินชนะบาล

ป.ธ. ๔

ฉายา เสตชโย

คำแปล ผู้มีชัยชนะอันขาวสะอาด

เกิด ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๔

บรรพชา ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

ภูมิลำเนา จ.น่าน

นามบิดา นายสัญญา อินชนะบาล

นามมารดา นางพรทิพย์ พังยะ

ประสบการณ์การสร้างบารมี

พ.ศ.๒๕๕๒ - ๒๕๕๓ ผู้ช่วยกรรมการตรวจสอบธรรมศึกษา

พ.ศ.๒๕๕๓ สามเณรคุณธรรมดีเด่น

พ.ศ.๒๕๕๔ คณะกรรมการสามเณร เลขานุการศูนย์ นราภิวัฒน์

อบรมสามเณรโครงการยุวเปรียญธรรม

อนุกรรมการกิจการสงฆ์

พ.ศ.๒๕๕๔ - ๒๕๕๕ อบรมสามเณรใหม่ วัดพระธรรมกาย

พ.ศ.๒๕๕๕ คณะกรรมการสามเณร รองหัวหน้าศูนย์ นราภิวัฒน์

เดินธุดงค์อัญเชิญหลวงพ่อทองคำประดิษฐาน ณ วัดปากน้ำ

คติธรรม

แม้กาลเวลาจะเปลี่ยนไป

แต่เป้าหมายชีวิตไม่เคยเปลี่ยนแปลง

จากใจ

“ระยะทางพิสูจน์ม้า กาลเวลาพิสูจน์คน” ตลอดเวลาที่เติกน้อยคนหนึ่งได้ก้าวเข้ามาสู่ร่มเงาผ้ากาสาพัสตรัยกตขึ้นสู่ความเป็นเหล่ากอของบุตรพระชินสีห์ บัดนี้เวลาก็กว้างมา ๖ ปีแล้ว แต่สิ่งที่ติดอยู่ในใจมาตั้งแต่ย่างก้าวแรกที่เดินเข้ามาก็ไม่ได้ผ่านไป เหมือนกับกาลเวลา มีแต่จะชัดเจนและมั่นคงยิ่งขึ้นทุกวัน นั่นคือเป้าหมายชีวิตที่จะบวชอุทิศชีวิตถวายอกให้กับพระพุทธศาสนา แม้จะเป็นคำทั่วไปที่ใครก็พูดได้ แต่สำหรับสามเณรแล้วเป็นคำที่ยิ่งใหญ่สำหรับขุนพลแห่งพระชินเจ้าที่พร้อมจะเสียสละทิ้งเลือดเนื้อชีวิตเพื่อรักษาพระศานานำพาชาวโลกหลุดจากทุกข์อย่างแท้จริง

ลูกเณรขอกราบแทบเท้าขอบพระคุณพระเดชพระคุณหลวงพ่อดังที่ได้อธิบายโอกาสสามเณรมาสร้างบารมี ได้สอนให้เข้าใจในสิ่งที่เป้าหมายที่แท้จริงของชีวิตในวิถีสงสาร ขอขอบคุณพระพี่เลี้ยงทุกรูปที่เสียสละตัวเองในการอบรมพรวินสอน ขอขอบคุณเพื่อนสหธรรมิกทุกรูปและอนุโมทนาบุญกับสาธุชนทุกท่าน

สามเณร สุทธิพงษ์ ชุ่มดอนไพร
ป.ธ. ๕

ฉายา สุขโย

คำแปล ผู้มีชัยชนะอันดั่งงาม

เกิด ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๔

บรรพชา ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิลำเนา จ.นครปฐม

นามบิดา นายสง่า ชุ่มดอนไพร

นามมารดา นางนันทา ชุ่มดอนไพร

ประสบการณ์การสร้างบารมี

พ.ศ.๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ , ๒๕๕๔ สามเณรคุณธรรมดีเด่น

พ.ศ.๒๕๕๑ - ๒๕๕๖ เจ้าหน้าที่คลังพัสดุแก้ว

เจ้าหน้าที่ห้องสมุดหมูกุฎิสามเณร

พ.ศ.๒๕๕๔

คณะกรรมการสามเณร ศูนย์สารพินา

อบรมสามเณรโครงการยุวเปรียญธรรม

อบรมสามเณร นวกะ ๒ วัดพระธรรมกาย

พ.ศ.๒๕๕๕

คณะกรรมการสามเณร

รองหัวหน้าศูนย์สารสนเทศ

อบรมสามเณรหน่อแก้วเปรียญธรรม รุ่นที่ ๑

คติธรรม

สร้างบารมีคือหน้าที่ ทำความดีคือหัวใจ

เป้าหมายที่ยิ่งใหญ่คือที่สุดแห่งธรรม

จากใจ

การดำเนินชีวิตของผู้คนมีหลากหลายเส้นทางแตกต่างกันไป แต่ไม่มีเส้นทางใดสุขใจเท่าเส้นทางนี้เลย เมื่อสามเณรเรียนจบ ม. ๓ จึงเลือกที่จะทิ้งชีวิตที่ผ่านมามัดลินใจบวชโดยมีเพียงคำว่า “ต้องบวช” เท่านั้นที่ดังก้องอยู่ในใจ จากการตัดสินใจในวันนั้น จึงทำให้สามเณรได้พบกับความสุขที่แท้จริงบนเส้นทางธรรมกายได้ร่มผ้ากาสาวพัสตร์ ได้มาเป็นสามเณรวัดพระธรรมกาย เป็นลูกเณรของพระเดชพระคุณหลวงปู่ ซึ่งเป็นชีวิตที่เต็มไปด้วยความสุข ปลื้มปิติใจในทุก ๆ วัน เพราะวันเวลาที่ผ่านไปเต็มไปด้วยคุณค่า คือ การฝึกฝนอบรมตนเองในทุกๆ เรื่อง เพื่อความเป็น “หน่อเนื้อพุทธางกูร” ที่แท้จริง

มาถึงวันนี้เวลาการสร้างบารมีของสามเณรก็ผ่านไปแล้ว ๖ ปี เมื่อมองย้อนกลับไปในวันก่อนๆ ก็ยิ่งทำให้มีความสุข ปลื้มปิติใจ และความภาคภูมิใจยิ่งขึ้น เพราะชีวิตที่ผ่านไบนั้นเป็นชีวิตที่ล้ำค่ามากกว่าชีวิตใดในสังสารวัฏจริง ๆ

สามเณร ธาณินทร์ ตะวะนะ
ป.ธ. ๕
ฉายา ทิพนชโย
คำแปล ผู้มีชัยชนะอันพระเดช
พระคุณหลวงพ่อกให้แล้ว
เกิด ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๔
บรรพชา ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๖
ภูมิลำเนา จ.นครพนม

นามบิดา นายประนม ตะวะนะ

นามมารดา นางมาลี ตะวะนะ

ประสบการณ์การสร้างบารมี

พ.ศ.๒๕๕๑ - ๒๕๕๕ เจ้าหน้าที่ต้อนรับพระราชาคณะ

พ.ศ.๒๕๕๒ อบรมสามเณรภาคฤดูร้อน

จ.ประจวบคีรีขันธ์

อบรมสามเณรนวกะ วัดพระธรรมกาย

ผู้ช่วยกรรมการตรวจข้อสอบธรรมศึกษา

พ.ศ.๒๕๕๔ - ๒๕๕๕ คณะกรรมการสามเณร

ศูนย์นราภิวัฒน์

คติธรรม หยุคนึง คือเรื่องจริงของชีวิต

จากใจ

ตลอดชีวิตการเป็นสามเณรที่ผ่านมา ปัญหาประการเดียวของพวกเราคือกิเลสภายในใจ แม้ว่าเราจะบวชด้วยศรัทธา มีเป้าหมายที่จะอุทิศชีวิต แต่มันก็มีบางวันที่กิเลสภายในใจจะกระตุ้นให้เราอยากสนุกสนานเพลิดเพลินไปกับสิ่งยั่วยุต่าง ๆ วันหนึ่งเราอาจจะอยากเที่ยวเล่น ดูหนัง ฟังเพลง เล่นเกม เตะบอล หรือความบันเทิงอื่น ๆ ที่ได้ก๊วยเดียวกันกำลังมัวเมากันอยู่ และด้วยเหตุนี้เราก็มักจะเหลวไหลไม่อยู่ในโอวาทคำสอน เพื่อหนีต่อข้อวัตรปฏิบัติ อึดอัดต่อระเบียบและข้อบังคับ แต่เราก็ผ่านวันเช่นนั้นมาครั้งแล้วครั้งเล่า เพราะหลวงพ่อบุญธรรม พระอาจารย์ พระพี่เลี้ยงมักบอกเราเสมอว่า เมื่อใดที่อารมณ์ความรู้สึกเหล่านั้นเกิดขึ้นกับใจ เราก็มองแต่หนังหลับตาทำใจให้หยุดนิ่งเข้าไป เมื่อใจมีกำลังเราก็จะมีสติรู้เท่าทันอารมณ์เหล่านั้นว่ามันเป็นเพียงใจหลอกใจและจะรู้สึกซ้ำๆ ที่ไปจริงจังกับมัน แล้วมันก็ผ่านพ้นเราไป นี่แหละคืออุปสรรคในการเป็นสามเณร และเป็นวิธีปฏิบัติที่ทำให้เราดำรงอยู่ในเพศสมณะนี้มาจนถึงทุกวันนี้

สามเณร อโนชา ตั้งตระกูล

ป.ธ. ๕

ฉายา อาทิตตชโย

คำแปล ผู้มีชัยชนะด้วยความ
รุ่งโรจน์โชติช่วง

เกิด ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

บรรพชา ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ภูมิลำเนา จ.เชียงใหม่

นามบิดา นายสหพงษ์ ตั้งตระกูล

นามมารดา นางธัญญลักษณ์ ภู่เกียรติกาญจน์

ประสบการณ์การสร้างบารมี

พ.ศ.๒๕๔๘ - ๒๕๔๙	อุปัฏฐากพระเถระ
พ.ศ.๒๕๕๑ - ๒๕๕๓	ผู้ช่วยกรรมการตรวจข้อสอบธรรมศึกษา
พ.ศ.๒๕๕๑ - ๒๕๕๔	อนุกรรมการกิจการสงฆ์
พ.ศ.๒๕๕๓	คณะกรรมการสามเณร ศูนย์สารพินา
พ.ศ.๒๕๕๔	คณะกรรมการสามเณร ศูนย์สาสน์กิจกรรม
พ.ศ.๒๕๕๕	คณะกรรมการสามเณร หัวหน้าศูนย์ธรรมปฏิบัติ อบรมสามเณรหน่อแก้วเปรียญธรรม รุ่นที่ ๑

คติธรรม นำธรรมะมาประยุกต์ ชีวิตก็สุขที่ศูนย์กลางกาย

จากใจ

ตั้งแต่มาบรรพชาเป็นสามเณร กระผมก็มีเป้าหมายที่จะบวชตลอดชีวิตเสมอมา ในครั้งแรก กระผมยังไม่ทราบความหมายของคำว่า “อุทิศชีวิต” แต่หลังจากที่ได้ฟังคำสอนพระเดชพระคุณหลวงพ่อก็ทำให้ผมเข้าใจและมั่นใจ มีความรู้สึกโหยหาอยากได้ตลอดเวลาที่ยังเป็นสามเณร กระผมเริ่มนับถอยหลังรอวันที่จะได้อุปสมบท ได้เห็นวันที่รุ่นพี่อุปสมบทอุทิศชีวิตปีแล้วปีเล่า ใกล้เข้ามาทุกวัน ทุกเดือน ทุกปี หัวใจเริ่มที่จะเต้นไม่เป็นจังหวะ สุดท้ายวันที่ผมเฝ้ารอมารวมตลอด ๘ ปีก็มาถึง น้ำตามันจะไหล ผมตะโกนคำว่า “ชิตัง เม” ในใจ เพราะเวลาที่คอยนับถอยหลัง เพื่อนๆ ก็ค่อยๆ หายไปที่ละคนๆ จาก ๑๐๐ กว่า เหลือไม่ถึง ๑๐ ซึ่งเป็นข้อพิสูจน์ว่า การที่จะได้อุปสมบทอุทิศชีวิตไม่ใช่เรื่องง่าย จากถ่านที่อยู่บนพื้นดินผ่านกาลเวลาและอุปสรรคจนกลายเป็นเพชรที่สมบูรณ์นั้นยากมาก และในตอนนี้อยู่ที่ต้องพิสูจน์ข้อสุดท้ายคืออยู่ให้ได้ตลอดชีวิต ชีวิตที่เหลือขอทุ่มเทให้กับพระพุทธศาสนาตราบนานกว่าชีวิตจะหาไม่

สามเณร ฐาปนาวุฒิ คงช่วย
ป.ธ. ๕

ฉายา ถาวรชโย

คำแปล ผู้มีชัยชนะอันมั่นคง

เกิด ๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕

บรรพชา ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๕

ภูมิลำเนา จ.ยะลา

นามบิดา นายณรงค์ คงช่วย

นามมารดา นางถาวร คงช่วย

ประสบการณ์การสร้างบารมี

พ.ศ.๒๕๔๕ กล่าวสุนทรพจน์งานมุขิตา ป.ธ. ๙

พ.ศ.๒๕๔๙ อบรมสามเณรภาคฤดูร้อน จ.ประจวบคีรีขันธ์

พ.ศ.๒๕๕๐ อบรมโครงการเตรียมยุวธรรมทายาท

พ.ศ.๒๕๕๓ คณะกรรมการสามเณร ศูนย์พัฒนาการ

พ.ศ.๒๕๕๔ คณะกรรมการสามเณร ศูนย์ธรรมปฏิบัติ

พ.ศ.๒๕๕๕ ประธานคณะกรรมการสามเณร

สามเณรคุณธรรมดีเด่น

อบรมสามเณรหน่อแก้วเปรียญธรรม รุ่นที่ ๑

เดินธุดงค์อัญเชิญหลวงปู่ทองคำประดิษฐาน ณ วัดปากน้ำ

คติธรรม

ความทุกข์จะไม่เกินทน

ถ้าใจตนอยู่ที่ศูนย์กลางกาย

จากใจ

ตลอดระยะเวลา ๑๑ ปีที่ผ่านมา สำหรับหลาย ๆ คนอาจคิดว่า มันผ่านมานานแล้ว แต่สำหรับสามเณรเหมือนเพิ่งผ่านมาแค่เพียงไม่กี่วัน เพราะเวลาที่ผ่านมานั้นสามเณรได้รับความทรงจำดี ๆ ความรู้สึกดี ๆ ได้เรียนรู้ความจริงของชีวิต ได้ฝึกตนเอง ได้เรียนรู้ศึกษาพระบาลี ก็มีบ้างที่ท้อแท้หมดกำลังใจ แต่อารมณ์เหล่านั้นมันจะอยู่กับเราได้ไม่นาน เพราะยามใดที่เป็นสามเณรจะหมั่นเข้าหาเพื่อน หมั่นปรึกษาพระอาจารย์ หรือทำอะไรก็ได้ที่ทำให้มีกำลังใจ หรือแม้กระทั่งท้ายที่สุดกำลังใจยังไม่มา สามเณรก็จะมองไปที่พระเดชพระคุณหลวงพ่от่านเหนือยกกว่าเราหลายร้อยหลายพันเท่าและปัญหาของเราสู้ของท่านได้หรือเปล่า พอมองและคิดอย่างนี้กำลังใจก็จะกลับคืนมา แต่สามเณรว่าสิ่งที่ทำให้เรามีกำลังใจได้มากที่สุดคือสมาธิ

สามเณร อุกฤษฏ์ บุญจำรวญ
ป.ธ. ๕

นายา อุกฤษฏ์จโย

คำแปล ผู้มีชัยชนะอันสูงสุด

เกิด ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๕

บรรพชา ๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ภูมิลำเนา จ.สกลนคร

นามบิดา นายปัญญา บุญจำรวญ

นามมารดา นางลองชัย บุญจำรวญ

ประสบการณ์การสร้างบารมี

พ.ศ.๒๕๕๒ - ๒๕๕๓ อบรมสามเณรภาคฤดูร้อน จ.เชียงใหม่

พ.ศ.๒๕๕๓ - ๒๕๕๔ คณะกรรมการ ศูนย์สารพินา

พ.ศ.๒๕๕๔ - ๒๕๕๖ คณะกรรมการอบรมบาลีก่อนสอบ

พ.ศ.๒๕๕๕ คณะกรรมการสามเณร หัวหน้าศูนย์นราวิวัฒน์
อบรมสามเณรหน่อแก้วเปรียญธรรม รุ่นที่ ๑

คติธรรม เพียงหยุดนิ่ง ทุกสิ่งก็สงบ

จากใจ

หญ้าคาที่จับไม่ดี ย่อมบาดมือได้ฉันใด
พรหมจรรย์ที่ประพฤติไม่ดี ย่อมจุดคร่าไปสู่นรกได้ฉันนั้น

นักปราชญ์กล่าวไว้ว่า “โอกาส สำคัญกว่า
ความสามารถ” ซึ่ง ณ เวลานั้น บทพิสูจน์ได้ปรากฏออกมาแล้วว่า จะมีสักกี่คนที่ได้โอกาสบวชตั้งแต่ยังเด็ก อีกทั้งจะมีอีกสักกี่คนที่รักษาโอกาสนี้ได้ สามเณรจึงคิดเสมอว่า “เราเป็นผู้ได้โอกาส” ตามที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อกำหนดไว้ให้ลูกๆ สามเณรว่า “ลูกเณรเป็นผู้มีบุญ เป็นผู้ได้โอกาส ได้บวชสร้างบารมีตั้งแต่เยาว์วัย”

ลูกเณรกราบขอบพระคุณพระเดชพระคุณหลวงพ่อกับทั้งสองที่เป็นสุดยอดแม่พิมพ์ให้ลูกสามเณรเสมอมา กราบขอบพระคุณคณะพระพี่เลี้ยงทุกรูป ผู้คอยอบรมดูแลสามเณรมาตลอด ขอบคุณโยมพ่อยุเมแม่ คณะญาติ และสาธุชนทุกท่านที่ให้อาการใจให้โอกาสและสนับสนุนเสมอ ขอผลบุญจงสำเร็จแก่ทุกท่านเทอญ

สามเณร วรวุฒิ สุตจิตร์

ป.ธ. ๔

ฉายา ภคินทชโย

คำแปล ผู้มีชัยชนะ

อันยิ่งใหญ่ด้วยบุญ

เกิด ๑๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

บรรพชา ๑๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

ภูมิลำเนา จ.ขอนแก่น

นามบิดา ร.อ.ถาวร สุตจิตร์

นามมารดา นางรุ่งทิพย์ จินดารัตน์

ประสบการณ์การสร้างบารมี

พ.ศ. ๒๕๔๘ อบรมสามเณรภาคฤดูร้อน จ.นครราชสีมา

พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๒ อนุกรรมการกิจกรรมสงฆ์

พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔ เจ้าหน้าที่คลังพัสดุแก้ว

พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๓ ผู้ช่วยกรรมการตรวจข้อสอบธรรมศึกษา

พ.ศ. ๒๕๕๓ คณะกรรมการสามเณร ศูนย์พัฒนาการ

พ.ศ. ๒๕๕๔ คณะกรรมการสามเณร ศูนย์สาธิตกิจกรรม

พ.ศ. ๒๕๕๕ คณะกรรมการสามเณร รองหัวหน้าศูนย์ธรรมปฏิบัติ
อบรมสามเณรหน่อแก้วเปรียญธรรม รุ่นที่ ๑

คติธรรม สร้างบารมีไปตราบหมดลมหายใจ

จากใจ

วันที่รอคอยก็มาถึง ตลอดช่วงเวลาแห่งการฝึกฝนอบรมตนเองของการเป็นสามเณร วัดพระธรรมกาย จากวันแรกที่ก้าวเข้าสู่ร่มผ้ากาสาวพัสตร์บรรพชาเป็นสามเณรจนถึงวันที่ได้อุปสมบทเป็นพระมหาเปรียญธรรม เป็นช่วงเวลาที่ยาวนาน สามเณรรู้สึกว่ บนเส้นทางการสร้างบารมีสายนี้ มิได้โรยด้วยกลีบกุหลาบ เต็มไปด้วยขวากหนามสิ่งต่างๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต มีทั้งดี มีทั้งร้าย มีทั้งชอบใจ และไม่ชอบใจ ได้พบเจออุปสรรคต่างๆ นานา แต่นั่นก็เป็นโอกาสให้เราได้สู้ ได้ใช้บทฝึกที่เรียนรู้อีกทั้งยังมีพระเดชพระคุณหลวงพ่อกำลังใจ ซึ่งท่านได้เคยกล่าวว่า “ลูกเณรไม่ใช่ผู้ด้อยโอกาส แต่เป็นผู้มีโอกาส เป็นผู้มั่งบุญได้บวชตั้งแต่เยาว์วัย” ทำให้สามเณรมีแรงใจอยู่ในเส้นทางนี้เรื่อยมา

กราบขอบพระคุณพระเดชพระคุณหลวงพ่อกั้ทั้งสองที่เป็นต้นบุญต้นแบบ คอยพร่ำสอนลูกๆ ทุกรูปเสมอมา ขอบพระคุณพระอาจารย์ พระพี่เลี้ยง และพระมหาหุ่นพี่ ที่คอยประคับประคองและแนะแนวทางตลอดมา ขอบคุณเพื่อนๆ พี่น้องสามเณร ที่เป็นกำลังใจให้กันและกันตลอดไป

สามเณร ชาฎา เมินทุกซ์
ป.ธ. ๖

ฉายา ปคุณชโย
คำแปล ผู้มีชัยชนะ
อันคล้องแคล้ว

เกิด ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕
บรรพชา ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๐
ภูมิลำเนา กรุงเทพมหานคร

นามบิดา นายเจษฎา เมินทุกซ์

นามมารดา นางจุฑาธิป โกมารักกุล

ประสบการณ์การสร้างบารมี

พ.ศ. ๒๕๕๒ อบรมสามเณร นวกะ ๒ วัดพระธรรมกาย

พ.ศ. ๒๕๕๓ อนุกรรมการศูนย์สารสนเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๔ คณะกรรมการสามเณร
เลขานุการศูนย์สารสนเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๕ คณะกรรมการสามเณร
หัวหน้าศูนย์สารสนเทศ
อบรมสามเณรหน่อแก้วเปรียญธรรม รุ่นที่ ๑
พ.ศ. ๒๕๕๖ คณะกรรมการอบรมบาลีก่อนสอบสนามหลวง

คติธรรม ชีวิตนี้มีคุณค่า ต้องมุ่งหน้าสร้างบารมี

จากใจ

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ตั้งแต่สามเณรได้
ย่างเท้าก้าวเข้ามาบวชเป็นสามเณรวัดพระธรรมกาย
ทำให้สามเณรได้ค้นพบว่า แท้จริงแล้วชีวิตนี้กับบวชเป็น
ชีวิตอันประเสริฐกว่าชีวิตใดในโลก และการได้บวช
สร้างบารมีทำให้ชีวิตที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ที่ว่ายากแสน
ยากนั้นมีคุณค่า ทำให้สามเณรได้ศึกษาคำสอนของ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ขัดเกลานิสังย ฝึกฝนอบรม
ตนเอง โดยมีพระเดชพระคุณหลวงปู่ พระอาจารย์
พระพี่เลี้ยง เป็นแสงสว่างนำทางชีวิตตลอดมา

กาลเวลาคงดำเนินผ่านไปสามเณรได้เติบโต
ขึ้นทั้งกายและจิตใจ สามเณรได้รับการหล่อหลอมและ
พัฒนาให้มีมโนปณิธานที่กล้าแข็ง มีเป้าหมายชีวิตที่
ชัดเจนจนกระทั่งทำให้สามเณรได้มีวันนี้ วันที่สามเณร
จะได้บวชอุทิศชีวิต สร้างบารมีอย่างเอาชีวิตเป็นเดิมพัน
เพื่อติดตามพระเดชพระคุณหลวงปู่ตราบกระทั่งถึง
ที่สุดแห่งธรรม

กราบแทบเท้าพระเดชพระคุณหลวงปู่อัมมชโย
ผู้เป็นดังตะวันธรรมที่ส่องสว่างอยู่ในกลางใจของลูกเณร
ด้วยความรักและเคารพเทิดทูนบูชายิ่งกว่าชีวิตตลอดกาล

ที่นี่มีคำตอบ
โรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา
โดยคุณครูไม่ใหญ่

ทุกอย่าง...ผลออกเป็นเสร็จ!

DMC
THE ONLY ONE CHANNEL

Vol.7

ที่นี่มีคำตอบ
โรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

DMC

THE ONLY ONE CHANNEL

จากใจคุณครูไม่ใหญ่

...แต่เดิมนั้นที่คิดตั้งโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา เพราะเห็นว่าตัวเองอายุเยอะแล้ว เวลาข้างหน้าเหลือน้อยเต็มที มีความรู้อะไรก็จะมาแบ่งปันให้กับลูกๆ ทุกคน ทั้งความรู้ที่ได้ศึกษาเรียนรู้มาจากพระไตรปิฎกบ้าง จากคุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง บ้าง โดยเฉพาะที่สำคัญที่สุด คือ จากวิชาธรรมกาย ที่พระเดชพระคุณหลวงปู่พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) พระผู้ปราบมาร ท่านได้ถ่ายทอดผ่านคุณยายอาจารย์ฯ

อีกประการ คือ ต้องการที่จะตอบแทนลูกๆ ทุกคน ที่ได้ให้ข้าว ให้น้ำ ให้อาหารเป็นกำลัง แก่ครูไม่ใหญ่เอง และแก่ลูกพระลูกเณรทั้งหลาย ทำให้มีเรี่ยวแรงในการศึกษาพระธรรมวินัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

อีกเหตุผลหนึ่ง คือ ช่วงนี้คนยังเข้าใจ พระพุทธศาสนาคลาดเคลื่อนกันไปเยอะ โดยเฉพาะหลักสำคัญเกี่ยวกับเรื่องกฎแห่งกรรมซึ่งไม่ค่อยนำมาพูดกัน จนกระทั่งเป็นเหตุทำให้เกิดความรู้สึกคลางแคลงเกี่ยวกับเรื่องกฎแห่งกรรม หรือกฎแห่งการกระทำทั้งทางกาย วาจา ใจ ซึ่งเป็นกฎของเหตุและผล คือ ประkobเหตุอย่างนี้ จะต้องมืผลอย่างนั้น มีผลในปัจจุบันอย่างนี้ ก็เพราะได้ประkobเหตุในอดีตอย่างนั้น ความเชื่อหรือความเข้าใจในสิ่งเหล่านี้ได้ลดลงไปเรื่อย ๆ เพราะว่าเหตุผลบางอย่างไม่ปรากฏทันตา หรือเหตุผลบางอย่างที่ปรากฏอยู่ในปรโลก ก็ไม่อาจที่จะไปรู้ไปเห็นกันได้ เพราะว่าไม่ให้โอกาสตัวเองในการศึกษาเรียนรู้ แต่ถ้าให้โอกาสตัวเอง ทุกคนก็สามารถเรียนรู้ได้ ยกเว้นคนบ้า คนตายเท่านั้น

ด้วยแรงบันดาลใจหลาย ๆ อย่างเหล่านี้ จึงทำให้เปิดโรงเรียนนี้ขึ้นมา อีกทั้งก็มีความสุขทุกครั้งที่ได้มาทำหน้าที่เป็นครูไม่ใหญ่

ได้มาถ่ายทอดความรู้ตรงนี้ ทั้งๆ ที่แต่เดิมที่เข้าวัด
ปฏิบัติธรรมกับคุณยายอาจารย์ ท่านมุ่งใน
การปฏิบัติธรรมเป็นหลัก

โดยอรรถาศัยส่วนตัวของครูไม่ใหญ่นั้น
จะตรงข้ามกับภาพที่เห็นในโรงเรียน คือ
จะชอบเงียบๆ ชอบอยู่ตามลำพัง คุณยาย
อาจารย์ ท่านก็มีอรรถาศัยเช่นนี้เหมือนกัน
คือ มักน้อย สันโดษ ไม่คลุกคลีด้วยหมู่คณะ
ยินดีปัจจัยตามมีตามได้ ท่านก็พร่ำสอนอย่าง
นี้เรื่อยมา และได้ปฏิบัติตามโอวาทของ
ท่านเป็นเวลากว่า ๓๐ ปี คือ จะชอบอยู่ตาม
ลำพัง อย่างมากก็เจอในช่วงวันอาทิตย์ต้น
เดือนกับวันอาทิตย์ธรรมดาที่ออกมาชวนลูกๆ
ทั้งหลายปฏิบัติธรรมเป็นหลัก ส่วนใหญ่ก็
จะชวนหมู่คณะส่วนหนึ่งไปปฏิบัติธรรม
บนดอยสุเทพ เพราะว่าอากาศดีและวิเวก มีป่า
มีเขา นั่นคืออรรถาศัยที่ชอบอย่างนั้นมาก ถ้า
จะให้เลือก ก็อยากจะกลับไปมีชีวิตเงียบๆ
อย่างนั้น

แต่ว่าเมื่อกาลเวลาผ่านไปจนกระทั่ง
อายุเยอะแล้ว ก็คิดอย่างที่ได้เล่าให้ฟังข้าง
ต้น จึงได้เริ่มฝึกหัดสอน เป็นการฝึกหัด
เทคนิคสอนจริงๆ ถ้าจะให้เทคนิคแบบพระ
ผู้ที่มีความชำนาญ เป็นบัณฑิตนักปราชญ์
ในทางพระพุทธศาสนาก็ทำไม่ได้ เพราะว่า
ภูมิรู้ภูมิธรรมก็จบแค่ชั้นกรรมตรี แม้จะอ่าน
พระไตรปิฎกตั้งแต่ตอนที่ยังเป็นนักเรียน ยังไม่
เข้ามหาวิทยาลัย มันก็ ๔๐ กว่าปีผ่านมาแล้ว
และเวลาส่วนใหญ่จะใช้อยู่กับการปฏิบัติธรรม
เพราะฉะนั้นจึงไม่กล้าเปิดเป็นโรงเรียน
มัธยม เป็นวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย เอาแค่
เป็นโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา เพื่อจะ
ได้ถ่ายทอดการสอน การแนะนำ การพูดการคุย
เพราะไปสังเกตโรงเรียนอนุบาลทั่วๆ ไป
เขาก็ง่าย ๆ เพราะนักเรียนอนุบาลก็คือเด็ก มีเพลง
มีภาพ มีพูด ซึ่งคุณครูท่านก็ไปยืนอยู่หน้าชั้น
คุณนักเรียนบ้าง ชมกันบ้าง ก็ว่ากันไป ชอบอย่างนี้
จึงได้เปิดเป็นโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

ก็เป็นบุญที่ว่า ตั้งแต่เปิดโรงเรียนมา พลัดพลั้งอะไรไป ก็ยังไม่ได้รับการติติงจาก นักปราชญ์ในทางพระพุทธศาสนาเลย ก็ยิ่ง ทำให้มีกำลังใจฝึกสอนกันต่อไป แม้กระทั่ง ปัจจุบันนี้ ก็ยังฝึกสอนอยู่ และจะฝึกกันต่อไป

แม้อยังมีอะไรขลุกขลักอยู่บ้าง แต่ก็ได้ กำลังใจจากนักเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา ที่คอยส่งยิ้มผ่านทางหน้าต่างบ้าง ในโรงเรียน บ้าง คอยเป็นกองเชียร์ ทำให้มีเรี่ยวแรงที่จะ พัฒนาปรับปรุงการสอนเพิ่มขึ้น จากเริ่มต้น ฟังทางโทรศัพท์ก็พัฒนามาเป็นอินเทอร์เน็ต จนเปลี่ยนมาเป็นจานดาวธรรม จากภาพแห้ง ๆ ก็เริ่มมีภาพเคลื่อนไหว และนำเรื่องราวที่ฝัน เป็นตุเป็นตะมาเล่าให้ฟัง ตั้งใจจะให้ฟังเป็น นิยายปรัมปรา แต่ว่าเป็นนิยายที่มีคติธรรม

ได้รับความร่วมมือจากเจ้าของ case study ที่ได้กรุณาเล่าเรื่องราวชีวิตของตัวเอง มาเป็นธรรมทานแก่เพื่อนนักเรียน ก็ได้สอน กันมาอย่างนี้ อยากใช้คำว่า พุทธคุณกันมากกว่า

เพราะว่านักเรียนมีอยู่ชั้นเดียว แล้วก็ทุกเพศ
ทุกวัย และมีศาสนิกอื่นๆ ทั้งนอกจากมาเป็น
นักเรียน มาฟังธรรม ยังมาปฏิบัติธรรม แล้วก็
เข้าถึงธรรม และมาสร้างมหาทานบารมีร่วมกัน
โดยลืมนั้นไปชั่วขณะว่า แต่เดิมนั้นตนเองเริ่มต้น
ชีวิตจากคำสอนใด และได้มาศึกษาความรู้สากล
กันอย่างนี้เรื่อยมา

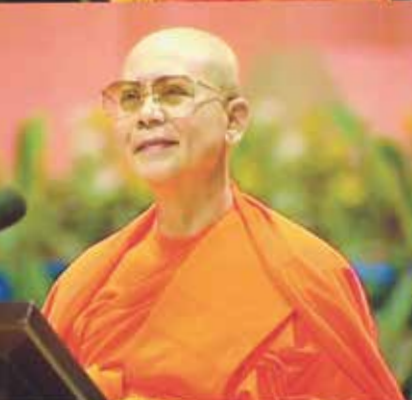
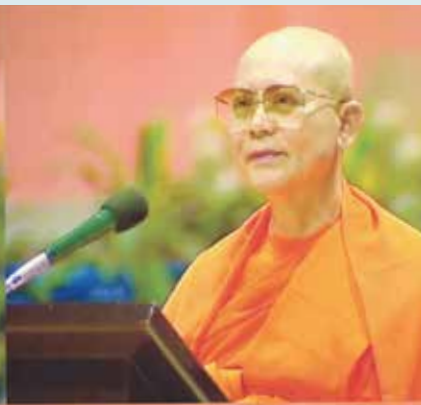
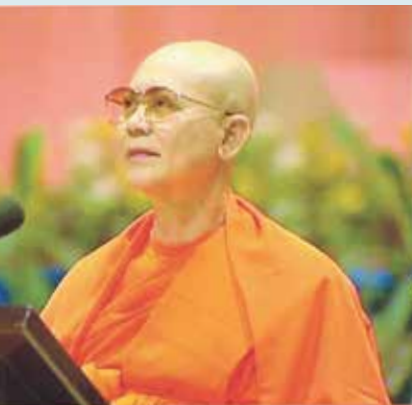
จาก case study ที่ผ่านมา กับเรื่อง
ราวต่างๆ ซึ่งทยอยเล่ากันไป ก็ทำให้เกิด
การเปลี่ยนแปลงในชีวิตของนักเรียน บ้าง
ก็เปลี่ยนแปลงอย่างยิ่งใหญ่ บ้างก็ค่อยๆ
เปลี่ยนแปลง และเสียงเหล่านี้สะท้อนกลับ
มาถึงครูไม่ใหญ่ ทำให้มีความปลื้มปิติยินดีกับ
การเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นของนักเรียน
อนุบาลฝันในฝันวิทยาทั่วโลก

บางคนจากเดิมที่เคยติดเหล้า ติดบุหรี่
ก็เลิก เคยติดการพนันก็เลิก เคยประกอบ
มิชณาอาชิวะโดยไม่รู้วามันเป็นสิ่งที่จะทำให้
ไปอบายก็เลิกได้ ที่ชี้แจงนั่งธรรมะก็ขยันนั่ง

จากครอบครัวอบอุ่นก็มาเป็นครอบครัวอบอุ่น
ลูกๆ อยู่ในโอวาท เป็นเด็กเก่งและดี ที่ไม่เคย
รู้จักการทำบุญก็เริ่มทำบุญ ที่ทำบุญตาม
อารมณ์ก็เปลี่ยนมาเป็นทำบุญสม่ำเสมอ ที่ทำ
ตามกำลังก็เปลี่ยนมาทำเต็มกำลัง

การเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้ คือสิ่งที่
ทำให้ครูไม่ใหญ่ขึ้นใจมากๆ และทำให้มีเรี่ยว
มีแรงสอนกันต่อไป...

๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

ทำไมถึงชื่อ “ครูไม่ใหญ่”

ทำไมถึงใช้ชื่อ “ครูไม่ใหญ่” เพราะชอบชื่อนี้
ก็สมมติเอาเท่านั้น “อาจารย์ใหญ่” นี่ท่าน
อยู่โรงเรียนแพทย์ คือ ผู้ที่ละโลกแล้วก็สละ
ร่างกายอุทิศให้เป็นวิทยาทาน เอาไว้ศึกษา
เรื่องสรีระของร่างกาย เรายังไม่ถึงขั้นนั้น ก็เลย
ชื่อว่า “ครูไม่ใหญ่”

“ครูใหญ่” คือ คุณยายอาจารย์มหารัตน
อุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง ผู้ให้กำเนิดวัด
พระธรรมกาย

“ครูที่ใหญ่กว่า” คือ พระเดชพระคุณหลวงปู่
วัดปากน้ำ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)
พระผู้ปราบมาร

พระเทพญาณมหามุนี วิ.

(หลวงพ่อดัมมชโย)

๑ ...รุ่งแล้วร่วง

สามีของลูกมีหลายอาชีพ ทั้งรับเหมาก่อสร้าง สร้างบ้านจัดสรร เปิดร้านค้าเครื่องประดับยนต์ จัดงานคอนเสิร์ตและอีกหลายอย่าง ลูกแต่งงานกับเขาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๑ หลังแต่งงานแล้ว ตอนนั้นเรามีฐานะดีมาก เพื่อนฝูงก็มาก เรียกว่าหวั่นไต่ไม่แห้ง ถือเป็นช่วงที่รุ่งเรืองที่สุดในชีวิต มีธรรมาคารพใช้ทุกยี่ห้อ ธุรกิจต่าง ๆ ดำเนินไปด้วยดี แต่ละเดือนรายได้ไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้านบาท

ครั้งหนึ่งสามีจัดงานคอนเสิร์ตได้กำไร ๗ แสนบาทในคืนเดียว เขาดีใจสุดขีด จึงควักเงินแบ่งก่ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในกระเป๋าออกมาโปรยแจกให้กับผู้ชมคอนเสิร์ตที่หน้าเวที

ปี พ.ศ. ๒๕๓๖ มีบริษัทแห่งหนึ่งนำงานที่ประมูลได้ เป็นงานสร้างโรงมยางทั้งหมด ๑๕

โรง มาเสนอให้สามีช่วยเป็นนายหน้าจัดหาคน มาสร้างและให้สามีเซ็นสัญญาค่าประกันให้ ด้วย โดยจะได้เปอร์เซ็นต์โรงละ ๒ แสนบาท แต่โรงรมยาดังกล่าวสร้างไม่เสร็จ คนที่สร้าง ก็หนี ทำให้สามีต้องแบกภาระหนี้สินในฐานะ ผู้ค้ำประกันเป็นจำนวนเงินกว่า ๒๐ ล้านบาท

ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ชีวิตของเราก็ตกต่ำ ดำดิ่งมาตลอด ไม่ว่าจะทำธุรกิจอะไรก็ ล้มเหลวขาดทุนย่อยยับทุกครั้ง ต้องหาทาง กู้ยืมเงินมาเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในครอบครัว เกิดเป็นหนี้สินมากมายทั้งหนี้ธนาคาร และ หนี้เงินนอกระบบ รวมแล้วเป็นเงินกว่า ๑๐๐ ล้านบาท

ลูกและสามีต้องขึ้นโรงพักขึ้นศาลอยู่ เป็นประจำ รวมแล้วเป็นระยะเวลากว่า ๗ ปี ชนะบ้าง แพ้บ้าง เหตุการณ์ที่ผ่านมาทำให้ สามีกลัดกลุ้มเป็นอย่างมาก

เพราะเหตุใดลูกและสามีถึงรวยมาก ๆ
อยู่ช่วงหนึ่ง แต่ต่อมาต้องลำบาก มีหนี้สิน
มากมาย อีกทั้งเวลาประกอบธุรกิจกว่าจะได้
เงินมาใช้แต่ละก้อนต้องรอแล้วรออีก จะมีวิธี
แก้ไขอย่างไรให้ได้เงินมาแบบง่าย ๆ เย็น ๆ
และต้องประกอบเหตุอย่างไรให้ประสบความสำเร็จ
ในการทำธุรกิจทุกครั้งไป ลูกจะมีโอกาส
รวยล้นฟ้าแค่ไหนหรือไม่คะ

คุณครูไม่ใหญ่

ลูกและสามีรวยมาก ๆ อยู่ระยะหนึ่ง แต่ต่อมาต้องลำบาก มีหนี้สินมากมาย อีกทั้งเวลาประกอบธุรกิจกว่าจะได้เงินมาใช้แต่ละก้อนต้องรอแล้วรอเล่าเฝ้าแต่รอ เพราะในอดีตทำบุญไม่สม่ำเสมอ ออกแบบชีวิตด้วยการ

“เราทำบุญแค่นี้พอแล้ว”

“เราทำเยอะแล้ว” แล้วก็เลยหยุดทำ หรือ

“ให้คนอื่นเขาทำบ้าง” หรือไม่ก็

“วัดนั้นรวยแล้ว ไม่ต้องไปทำ”

วัดรวยหรือจนนั้นไม่เกี่ยวอะไรกับเรา แต่เราทำบุญมันเกี่ยวกับเรา เราก็ได้บุญ เราไม่ทำ เราก็ไม่ได้ เมื่อตอนทำบุญ บุญก็ส่งผลให้มีทรัพย์ เมื่อไม่ได้ทำบุญ ทรัพย์ก็กระจายหายไป เพราะไม่มีบุญรองรับสมบัติ

ในอดีตทำบุญไม่สม่ำเสมอ ในยามที่มี

ศรัทธาก็ทำเต็มที่ แต่บางเวลาทำไปแล้วก็
เสียดายด้วยความตระหนี่ มีความคิดว่า ไม่น่า
ทำเลย รู้แบบนี้ชักไว้หน้อยก็ดี วิบากกรรมนี้
มาส่งผล

ลูกก็ต้องประกอบเหตุออกแบบชีวิต
ใหม่ ด้วยการสั่งสมบุญอย่างง่าย ๆ บ่อย ๆ
ด้วยใจใส ๆ พอทำบุญอย่างง่าย ๆ บุญก็เกิดขึ้น
อย่างง่าย ๆ สมบัติก็จะเกิดขึ้นอย่างง่าย ๆ ถ้า
ทำบุญด้วยใจใส ๆ เย็น ๆ บุญก็จะมีหมกไม่มี
หล่นเลย เวลาจะได้ทรัพย์ก็จะได้อย่างเย็น ๆ
แล้วก็เยอะ ๆ เพราะฉะนั้นเวลาทำบุญอย่า
หงุดหงิด ถ้าหงุดหงิดเมื่อบุญส่งผลมันจะ
ลำเค็ญก่อนได้ เรียกว่า “ทุกข์ขลาก”

ลูกก็มีโอกาสกลับมาทบทวนได้อีก ขอให้ตั้งใจ
สั่งสมบุญใหม่อย่างเต็มที่ ด้วยวิธีดังที่ได้กล่าว
มาแล้ว

๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

ที่นี่มีคำตอบ
โรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

DMC
THE ONLY ONE CHANNEL

๒ ...มักเจอเรื่องก่อนทำบุญ

เพราะเหตุใดลูกและสามีเมื่อจะทำบุญ มักจะมีเหตุการณ์ร้าย ๆ มาตักหน้าไว้ก่อน ซึ่งเกิดขึ้นบ่อยมาก เช่น ครั้งหนึ่งขณะที่ลูก กำลังฉลององค์กฐินอยู่ที่บ้าน ก่อนที่จะนำไปทอดที่วัดแห่งหนึ่ง จู่ ๆ ลูกสาวคนที่สอง ก็ตกจากราวเหล็กที่ใช้กันถนนจนแขนหัก ต้องเข้าโรงพยาบาล และเหตุการณ์ล่าสุดจะไป ปฏิบัติธรรมที่สวนพนาวัฒน์ก็เกิดน้ำท่วมใหญ่ มากัน แต่สุดท้ายลูกและสามีก็ได้ไปค่ะ จะมีวิธีใดแก้ไขกรรมเหล่านี้ให้ดีขึ้นบ้างคะ

คุณครูไม่ใหญ่

ลูกและสามีเวลาจะทำบุญอะไรก็มักจะมีเหตุการณ์ร้ายมาดักหน้าไว้ก่อน ก็เพราะทำบุญไม่สม่ำเสมอ และเวลาทำบุญใจมักจะหงุดหงิด จึงทำให้วิบากกรรมต่าง ๆ ในอดีตได้ช่องส่งผลให้มีเหตุการณ์ร้าย ๆ เกิดขึ้นก่อนที่จะทำบุญ

วิธีแก้ไขก็คือ อย่าทำให้บุญหกหล่นด้วยการทำใจใส ๆ เย็น ๆ อีกทั้งอย่าไปสนใจเรื่องเหตุการณ์ร้ายต่าง ๆ ให้ตั้งใจมุ่งหน้าสร้างบารมีดังที่ได้ตั้งใจไว้ด้วยใจใส ๆ เย็น ๆ

๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

๓ ...ได้เงินก้อนมาฟรี ๆ

ตอนมีลูกคนที่ ๓ ลูกโชคดีได้เงินก้อนมาฟรี ๆ คือ ตอนนั้นทางการไฟฟ้าได้มาขอติดตั้งเสาไฟฟ้าแรงสูงผ่านที่ดินของลูก เขาได้ชดเชยให้เป็นเงิน ๒ ล้านบาท โดยที่ที่ดินผืนนั้นก็ยังคงเป็นของลูกอยู่ ทำให้สามีของลูกศรัทธาเชื่อมั่นในบุญมาก และได้มาวัดตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา เงินที่ได้ลูกได้นำมาทำบุญเป็นประธานรอง ๑ ล้านบาท ในปีนั้นด้วย

ต่อมา ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อนของสามีลูกคดีความ สามีได้ให้ความช่วยเหลือ โดยนำที่ดินแปลงนั้นมาค้าประกันเพื่อน เพื่อนของเขาก็หลุดคดีในเวลาต่อมา แล้วเพื่อนคนนั้นก็ได้มาขอซื้อที่ดินแปลงดังกล่าวในราคา ๖ แสนบาท สามีก็ตกลงขาย ได้โอนที่ดินให้เขาไป โดยไม่ได้ทำสัญญา คิดว่าคงไม่มีปัญหาอะไร เพื่อน

คนนั้นก็สัญญาว่า จะนำเงินทั้งหมดมาให้ใน
อีก ๘ เดือนข้างหน้า แต่จนปัจจุบันนี้เขาก็ไม่
ได้นำเงินมาให้เลยสักบาท

บุญใดที่ทำให้ลูกและสามีได้เงินมาง่าย ๆ
จากการไฟฟ้าถึง ๒ ล้านบาท และกรรมใด
ทำให้ต้องมาเสียที่ดินผืนนั้นให้เพื่อนสามี
เรามีวิบากกรรมร่วมกันมาอย่างไร ลูกจะมี
สิทธิ์ได้เงินหรือที่ดินคืนหรือไม่คะ

คุณครูแม่ใหญ่

ลูกและสามีได้เงินมาง่าย ๆ จากการไฟฟ้า
ถึง ๒ ล้านบาท เพราะผลแห่งทานบารมีที่ได้
ตั้งใจทำในพระพุทธศาสนา และกับหมู่คณะ
ในอดีตได้ตามมาส่งผล

แต่ต้องมาเสียที่ดินผืนนั้นให้เพื่อนของสามี
เพราะกรรมในอดีตลูกและสามีก็ได้เป็นสามี

ภรรยาฉันเหมือนในชาตินี้ และได้ไปขอยืม
เงินคนอื่นแล้วก็ขอลืม วิชากรรมดังกล่าวมา
ส่งผล เป็นกรรมเก่าของลูกและสามี แต่เป็น
กรรมใหม่ของเพื่อนสามี ให้ลูกนึกถึงบุญที่
ได้สั่งสมบ่อย ๆ เมื่อบุญได้ช่องส่งผล เขาก็จะ
เอามาคืนเองแหละจ๊ะ อย่าร้อนใจไปเลย

๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

ที่นี่มีคำตอบ
โรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

DMC

THE ONLY ONE CHANNEL

๔ ...บ้านใหม่ของเรา

ครอบครัวของคุณ ได้ตั้งรกรากอยู่ที่ จ.ร้อยเอ็ด ต่อมาพ่อก็พาครอบครัวย้ายไป อยู่หลายที่ หลายจังหวัด แต่ละที่ที่ไปอยู่นั้น จะเป็นป่ารก้างว่างเปล่า ยังไม่มีใครจับจอง

ครอบครัวของเราตั้งตัวได้เร็วมาก แต่ ก็สลายเร็ว คือ พอจะมีเงิน มีฐานะ ก็จะมีเหตุ เช่น เกิดไฟไหม้บ้าน ๒ ครั้ง หรือถูกเขา กลั่นแกล้งว่า ค่าของผดกฏหมายจนพ่อต้อง ถูกติดคุกอยู่ถึง ๒ ครั้ง

กรรมใดทำให้ครอบครัวต้องอพยพที่อยู่ อาศัย และที่ทำมาหากินอยู่หลายครั้ง แต่ละที่ ที่ไปก็เป็นป่ารก้างว่างเปล่า และบุญใดทำให้ ตั้งตัวได้เร็ว แต่ก็ต้องสลายไปอย่างรวดเร็ว จากไฟไหม้บ้าง จากการถูกใส่ร้ายบ้างเพราะ กรรมใดคะ

คุณครูแม่ใหญ่

ครอบครัวของลูกต้องอพยพที่อยู่อาศัย และที่ทำมาหากินหลายครั้ง แต่ละที่ที่ไปจะต้องเป็นป่ากว้างว่างเปล่า เพราะทำทานในอดีตไม่สม่ำเสมอ บางครั้งก็ทำ บางครั้งก็ไม่ทำ ประกอบกับอีกชาติหนึ่งพ่อเป็นชายหนุ่มมีนิสัยนักเลง บางครั้งก็รับจ้างไล่ที่ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น หาเรื่องใส่ร้ายบ้าง เอาไฟเผาบ้านเรือนไล่ที่เขาบ้าง จึงทำให้มีวิบากต่าง ๆ เกิดขึ้น แต่เวลาใจกว้างก็มักจะเลี้ยงเพื่อนบ้าน ด้วยบุญนี้จึงตั้งตัวได้รวดเร็ว แต่สมบัติก็มีเชื้อวิบัติจึงสลายไปด้วยภัยต่าง ๆ เช่น ถูกไฟไหม้บ้าง ถูกใส่ร้ายบ้าง คือ บุญก็ทำกรรมก็สร้าง ทำอย่างไรก็ได้อย่างนั้น ปลุกแอบเปลก็ต้องเป็นแอบเปล ปลุกงุ่นก็ต้องเป็นงุ่น

๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๙

๕ ...รวจจับพลับ

คุณแม่เป็นคน จ.สุรินทร์ หลังจากที่ท่านคลอดมาได้ ๑๐ วัน คุณแม่ของท่าน (คุณยายของลูก) ก็เสียชีวิต แต่บุญพาวาสนาส่งคุณแม่ได้คนมีฐานะเพียบพร้อมด้วยทรัพย์สิน และบริวารแต่ไม่มีบุตร มาขอท่านไปเลี้ยง ทำให้คุณแม่กลายเป็นบุตรสาวเศรษฐีในทันที

คุณแม่ทำกรรมอะไรมาจึงกำพร้าแม่ตั้งแต่คลอดได้ ๑๐ วัน แต่บุญอะไรที่ทำให้ท่านได้แม่บุญธรรมซึ่งเป็นคนมีฐานะมาขอไปเลี้ยง และต่อมาก็ได้ยกสมบัติทั้งหมดให้ด้วย

คุณครูแม่ใหญ่

คุณแม่กำพร้าแม่เมื่อคลอดมาได้ ๑๐ วัน เพราะกรรมในอดีตเกิดเป็นคนยากจน ในครอบครัวมีวัวตัวเมียที่ตั้งท้องตัวหนึ่ง เพราะความจนจึงจำเป็นจะต้องขายวัว เมื่อวัวคลอดลูกออกมา ก็นำแม่วัวไปขายให้ เขาฆ่าทั้ง ๆ ที่ลูกวัวยังไม่หย่านม วิบากกรรม นี้มาส่งผล

แต่ต่อมาได้แม่บุญธรรม ซึ่งเป็นคนมีฐานะ มาขอไปเลี้ยง แถมยังยกสมบัติให้อีก เพราะในชาติเดียวกันนั้น เมื่อขายแม่วัวไปแล้ว ได้เงินมา ก็คิดว่าที่เราลำบากยากจนในชาตินี้ ก็เพราะชาติในอดีตเราไม่ได้ทำทานมา ดังนั้น จึงได้นำเงินส่วนหนึ่งไปทำบุญ แล้วอธิษฐานจิต ว่า “ชาติต่อไปอย่าได้ออดอยากยากจนเหมือน ชาตินี้อีกเลย” ด้วยบุญนี้มาส่งผล จึงทำให้มี

แม่บุญธรรมมารับไปเลี้ยงดู และต่อมาก็ยก
สมบัติให้หมดจ้ะ ที่จริงขายแม่วัวไป เงินก็
ไม่ได้เยอะ แต่ด้วยใจที่ตั้งมั่น และทำทานอย่าง
ถูกหลักวิชาจึงมีอานิสงส์มาก

๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๙

ที่นี่มีคำตอบ
โรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

DMC
THE ONLY ONE CHANNEL

๖ ...ครอบครัวแตกแยก

ชีวิตของลูกเกิดในครอบครัวที่สมาชิก
ในครอบครัวแยกกันอยู่คนละทิศละทาง
เนื่องจากพ่อไปอยู่บ้านเล็ก แม่ก็ไปอยู่กับ
พี่สาว ส่วนตัวลูกเองคุณอาผู้หญิงเป็นคนรับ
ภาระในการเลี้ยงดู ทำให้ลูกไม่ค่อยจะมีความ
ใกล้ชิดผูกพันกับคุณพ่อคุณแม่เลย

บุพกรรมใดลูกต้องมาเกิดในครอบครัว
ที่สมาชิกในครอบครัวอยู่กันคนละทิศละทาง
และลูกต้องไปอยู่กับคนอื่นแทนที่จะอยู่กับคุณ
พ่อคุณแม่คะ

คุณครูแม่ใหญ่

ลูกต้องมาเกิดในครอบครัวที่แตกแยก เพราะเศษกรรมที่ลูกทำทานโดยไม่เคารพ อีกทั้งในอดีต ก็มีนิสัยดื้อรั้น ไม่ชอบฟังพ่อแม่ รวมทั้งคนอื่น ๆ ที่แนะนำในสิ่งที่ดี จึงทำให้บางครั้งครอบครัวและหมู่คณะแตกความสามัคคี อีกทั้งมีนิสัยมักจะนำความขำขันโน้มนำบอกขำขันนี้โดยไม่เจตนา คล้าย ๆ ความทรงจำดีก็เลยรำพึงให้อีกฝ่ายฟัง และความทรงจำดีก็ไปรำพึงกัน และเวลาพ่อแม่สั่งสอนมักจะหนีไปอยู่กับคนอื่น กรรมดังกล่าวทั้งหมดมารวมส่งผลจึงทำให้มาเกิดในครอบครัวที่สมาชิกไปคนละทิศละทาง

๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

๗ ...พ่อผู้เสียสละ

พ่อของลูกเป็นลูกชายคนโตที่เกิดในครอบครัวที่มีฐานะยากจน จึงต้องลำบากรับผิดชอบงานและเลี้ยงดูน้อง ๆ ทั้ง ๔ คนมาตั้งแต่ยังเด็ก พ่อเป็นคนเรียนเก่ง แต่ที่บ้านไม่มีเงินส่งให้เรียน และด้วยความที่เป็นพี่จึงต้องเสียสละให้น้อง ๆ ได้เรียน แต่พ่อก็คงพ่อได้ทำงาน ท่านกลับประสบความสำเร็จในชีวิตที่สูงมาก อยู่ในฐานะหัวหน้าปกครอง มีบริวารมีคนนับหน้าถือตาในสังคมมาก

ในวัยหนุ่มคุณพ่อเคยตกต้นไม้หลังหัก ต้องเข้าเฝือกอยู่นาน ทำให้มีอาการปวดหลังมากมายจนถึงปัจจุบัน และพ่อเคยถูกญาติหลอกให้ซื้อที่ดินตาบอด คือไม่มีทางเข้าออก ทำให้ปัจจุบันนี้ยังขายไม่ได้

บุพกรรมใดคุณพ่อต้องลำบากตั้งแต่
เด็ก แต่พอทำงานกลับประสบความสำเร็จสูง
บุญอะไรทำให้ท่านเรียนดี แต่กรรมอะไรทำให้
เรียนไม่สูง และบุพกรรมใดต้องหลังหัก และถูก
หลอกให้ซื้อที่ดินตาบอด จะต้องแก้ไขอย่างไร
ไม่ให้ถูกหลอกอีกคะ

คุณครูแม่ในฝัน

คุณพ่อลำบากตั้งแต่เด็ก เพราะช่วงนั้น
ท่านบารมีหย่อน แต่ต่อมาประสบความสำเร็จ
สูงในหน้าที่การงานสูง เพราะมีบุญชวน
คนทำความดีอยู่บ้าง จึงทำให้คนอื่นรวย คือ
ประสบความสำเร็จในงาน มีตำแหน่งดีขึ้น แต่
ทำให้คนอื่นรวย พุดง่าย ๆ คือเป็นลูกจ้างเขา
แต่ตัวเองไม่ค่อยจะรวย แต่มีฐานะพอมีพอกิน

ที่เรียนดี เพราะมีความขยันหมั่นเพียรใน
ปัจจุบัน แต่เรียนไม่สูงเพราะขาดบุญสนับสนุน
การศึกษา

ที่ต้องหล้งหัก เพราะกรรมในอดีตที่เคย
เอาหนังสือไปยิงสัตว์ตายบ่อย ๆ เช่น
ยิงกระรอก กระแต ยิงนก เป็นต้น กรรมนี้มา
ส่งผล แต่เป็นเศษกรรมแล้ว เพราะฉะนั้นสัตว์
ที่เราอย่าไปนึกว่า พระเจ้าสร้างขึ้นมาให้เรา
ฆ่ากินเป็นอาหารนะ คือ คนจะทำก็จะมีเหตุผล
โมเมไปเรื่อย

ที่ถูกหลอกให้ซื้อที่ดินตาบอด เพราะกรรม
ในอดีตก็เคยทำอย่างนี้มากับคนอื่น จะแก้ไขใน
ปัจจุบันก็อย่าไปหลอกเขาเหมือนอย่างที่เขา
ทำกับเรา สังสมบุญทุกบุญ แล้วอธิษฐานจิต
ให้พ้นจากวิบากกรรมนี้จะ

๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

ที่นี่มีคำตอบ
โรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

DMC
THE ONLY ONE CHANNEL

๘ ...อย่าปล่อยให้ใจห่างเหิน

คุณยายเป็นคนชอบทำบุญมาก ถือศีล ๘ ทุกวันพระ และก็เป็นโยมอุปัฏฐากวัดแถวบ้านเป็นประจำ ต่อมาท่านล้มป่วยเป็นมะเร็งลำไส้ เข้ารับการผ่าตัดแต่ก็ยังไม่หาย เนื่องจากเซลล์มะเร็งลามไปทั่วท้อง ต้องขยับถ่ายทางหน้าท้อง ทำให้ทุกข์ทรมานมาก แต่ที่น่าแปลกคือ ทั้ง ๆ ที่ตลอดชีวิตของคุณยาย มีแต่ลูกหลานชอบอยู่ใกล้ชิดท่าน แต่พอมาถึงบั้นปลายชีวิต ท่านกลับไม่มีลูกหลานคอยอยู่ดูแลใกล้ชิดเลย มีแต่คนรับใช้ซึ่งเป็นคนไม่ดีคอยดูแลท่านเท่านั้น จนกระทั่งท่านจากไปด้วยวัย ๘๘ ปี

บุญกรรมใดที่ทำให้คุณยายป่วยเป็นมะเร็งลำไส้ และทำไมช่วงวัยต้นของท่านมีลูกหลานอยู่ห้อมล้อม แต่บั้นปลายกลับไม่มีลูกหลานคอยดูแลเลย

คุณครูไม่ใหญ่

คุณยายป่วยเป็นมะเร็งลำไส้ เพราะกรรม
ฆ่าสัตว์ทำอาหารทั้งอดีตและปัจจุบันมาส่งผล
ช่วงวัยต้นมีลูกหลานห้อมล้อม แต่บั้นปลาย
ไม่มีลูกหลานมาดูแล เพราะมีบุญที่เลี้ยงดู
บิดามารดาแบบไม่สม่ำเสมอ ชอบทำตาม
อารมณ์ อารมณ์ดีก็ดูแลบิดามารดา อารมณ์
ไม่ดีก็ไม่ดูแล ช่วงไหนบุญที่เลี้ยงดูบิดามารดา
มาส่งผล ก็จะมีลูกหลานมาดูแล แต่ช่วงไหนที่
ไม่ได้ทำก็จะขาดคนดูแล

๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

๙ ...เพื่อนสนิท

ลูกมีกรรมอะไรถึงไม่มีเพื่อนสนิท พอคบกันไปก็จะมีเรื่องผัดใจกันทุกครั้ง แม้แต่การทำหน้าที่ผู้นำบุญก็ตาม ตอนแรกดูจะพุ่งดี แต่ผลสุดท้ายก็ขัดแย้งกัน จนลูกต้องแยกตัวออกมาขายเดี่ยวทุกครั้ง ทำให้รวมกลุ่มทำงานใหญ่ไม่ได้

คุณครูแม่ใหญ่

ลูกไม่ค่อยมีเพื่อนสนิท พอคบกันไปมักจะ
ผิดใจกันทุกครั้ง แม้ทำหน้าที่ผู้นำบุญสุดท้าย
ก็ขัดแย้งกันจนลูกต้องแยกตัวออกมาฉาย
เดี่ยวทุกครั้ง สาเหตุก็ไม่ใช่เฉพาะลูกคนเดียว
หรอกจ้ะ คือทั้งกลุ่มนั้นแหละ ไม่ค่อยจะอดทน
อดกลั้นและอดอ้อม มักจะเพ่งโทษกัน แทนที่
จะจับดี เพ่งดี แล้วก็มีทิฐิมานะว่า ฉันก็แน่
เหมือนกัน ต่างคนต่างว่าแน่ มันก็แย่หมด

ดังนั้นถ้าจะแก้ไข ก็ต้องแก้ไขกันทั้งกลุ่ม ให้
ยิ้มแย้มแจ่มใส ให้อภัยกัน รักกัน ยอมกันบ้าง
มุ่งแต่เรื่องสร้างบารมีเป็นหลัก อุปสรรคก็จะ
ไม่มี

ส่วนใหญ่ก็จะเป็นเรื่องคำพูดกับถือสา
ถ้าไม่ถือสาก็เป็นลมเป็นแล้ง ถ้าถือสาก็
เป็นเรื่องเป็นราว ถ้าคิดก่อนพูด พูดดี ๆ กัน

ถนอมน้ำใจกันก็จะมีปัญหานี้ ยอม ๆ กัน
บ้าง ยอมชนะใจเขา บางอย่างเราก็ตามใจเขา
บ้าง พอตามใจเขาแล้วเดี๋ยวเขาก็จะตามใจ
เราจะ

๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

ที่นี่มีคำตอบ
โรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

DMC
THE ONLY ONE CHANNEL

๑๐ ...พี่สาวเปลี่ยนไป

เมื่อก่อนพี่สาวศรัทธาวัดพระธรรมกายมาก เป็นคนจัดรถพาคนจาก อ.สองพี่น้องมาวัดกับลูกเป็นคันรถ แต่ต่อมาพี่สาวเปลี่ยนไปเป็นคนละคน ไม่ยอมมาวัด แม้เขาจะมีเงิน แต่ก็ไม่มีความสุขเอาเลย นอนก็ไม่หลับ บางวันต้องกินยาจากโรงพยาบาลประสาท ชีวิตครอบครัวเต็มไปด้วยความรุ่มร้อน ลูกรู้สึกสงสารเขามาก

บุญกรรมใดที่ทำให้พี่สาวนอนไม่หลับ เขาจะมีโอกาสกลับมาสร้างบุญกับหมู่คณะได้อีกหรือไม่ ผังเดิมเขาเป็นอย่างไร ทำไมชาตินี้เขาต้องมีผังแบบนี้ ลูกต้องแก้ไขหรือช่วยเหลือเขาอย่างไรคะ

คุณครูไม่ใหญ่

พี่สาวนอนไม่หลับ เพราะเป็นคนมักโกรธ
คิดแต่เรื่องไม่ค่อยดี คิดโน่น คิดนี่ คิดเรื่อย
เปื่อย แล้วก็มีความที่ชอบด่าว่าร้ายทั้งใน
อดีตและปัจจุบันมาส่งผล

ในอดีตพี่สาวก็เคยสร้างบารมีกับหมู่คณะ
มา แบบกองเสบียง มักคบกับพวกที่ชอบยุแหย่
จึงทำให้เกิดความเข้าใจผิดหมู่คณะ โดยช่วง
แรกจะตั้งใจสร้างบารมีกับหมู่คณะอย่างเต็ม
กำลัง ต่อมาเมื่อไปคบกับพวกที่ชอบยุแหย่
ก็เลยหลุดจากหมู่คณะไป ผังนี้ติดตัวมา

จะแก้ไขลูกก็ต้องอดทนเป็นกัลยาณมิตร
ให้พี่สาวด้วยใจที่เยือกเย็น เพราะพื้นฐานใจ
พี่สาวนั้นเขาเป็นคนดี คนใจบุญ แต่ว่า
คุ้นเคยกับความมักโกรธ แล้วก็ชอบด่า
ว่าร้าย คิดเรื่องไม่ค่อยดี ก็ให้ลูกไปทำหน้าที่

กัลยาณมิตร ค่อย ๆ พุด ค่อย ๆ คุยไปเรื่อย ๆ
แล้วก็อย่าไปชุ่นมัวเขา ไม่ใช่พอพุดดี ๆ แล้ว
เขาไม่ดีด้วย เลยโกรธนะลูกนะ

๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ที่นี่มีคำตอบ
โรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

DMC
THE ONLY ONE CHANNEL

๑๑ ...อย่าประมาทในวัย

น้องชายของผมเป็นคนที่มีความสุขดีมาตลอด ขยันขันแข็งในการทำงาน เพราะความขยันกิจการเขาจึงขยายไปถึงต่างประเทศ เขาชอบทำบุญ มีบุญที่ไหนใครชวนก็จะไปและมักจะนัดแนะเพื่อน ๆ ไปทำบุญที่นั่นที่นี้เป็นประจำ เป็นคนนิสัยดี ไม่ยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข แต่แปลกทั้ง ๆ ที่ทำบุญนี้แหละ แต่เขากลับไม่เชื่อเรื่องนรกสวรรค์ แต่ก็ทำบุญเพื่อเหนี่ยวเอาไว้

ผมเคยเอาหนังสือธรรมะ “ตายแล้วไปไหน” มาไว้ที่บ้าน พอเขาเห็นก็หยิบขึ้นมาดู แล้วก็โยนกลับไว้ที่เดิม เหมือนกับดูถูกความคิดผมว่า คนหนุ่มอย่างเราน่ะ ไม่มีวันที่จะตายง่าย ๆ หรือ

เย็นวันหนึ่ง น้องเดินเล่นอยู่หน้าบ้าน คน

ข้างบ้านก็ได้เรียกน้องชายให้ไปต้มเหล้าด้วยกัน น้องชายเข้าไปหา และยกเหล้าขึ้นมาจิบอย่างเกรงใจแบบเสียไม่ได้ จากนั้นก็ขอตัวกลับขึ้นไปอาบน้ำนอนที่ชั้นลอย และก็ไม่ได้ขึ้นมาอีกเลย

กรรมใดทำให้น้องชายอายุสั้นและนอนหลับตาย เขาตายแล้วไปไหนครับ มีสภาพเป็นอย่างไรบ้าง ตอนนี้เขาเชื่อเรื่องนรกสวรรค์แล้วหรือยัง และได้รับบุญที่อุทิศไปให้หรือไม่ครับ

คุณครูแม่ใหญ่

น้องชายอายุสั้นและนอนหลับตาย เพราะกรรมในอดีตเป็นคนใจกว้างชอบเลี้ยงสังสรรค์บ่อย ๆ ได้สั่งลัมวูลัมควายมาทำเป็นอาหาร

เลี้ยงแขกหรือเป็นประจำ วิบากกรรมที่ไป
ฆ่าสัตว์ใหญ่บ่อย ๆ ตามมาส่งผล ที่เรามัก
จะได้ยินคุณหมอบอกว่า เสียชีวิตเพราะหัวใจ
ล้มเหลวนั้นแหละจะ

ตายแล้วก็เป็นภูมเทวาอยู่ที่บ้าน มีสภาพ
คล้าย ๆ ตอนยังไม่ตาย เพราะยังผูกพันอยู่
กับบ้าน กับครอบครัว ที่ถามว่าตอนนี้เขาเชื่อ
เรื่องนรกสวรรค์แล้วหรือยัง ตอนนีเขาก็ยังงง ๆ
ไม่รู้ว่าเชื่อหรือไม่เชื่อเรื่องเหล่านี้ คือ ยังเฉย ๆ
อยู่ เพราะยังไม่ได้ไปเห็นนรกสวรรค์

ได้รับบุญที่อุทิศไปให้ ก็ทำให้รู้สึกสบาย
อกสบายใจเพิ่มขึ้น และเขาคิดว่า ตอนนีเข
กำลังทำหน้าที่ดูแลทุกคนอยู่ เป็น รปภ. ที่บ้าน
เพราะเขาก็ไม่ได้มีความรู้สึกอะไรมากไปกว่านี้
คือก็เฉย ๆ ก็ไม่ได้เชื่อเรื่องนรกสวรรค์ หรือ
ว่าไม่เชื่อ เพราะยังไม่ได้ไปเห็น ยังไม่เคยไปดู

๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

ที่นี่มีคำตอบ
โรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

DMC
THE ONLY ONE CHANNEL

๑๒ ...สืบลัษณ

คุณพ่อเป็นคน จ.ฉะเชิงเทรา โดยกำเนิด ท่านไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ ท่านจะไปร่วมพิธีกรรมทางศาสนาของท่านเสมอ เป็นคนใจดี แต่ชอบดื่มเหล้า สูบบุหรี่ อีกทั้งยังชอบเล่นการพนันชนิดต่าง ๆ อีกด้วย

วันหนึ่งคุณพ่อไปเยี่ยมลูกสาวที่อยู่โคราช ในระหว่างการเดินทาง ชู่ ๆ ก็มีรถสิบล้อพุ่งมาชนคุณพ่อที่ยืนอยู่ริมถนน ท่านเสียชีวิตทันที ขณะนั้นอายุได้ ๖๕ ปี

บุพกรรมใดคุณพ่อจึงประสบอุบัติเหตุถูกรถสิบล้อชนแล้วหนี ท่านตายแล้วไปไหน ได้รับบุญที่อุทิศไปให้หรือไม่อย่างไร

คุณครูแม่ใหญ่

คุณพ่อประสบอุบัติเหตุถูกรถลอบลั่นชน เพราะกรรมในอดีตที่ฆ่าสัตว์ใหญ่ เช่น วัว ควาย เพื่อทำอาหารและฆ่าขายตามมาส่งผล เพราะฉะนั้นที่ฆ่าสัตว์ทำอาหารบาปนะจะ และการฆ่าสัตว์ใหญ่จะทำให้อายุสั้น

พ่อตายแล้ว ตายแบบไม่รู้ตัว ช่วงแรกก็ ร้อนเร่ไปในที่ต่าง ๆ พ่อครบ ๗ วัน ก็ถูกเจ้าหน้าทีพาตัวไปยมโลกของมหานรกชุม ๕ ด้วย กรรมดื่มสุรา และจะต้องไปอีกหลายชุม เพราะ ทำผิดศีลอีกหลายข้อ เช่น สืบบุหรี การพนัน ฆ่าสัตว์ เป็นต้น กำลังถูกเจ้าหน้าที่กรอก น้ำทองแดงร้อนอยู่ ทุกข์ทรมานมาก

ได้รับบุญที่อุทิศไปให้ เพราะท่านอยู่ยมโลก รับบุญได้ ก็ได้รับลดหย่อนผ่อนโทษลงมา ต้องทำบุญอุทิศไปให้ท่านบ่อย ๆ นะลูกนะ ถ้า

รักพ่อจึงทำบุญเกิด แล้วอุทิศบุญนี้ไปให้ท่าน เพราะท่านกำลังต้องการความช่วยเหลือ และ ยังอยู่ในภพภูมิที่รับบุญได้

โดยเฉพาะวันพระใหญ่ ขึ้น ๑๕ ค่ำ ทำบุญ แล้วก็อุทิศเจาะจงให้ท่านไปเลย หรือทำบุญ เขียนชื่อท่านอุทิศไปเลย แล้วถ้ายิ่งลูกนั่งสมาธิ เข้าถึงพระในตัวเองก็ไปให้ท่าน บุญก็จะเกิดขึ้นในตัวมาก และมีกำลังแรงจะช่วยพ่อในยมโลกได้

๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ที่นี่มีคำตอบ
โรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

DMC
THE ONLY ONE CHANNEL

๑๓ ...ปากแหว่งเพดานโหว่

กรรมใดที่ทำให้ลูกสาวเกิดมาปากแหว่งเพดานโหว่ และบุญใดทำให้รักษาทำศัลยกรรมแล้วหายคะ กรรมใดหลานชายที่เกิดกับลูกสาวก็ปากแหว่งเพดานโหว่เหมือนแม่ของเขา แต่ก็กำลังจะได้รับการรักษาทำศัลยกรรม หลานชายจะหายเป็นปกติหรือไม่คะ

คุณครูไม่ใหญ่

ลูกสาวเกิดมาปากแหว่งเพดานโหว่ เพราะในอดีตเป็นคนชอบใช้เบ็ดตกปลาทำอาหาร และเป็นเกมกีฬาด้วย กรรมนี้มาส่งผล ต่อมาทำศีลยกรรมหายได้ เพราะบุญสงเคราะห์ญาติและบุญที่ทำไว้ในพระพุทธศาสนาในอดีตได้ตามมาส่งผล มาเกิดในยุคไฮเทคทำศีลยกรรมได้

หลานชายที่เกิดจากลูกสาวก็ปากแหว่งเพดานโหว่เหมือนกับแม่ของเขา เพราะในอดีตหลานชายคนนี้ก็เคยเกิดเป็นพี่น้องกับแม่ของเขาโดยชาตินั้นเป็นน้องชาย ส่วนแม่เป็นพี่สาว แล้วก็ชักชวนกันไปตกปลาร่วมกันเป็นประจำ จึงได้มีกรรมเหมือนกัน และได้มาเกิดร่วมกันอีก แต่เปลี่ยนสถานะจากพี่น้องมาเป็นแม่ลูกกัน

กำลังทำศีลกรรมอยู่ ก็มีทางหายได้ เพราะมีบุญสงเคราะห์ญาติและบุญที่ทำไว้ในพระพุทธศาสนาคล้ายแม่ที่ทำมาเหมือนกัน และถ้า

จะให้ดีลูกในฐานะเป็นคุณยายก็นั่งสมาธิให้เห็น
พระในตัวแล้วช่วยอธิษฐานให้หลานหายด้วย

เพราะฉะนั้น เราจะเห็นว่าการศึกษาเรื่อง
การเวียนว่ายตายเกิด หรือเรื่องกฎแห่งกรรม
เป็นสิ่งจำเป็น ศึกษาไว้เถิด มันเป็นเหตุเป็นผล
กัน ผลอย่างนี้มาจากเหตุอะไร เราประกอบเหตุ
อย่างนี้จะไปเป็นผลอะไร เชื่อไว้จะมีประโยชน์
ต่อเรา จะทำให้เราดำเนินชีวิตได้ถูกต้อง

๒๕ พุศิจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ที่นี่มีคำตอบ
โรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

DMC
THE ONLY ONE CHANNEL

๑๔ ...เกิดมาคอเอียง

ตัวลูกนั้นตั้งแต่คลอดออกมา ก็คอเอียง เพราะคุณหมอใช้คีมีคิบคีระออกมา ทำให้เส้นยึด เดินคอเอียงมาจนกระทั่งถึง ป.๕ จึงได้มีโอกาสดำตัด พอผ่าตัดเสร็จก็หายเป็นปกติ นอกจากคอเอียงแล้วลูกยังเป็นโรคไตติดเชื้อตั้งแต่อายุ ๖ ขวบ มีอาการตัวบวมมาก กินอาหารเค็มไม่ได้เลย ต้องทานแต่อาหารรสจืด ๆ แต่พออายุเกือบ ๘ ขวบ ก็สามารถรักษาหายได้เป็นปกติค่ะ

บุพกรรมใดทำให้ลูกคอเอียงตั้งแต่เกิด เป็นโรคไตตั้งแต่เด็ก แต่สามารถหายได้ภายใน ๒ ปีค่ะ

คุณครูแม่ใหญ่

ลูกเกิดมาคอเอียงตั้งแต่เกิด เพราะกรรมในอดีตชอบค้อนและสับัดหน้าไปทางอื่น ไม่สนใจในเวลาที่คุณแม่อบรมสั่งสอน เมื่อท่านเรียกมาคุยก็มักจะหนีไปอยู่ที่อื่น แต่ตอนหลังพอรู้ตัวอารมณ์ดีก็กลับมาขอขมาท่าน เพราะฉะนั้นจึงเกิดมาคอเอียงแต่ก็รักษาหายได้

ส่วนที่เป็นโรคไต เพราะชอบขโมยเงินพ่อแม่ไปเที่ยวเล่นในช่วงวัยที่เกเร แต่ภายหลังที่หายได้เพราะกลับมาขอขมา แล้วก็กลับเนื้อกลับตัวใหม่เป็นคนดีจ๊ะ

๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

๑๕ ...กินจากดความอ้วน

พี่สาวเป็นลูกที่ทำให้คุณพ่อคุณแม่ทุกข์ใจ เป็นที่สุด เธอชอบเที่ยวเตร่ไม่สนใจเรียน มาตั้งแต่เด็ก เมื่อมาเรียนมหาวิทยาลัยก็คบเพื่อนไม่ดี เพื่อนชวนพี่สาวให้กินยา ลดความอ้วน เธอก็กินจนทำให้มีผลต่อจิตประสาท เกิดภาพหลอน สมอองเบลอไปหมด ลดความอ้วนได้แต่ไม่สามารถเรียนได้ ต้องออกจากการศึกษาชั้นมัธยม ทั้งที่เรียนใกล้จะจบแล้ว

เธอต้องเข้ารับการรักษาวัดที่โรงพยาบาล ช่วงที่ป่วยมีอาการทางประสาทกำเริบหนัก ทุก ๆ คนในครอบครัวมีความทุกข์กันมาก ในบางครั้งพี่สาวมีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงถึงขั้นทำร้ายทุบตีคุณพ่อคุณแม่ จึงต้องคอยกินยาควบคุมไว้ตามที่หมอสั่งอย่างไม่มีกำหนด

ปัจจุบันยังดูแลตัวเองไม่ได้ ต้องเป็นภาระของ
ครอบครัวที่จะต้องเลี้ยงดูเธออยู่ตลอดเวลา

บุญกรรมใดทำให้พี่สาวมีอาการทางจิต
มีสิทธิ์หายไหมคะ และทำไมเขาต้องทำร้าย
ร่างกายคุณพ่อคุณแม่ด้วย จะมีวิบากเหมือน
พระโมคคัลลานะไหมคะ ต้องแก้ไขอย่างไร
และทำไมคุณพ่อคุณแม่ต้องมามีลูกที่เป็น
แบบนี้ด้วยคะ

คุณครูไม่ใหญ่

พี่สาวมีอาการทางจิต เพราะเศษกรรมสุรา
ในอดีตเป็นหลักตามมาส่งผล อันนี้เป็นหลัก
เลย ส่วนยาลดความอ้วนแค่เสริมแค่นั้นเอง
แต่ถ้าหากว่าไม่มีเศษกรรมสุรามันก็ไม่เป็นนะ

เรื่องมีอยู่ว่า ชาติในอดีตผิตหวังในความรัก
เลยหาทางออกด้วยการดื่มสุรา เพื่อให้หาย
เศร้า แต่พอหายเมาก็เศร้าเหมือนเดิม ส่วน
การกินยาลดความอ้วนจนทำให้เกิดอาการ
ดังกล่าวก็เป็นเหตุเสริม ถ้าสั่งสมบุญทุกบุญ
ให้สม่ำเสมอ บุญนี้ก็จะไปตัดรอนให้หนักเป็น
เบาในระดับพอดูแลตัวเองได้ ไม่เป็นภาระ
มากกว่านี้แน่

ในอดีตพ่อแม่ก็มีกรรมด้านสุรามา จึง
ทำให้ได้ลูกที่มีอาการทางจิตที่เกิดจากเศษ
กรรมสุรามาเกิด เป็นเศษกรรมเก่าของพ่อแม่
แต่เป็นกรรมใหม่ของลูกที่จะส่งผลให้ไปอบาย
หรือไปเป็นเปรต เพราะเศษกรรมดังกล่าวที่ไป
ทุบตีพ่อแม่ แต่กรรมจะหย่อนลงมา เพราะทำ
โดยขาดสติเนื่องจากมีอาการทางจิต

จะแก้ไขก็ให้พี่สาวทำบุญต่าง ๆ เท่าที่
ทำได้ และพ่อแม่พี่น้องก็ต้องทำแทนให้ด้วย

อย่างสม่ำเสมอ คือแนะนำให้เธอทำตอนช่วง
ที่เธอมีอาการคั่งคึ้นนะ แต่คั่งร้ายเราก็อย่ำให้ทำ
บุญนี้ก็จะไปตัดรอนวิบากกรรมนี้ได้

๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

๑๖ ...รักคนเจ้าชู้

ลูกเป็นห่วงลูกสาวและหลานชายมาก เพราะเขาแยกครอบครัวออกไปอยู่กินต่างหาก อีกทั้งสามีของลูกสาวก็ไปมีผู้หญิงใหม่ ยิ่งทำให้ลูกกังวลใจมาก ๆ เป็นห่วงลูกสาวสุดจะทน

กรรมใดที่ทำให้ลูกสาวมีสามีเจ้าชู้ เธอมีวิบากกรรมมาเช่นไร ควรจะแก้ไขอย่างไรคะ

คุณครูแม่ใหญ่

ลูกสาวมีสามีเจ้าชู้ เพราะวิบากกรรม
กาเมฯ เพราะความเจ้าชู้เก่าของตนในอดีต
ที่เคยเกิดเป็นผู้ชายเจ้าชู้ อีกทั้งในชาติที่เกิด
เป็นผู้หญิงก็เคยไปแย่งสามีเขามารวมส่งผล
คือตอนเป็นผู้ชายเจ้าชู้ กรรมส่งผลให้ไปเกิด
เป็นผู้หญิง ตอนเป็นผู้หญิงก็เจ้าชู้อีก ไปแย่ง
สามีเขา มา กรรมทั้งเป็นผู้ชายเจ้าชู้ ผู้หญิงเจ้าชู้
มารวมส่งผลในชาตินี้

จะแก้ไขก็ต้องให้ลูกสาวทำทาน รักษาศีล
เจริญภาวนา ทำใจให้ผ่องใส ให้หัดปล่อยวาง
อย่าไปยึดมั่นถือมั่น อย่าไปใช้อารมณ์
ติโพยตีพาย

สามีอยู่ในบ้านก็เป็นสามีเรา พอออกจาก
บ้านก็เป็นของคนอื่น ก็ให้เราให้กำเนิดมาแท้ ๆ
มันยังติดกับเรา พ่อของลูกเราไม่ได้ให้กำเนิด

ไม่ได้เลี้ยงมากับมือ ทำไมจะไม่ดีอ ให้เขาให้
เงินเราก็อเคแล้ว ส่วนเขาจะไปรีแลกซ์ที่ไหน
ก็ช่างเขา เราก็อเอนเวลาว่าง ๆ มานั่งหลับตาทำ
สมาธิ มาทำมาหากินให้ร่ำรวยดีกว่า ดีกว่าเอา
หัวไปใช้หิง ๆ หวง ๆ หรือตีโพยตีพาย มันไม่
เกิดประโยชน์อะไร ยิ่งทำให้ใจเศร้าหมอง กาย
ก็เศร้าหมองตามไปด้วย เพราะฉะนั้นเอาเวลา
มาทำมาหากินดีกว่า แล้วก็สั่งสมบุญไป เดี่ยว
เขาก็กลับมาเองจ๊ะ

พอเขากลับมาแล้ว เราก็อยาไปต่อว่าต่อ
ขานเขา จะต่อว่าก็ต้องว่าให้เป็น ต้องมีศิลปะใน
การต่อว่า ก็เอาอย่างนี้ก่อนสิลูก ไปบอกลูกสาว
นะว่า พอสามีกลับมาบ้าน ให้ปรนนิบัติสามี
ให้ดีให้เหมือนเทวดาในบ้านเลย ให้ ยิ้มแย้ม
ก่อน ยิ้มของเราต้องสวยกว่าหญิงอื่นในโลก ยิ้ม
แย้ม ให้สดชื่นเบิกบาน ในระดับที่เขาหาความ
สดชื่นที่ไหนไม่ได้อีกในโลก ไม่ว่าจากคน จาก

สัตว์ หรือสิ่งของ ไม่ได้เลย ยืมให้เหมือน
เทพธิดา ไปหัดยืมชีจะ

แล้วก็ เยือกเย็น ทั้ง ๆ ที่เย็นเหมือนหิมะ
ที่อยู่บนภูเขาไฟฟูจิ คือแม้ข้างในจะร้อนระอุแต่
ข้างนอกก็ต้องเย็น เย็น เย็น น้ำแข็งว่าเย็นแล้ว
ลูกก็ต้องเย็นกว่าน้ำแข็งนะ ต้องสอนลูกสาว
อย่างนี้ละ ให้เย็น ๆ ไว้ ให้นับ ๑ ถึง ๑๐ แต่
ไม่ใช่ นับ ๑ ไป มองตะพัดไปนะ

๑. ไม่ตะพัดอยู่ที่ไหน

๒. อยู่ในห้องครัวหรือห้องนอน

๓. เดินไปดู

๔. เจอแล้ว

๕. หยิบขึ้นมา

นับ ๑ ถึง ๑๐ ดีหัวเลย อย่างนี้ไม่ใช่ นะ

นับ ๑ ถึง ๑๐ หมายความว่า นับให้
คลี่คลาย ให้หายโกรธ คือเราโกรธไปเขาก็ไม่

เล็กเจ้าชู้ เราต้องทำให้เหนือกว่าหญิงอื่นในโลก แต่งตัวให้สวย ๆ ทำตัวให้หอม ๆ ทำให้น่ารัก ถ้าเขาไม่รักแล้วเขากลุ้ม ทำบ้านให้สะอาด ให้เย็น ๆ

แล้วก็ ยกย่อง ยกย่องพ่อบ้าน ร้อยทั้งร้อยพ่อบ้านชอบให้เป็นอย่างนี้ทั้งนั้น ชอบให้ยกย่อง ทั้ง ๆ ที่เราขุ่นใจจะขาด อยากจะอัดเต็มที แต่ว่าอดไว้ก่อนนะลูก อดไว้ อย่าเพิ่งไปอัดเขา อัดเอาไว้มันแหละ ยกย่องทั้ง ๆ ที่เขาแยะ แต่เราก็ยกย่อง แต่ต้องเลือกให้ดีนะ อย่าไปยอเขานะ เราเลือกกว่าเราจะชมเขาอันไหนที่น่าชม คือทั้งเนื้อทั้งตัวเขาก็คงไม่ได้แยะไปหมดทุกอย่าง มันก็ต้องมีส่วนดีบ้างละนะ

เหมือนเติกวาครูปส่งคุณครู คุณครูที่มีศิลปะในการสอน ท่านก็จะไม่ตีว่า

“เธอवादไม่ดีอย่างนั้น อย่างนี้” อย่างนี้เด็กก็หมดกำลังใจ

“ครูชอบเส้นนี้” “ครูชอบสีนี้ของเธอ”

ทั้ง ๆ ที่ลงไปซะเละเลย แต่มันมีมุมอยู่นิดหนึ่งจุดเท่าหัวไม้ขีดที่ดูดี

“ครูชอบสีตรงนี้ของเธอสวย” “ชอบเส้นตรงนี้ของเธอ” ทั้ง ๆ ที่ โอ ยุ่งเหยิงไปหมด

“เส้นตรงนี้ของเธอสวยสวย” อย่างนี้ไง

แต่เราอย่าไปเินยอให้มากเกินไป เดี่ยวเขาจับได้ มันต้องให้แนบเนียน ให้สมจริง ยกย่องชมเข้าไปเถอะ เดี่ยวก็เสร็จเราเองแหละ

และก็ ยึดหยุ่น นะ ผูกหย่อน ๆ ถ้าตึงนักมันก็ขาด ผูกหย่อน ๆ คือ ก็ยังผูกอยู่ แต่ก็ยังผ่อน ๆ ถึงเวลาก็กระตุกสักทีหนึ่ง อย่างนี้ไง

ยิ้มแยม เยือกเย็น ยกย่อง และก็ยึดหยุ่น ให้ไปบอกลูกสาวอย่างนี้ละ

๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

๑๗ ...เรสามคน (ตอน ๑)

เมื่อลูกเรียนจบก็ได้ทำงานที่บริษัทแห่งหนึ่ง ที่นั่นเป็นที่ที่ลูกและชายคนหนึ่งได้พบรักกัน เขาอยู่ในฐานะหัวหน้างานของลูก แต่เส้นทางรักไม่ได้เป็นเหมือนดังที่วาดฝันไว้ เพราะเขามีแฟนที่คบกันมานานกว่า ๑๐ ปีอยู่ก่อนแล้ว และแฟนเขาก็ทำงานที่เดียวกับลูกด้วย ลูกจึงต้องตกอยู่ในฐานะคนมาทีหลัง แต่ลูกและเขาต่างก็หักห้ามใจของกันและกันไม่ได้ ด้วยเหตุนี้เราจึงแอบคบกันอย่างลับ ๆ ต้องไม่แสดงตัวให้คนอื่นรู้ว่าคบกันอยู่ แต่ความลับไม่มีในโลก และแล้ววันหนึ่งแฟนสาวของเขาก็ทราบเรื่อง ตั้งแต่นั้นมาเธอก็โกรธลูกมากจนไม่มองหน้า และไม่พูดกับลูกอีกเลย และขอเลิกขาดกับผู้ชายคนนั้น แต่ผู้ชายเขาไม่ยอมเลิก เพราะว่าเขายังรักเธออยู่ ขณะเดียวกันเขาก็รักตัวลูกด้วย

ลูกทนทรمانกับสภาพกดดันนี้ไม่ไหว จึงตัดสินใจลาออกจากบริษัทเพื่อให้ทุกอย่างดีขึ้น แต่เหตุการณ์กลับไม่เป็นอย่างนั้น เพราะฝ่ายขายเขาไม่ยอมเลิก เขายังคงไปมาหาสู่กับลูกอยู่ ทำให้ลูกตัดใจจากเขาไม่ได้เสียที

ตัวลูก หัวหน้างาน และเธอคนนั้น เราทั้งสามคน เคยผูกเวรกันมาไหมคะ ทำไมถึงต้องมาเจอเหตุการณ์เช่นนี้ ซาติน้ำลูกจะเจอใครมาแย่งคนที่ลูกรักไหม และซาตินี้แฟนสาวของหัวหน้าเขาเกลียดลูกมาก ๆ ลูกต้องทำอย่างไรถึงจะไม่ผูกเวรกันคะ

คุณครูไม่เ้า

ตัวลูก หัวหน้างาน และแฟนของหัวหน้างานก็ไม่ได้ผูกเวรกันมา แต่เกิดด้วยเหตุการณ์

ในปัจจุบัน เป็นเพราะเศษกรรมกาเมฯ เจ้าผู้
ของตัวลูกตอนที่ เป็นผู้ขายมาส่งผล ส่วนของ
กรรมใช้ไปแล้ว เศษกรรมบันดาลทำให้ไปรัก
คนที่มีเจ้าของแล้ว ชาติต่อไปก็มีสิทธิ์ที่จะ
ถูกแย่งของรักไปเช่นเดียวกัน เพราะชาตินี้
พฤติกรรมก็เหมือนไปแย่งของรักของคนอื่น

ดังนั้นทางที่ดีก็คือ หักดิบตัดใจเหมือนตาย
จากใจ ถ้าลูกหักดิบตัดใจได้ดังกล่าว ก็จะไม่
ทำให้เธอโกรธและเกลียดลูก อีกทั้งถ้าลูกมี
โอกาสขอโทษกรรมซึ่งกันและกันได้ ก็จะไม่
มีเวรที่จะผูกกันต่อไป

อันดับแรกคือ ต้องหักดิบตัดใจกันเสียก่อน
แล้วก็ไปขอขมาขอโทษเบอร์หนึ่ง แล้วก็เปลี่ยน
พฤติกรรมใหม่ นะลูกนะ

๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

ที่นี่มีคำตอบ
โรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

DMC

THE ONLY ONE CHANNEL

๑๘ ...เรสามคน (ตอน ๒)

การแอบเป็นกิ๊กของเขา แต่เขายังไม่ได้
แต่งงาน จะมีบาปต่างกับการที่เขาแต่งงาน
แล้วอย่างไร

หัวหน้าของลูกจะมีวิบากกรรมในชาติหน้า
เช่นไร ที่เป็นคนทำให้ลูกและแฟนของเขาโกรธ
กัน และต้องแก้ไขอย่างไรคะ

คุณครูแม่ในฝัน

การแอบไปเป็นกิ๊กของเขา โดยที่เขายังไม่ได้แต่งงาน แต่ก็เหมือนกับเป็นคนคนเดียวกัน อย่างนั้น ก็ยังถือว่าเป็นวิบากกรรมกาเมช อยู่ เพราะเป็นของต้องห้าม แต่อ่อนกว่าที่เขาแต่งงานกันแล้วจะ เพราะตรงนั้นเขาก็ยังไม่ชัวร์ว่าจะเลือกใคร แต่อย่างนี้ก็ถือว่ามิเจ้าของแล้ว เราไปก็เหมือนเราไปแย่งเขา

ห้วงหน้าที่เป็นเหตุให้ตัวลูกและแฟนของเขาโกรธกัน ก็จะเป็นกรรมกาเมช เจ้าผู้ติดตัวไป ให้ภพชาติต่อไปต้องถูกแย่งของรัก หรือไปเกิดเป็นผู้หญิง จะแก้ไขก็ต้องให้หัวหน้าเลือกคนใดคนหนึ่งเป็นคู่ แต่ดีที่สุดก็คือให้ลูกหักดิบตัดใจเพื่อที่จะไม่เป็นวิบากกรรมของลูก ก็ลูกมาที่หลังเขานะ

ดูเหมือนหญิงชายเกือบทุกคนในโลก
เกือบจะเป็นหญิงหรือชายต้องห้าม จะมีที่
ไม่ห้ามคือสามีภรรยา กัน กับผู้ขายบริการ
ทางเพศที่ไม่ได้ถูกบังคับ และผู้ที่จะไปสถาน
บริการนั้นต้องไม่มีครอบครัว ถ้ามีก็ถือว่าเข้า
ข่ายอีกเหมือนกัน ดูเหมือนจะมีอยู่ ๒ กรณี
เท่านั้น เพราะฉะนั้นทางที่ดีมาบวชดีกว่า

จำไว้ง่าย ๆ เฉพาะภรรยาสามีแค่นั้น
ถือว่าถูกศีล ถูกธรรม ถูกขนบธรรมเนียม
วัฒนธรรม ประเพณี ถูกกฎหมาย อย่างนี้
เท่านั้น เพราะฉะนั้นควรสำรวจในกาม ให้แค่
ว่าประกอบธาตุธรรมเพื่อเป็นทางมาเกิดของ
มนุษย์ที่จะได้มาเกิดสร้างบารมีเท่านั้นจะ

๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

ที่นี่มีคำตอบ
โรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

DMC
THE ONLY ONE CHANNEL

๑๙ ...เรสามคน (ตอน ๓)

หัวหน้าของลูก เป็นคนที่ดื่มเหล้าหนัก สูบบุหรี่จัด เวลาเสียใจจะชอบทำร้ายตัวเอง เขาเคยกินยาฆ่าตัวตายหลายครั้ง แต่ลูกช่วยไว้ได้ เขารู้ตัวดีว่าเป็นโรคมะเร็งลำไส้ จะมีชีวิตอยู่ต่อไปได้อีกไม่นาน แต่ไม่ยอมไปหาหมอรักษา ได้แต่ทำลายสุขภาพตัวเองทุกวัน

เขามักจะบอกว่า เขาเห็นวิญญาณและชอบได้กลิ่นแปลก ๆ เช่น กลิ่นน้ำอบไทย กลิ่นช็อกโกแลต โดยที่คนอื่น ๆ และตัวลูกไม่เห็น ครั้งหนึ่งขณะที่เข้าพักที่โรงแรมแห่งหนึ่ง เขามีอาการเหมือนถูกผีเข้า ชักตาค้าง ตัวเกร็ง หายใจติดขัด ร้องว่า “ช่วยด้วย ๆ” แล้วจู่ ๆ น้ำเสียงเขาก็เปลี่ยนไป ตาขวาง หันมาพูดกับลูกว่า “มึงลบหลู่กู” และตรงเข้ามาบีบคอลูก ลูกตกใจมาก ร้องเรียกให้คนช่วย แต่เขากลับ

มีเรี่ยวแรงมหาศาลสามารถเหวี่ยงทุกคนออกไปได้

ในทันใดนั้นเอง มีพี่คนหนึ่งได้สติ รีบถอดสร้อยพระที่คอออกมาคล้องที่คอเขา แต่พี่ไม่ยอมออกกลับยิ่งทวีความโกรธ อาละวาดรุนแรงขึ้น ลูกจึงตั้งสติอธิษฐานขอให้หลวงปู่สดช่วย แล้วก็ถอดสร้อยของตัวเองไปคล้องคอเขา คราวนี้เขาร้องลั่นมากกว่าเดิม และบอกให้เอาสร้อยของลูกออกไป สักพักเขาจึงสงบลง มีสติรู้ตัวขึ้น แต่จำไม่ได้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับตัวเขา

บุญกรรมใดทำให้หัวหน้าเป็นมะเร็งลำไส้ เคยฆ่าตัวตายหลายครั้ง ลูกควรช่วยเขาไหมคะ เพราะถ้าช่วย เขาก็จะมีชีวิตอยู่ ลูกก็จะตัดเขาไม่ขาดสักที แต่ถ้าไม่ช่วยก็ไม่มีใครช่วย

ทำไมหัวหน้าชอบเห็นวิญญูณ หรือได้กลิ่นน้ำอบไทย และต้องโดนผีเข้า ทำไมผีที่เข้าจึงพูดกับลูกว่า “มึงลบหลู่กู” แล้วตรงเข้า

มาบีบคอลูก ผีต้องการอะไรหรือคะ ทำไมผี
ถึงกลัวพระหลวงปู่ และการที่ลูกไปขอขมา
เจ้าที่ ถวายสังฆทานไปให้เขา เขาได้รับไหม
ผีรู้สึกอย่างไร แล้วตอนนี้เป็นอย่างไรบ้างคะ

คุณครูแม่ใหญ่

หัวหน้าเป็นมะเร็งลำไส้ เคยฆ่าตัวตาย
หลายครั้ง เพราะกรรมในอดีตได้เลี้ยงปศุสัตว์
ไว้ฆ่ากินฆ่าขายมากมายเป็นหลัก ผสมกับ
เศษกรรมสุราในปัจจุบันเสริม วิชากรรม
ดังกล่าวตามมาส่งผล

ลูกจะช่วยเขาได้คือ ต้องหักดิบตัดใจจาก
เขาเท่านั้น ถ้าเขามีกรรมหนัก ใครก็ช่วยเขา
ไม่ได้จะ

หัวหน้าชอบเห็นวิญญาณ ได้กลิ่นน้ำ
อบไทย และมักโดนผีเข้า เพราะเศษกรรมสุรา
กับความเชื่อเรื่องผีสางติดตัวมา แต่ส่วนใหญ่
มักจะเป็นเรื่องที่คิดไปเอง เป็นอุปาทานมากกว่า
ไม่มีผีมาเข้าจริง แต่ขาดสติเพราะดื่มสุราจัด
ทำให้สติเลอะเลือน บวกกับกรรมที่เชื่อเรื่องผี ๆ
สาง ๆ และเรื่องวิญญาณมาเยอะ จึงทำให้เกิด

อาการคล้าย ๆ ผีเข้า อีกทั้งตัวลูกเองก็ไม่ได้
ไปลบหลู่อะไรใคร ให้ลูกเลิกสนใจเรื่องเหล่านี้เสีย และให้หักดิบตัดใจเลิกรักหัวหน้าแบบ
ซูสาวเถิดจ๊ะ เลิกเลยนะ

๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

ที่นี่มีคำตอบ
โรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

DMC
THE ONLY ONE CHANNEL

๒๐ ...สองเรา (ตอน ๖)

ตอนลูกอายุ ๑๗ ปี ได้แต่งงานแบบคลุมถุงชนกับหนุ่มพ่อค้ารับซื้อพืชผลทางการเกษตรซึ่งอายุแก่กว่า ๕ ปี อยู่กินด้วยกันมา ๙ ปี มีลูก ๓ คน ชาย ๑ หญิง ๒

เมื่อคุณแม่ป่วยเป็นวัณโรค ลูกก็จะไปนอนเฝ้าและดูแลท่านในโรงพยาบาล ทำให้สามีไม่ค่อยพอใจ เขามาต่อว่าลูก เพราะรังเกียจเกรงว่าลูกจะติดเชื้อวัณโรค เขาพูดจาว่ากล่าวไม่ให้ความเคารพต่อคุณพ่อคุณแม่ของลูกเลย เราจึงทะเลาะกัน ทำให้ลูกตัดสินใจหย่าขาดจากเขา แล้วก็ไปดูแลคุณแม่อย่างใกล้ชิดในช่วงเวลาสุดท้ายของท่าน ๘ วันต่อมา คุณแม่ก็เสียชีวิต

หลังงานศพของท่าน ลูกก็ได้สมัครไปทำงานที่ประเทศสิงคโปร์ มีหน้าที่ทำอาหารและเลี้ยงเด็กในบ้านของนายจ้างคนหนึ่ง

งานที่ทำหนักและเหนื่อยมาก เงินเดือนก็ได้
น้อย ลูกทำอยู่ ๒ ปี จึงกลับมาเมืองไทย แล้ว
หางานทำต่อที่กรุงเทพ เป็นพนักงานทำผม
ในร้านเสริมสวยแห่งหนึ่ง ทำอยู่ ๑ ปี ก็มีคน
มาชวนลูกและเพื่อนในร้านไปทำงานร้าน
อาหารที่ประเทศเบลเยียม

๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๙ ลูกเดินทางถึง
เบลเยียม พอก้าวลงจากเครื่องบินก็เกิดเรื่อง
ทันที คือ กระเป๋าเดินทางหาย เสื้อผ้าอย่างดี
จำนวนหลายชุดที่ซื้อมาจากเมืองไทยรวมเป็น
เงินแล้วไม่ต่ำกว่า ๔๐,๐๐๐ บาท ได้หายไป
พร้อมกับกระเป๋าใบนั้น ลูกรู้สึกหดหู่ใจมาก
เพราะขณะนั้นเหลือแต่เสื้อผ้าติดตัวอยู่เพียง
ชุดเดียวเท่านั้น

ขณะที่ลูกกำลังมึนงง สับสน หמדอาลัยตาย
อยากในชีวิตนั้นเอง ก็มีหนุ่มใหญ่ชาวเบลเยียม
คนหนึ่ง อายุราว ๆ ๔๕ ปี เดินเข้ามาหาลูก

ดูท่าทางเขาเป็นคนใจดี มาถึงก็สอบถาม
เรื่องราวที่เกิดขึ้น พอรู้ก็รับเป็นธุระติดต่อกับ
พนักงานของสายการบินทันที

ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา เขาก็มาหาลูกที่
ร้านอาหารเดือนละครั้ง เขาบอกว่า สงสารลูก
มาที่ไร้มักจะให้ *pocket money* ครึ่งละ
๕,๐๐๐ – ๑๐,๐๐๐ ฟรังก์

หนุ่มใหญ่ใจดีคนนี้ แท้จริงแล้วเขาเป็น
นักธุรกิจใหญ่ ระดับประธานบริษัทก่อสร้าง
และพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ชั้นนำของเบลเยียม
มีภรรยาและลูกสาว ๒ คน แต่ในช่วงที่เจอ
ลูก เขาทะเลาะกับภรรยาอย่างรุนแรงถึงขั้น
หมิ่นเหม่ต่อการแยกทางกัน

สามเดือนต่อมา ก็มีหนุ่มใหญ่ชาวเบลเยียม
อีกคนหนึ่ง อายุราว ๕๑ ปี เป็นเจ้าของบริษัท
เล็ก ๆ แห่งหนึ่งในย่านนั้น เขามาทานอาหาร
และดื่มเหล้าที่ร้าน พร้อมทั้งแสดงความสนใจ

ในตัวลูก เขาบอกว่า ตอนนี้ผมกำลังมีทุกซั่หนั้ก เพราะภรรยาทิ้งไปมีสามีใหม่ แต่พอมาเจอลูก ชีวิตเขาเหมือนได้เจอแสงสว่างอีกครั้งหนึ่ง เขาจะมาที่ร้านสั้ปดาห์ละ ๒ ครั้ง

พอคบกันมาได้ระยะหนึ่ง เขาก็ขอลูก แต่งงาน ตัวลูกเองเห็นว่า เขามีความจริงใจ ต่อลูก ดูโหวงแข็งแล้วพอที่จะเป็นผู้นำที่ดีของ ครอบครัวได้ ก็เลยคิดว่าจะแต่งงานกับเขา อีกทั้งลูกและเพื่อนหญิงที่ทำงานด้วยกันก็ อยากจะหนีออกจากร้านอาหารที่ทำอยู่ขณะ นั้นเต็มที จึงขอให้หนุ่มใหญ่ชาวเบลเยียมคน นี้ช่วย แล้วเขาก็ช่วยจัดการให้สำเร็จได้จริง ๆ เพราะถ้าไม่อย่างนั้นลูกและเพื่อนจะต้องทน ทำงานที่นี้อีกนานจนกว่าจะหมดสัญญาจ้าง

ส่วนหนุ่มใหญ่ใจดีคนแรก เขาก็ยังคง แวะมาหาลูกที่ร้านอาหารเดือนละครั้งตาม ปกติ พอทราบว่าลูกหนีออกจากร้านไปแล้ว

ก็พยายามสืบเสาะแสวงหาจนพบลูก ซึ่งเช่า
อพาร์ทเมนต์อยู่กับเพื่อนอีกเมืองหนึ่ง พอสอง
เราเจอกัน ลูกก็บอกกับเขาว่า “ได้เจอคนที่คิด
ว่าจะแต่งงานด้วยแล้ว”

ทันทีที่ลูกพูดจบ สิ่งที่ไม่คาดฝันก็เกิดขึ้น
คือ เขาคุกเข่าลงกราบลูกและกอดขาลูกไว้
พร้อมกับร้องไห้คร่ำครวญ พร่ำบอกกับลูกว่า
“I love you อย่าให้ผมต้องสูญเสียคุณไปเลย
ผมขอช่วยคุณอีกสักครั้ง คุณต้องการอะไร คุณ
อยากกลับเมืองไทยไม่ใช่หรือ คุณมีลูกเล็ก ๆ
และพ่อแก่ ๆ คอยอยู่ที่นั่น”

ลูกหนึ่งฟังเขา คิดในใจว่า ผู้ชายคนนี้เข้าใจ
ความต้องการของเรา ลูกอยากกลับเมืองไทย
มากจริง ๆ แต่ยังกลับไม่ได้เพราะยังเก็บเงินได้
ไม่มากพออย่างที่ตั้งใจไว้ เขาถามลูกว่า
“ต้องการเงินเท่าไรจึงจะกลับเมืองไทยได้” ลูก
ตอบไปอย่างไม่มีมั่นใจว่า “๑ ล้าน” เขามีสีหน้า

เต็มไปด้วยความหวังพร้อมถามลูกว่า “ถ้าได้
เงิน ๑ ล้านแล้วจะเอาไปทำอะไรบ้าง” ลูกตอบว่า
“เอาไปสร้างบ้าน แล้วเปิดร้านขายของ” เขา
ควักเงินออกมา ๒ ปีกใหญ่ ปีกละ ๕ แสนฝรั่ง
วางใส่มือลูกทันที ช้ายังจัดแจงจองตัวเครื่อง
บินเที่ยวด่วนที่สุดเท่าที่จะหาได้ให้กับลูก

สามวันต่อมา เขาก็ส่งลูกกลับเมืองไทย
โดยที่เขา ก็ไม่ได้เรียกร้องหรือมีข้อผูกมัดใด ๆ
ในตัวลูกเลย นอกจากคำพูดที่ว่า “สักวันหนึ่ง
หากผมมีอิสระแล้ว ผมจะไปพบคุณ”

ขณะบินอยู่เหนือน่านฟ้ายุโรป ลูกเองรู้สึก
มันงงสับสนกับเรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิตอย่าง
กะทันหัน ลูกไม่รู้จะอธิบายให้หนุ่มใหญ่ที่มา
ขอลูกแต่งงานได้อย่างไร เขาจึงจะเข้าใจและ
ไม่เสียใจ ลูกจึงตัดใจจากมาโดยไม่ได้กล่าว
คำอำลาใด ๆ ทั้งสิ้น ซึ่งความจริงลูกเองก็
ไม่ได้อยากแต่งงาน เพียงแต่อยากจะทำ

หลักฐานของตนเอง และอยู่ท่ามกลางญาติ
พี่น้องที่เมืองไทยมากกว่า

เมื่อกลับเมืองไทยแล้ว ลูกก็ซื้อที่ดินและ
สร้างบ้านเสร็จเรียบร้อยภายในต้นปีพ.ศ.
๒๕๓๐ แล้วหันมาทำธุรกิจซื้อขายที่ดิน จนเป็น
ที่รู้จักกันแพร่หลายในท้องถิ่นนั้น

เดือนสิงหาคมปีเดียวกัน หนุ่มใหญ่ใจดีคน
สำคัญของลูกก็เดินทางมาเยี่ยมที่เมืองไทย
เป็นครั้งแรก เพื่อมาดูความเป็นอยู่ของลูก เขา
มาได้ ๑ สัปดาห์ ก็กลับ ปีถัดมาเขาได้ขยาย
กิจการบริษัทไปลงทุนที่สหรัฐอเมริกา พร้อม
กับให้เลขาดำเนินการรับรองวีซ่าและจองตั๋ว
ให้ลูกไปอเมริกาด้วย

ลูกไปเที่ยวอเมริกากับเขาเป็นเวลาเดือน
เศษ แต่เรากียังคงไม่มีพันธะสัญญาว่าจะ
แต่งงานกันแต่อย่างใด เพราะเขายังไม่ได้หย่า
ขาดกับภรรยาอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

ต่อมาในปีพ.ศ. ๒๕๓๒ เขาได้หย่าขาดจากภรรยาเรียบร้อยแล้ว พาลูกไปเที่ยวอเมริกาอีกครั้ง หลังกลับจากอเมริกา เขาก็พาลูกนั่งรถไปดูอุทยานแห่งชาติหลังใหญ่ ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นที่ ๒๔ ไร่ ในย่านที่ไม่ห่างไกลจากเมืองหลวงของประเทศเบลเยียม ขณะเดินชมอุทยานเขาก็เปรย ๆ กับลูกว่า “บ้านหลังใหญ่ขนาดนี้ ผมไม่ได้สร้างไว้เพื่ออยู่คนเดียวหรอกนะ”

ปีพ.ศ. ๒๕๓๕ เขาก็บินมาจดทะเบียนสมรสกับลูกที่เมืองไทย แล้วพาลูกกลับไปอยู่อุทยานหลังนั้น ลูกเองจะกลับมาเยี่ยมลูกทั้งสามคน ที่เมืองไทยปีละ ๒ ครั้ง

ในปีพ.ศ. ๒๕๓๖ ลูกก็บินกลับมาคลอดลูกสาวที่โรงพยาบาล จ.อุดรธานี เมื่อลูกสาวแข็งแรงดีแล้วก็บินกลับเบลเยียม ปลายปีเดียวกันนั้น สามีของลูกก็ล้มป่วยด้วยโรคเส้นเลือดในหัวใจตีบ ต้องเข้ารับการผ่าตัด และ

ในปีนั้นเอง คฤหาสน์ของเราก็ถูกปล้นต้องสูญ
เสียเงินในตู้เซฟไป ๑๓ ล้านบาท

ช่วงนั้นดูเหมือนว่าเหตุการณ์ร้าย ๆ จะ
ประดังถาโถมเข้ามาอย่างมากมาย ไม่ว่า
จะเป็นสุขภาพที่ทรุดหนักของสามี วิกฤต
เศรษฐกิจที่ส่งผลให้บริษัทต้องขาดทุนและ
เป็นหนี้ สามีจึงตัดสินใจปล่อยงานให้ผู้บริหาร
ระดับรองจากเขาเข้ามาบริหารกิจการแทน
ส่วนตัวเขาได้ขายสมบัติที่สะสมไว้นำมาใช้หนี้
ทางธุรกิจ แล้วปลีกตัวมาอยู่ที่เมืองไทยกับลูก
อย่างเงียบ ๆ สุขภาพของเขาไม่แข็งแรงเลย ใน
ที่สุดก็มาเสียชีวิต เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน
พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้าง ๆ ลูกและลูกสาวของเขา

ลูกมีวิบากกรรมใด จึงถูกคลุมถุงชน
แต่งงาน และต้องหย่าขาดกับสามีคนแรก ด้วย
สาเหตุที่เขาไม่ให้ความเคารพต่อคุณพ่อคุณแม่
ของลูก ไม่ใช่เพราะการนอกใจ อย่างนี้จะเป็น
เพราะกรรมกาเมฯ ของลูกหรือไม่คะ

คุณครูแม่ใหญ่

ลูกถูกคลุมถุงชนแต่งงาน และหย่าขาดจากสามีคนแรก ด้วยสาเหตุดังกล่าว ก็ไม่ใช่เกิดจากกรรมกาเมฯ ของลูกโดยตรง แต่เป็นเพราะคุณธรรมของลูกและสามีไม่เสมอกันในปัจจุบันจ้ะ คือ ตัวลูกมีความกตัญญูทวดเวท

ลูกถูกคลุมถุงชนแต่งงานในชาตินี้ ก็เป็นภาพในอดีตของลูกที่เคยคลุมถุงชนลูกหลานในสมัยที่เกิดในสังคมเกษตรกรรม วิบากกรรมนี้มาส่งผล

๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๙

๒๒ ...สองเรา (ตอน ๒)

ตอนแรกลูกคิดจะแต่งงานกับชายชาว
เบลเยียมอีกคน ซึ่งฐานะไม่ร่ำรวย แต่เพราะ
บุพกรรมใดที่ทำให้ลูกกลับมาได้สามีฐานะดี
คนนี้ แบบไม่เคยคาดคิดมาก่อน เป็นเพราะ
ลูกและสามีมีกรรมใดมาลิขิตชีวิตให้คู่กันไว้
หรือไม่คะ

คุณครูไม่ใหญ่

เหตุที่ลูกได้แต่งงานกับชาวเบลเยียมที่มีฐานะดี แบบไม่เคยคิดมาก่อน เพราะในอดีตลูกเคยสร้างบุญร่วมกันกับสามีคนปัจจุบันที่มีฐานะดี บุญนี้จึงบันดาลให้ได้มาอยู่ร่วมกันอีก ส่วนผู้ชายคนแรกที่ลูกคิดจะแต่งงานด้วย แต่ไม่ได้แต่ง เพราะไม่ได้สร้างบุญร่วมกันมาจ๊ะ

๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๙

๒๒ สองเรา (ตอน ๓)

สามีคนปัจจุบันของลูกสร้างบุญกรรม
อะไรไว้จึงมีฐานะร่ำรวย แต่ต่อมาต้องถูกปล้น
คฤหาสน์ในช่วงกำลังป่วย และต้องสูญเสีย
ธุรกิจจนต้องขายสมบัตินำมาใช้หนี้

ทำไมกรรมจึงส่งผลในเวลาใกล้เคียงกับ
การเสียชีวิตของเขา

คุณครูแม่ใหญ่

สามีมีฐานะร่ำรวย แต่ต่อมาถูกปล้น
คฤหาสน์ในช่วงกำลังป่วย และต้องสูญเสีย
ธุรกิจ จนต้องขายสมบัตินำมาใช้หนี้ เพราะ
ในอดีตเคยทำบุญใหญ่และมีความปลื้มปิติ
ยินดีทั้งก่อนทำและกำลังทำ บุญนี้จึงส่งผลให้
ร่ำรวย แต่ต่อมาเกิดเสียชีวิตในภายหลัง แถม
ยังไปขอคืนบางส่วนมาด้วยจึงทำให้สูญเสีย
ธุรกิจ เพราะบุญตรงนั้นมันขาดไป จึงไม่สามารถ
รองรับสมบัติได้ จนต้องขายสมบัตินำมาใช้หนี้
ในภายหลัง กรรมมาส่งผลตอนใกล้เสียชีวิต
เพราะความเสียหายในการทำบุญไปแล้วใน
ภายหลัง กับการทำธุรกิจที่บางอย่างซิกแซ็ก
ไม่ตรงไปตรงมาในชาตินี้ มารวมส่งผลในช่วง
ท้ายของชีวิตจะ

๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๙

๒๓ ...สองเรา (ตอน ๔)

ลูกมีบุญอะไรจึงได้เงิน ๑ ล้านฟรังก์ จาก
สามีคนปัจจุบันอย่างง่าย ๆ กรรมใดทำให้
กระเป๋าดูเงินของลูกหายไป แต่ในโชคร้ายก็
มีโชคดี คือ ได้พบกับสามีคนปัจจุบันที่มาช่วย
เหลือ เป็นเพราะบุญกรรมอะไร ส่งผลให้ร้าย
และดีเกิดขึ้นในเหตุการณ์เดียวกันคะ

คุณครูแม่ใหญ่

ลูกได้เงิน ๑ ล้านฟรังก์ จากสามีคนปัจจุบันอย่างง่าย ๆ เพื่อกลับมาเมืองไทย เพราะเป็นผลบุญเก่าที่เคยทำทานไว้ในอดีตมาส่งผล โดยในชาตินั้นตั้งใจทำบุญอย่างง่าย ๆ เมื่อบุญส่งผลก็จะได้ทรัพย์อย่างง่าย ๆ จะ

กระเป๋าดำเดินทางของลูกหายไป เพราะกรรมในอดีต ลูกเกิดในครอบครัวฐานะยากจน แต่อยากจะทำทานกับพระ จึงได้ไปแอบสอยมะม่วงในสวนคนอื่น แล้วนำมาทำบุญกับพระ วัดอุทยานไม่บริสุทธิ วิชากรรมนี้มาส่งผล

จากโชคร้ายที่กระเป๋าดำหาย กลับมาเป็นโชคดี เพราะเป็นเหตุให้ได้เจอกับสามีคนปัจจุบันที่มาช่วยเหลือ เพราะบุญที่เอาผลไม้ดังกล่าวไปถวายพระ ทำให้เจอสามีคนนี้ แต่วก่อนจะเจอก็เกิดทุกขลาภ คือ กระเป๋าดำ

ทางหายก่อน ได้เอามะม่วงที่ขโมยมาไปถวาย
พระ จึงมาเจอสามีคนนี้ แต่ก็ไม่ใช่เพราะบุญ
นี้จึงทำให้สามีช่วยนะ บุญนี้ไปเชื่อมกับบุญ
ที่เคยทำกับสามีในอดีตชาติ ก็เลยไปดึงดูด
ให้มาเจอกัน และก็ได้รับความช่วยเหลือ ใน
ที่สุดก็ได้แต่งงานกัน เพราะเคยอยู่ร่วมกันและ
สร้างบุญร่วมกันมา

เห็นไหมจ๊ะว่า บุญทุก ๆ บุญนี้ เราอย่า
นึกว่าเล็ก ๆ น้อย ๆ นะ มันมีอำนาจที่จะ
ไปดึงดูดบุญเก่าที่เราเคยทำไว้ในอดีตชาติมา
ช่วย ซึ่งเราก็ไม่รู้ เพราะตอนนี้เราลืมไปแล้ว
แต่มันดึงดูดมาได้

๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๙

ที่นี่มีคำตอบ
โรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

DMC

THE ONLY ONE CHANNEL

๒๔ ...สองเรา (ตอน ๕)

บุพกรรมใดสามีจึงมาป่วยหนักด้วยโรค
เส้นเลือดในหัวใจตีบจนต้องผ่าตัด สามีตาย
แล้วไปไหน คตินิมิตก่อนตายเป็นอย่างไร
เขารู้สึกอย่างไรกับลูกและลูกสาวที่อยู่ข้าง ๆ
จนกระทั่งเขาสิ้นใจ สามีได้รับบุญที่อุทิศไปให้
หรือไม่คะ

คุณครูแม่ใหญ่

สามีป่วยด้วยโรคเส้นเลือดในหัวใจตีบจนต้องผ่าตัด เพราะในอดีตเคยเป็นนายช่างใหญ่คุมการก่อสร้างเมือง หลายครั้งก็ต้องเร่งการก่อสร้าง จึงจำเป็นต้องเร่งแรงงานทาสจนเกินไป ทำให้คนเหล่านั้นเหนื่อยมาก วิชากรรมเหล่านี้มารวมส่งผล

ก่อนตายก็รู้สึกเป็นห่วงผูกพันกับภรรยาและลูกสาว รวมทั้งเสียสายทรัพย์สินที่สูญเสียไป จึงทำให้ใจไม่หมองมัว ไส้ตายแล้วก็เลยไปเป็นภุมเทวาวนเวียนอยู่ที่อุทยานหลังเก่าและก็แะวนเวียนมาหาตัวลูกและลูกสาว ไปมาระหว่าง ๒ แห่ง ได้รับบุญที่อุทิศไปให้แล้ว ก็ทำให้กายละเอียดของเขาสว่างขึ้น ดีขึ้นกว่าเดิม ให้ทำบุญอุทิศไปให้อีกบ่อย ๆ ก็จะทำให้เขาไปอยู่ในภพภูมิที่สูงขึ้นจะ

๒๕ ทุกอย่างแปลออกเป็นเสร็จ (ตอน ๑)

หมอบุ้ย เริ่มเข้าวัดเมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ด้วยการชักชวนของพี่สาว จนเข้าใจความจริงของชีวิตและการสร้างบารมี ตัวเธอจึงได้ตั้งใจทำบุญทุกๆ บุญอย่างเต็มที่เต็มกำลัง ทั้งๆ ที่เพิ่งเข้ามาวัดได้ ๙ ปี เธอก็ลุล่วงสมบุญอย่างเต็มที่เต็มกำลัง โดยเฉพาะบุญหล่อรูปเหมือนพระเดชพระคุณหลวงปู่ฯ ด้วยทองคำ ซึ่งเธอทำด้วยชีวิตเลย คือ ขายคลินิกซึ่งเป็นที่ทำมาหากินเพื่อเลี้ยงชีพของเธอและสมาชิกในครอบครัว แต่เธอขายเพื่อนำเงินมาร่วมบุญทองคำได้ถึง ๑ กิโลกรัม

นอกจากนั้นตัวเธอยังได้อาสาทำบุญทำพานให้กับพระภิกษุที่สวดมนต์วัตรเช้าของวัดพระธรรมกาย และก็รักษาพระภิกษุอาพาธที่มารักษาที่คลินิกของเธอฟรี

อีกด้วย แต่ในขณะที่เธอกำลังสร้างบารมีอย่าง
สนุกสนานอย่างต่อเนื่อง อยู่ๆ ก็มีอาการ
เหนื่อยหอบ พอเธอไปตรวจสุขภาพจึงได้ทราบ
ว่า เธอเป็นโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลือง

เมื่อทราบเช่นนั้นตัวเธอก็เร่งชวนขวาย
ในการสั่งสมบุญอย่างต่อเนื่อง จวบจนวาระ
สุดท้ายของชีวิต รวมอายุ ๓๘ ปี

คำถามข้อที่ ๑ หมอป่วยตายแล้วไปไหน มี
ข้อความอะไรฝากมาถึงหรือไม่ครับ

คุณครูแม่ใหญ่

ในช่วงที่อาการป่วยของเธอเริ่มกำเริบหนัก
แล้วตัวเธอเองก็นอนรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาล
เธอมีความกังวลอยู่ภายในใจลึกๆ ว่า ถ้าเธอ
เป็นอะไรไปจริงๆ เธอจะได้กลับไปดูแลบิดา

หรือเปล่า นี่คือการกังวลใจเล็กๆ สำหรับช่วงสุดท้ายของชีวิตของผู้ที่รู้เป้าหมายของชีวิต และรู้ว่าควรจะไปพักกลางทางที่ไหน

ที่เธอเกิดความกังวลใจเช่นนี้ ก็เป็นเพราะเธอรู้สึกว่า ตัวเธอเพิ่งเข้าวัดมาได้ไม่นาน แค่ ๙ ปี (เริ่มเข้าวัดปี พ.ศ. ๒๕๔๖) อีกทั้งกว่าที่เธอจะเข้าใจเรื่องการสั่งสมบุญสร้างบารมีเพื่อไปที่สุดแห่งธรรมแบบลึกซึ้ง ก็หลังจากที่เธอเข้าวัดมาได้สักพักใหญ่แล้ว

เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงเป็นผลทำให้ตัวเธอไม่มั่นใจเลยว่า กำลังบุญของเธอจะเพียงพอที่จะทำให้เธอได้กลับดุสิตบุรีหรือไม่ ด้วยความกังวลใจดังกล่าวนี้เองจึงกลายเป็นแรงผลักดันพลังบวกที่ทำให้เธอพยายามนึกถึงบุญทุก ๆ บุญ รวมทั้งนึกถึงภาพของมหาปฐชนียาจารย์ที่เธอเคารพรักอย่างสูงสุด พร้อมกับบอधिฐานจิตตอกย้ำซ้ำ ๆ ในทุก ๆ ครั้งที่เธอรู้สึกเจ็บปวด

หรือยังพอมีสติรู้ตัวในทำนองที่ว่า “ถ้าหากเธอเป็นอะไรไปจริง ๆ ขอบารมีธรรมของมหาปูชนียาจารย์ทุก ๆ ท่าน และบุญทุก ๆ บุญที่เธอทำจงช่วยให้เธอได้กลับคืนสู่ชีวิตด้วยเถิด” และก่อนหน้าที่เธอจะหมดสติลงไปแบบถาวร เธอเหมือนจะรู้อาการของตัวเองเองดีว่า นี่อาจเป็นโอกาสสุดท้ายที่เธอจะได้นึกถึงบุญ ด้วยเหตุนี้เธอจึงพยายามฝืนใจสกัดกันข่มความรู้สึกเจ็บปวดเอาไว้ แล้วก็นึกถึงภาพของมหาปูชนียาจารย์ท่านใดท่านหนึ่งที่นึกออกก็นึกก่อน รวมถึงพยายามนึกถึงบุญทุก ๆ บุญที่เธอรู้สึกปลื้มอย่างซ่ำ ๆ เท่าที่สติของเธอพอจะนึกถึงได้ในตอนนั้น

ยกตัวอย่างเช่น บุญที่เธอได้ถวายการรักษาโรคทางช่องปากแก่ภิกษุผู้อาพาธที่คลินิกของเธอโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น บุญที่เธอตั้งใจขายคลินิกทำฟันของตัวเอง เพื่อนำ

เงินมาหล่อรูปเหมือนทองคำพระเดชพระคุณ
หลวงปู่เป็นจำนวน ๑ กิโลกรัม สองบุญนี้ถือ
เป็นบุญหลักที่เรอนึกได้แจ่มชัดที่สุด นอกจาก
นั้นยังมีบุญอื่นๆ ที่เธอได้ตั้งใจสั่งสมเอาไว้
อย่างดีแล้วกับหมู่คณะ เช่น บุญจากการชวน
คนบวช หรือบุญจากการเปิดบ้านกัลยาณมิตร
ให้คนมาปฏิบัติธรรม รวมถึงบุญบวชสามเณร
ลูกชาย และบุญอื่นๆ อีกมากมาย เป็นต้น

ในระหว่างที่เธอกำลังนึกถึงบุญอยู่นั้น
เธอก็จะอธิษฐานจิตตอกย้ำอยู่ภายในใจสั้นๆ
อย่างมุ่งมั่น แล้วก็แน่วแน่ว่า

“ขอให้เธอได้กลับดุสิตบุรี”

“ขอให้เธอได้กลับดุสิตบุรี” และ

“ขอให้เธอได้กลับดุสิตบุรี”

เธออธิษฐานจิตตอกย้ำซ้ำๆ เช่นนี้อยู่
หลายครั้ง จนกระทั่งสติสุดท้ายของเธอได้หมด
ลง คือยังไม่ถึงกับตาย แต่สภาวะร่างกายโดย

เฉพาะสมองไม่ตอบสนองกับสิ่งใดแล้วเท่านั้น

ในทันทีที่สติสุดท้ายของเธอหมดลง ความรู้สึกทั้งมวลของกายหายาก็พลันหมดลงตามไปด้วย คือในช่วงนั้น เห็น จำ คิด รู้ และช่องทางรับรู้ของกายมนุษย์หายาบซึ่งก็คืออายตนะภายในทั้ง ๖ ไม่เนื่องถึงกันแล้ว เพราะเห็น จำ คิด รู้ ของเธอถูกดวงเจ็บและดวงตายหุ้มเคลือบจนแน่น เป็นผลทำให้อายตนะภายในทั้ง ๖ คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย และใจ เหมือนถูกฟริช หรือหยุดการเชื่อมต่อ แต่ทว่า ณ ศูนย์กลางกายของเธอในขณะนั้นกลับสว่างไสวแผ่ส่องไสยิ่งกว่าคนปกติหลาย ๆ คนที่ยังมีสติสัมปชัญญะครบถ้วนเสียอีก

ส่วนสาเหตุที่ทำให้ใจของเธอแผ่ส่องสว่างไสวทั้ง ๆ ที่เธอหมดสติอย่างถาวรไปแล้วนั้น ทั้งนี้ก็เป็นเพราะนับตั้งแต่วันที่เธอรู้ตัวว่าตัวเองป่วยเป็นโรคมะเร็ง เธอก็ได้เตรียมความ

พร้อมด้วยการตั้งตนอยู่ในความไม่ประมาท
อีกทั้งเธอยังตั้งใจสั่งสมบุญสร้างบารมีอย่าง
เต็มທີ່เต็มกำลังแบบเอาชีวิตเป็นเดิมพันสวน
กระแสโรคร้ายไข้เจ็บที่เธอกำลังเป็นอยู่

การตั้งตนอยู่ในความไม่ประมาท คือ
ใจของเธอจะอยู่กับเนื้อกับตัว ไม่เกะ ไม่เกี่ยว
ไม่เหนียว ไม่รั้ง กับเรื่องราวอะไรต่างๆ ที่จะ
ทำให้ใจเธอหมอง หรือขุ่นมัว หรือฟุ้งซ่าน หรือ
ไร้พลังงานแห่งความบริสุทธิ์ ใจของเธอจะวน
เวียนอยู่กับเรื่องบุญทุกๆ บุญที่เธอสั่งสมมา
โดยมีบุญหลัก ๒ บุญ และบุญอื่น ๆ ดังกล่าว

หรือแม้แต่ในช่วงที่สภาพร่างกายของ
เธอเริ่มถดถอย จนต้องมานอนรักษาตัวอยู่ที่
โรงพยาบาล คือตั้งแต่อยู่ที่บ้าน หรืออยู่ที่ไหน
ก็ตาม เธอก็ได้ใช้ความพยายามในการอดทน
อดกลั้นต่อสู้กับความเจ็บปวดอันเกิดจากโรค
มะเร็งที่เธอกำลังเป็นอยู่ ด้วยอาการเอาใจ

เกาะเกี่ยวอยู่ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ พร้อมกับนึกถึงบุญอยู่ตลอดเวลา คือ ใจจะไม่เกาะ ไม่เกี่ยว ไม่เหนียว ไม่รั้ง เรื่องภายนอกเลย ใจจะมาอยู่ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ซึ่งเป็นแหล่งพลังงานบวก

เธอนึกเสมอว่า เธอต้องสู้ด้วยบุญ ด้วยการดำเนินชีวิตด้วยความไม่ประมาท ซึ่งที่จริงก็เป็นปัจจุณิมโอราตของพระลัฒมาลัฒพุทเจ้าของเรา แต่ผู้ที่จะเข้าใจตรงนี้ก็ไม่ใช่่ง่ายเหมือนกัน ที่จะละชั่ว ทำดี ทำใจให้ผ่องใส ไม่เกาะ ไม่เกี่ยว ไม่เหนียว ไม่รั้งสิ่งที่ไม่ดีเลย ใจอยู่กับเนื้อ กับตัวที่ตั้งที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ให้ใจหยุด ึ่งถึงจะเรียกว่า ไม่ประมาท

เมื่อวาระสุดท้ายของเธอมมาถึง ด้วยความที่เธอเป็นผู้ไม่ประมาท หมั่นนึกถึงบุญทุก ๆ บุญที่เธอได้ท่มเททำเอาไว้อย่างเต็มที่เต็มกำลังในสมัยที่ยังมีชีวิตอยู่ด้วยความ

ปลื้มปิติใจ ในช่วงที่ยังแข็งแรง ซึ่งจุดนี้ถือเป็นประเด็นหลัก รวมถึงนึกถึงภาพของมหาปุษนียาจารย์และอธิษฐานจิตตอกย้ำซ้ำๆ อย่างแน่นหนาอยู่เสมอ โดยเฉพาะในช่วงก่อนที่สติสุดท้ายของเธอจะหมดลงว่า

“ขอให้เธอได้กลับดุสิตบุรี”

“ขอให้เธอได้กลับดุสิตบุรี” และ

“ขอให้เธอได้กลับดุสิตบุรี”

ตั้งเป้าหมายแน่วแน่ ไม่ไปที่ไหน ไม่ไปชั้น ๑ ชั้น ๒ จะไปดุสิตบุรี ชั้น ๔ อย่างเดียว จึงส่งผลทำให้ในทันทีที่ลมหายใจเฮือกสุดท้ายของเธอหมดลง ผลบุญที่เธอสั่งสมเอาไว้อย่างเต็มที่เต็มกำลังและทำอย่างเอาชีวิตเป็นเดิมพัน

ไม่ว่าจะเป็นบุญที่เธอตั้งใจขายคลินิกทำฟันของตัวเองเพื่อนำเงินมาหล่อรูปเหมือนทองคำพระเดชพระคุณหลวงปู่ ๑ กิโลกรัม

คือถ้าเป็นคนที่มีความดี ก็ไม่ถือเป็นเรื่องใหญ่
แต่นี่หมายถึงชีวิตของเธอและของครอบครัว
ถือว่าเป็นเรื่องยิ่งใหญ่สำหรับเธอ ซึ่งเธอนึก
เมื่อไรก็ปลื้ม หรือบุญที่เธอได้ถวายเป็นการรักษ
โรคทางช่องปากแก่ภิกษุผู้อาพาธโดยไม่คิดค่า
ใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น รวมถึงบุญอื่นๆ อีกหลาย ๆ
บุญที่เธอได้ตั้งใจสั่งสมเอาไว้อย่างดีแล้วกับ
หมู่คณะ เช่น บุญจากการชวนคนบวช หรือ
บุญจากการเปิดบ้านกัลยาณมิตร หรือบุญบวช
สามเณรลูกชาย เป็นต้น

บุญทุก ๆ บุญดังกล่าวก็ได้มาประมวลรวม
กันส่งผลจนทำให้เธอได้กลับไปแวะพักกลาง
ทางที่ดุสิตบุรี วังบุญพิเศษ เขตบรมโพธิสัตว์
สมดังความปรารถนาที่เธอได้ตั้งใจเอาไว้ได้
โดยเธอได้ไปบังเกิดเป็นเทพธิดาสุดสวยโสภา
ด้วยอาการเหมือนหลับแล้วตื่นขึ้นอยู่กลาง
วิมานที่มีลักษณะเป็นรูปทรงดอกบัวที่ทำด้วย

แก้วพลีกลีเภือบรู้้ง ทองแก้ว และประดับ
ประดาไปด้วยรัตนชาติที่สวยงามวิจิตร
ตระการตา อยู่ในเขตกองเสปียง โชนกลางๆ

๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ที่นี่มีคำตอบ
โรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

DMC

THE ONLY ONE CHANNEL

๒๖ ทุกอย่างแปลเป็นเสร็จ (ตอน ๒)

คำถามข้อที่ ๒ บุพกรรมใดทำให้หมอบุ๊
เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองครับ

คุณครูแม่ใหญ่

สำหรับบุพกรรมที่ทำให้เธอเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลือง ทั้งนี้ก็เป็นเพราะวิบากกรรมปาณาติบาตจากการที่เธอมีส่วนทำให้ผู้อื่นเสียชีวิตโดยไม่เจตนาในภพชาติก่อน ๆ คือ ย้อนไปอีก ๓ ชาติ หลังจากภพชาติปัจจุบันนี้ ได้ช้องตามมาส่งผล

เรื่องราวมีอยู่ว่า ในภพชาติดังกล่าว ซึ่งหมู่คณะของเราก็ได้ลงมาเกิดสร้างบารมีด้วย เธอได้เกิดเป็นแม่หญิงน้ำใจงาม อยู่ในครอบครัวที่มีฐานะค่อนข้างดี นับถือพระพุทธศาสนา ด้วยเหตุที่เธอเกิดอยู่ในช่วงที่พระพุทธศาสนากำลังเจริญรุ่งเรืองและอยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น จึงทำให้เธอเป็นคนใจบุญ ชอบช่วยเหลือผู้อื่นมาตั้งแต่เด็ก

เมื่อเธอเติบโตใหญ่ขึ้น ด้วยความที่เธอเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์ชอบช่วยเหลือคนอื่นมาตั้งแต่เด็ก จึงทำให้เธอได้เลือกเรียนหมอที่สถาบันทางการแพทย์แห่งหนึ่ง เมื่อเธอเรียนจบหลักสูตรแล้วก็ได้เป็นหมอรักษาโรคทั่วไป สมดังความตั้งใจของเธอ

ภายหลังจากที่เธอเป็นหมอรักษาคนไข้ อยู่ที่ศูนย์รักษาผู้ป่วยแห่งหนึ่งแล้ว ตัวเธอก็ได้ตั้งใจรักษาคนไข้ทุก ๆ คนเป็นอย่างดี และด้วยความที่เธอดูแลเอาใจใส่คนไข้เป็นอย่างดี โดยทำหน้าที่อย่างไม่ขาดตกบกพร่องเลย จึงทำให้ชื่อเสียงของเธอดังกระฉ่อนไปทั่วทั้งเมือง ในแต่ละวันจึงมีคนไข้แห่มาจองคิวเพื่อให้เธอรักษาโรคกันเป็นจำนวนมาก

ด้วยความที่ในแต่ละวันมีคนไข้แห่มาจองคิวรักษากับเธอเยอะมาก ๆ จึงทำให้เธอไม่ค่อยมีเวลาได้พักผ่อน จนกระทั่ง

อยู่มาวันหนึ่ง ในขณะที่เธอกำลังตรวจอาการ
คนไข้รายหนึ่งซึ่งมีอาการป่วยค่อนข้างหนัก
ด้วยความเหน็ดเหนื่อยที่ถูกสั่งสมมา จึงทำให้
เธอเกิดอาการผื่นขึ้น เพราะความเหน็ดเหนื่อย
และรู้สึกอ่อนเพลียเป็นอย่างมาก เพราะก่อน
หน้านี้อเธอผ่านการรักษาคนไข้มาเกือบทั้งวัน

ด้วยความอ่อนเพลียเป็นเหตุบวกกับใน
ตอนนั้นยังมีคนไข้รายอื่นรอตรวจอยู่จึงทำให้
เธอรีบตรวจเช็คอาการคนไข้รายนี้แบบผ่านๆ
ไม่ได้ตรวจเช็คอาการอย่างละเอียดเหมือน
อย่างที่เธอเคยทำผ่านมา คือแค่ตรวจเช็ค
อาการและวินิจฉัยโรคด้วยการดูจากลักษณะ
ภายนอกของคนไข้เท่านั้น

ด้วยความที่เธอเห็นว่า อาการภายนอก
ของคนไข้รายนี้แลดูคล้ายกับคนที่ป่วยเป็นโรค
หวัดทั่วๆ ไป คือ มีอาการเชื่องซึม อ่อนเพลีย
หน้าซีด ตัวร้อนเหมือนจะเป็นไข้ เป็นต้น

จึงทำให้เธอบอกกับคนใช้รายนี้ไปว่า “คุณไม่เป็นอะไรมากหรอก” ทั้ง ๆ ที่ในความเป็นจริงแล้ว คนใช้รายนี้มีอาการป่วยค่อนข้างหนักกว่าที่เธอคิดเอาไว้มาก

ภายหลังจากที่คนใช้รายนี้เชื่อในคำวินิจฉัยโรคของเธอ เขาจึงกลับไปนอนพักผ่อนรักษาตัวอยู่ที่บ้าน แต่ทว่าหลังจากนั้นเพียงไม่กี่วัน อาการป่วยของคนใช้รายนี้ก็กลับทรุดหนักลงไปกว่าเดิมมาก เมื่อคนใช้รายนี้ถูกนำตัวมาให้เธอตรวจอาการอย่างละเอียดอีกครั้งหนึ่ง เธอจึงรู้ว่าคนใช้รายนี้ป่วยหนักกว่าที่เธอคิดเอาไว้ในตอนแรกมาก ถึงแม้ในครั้งนี้จะตรวจพบอาการที่แท้จริงของโรคแล้วก็ตาม แต่ด้วยความที่เชื่อโรคได้แพร่กระจายเข้าสู่กระแสเลือดอย่างรุนแรงจนยากที่จะเยียวยา ประเมินว่าต่อให้มีหมอเทวดามารักษา หรือมีสฤตยอคอยมาให้กินก็ไม่มีทางรอด เพราะเชื่อ

ได้ลุกลามไปตามส่วนต่างๆ ของร่างกาย ไม่ว่าจะ
จะเป็นบริเวณปอด ต่อม้ำเหลือง หรือระบบ
ทางเดินหายใจ เป็นต้น สุดท้ายคนไข้ก็ได้เสีย
ชีวิตลงด้วยอาการติดเชื้อในกระแสเลือดอย่าง
รุนแรงในที่สุด

ถ้าจะว่าไปตามความเป็นจริงแล้ว หาก
ในวันนั้นเธอตั้งใจตรวจดูอาการของคนไข้ราย
นี้อย่างละเอียดตั้งแต่แรก เชื้อโรคก็จะไม่แพร่
กระจายเข้าสู่ระบบเลือด อีกทั้งคนไข้รายนี้ก็
อาจจะมีสิทธิ์รอดแล้วก็ไม่ต้องมาจบชีวิตลง
ด้วยอาการแบบนี้ เพราะโรคที่คนไข้รายนี้เป็น
นั้น เดิมทีก็เป็นโรคติดเชื้อที่สามารถรักษาให้
หายได้ ถ้าหากได้รับการตรวจอย่างละเอียด
และรักษาอย่างถูกต้อง

ด้วยวิบากกรรมในภพชาติดังกล่าวนี้เอง
คือวิบากกรรมที่เธอวินิจฉัยโรคและตรวจ
อาการคนไข้แบบผ่านๆ จนเป็นเหตุทำให้คนไข้

เสียชีวิตด้วยอาการติดเชื้อในกระแสเลือดอย่างรุนแรง เพราะเชื้อได้ลุกลามไปตามส่วนต่างๆ ของร่างกาย ไม่ว่าจะเป็นบริเวณปอด ต่อม น้ำเหลือง หรือระบบทางเดินหายใจ เป็นต้น จึงส่งผลทำให้นับตั้งแต่ในภพชาตินั้นเป็นต้นมา วิบากกรรมนั้นก็ติดตามเธอเรื่อยมาจนถึงในภพชาติปัจจุบัน

ถ้านับก็ ๓ ชาติแล้ว ที่เธอถูกวิบากกรรมดังกล่าวมาตัดรอน ทำให้เธอมีอายุขัยที่สั้นกว่าอายุขัยเฉลี่ยของคนในยุคนั้นๆ คือทำให้เธอต้องมาป่วยเป็นโรคที่เกี่ยวกับระบบเลือด หรือมีปัญหาเกี่ยวกับอวัยวะภายใน ไม่ว่าจะเป็นปอด หรือต่อมน้ำเหลือง เป็นต้น และนี่แหละคือสาเหตุหรือบุพกรรมที่ทำให้เธอต้องมาป่วยและเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองบริเวณปอด แล้วลุกลามไปตามส่วนต่างๆ อย่างในภพชาติปัจจุบันนี้

มาถึงตรงนี้ ขอขยายความเรื่องความแตกต่างของวิบากกรรมที่ตั้งใจฆ่าคนโดยเจตนา กับวิบากกรรมที่ทำให้ผู้อื่นเสียชีวิตโดยไม่เจตนา ว่าให้ผลแตกต่างกันอย่างไรอีกสักนิด

สำหรับวิบากกรรมปาณาติบาตที่ทำให้ผู้อื่นเสียชีวิตโดยไม่เจตนาในลักษณะคล้ายๆ กับเคสนี้ นั่น แม้ผลจะมีกำลังมาก อย่างที่พวกเราได้ทราบกันไปแล้ว แต่ก็ยังไม่มากเท่ากับผลของวิบากกรรมปาณาติบาตที่เกิดจากการตั้งใจฆ่าคนโดยเจตนา เพราะฉะนั้นเวลาที่วิบากกรรมฆ่าคนโดยไม่เจตนาส่งผล ผลของมันจึงไม่เร็วแรงเท่า ยกตัวอย่างเช่น วิบากกรรมที่ตั้งใจฆ่าคนโดยเจตนา จะส่งผลทำให้เสียชีวิตแบบทันทีทันใด แต่ถ้าหากไม่เจตนา ก็จะค่อยๆ ส่งผล หรือยืดเวลาออกไปแต่ผลสุดท้ายก็เสียชีวิตเหมือนกัน เป็นต้น

ในภพชาติเดียวกันนั่นเอง ภายหลังจากที่เธอรู้ตัวว่า เธอมีส่วนในการตายของคนใช้รายนี้ เธอก็รู้สึกเสียใจและทุกข์ใจเป็นอย่างมาก และด้วยความที่เธอรู้สึกว่าการตายของคนใช้รายนี้มันคือตราบาปในใจของเธอ เธอจึงหาทางออกด้วยการเข้าวัดทำบุญและอุทิศส่วนบุญส่วนกุศลส่งไปให้กับคนใช้รายนั้นอยู่บ่อยๆ และจากวิกฤตชีวิตของเธอในครั้งนี้ ก็ได้กลายเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้เธอได้มาเจอและได้มาร่วมสร้างบารมีกับหมู่คณะในภพชาตินั้น ซึ่งคนที่ทำหน้าที่กัลยาณมิตรชักชวนให้เธอได้มาร่วมสร้างบารมีกับหมู่คณะในภพชาตินั้นก็ไม่ใช่ใครที่ไหน บุคคลท่านนั้นก็คือเพื่อนสาวคนสนิทของเธอในภพชาตินั้น หรือพี่สาวที่แสนดีของเธอในภพชาติปัจจุบันนี้นั่นเอง

เมื่อเพื่อนสนิทของเธอ ซึ่งก็คือพี่สาวของเธอในภพชาติปัจจุบันนี้ ได้ชักชวนเธอมาสั่งสมบุญที่วัดของหมู่คณะ ความศรัทธาก็พลัน

บังเกิดขึ้นในทันทีที่เธอได้ฟังธรรมและปฏิบัติธรรมร่วมกับมหาปุณเฑียรจารย์ในยุคสมัยนั้น เมื่อเธอได้มาเจอหนทางสว่างและเริ่มรู้เรื่องราวความเป็นจริงของชีวิตแล้ว จึงทำให้หลังจากวันนั้นเป็นต้นมา เธอก็มุ่งมั่นตั้งใจในการสั่งสมบุญสร้างบารมีกับหมู่คณะอย่างเต็มที่ เต็มกำลังเรื่อยมา

เมื่อเธอมีโอกาสดำสรงสมณุตตมาที่วัดบ่อหย้า จึงทำให้เธอได้มาพบกับตัวลูกในภพชาตินั้น หรือพระพ่อของลูกชายทั้งสองคนในภพชาติปัจจุบัน ซึ่งเป็นผู้ส่งศาสน์มาซึ่ง ณ ช่วงเวลานั้นตัวลูกได้ออกบวชเป็นพระภิกษุแล้ว และทุกครั้งที่เจอกัน ตัวลูกก็จะเล่าธรรมะและคอยชี้แนะแนวทางในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องให้กับเธอ

ภายหลังจากที่เธอได้ฟังธรรมหรือได้ข้อคิดจากตัวลูกแล้ว ความทุกข์ใจในเรื่องที่เธอมี

ส่วนทำให้คนไข้ต้องตาย ซึ่งมันยังคงฝังแน่น และเป็นตราบาปอยู่ภายในใจของเธอก็ค่อยๆ คลายตัวลงไป นอกจากนี้ตัวลูกก็จะคอยเล่า ธรรมะหรือให้ข้อคิดในการดำเนินชีวิตให้กับ เธอแล้ว ตัวลูกยังคอยประคับประคองและคอย ให้กำลังใจในยามที่เธอทุกข์ใจ หรือมีปัญหา ชีวิตอีกด้วย

พูดง่ายๆ ว่าในภพชาตินั้น ตัวลูกก็เหมือนกับเป็นพระอาจารย์ประจำตัวของเธอนั่นเอง และด้วยความผูกพันและความเกื้อกูลที่มี ต่อกันมาข้ามภพข้ามชาติ จึงทำให้ในภพชาติ ปัจจุบันนี้ ตัวลูก ตัวเธอและพี่สาวของเธอใน ภพชาติปัจจุบันนี้ จึงได้เกิดมาเจอกัน และได้มาสั่งสมบุญสร้างบารมีร่วมกันอีกครั้งหนึ่ง

๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ที่นี่มีคำตอบ
โรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

DMC

THE ONLY ONE CHANNEL

๒๗ ทุกอย่างแปลเป็นเสร็จ (ตอน ๓)

คำถามข้อที่ ๓ หมอป่วยรวมถึงตัวลูกที่
ส่งเรื่องมา เคยสร้างบารมีร่วมกับหมู่คณะมา
อย่างไร

คุณครูแม่ใหญ่

ในพุทธันตรที่ผ่านมา เธอได้เกิดเป็นธิดาหน้าตาดี คือสุดยอดของดี ดี ดี ดี ดี ดี หรือพูดง่ายๆ ว่า “สวย” อยู่ในครอบครัวคหบดีที่มีฐานะค่อนข้างร่ำรวย และนับถือพระพุทธศาสนา ครอบครัวของเธอนั้นได้ตั้งอยู่ในเขตหัวเมืองปริมณฑล หรือเมืองที่มีอาณาเขตติดกับเมืองหลวงของแคว้น

เมื่อกาลเวลาผ่านไป จนเธอเริ่มเข้าสู่วัยทำงาน ถ้าเทียบกับอายุมนุษย์ในยุคปัจจุบันก็ประมาณ ๒๐ ต้นๆ เธอก็ได้ช่วยดูแลธุรกิจการงานของครอบครัว ซึ่งเปิดเป็นร้านค้าขนาดใหญ่ที่ขายเครื่องอุปโภคบริโภค

ด้วยความที่เธอเกิดอยู่ในครอบครัวที่มีฐานะค่อนข้างร่ำรวย อีกทั้งในช่วงที่เธอลงมาเกิดนั้นเป็นช่วงที่พระพุทธศาสนาวิชา

ธรรมกายเริ่มแผ่ขยายออกไปตามเขตหัวเมือง
และตามแคว้นต่าง ๆ แล้ว ด้วยเหตุนี้จึงทำให้
เธอถูกปลุกฝังให้เป็นคนที่ชอบเข้าวัดทำบุญ
ตั้งแต่เด็ก ๆ

ทุก ๆ เช้าเธอจะตื่นมาทำบุญใส่บาตร
พร้อมกับครอบครัวอยู่เสมอ ๆ หรือช่วงไหนที่
เธอพอมีเวลา เธอก็มักจะหาโอกาสไปทำบุญ
ถวายภัตตาหารที่วัดในละแวกบ้าน เป็นประจำ
สม่ำเสมอ

ด้วยความที่เธอมีอุปนิสัยชอบทำบุญเป็น
พื้นฐานอยู่แล้ว จึงทำให้เธอพิจารณาขอเป็น
อุปัฏฐากิยาให้กับพระภิกษุสามเณรในทุก ๆ วัด
ที่เธอเคยไปทำบุญ

ยามใดก็ตามที่เธอรู้ว่า พระภิกษุสามเณร
รูปไหนขาดเหลือสิ่งใดในทุก ๆ วัด หรือกำลัง
ป่วยเป็นอะไร เธอก็จะเป็นเจ้าภาพในการ

ถวายข้าวของเครื่องใช้ที่เหมาะสมแก่สมณะ
บริโศค หรือเป็นเจ้าภาพในการออกคำรักษา
พยาบาลให้กับพระภิกษุสามเณรรูปนั้น

ถึงแม้ว่าเธอจะเป็นคนที่ชอบทำบุญถึง
ขนาดปวารณาเป็นอุปัชฌายิกา ให้กับพระภิกษุ
สามเณรในทุก ๆ วัด ที่เธอเคยไปทำบุญก็ตาม
แต่ด้วยความที่ในช่วงแรก ๆ ที่เธอได้มาเจอกับ
หมู่คณะใหม่ ๆ เธอยังไม่ค่อยให้ความสำคัญกับ
การฟังธรรมหรือนั่งสมาธิ หรือพูดง่าย ๆ ว่า
ชอบทำทานแต่ไม่ชอบนั่งธรรมะ จึงทำให้ความ
รู้ความเข้าใจในเรื่องเป้าหมายชีวิตว่า แท้ที่จริง
แล้วเราเกิดมาทำไม เลยยังมีความเข้าใจใน
เรื่องนี้ไม่มากนัก หรือถ้ามีก็เพียงแค่ความรู้
ระดับทั่วไป ประมาทว่าทุกคนควรทำบุญ
เพราะทำแล้วจะได้ขึ้นสวรรค์ หรือทำแล้วชีวิต
จะมีความสุขสมปรารถนา เป็นต้น คล้าย ๆ กับ
ชาวพุทธในยุคปัจจุบันที่ชอบเข้าวัดทำบุญแบบ

เธอก็มีอยู่เยอะ คือ ชอบทำบุญทำทาน บอกให้ทำอะไรทำหมด แต่พอบอกให้ไปฟังธรรมหรือให้ไปนั่งสมาธิ ซึ่งถือเป็นบุญละเอียด เป็นบุญสำคัญ และมีกำลังมาก กลับเดินหนี ไม่ค่อยชอบทำกัน

จนกระทั่งอยู่มาวันหนึ่ง ระหว่างที่เธอกำลังรอใส่บาตรพระพร้อมกับครอบครัว เหมือนปกติที่เธอเคยทำทุกวัน กลุ่มคณะสงฆ์ก็ได้เดินมาถึงบริเวณหน้าบ้านของเธอ ในขณะที่เธอกำลังหยิบของใส่บาตรอยู่นั้น สายตาก็ได้เลื้อยไปเห็นพระภิกษุหนุ่มรูปงามรูปหนึ่งที่ยืนอยู่ท้ายแถว ซึ่งเธอไม่เคยเห็นหน้าพระภิกษุหนุ่มรูปนี้มาก่อนเลย ทั้ง ๆ ที่เธอก็ไปทำบุญที่วัดเป็นประจำ

ในแวบแรกที่ได้เห็นหน้าพระภิกษุหนุ่มรูปนี้ ด้วยความเกือกูลและความผูกพันที่เคยมีให้กันมาข้ามภพข้ามชาติและก็หลายภพหลาย

ชาติ จึงทำให้เธอรู้สึกคุ้นเคยกับพระภิกษุหนุ่ม
ท้ายแถวรูปนี้อย่างบอกไม่ถูก รวากับว่าเธอ
เคยเจอหรือรู้จักกับพระภิกษุหนุ่มรูปนี้มาก่อน

เมื่อกลุ่มคณะสงฆ์เดินคล้อยหลังไปแล้ว
เธอก็ได้สอบถามข้อมูลจากคนในครอบครัว
ในทำนองที่ว่า พระภิกษุรูปที่อยู่ท้ายแถวเป็น
ใคร ทำไมเธอถึงไม่เคยเห็นหน้าท่านมาก่อน
แต่สุดท้ายก็ไม่มีใครให้คำตอบกับเธอได้ เพราะ
ต่างคนต่างก็ไม่รู้

ด้วยความที่เธอยังคงคาใจในการปรากฏ
ตัวของพระภิกษุหนุ่มรูปนี้ ในช่วงเพลของวัน
เดียวกันนั้นเองเธอจึงได้จัดเตรียมภัตตาหาร
เพลไปถวายแด่คณะพระภิกษุสงฆ์เพื่อที่เธอ
จะได้ถือเอาโอกาสนี้ไปสืบหาข้อมูลเกี่ยวกับ
พระภิกษุหนุ่มรูปนี้

เมื่อเธอเดินทางไปถึงที่วัด เธอก็ได้กวาด
สายตาส่องไปรอบๆ อาสน์สงฆ์ เพื่อมอง

หาพระภิกษุหนุ่มรูปนี้ว่านั่งอยู่ที่ไหน ทันที
ที่เธอมองเห็นพระภิกษุหนุ่มรูปนี้นั่งอยู่บริเวณ
ท้ายแถวของอาสน์สงฆ์ เธอก็ได้นำภัตตาหาร
ที่เตรียมมามุ่งตรงไปถวายแด่พระภิกษุหนุ่ม
รูปนั้นทันที

เมื่อคณะสงฆ์ฉันภัตตาหารและให้พรเสร็จ
แล้ว เธอก็รีบชิงช่วงในจังหวะนี้ เข้าไปสนทนา
ในทันที ซึ่งเธอก็ได้รับคำตอบจากพระภิกษุ
หนุ่มรูปนี้ในทำนองที่ว่า ตัวท่านเพิ่งออกบวช
อยู่ที่วัดมาได้ไม่นาน เพราะครอบครัวของท่าน
อาศัยอยู่ที่เขตหัวเมืองแห่งนี้ ซึ่งการบวชในครั้ง
นี้ท่านมีความตั้งใจที่จะออกบวชสร้างบารมีไป
จนตลอดชีวิต

ภายหลังจากที่เธอได้รู้คำตอบจากพระ
ภิกษุหนุ่มรูปนี้แล้ว ทั้งสองก็ได้สนทนาแลกเปลี่ยน
ข้อมูลซึ่งกันและกันต่อไปอีกสักพักหนึ่ง
และก่อนที่เธอจะขอตัวกลับบ้าน เธอก็ได้

ปวารณาตัวขอเป็นอนุปฎิฐายิกา เหมือนอย่าง
ที่เธอเคยปวารณากับพระภิกษุรูปอื่นๆ ในวัด
ที่เธอเคยไปทำบุญ เพียงแต่ครั้งนี้จะพิเศษและ
แตกต่างจากครั้งก่อนๆ ตรงที่เธอรู้สึกถูกชะตา
ในตัวพระภิกษุหนุ่มรูปนี้อย่างบอกไม่ถูก ถ้า
แค่บรรทัดนี้มันก็จะไม่ค่อยมีเรื่องราวอะไรให้
เล่าต่อนะ แต่ที่นี้มันเป็นอย่างนี้ล่ะจ๊ะ ซึ่งพระ
ภิกษุหนุ่มรูปนี้ก็เกิดความรู้สึกคล้ายๆ กับเธอ
เช่นเดียวกัน

ด้วยเหตุนี้ก็เลยเป็นผลทำให้พระภิกษุ
หนุ่มรู้สึกประทับใจในอัธยาศัยและความ
เป็นคนใจบุญของเธอ ไม่เพียงเท่านั้นยังแอบ
ประทับใจในอากัปภิกิริยา รวมถึงรูปร่างหน้าตา
ของเธออีกด้วย ถ้าภาษาสมัยนี้ก็อารมณ์
ประมาณว่า คนอะไรหน้าตาก็ดีดี อัธยาศัย
ก็ดีดี อายุก็ยังไม่มาก แล้วแถมยังใจบุญอีก
ด้วย คือรู้สึกชื่นชมแบบปกติทั่วไป ยังไม่ได้คิด
ในเชิงชู้สาว

หลังจากนั้นทั้งเธอและพระภิกษุหนุ่มก็มีโอกาสได้พบเจอและสนทนากันอีกหลายครั้ง ซึ่งในทุก ๆ ครั้งที่ได้สนทนากัน ความสนิทสนมคุ้นเคยก็ได้พัฒนาเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว

จนกระทั่งอยู่มาวันหนึ่ง พระภิกษุหนุ่มก็ได้เกิดอาพาธกะทันหัน เมื่อเธอทราบข่าวก็รีบมาขอเป็นเจ้าภาพในการดูแลรักษาพยาบาลทันที และที่พิเศษกว่าทุก ๆ ครั้งและทุก ๆ เกล็ดก็คือ ในครั้งนี้เธอได้แวะมาเยี่ยมเยียน และคอยดูแลอาการของพระภิกษุหนุ่มรูปนี้อย่างใกล้ชิด ชนิดที่เรียกว่า เอาใจใส่มากกว่าตอนอุปัฏฐากดูแลพระภิกษุรูปอื่นๆ ทั้งหมด

ด้วยความใกล้ชิดของคนทั้งคู่นี้เป็นเหตุอีกทั้งในช่วงเวลาที่ผ่านมา ทั้งคู่ต่างก็มีความรู้สึกดี ๆ ให้แก่กันตั้งแต่แรกเจอ เมื่อเป็นเช่นนั้นทั้งคู่จึงพลอยใจป่องให้กิเลสได้ช่องเข้าไปทำงานอยู่ภายในใจ พอใจไปเกาะ ไปเกี่ยว

บทกลอนจากตะวันธรรมถึงพระลูกชาย

ระวังความคั่นเคยจะเลยเกิด
มันจะเกิดสิ่งไม่คาดนะลูกหนา
เรื่องอื้ออึ้อะอึ้อะจะตามมา
พญามารหัวร่อรำเยาะเย้ยเอา
(ระวัง! ทุกอย่างเผลอเป็นเสร็จ)

10 มีนาคม พ.ศ. 2556

ไปเหนียว ไปรั้ง ก็เปิดช่องให้กิเลสได้ช่องไป
ทำงานอยู่ภายในใจ

เมื่อกิเลสเข้าไปทำงานอยู่ภายในใจของคน
ทั้งคู่แล้ว กิเลสซึ่งพญามารสอดมานั้นลักษณะ
เป็นดวงดำๆ ก็ได้ขยายผลโดยเอาเชื้อหรือผังที่
ทั้งคู่เคยใช้ชีวิตคู่ร่วมกันในหลายภพชาติก่อนๆ
โน้น ซึ่งยาวนานมากๆ ให้กลายเป็นภาพที่
ติดตรึงอยู่ภายในใจของคนทั้งคู่

กล่าวคือ ถ้าหากย้อนอดีตก่อนพุทธันดร
ที่ผ่านมาไปอีกไกลแสนไกลโน้น ก็มีอยู่หลาย
ชาติที่ทั้งเธอและพระภิกษุหนุ่มรูปนี้เคยใช้ชีวิต
คู่ร่วมกันมาก่อนตอนเป็นคฤหัสถ์ ดังนั้นเมื่อ
ทั้งคู่ได้มาเจอกันอีกในพุทธันดรที่ผ่านมา ผัง
แห่งความผูกพันฉันทน์คนรักจึงยังพอมีเชื้อให้
กิเลสนำมาขยายผลอยู่ภายในใจของคนทั้งคู่
เพียงแต่ว่าของฝ่ายชายหรือฝ่ายพระภิกษุ
หนุ่มรูปนี้จะเจือจางและเบาบางกว่าของฝ่าย

บทกลอนจากตะวันธรรมถึงพระลูกชาย

พระกับโยมอย่าอยู่กันสองต่อสอง
มารคอยจ้องสอดกิเลสตอนเราเพล
จะพลัดพรากจากหมู่ตอนเบลอเบลอ
ไม่ได้เจอวิชาอีกยาวนาน

17 มีนาคม พ.ศ. 2556

หญิง เพราะโดยส่วนใหญ่ในหลายภพชาติ
หลังๆ ก่อนพุทธันดรที่ผ่านมา ฝ่ายชายหรือ
พระภิกษุหนุ่มรูปนี้จะตั้งใจสั่งสมเนกขัมม
บารมีหรือออกบวชสร้างบารมีมาโดยตลอด
และด้วยเหตุที่กล่าวมาทั้งหมดนี้จึงส่งผลทำให้
ทั้งคู่ โดยเฉพาะฝ่ายหญิงเปลือใจเกิดมีจิต
ปฎิพัทธ์ หรือมีจิตที่คิดรักใคร่แบบชายหนุ่ม
หญิงสาวต่อกัน

จากเรื่องดังกล่าวนี้ สอนให้เรารู้ว่า
ทุกอย่าง...เปลือเป็นเสร็จ!

ดังนั้นภายหลังจากที่พระภิกษุหนุ่มรูปนี้
หายจากอาการป่วยแล้ว ด้วยความที่พระภิกษุ
หนุ่มปล่อยให้อำนาจกิเลสซึ่งก็คือความรักและ
ความหลงเข้าครอบงำจิตใจ จึงทำให้ภายในใจ
ของพระภิกษุหนุ่มนี้ถึงแต่ภาพของการสึก
ออกไปอยู่กินกับหญิงสาว คือทำให้เห็นแต่
เพียงภาพดีด้านเดียว ซึ่งก็คือด้านที่พญามาร

ที่นี่มีคำตอบ
โรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

DMC
THE ONLY ONE CHANNEL

เขาสดมภ์มีภาพเกิดขึ้นว่า ถ้าตัวเองลี้กออกไป
แล้ว ชีวิตคู่ของสองเราจะมีแต่ความหวานชื่น
และเธอคนนี้จะนำมาซึ่งความสุขอันหอมหวาน
สดชื่น เป็นต้น

เมื่อภาพภายในใจวนเวียนแต่เรื่องราว
แบบนี้มากเข้าๆ ความกำหนัดยินดีในกาม
ก็เลยคุกรุ่นอยู่ภายในใจ แล้วก็ไปบีบบังคับ
ทำให้พระภิกษุหนุ่มรูปนี้ทนอยู่ในเพศภาวะ
อันประเสริฐนี้ไม่ไหว เพราะเห็นแต่ภาพสวย
หรรษา ฝันๆ เฟื่องๆ เพียงด้านเดียว แต่ความจริง
สิ่งที่คิดมักจะไม่ได้ แต่สิ่งที่ได้มักจะไม่ได้คิด

ด้วยเหตุดังกล่าวนี้เอง จึงส่งผลทำให้
พระภิกษุหนุ่มละจีวรเพื่อไปหาบั้งอร ยอม
ละทิ้งมโนปณิธานที่จะออกบวชสร้างบารมี
ตามพระเถระไปจนตลอดชีวิต หรือพูดง่าย ๆ
ก็คือตัดสินใจลาสิกขาออกมาขอเธอแต่งงาน
นั่นเอง ซึ่งเธอก็ได้ตอบตกลงด้วยความเต็มใจ

แล้วก็ดีใจ ทั้ง ๆ ที่ครอบครัวของเธอ ซึ่งก็ถือว่าเป็นครอบครัวที่เข้าวัดกันทั้งบ้านต่างก็ไม่เห็นด้วยและคัดค้านกับการตัดสินใจของคนทั้งคู่ แต่ด้วยความที่ทั้งคู่ต่างก็ปล่อยให้อารมณ์อยู่เหนือความถูกต้อง คือต่างก็ปล่อยให้อำนาจกิเลสซึ่งก็คือความรักและความหลงเข้าครอบงำจิตใจ จึงเป็นผลทำให้แม้จะมีเสียงคัดค้านจากผู้หลักผู้ใหญ่หรือคนในครอบครัว โดยเฉพาะของฝ่ายหญิง แต่ทั้งคู่ก็ don't care ไม่สนใจ ยังคงยืนกรานที่จะแต่งงานอยู่กินกัน จนที่สามีภรรยาให้ได้

ผลจากการกระทำของทั้งคู่ในครั้งนี้ แม้ดูผิวเผินจะเป็นเรื่องปกติของคนที่ยังไม่หมดกิเลส แต่ถ้าพิจารณากันให้ลึกซึ้งตามหลักกฎแห่งกรรม และแง่มุมของนักสร้างบารมีที่มีเป้าหมายที่จะไปให้ถึงที่สุดแห่งธรรม ก็ถือเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง และไม่สมควรที่จะกระทำเป็น

อย่างยิ่ง เพราะสิ่งเหล่านี้จะมีผลกระทบต่อ
ชีวิตการสร้างบารมีของคนทั้งคู่ในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นในภพชาติเดียวกันนั้น หรือในภพชาติ
ต่อมา ซึ่งก็คือภพชาติปัจจุบันนี้ แล้วก็อาจจะ
ตามส่งผลในภพชาติต่อไปอีกด้วย

วิบากกรรมฝ่ายหญิง

สำหรับผลกรรมที่ผู้หญิงคนไหนก็ตาม เกิด
ความคิดจนกระทั่งออกมาเป็นคำพูด แล้วก็
ลงมือกระทำจนเป็นเหตุทำให้พระภิกษุรูปหนึ่ง
จำต้องสึกออกมาจะมีกำลังมากหรือน้อย ทั้งนี้
ก็ขึ้นอยู่กับว่า

- พระภิกษุรูปนั้นเป็นพระที่ประพฤติดี
ปฏิบัติชอบมากน้อยขนาดไหน
- ท่านใช้ระยะเวลาในการออกบวชมา
ยาวนานเท่าใด
- และที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ

พระภิกษุรูปนั้นมีมโนปณิธานในการบวชเป็น
อย่างไร

กรณีแรก ถ้าหากพระภิกษุเป็นพระที่
ประพฤติดีปฏิบัติชอบ อีกทั้งมีมโนปณิธานที่
จะออกบวชสร้างบารมีไปจนตลอดชีวิต แล้ว
เราเป็นต้นเหตุหรือมีส่วนทำให้พระภิกษุ
จำต้องสึกออกมา ไม่ว่าด้วยวิธีการใดวิธีการ
หนึ่ง ผลกรรมที่เกิดขึ้นก็จะมีกำลังแรงมากๆ
เพราะเหมือนเราไปตัดรอนหนทางการสร้าง
บารมีของท่าน ซึ่งกว่าท่านจะสั่งสมเนกขัมม
บารมีจนมีมโนปณิธานแบบนี้ได้ ท่านต้องผ่าน
ความยากลำบาก และใช้ระยะเวลาในการ
สั่งสมบารมีมาอย่างยาวนาน

ไม่เพียงเท่านั้น เรายังเป็นผู้ที่ได้ชื่อว่า เป็น
ผู้ที่มีส่วนทำให้อายุของพระพุทธรศาสนาสั้นลง
อีกด้วย ซึ่งผลจากการกระทำดังกล่าวนี้ก็จะ
กลายเป็นกรรมที่มาตัดรอน ทำให้กำลังบุญ

ทุกบุญ บารมี ๑๐ ทศ ที่ตัวเราเคยสั่งสมเอาไว้
อย่างเข้มแข็งด้วยความยากลำบากกว่าจะได้
มาในอดีตชาติ อ่อนกำลังลง

นอกจากนี้ถ้าเรามีวิบากกรรมหรือ
เศษกรรมที่มีกำลังเร็วแรงคอยตามส่งผลอยู่
ผลกรรมดังกล่าวนี้ก็จะไปดึงดูดเอาวิบากกรรม
หรือเศษกรรมเหล่านั้นให้ตามมาส่งผลในแบบ
ทันทีทันใดอีกด้วย คือ แทนที่จะส่งผลต่อไปอีก
หลาย ๆ ชาติ ก็จะมาส่งผลปั๊บทันทีทันใด

เราจะเห็นได้ว่า ผลของมันน่ากลัวขนาดไหน
เพราะฉะนั้นใครรู้แล้วจงอย่าประพฤติ แม้เพียง
แค่คิดก็ไม่ได้ เพราะทุกอย่างผลออกเป็นเสร็จ
กว่าจะสร้างบารมีมาได้ยากลำบาก แล้วมาโดน
ตัดรอนอย่างนี้ มันน่าเสียดาย

กรณีที่ ๒ ถ้าพระภิกษุรูปที่เราเป็นเหตุ
ทำให้ท่านจำต้องสึกออกมา เป็นพระที่ยังไม่มี

มโนปณิธานในการบวชสร้างบารมีที่แน่วแน่มั่นคง หรือยังไม่มีความคิดที่จะบวชสร้างบารมีไปจนตลอดชีวิต แต่ก็เป็นพระที่ตั้งใจบวช ตั้งใจฝึกตัว แล้วก็มีความคิดที่จะบวชต่อไปเรื่อยๆ โดยยังไม่มีกำหนดสัก ผลกรรมที่เกิดขึ้นก็ยังถือว่ามื่กำลังมาก แต่ก็ไม่มากเท่ากับกรณีแรก

ส่วนว่าส่วนต่างในการส่งผลจะมีกำลังมากน้อยแค่ไหน ก็ขึ้นอยู่กับ การตั้งใจฝึกตัวของพระภิกษุรูปนั้นๆ ว่า ท่านเป็นพระที่ตั้งใจฝึกตัวมากน้อยแค่ไหน และท่านใช้ระยะเวลาในการบวชมายาวนานเท่าใด ถ้าตั้งใจฝึกตัวมากและบวชมายาวนาน ผลกรรมที่เกิดขึ้นก็จะมีกำลังมาก แต่ถ้าตั้งใจฝึกตัวมากแต่บวชมาได้ไม่นาน ผลกรรมที่เกิดขึ้นก็จะมีกำลังลดลงไปตามส่วน

กรณีที่ ๓ ถ้าพระภิกษุรูปนั้นมีความตั้งใจที่จะสึกออกมาอยู่แล้ว หรือตั้งใจที่จะบวชเพียงแค่ช่วงระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น แล้วเราเป็นต้นเหตุ

ทำให้ท่านจำต้องสีกออกมาก่อนกำหนด สมมติ ตั้งใจวชสักหนึ่งพรรษา แต่ว่าออกมากกลางพรรษา ผลกรรมที่เกิดขึ้นก็จะขึ้นอยู่กับเจตนาของเราเป็นหลักว่า เรามีเจตนาให้ท่านสีกออกมาเพื่อวัตถุประสงค์อะไร เป็นเพราะเหตุจำเป็น หรือเป็นเพราะความต้องการของตัวเองเท่านั้นแน่ ถ้าเป็นเพราะเหตุจำเป็นจริงๆ เช่น มาตามให้สีกเพราะเกิดปัญหาที่เจ้าตัวต้องออกไปเคลียร์ด้วยตัวของเขาเองเท่านั้น เป็นต้น เราก็คงจะไม่มีส่วนได้ส่วนเสียในกรรมตรงนี้

แต่ถ้าไม่มีเหตุจำเป็น แต่เป็นเพราะความต้องการของตัวเองอยากให้สีกออกมา ผลกรรมที่เกิดขึ้นก็จะมีกำลังมากในระดับหนึ่ง เพียงแต่กำลังในการส่งผลจะอยู่ในระดับของเศษกรรม คือ ไม่ได้มีกำลังมากเหมือนอย่างกรณีที่ ๑ และกรณีที่ ๒ ซึ่งมีกำลังส่งผลอยู่ในระดับของวิบากกรรม

ที่นี่มีคำตอบ
โรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

DMC
THE ONLY ONE CHANNEL

จากที่ครูไม่ใหญ่ยกผลกรรมของฝ่ายหญิง มาทั้งสามกรณี เป็นเพียงแค่ส่วนหนึ่งที่นำมา ขยายความให้พวกเราได้ฟังพอเข้าใจเท่านั้น เพราะในความเป็นจริงแล้ว ยังมีองค์ประกอบ และมีรายละเอียดปลีกย่อยในการส่งผลของ กรรมประเภทนี้อีกเยอะแยะมากมาย ซึ่งถ้าจะ ลงรายละเอียดกันอย่างจริงๆ มันจะยาวมาก แต่ที่แน่ๆ ใครก็ตามที่กำลังมีความคิด หรือ กำลังจะลงมือกระทำการในลักษณะแบบนี้ ก็ขอให้กลับไปคิดทบทวนใหม่ให้ดีๆ เพราะ ไมเช่นนั้นเราอาจจะเป็นผู้ที่ได้ชื่อว่า เป็นผู้ที่มีส่วนทำให้อายุของพระพุทธศาสนาสั้นลง ซึ่งผลกรรมที่เราจะได้รับมันไม่คุ้มกัน

เราจะเห็นได้ว่า เรื่องราวของกฎแห่งกรรม เราจะละเลยหรือไม่ศึกษาไม่ได้ และถ้าเราจะ สรุปผลกรรมดังกล่าวนี้ในพุทธันดรที่ผ่านมา ที่เธอดูเหมือนจะเป็นผู้เริ่มต้นในการสาน

บทกลอนจากตะวันธรรมถึงพระลูกชาย

มีระยะกับโยมน้อยนະลูกนะ
เราเป็นพระต้องสูงส่งอยู่เสมอ
เนื่อนาบุญต้องใจหยุดไม่เผลอเบลอ
จะได้เจอสิ่งดีดีทั้งพระโยม

18 มีนาคม พ.ศ. 2556

สายสัมพันธ์ที่เกินเลยก่อน คือเป็นฝ่ายที่พยายามเข้าไปทำความใกล้ชิดสนิทสนมจนเป็นเหตุทำให้พระภิกษุรูปหนึ่ง ซึ่งแต่เดิมมีความตั้งใจอยากที่จะสืบทอดอายุพระพุทธศาสนาด้วยการออกบวชสร้างบารมีไปจนตลอดชีวิต ต้องเปลี่ยนเป้าหมายในการออกบวชสร้างบารมีด้วยการสึกออกมาครองเรือน ก็ถือว่าเข้าข่ายในกรณีแรก

เพียงแค่ผลกรรมที่เกิดขึ้นอาจจะไม่เข้มข้นมากถึงขนาดให้ผลเหี้ยมๆ แบบเต็มร้อย ที่เป็นเช่นนี้ ก็เพราะว่าพระภิกษุรูปนี้เพิ่งออกบวชมาได้ไม่นาน ดังนั้นระดับความเข้มข้นในการส่งผลของกรรมก็จะหย่อนลงมาตามส่วน

ถึงแม้กำลังจะหย่อนลงมา แต่ก็ยังถือว่าเป็นกรรมที่มีกำลังมากอยู่ดี คือไม่ถึงระดับเฮฟวี่เวท (heavyweight) แต่อยู่ระหว่างแบนตั้มเวท (bantamweight) และด้วยผล

จากการกระทำดังกล่าวนี้ ก็ได้ถูกเซตจนกลายเป็นกรรมที่มาตัดรอน ทำให้กำลังบุญที่เธอเคยสั่งสมเอาไว้ด้วยความยากลำบากในอดีตชาติอ่อนกำลังลง ทำให้อะไรที่เธอควรจะได้ ก็อาจจะไม่ได้ หรือถ้าได้ก็ต้องใช้เวลามากกว่าที่ควรจะเป็นเป็นต้น เช่น ควรจะรวยพุงนี้ ก็อาจจะยืดไปเป็น ๒๐ ปีข้างหน้า คือใช้เวลามากกว่า

ในขณะเดียวกัน กรรมดังกล่าวก็จะคอยหาจิ้งหะหรือหาช่องไปดึงดูดเอาวิบากกรรมหรือเศษกรรมต่างๆ ที่เคยทำเอาไว้มาเข้าพวกคือ บุญก็จะดึงเรื่องบุญเข้ามา บาปก็จะดึงเรื่องบาปมา เหมือนฝูงนกเข้าฝูงนก ฝูงเนื้อเข้าฝูงเนื้อ ฝูงปลาเข้าฝูงปลา จะคอยหาจิ้งหะหาช่องเพื่อไปดึงดูดเอาวิบากกรรม หรือเศษกรรมต่างๆ ที่เธอเคยทำผิดทำพลาดเอาไว้ในอดีตชาติซึ่งมีกำลังที่แรงที่สุดให้มาส่งผลเร็วขึ้นแบบปัจจุบันทันด่วน แล้วยิ่งเราเกิดมานับภพนับชาติไม่ถ้วน

แล้วยังเป็นบ่าวเป็นทาสพญามารอยู่ เขาอด
อย่างนี้มาเรื่อย ๆ เลย กิเลสกรรม วิบากกรรม
มากบ้างน้อยบ้าง ส่วนของกรรมบ้าง เศษของ
กรรมบ้างซึ่งมันกระจายกระจายบ้าง แล้วเขาจะ
รวบรวมเอามาประมวลส่งผลอย่างนี้

ซึ่งกว่าเราจะไต่บาร์มีมาแต่ละอย่างต้อง
ยากลำบาก ต้องใช้เวลายาวนาน เอาแค่
บาร์มีที่เราไปต้อนรับพระธุดงค์ กว่าจะได้
วิริยบาร์มี ขันติบาร์มี ลัจจบาร์มี หรือบาร์มี
อื่นๆ จะเห็นได้ว่าเราต้องทุ่มเทหัวใจกันขนาด
ไหน ต้องอาบเหงื่อต่างน้ำ ต้องตากแดดจนผิว
เข้มขึ้นขึ้น และอะไรต่างๆ อีกเยอะแยะ เป็นต้น

ดังนั้นเมื่อเธอลงมาเกิดสร้างบาร์มีในภพ
ชาติปัจจุบันนี้ ผลกรรมที่เธอเป็นต้นเหตุทำให้
พระภิกษุหนุ่มรูปหนึ่ง ซึ่งแต่เดิมมีความตั้งใจ
อยากออกบวชสร้างบาร์มีไปจนตลอดชีวิต ต้อง
สึกออกมาครองเรือน ก็ได้ตามมาส่งผลและหา

ช่องเข้ามาตัดรอนตั้งแต่ตอนเธอลงมาเกิดแล้ว คือ ทำให้รูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ คุณสมบัติ ของเธอสมบูรณ์น้อยกว่าในภพชาติที่ผ่านมา ๆ มา ซึ่งความจริงแล้วจะต้องสมบูรณ์กว่านี้ จะต้องมียูงงามกว่านี้ แข็งแรงกว่านี้ อายุยืนกว่านี้ รวยกว่านี้ เหลือवलาคกว่านี้ เป็นต้น มันก็เลยทอนลงมา

นอกจากนั้นในช่วงเบื่องกลางของชีวิต วิชากรรมดังกล่าวก็ได้ไปดึงดูดเอาวิชากรรมปาณาติบาตในภพชาติก่อน ๆ ที่มีกำลังเร็วแรง ซึ่งก็คือภพชาติที่เธอเป็นหมอรักษาโรค แล้ววินิจฉัยโรคคนไข้แบบผ่าน ๆ จนเป็นเหตุทำให้คนไข้รายนั้นซึ่งจริง ๆ แล้วยังมีสิทธิ์รอด กลับต้องมาเสียชีวิตโดยไม่ได้เจตนา ให้มาส่งผลแบบปัจจุบันทันด่วน ซึ่งก็เป็นผลทำให้เธอต้องล้มป่วยและเสียชีวิตก่อนวัยอันควร ที่จริงวัยของเธออย่างน้อยควร ๘๓ แต่ปีนี้แค่ ๓๘ ก็ต้องมาละโลกก่อนวัยอันควรด้วยโรค

มะเร็งต่อมน้ำเหลืองบริเวณปอดอย่างในภพ
ชาติปัจจุบันนี้

เพราะฉะนั้น เรายังไม่ชนะพญามาร เราจะ
ต้องดำเนินชีวิตด้วยความไม่ประมาท และการ
ศึกษาเรื่องกฎแห่งกรรมเป็นเรื่องสำคัญ เราจะ
ต้องศึกษาเอาไว้อย่างดี จะได้ดำเนินชีวิตได้ถูก
ต้อง ปิดอบาย ไปสวรรค์ มีสุขในปัจจุบัน และ
ก็ดับทุกข์ได้ ซึ่งมีเฉพาะในพระพุทธศาสนา
เท่านั้น

ที่นี่มีคำตอบ
โรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

DMC
THE ONLY ONE CHANNEL

วิบากกรรมฝ่ายชาย

ก่อนที่จะลงรายละเอียดในส่วนของวิบากกรรมฝ่ายชายหรือของพระภิกษุหนุ่มที่ลาสิกขาออกมา เราคงต้องมาเฉลยกันก่อนว่า ฝ่ายชายหรือพระภิกษุหนุ่มในพุทธันดรที่ผ่านมาเป็นใคร เพราะถ้าหากเราไม่เฉลยในตอนนี้อยู่เรื่องราวในบางช่วงจะต่อกันไม่ติด

ฝ่ายชายหรือฝ่ายพระภิกษุหนุ่มรูปนั้นก็คือตัวลูกที่ส่งเคลสมาในภพชาติปัจจุบันนี้ หรือพระพ่อของลูกชายทั้งสองคนในภพชาติปัจจุบันนั่นเอง

มาถึงตรงนี้ก็ไม่ว่าเจ้าตัวเขาอยากจะฟังต่อไหม แต่ถึงอย่างไรครูไม่ใหญ่ว่า ก็ควรจะต้องฟังนะ เพราะรายละเอียดในส่วนนี้จะมีบางส่วนที่เชื่อมโยงและเกี่ยวข้องกับคำถามที่ตัวลูกถามมาว่า ตัวลูกมีผังบวชอย่างไรและ

จะอย่างไรถึงจะได้ติดตามสร้างบารมีกับ
หมู่คณะอย่างไม่ตกหล่น ก็ไปด้วยกันก็แค่นั้น
ติดต่อกัน ติดตาม ตามติด ไม่ตกหล่นก็จบแล้ว
เพราะฉะนั้นครูไม่ใหญ่เลยขอเอาคำตอบของ
คำถามข้อนี้มากล่าวรวมกับรายละเอียดที่
กำลังจะพูดถึงเลยก็แล้วกัน

ในส่วนของฝ่ายชาย หรือฝ่ายของพระภิกษุ
ซึ่งก็คือตัวลูกในปัจจุบันนี้ ด้วยความที่ตัวลูก
ในพุทธันดรที่ผ่านมาได้ตั้งมโนปณิธานก่อน
ออกบวชเอาไว้ว่า ตัวลูกจะออกบวชสร้างบารมี
ไปจนตลอดชีวิต แต่สุดท้ายเมื่อตัวลูกได้มาเจอ
กับผู้หญิงคนหนึ่งที่ถูกใจไปทุกอย่าง ไม่
ว่าจะเป็นรูปร่างหน้าตา อากัปกิริยามารยาท อีก
ทั้งคำพูดของเธอ แล้วเธอยังมาเป็นโยมอุปัฏฐาก
ที่มากอดดูแลเอาใจใส่ตัวลูกเป็นอย่างดี และที่
สำคัญที่สุดก็คือเธอมีใจให้กับตัวลูกก่อน ซึ่งการ
ที่เธอมีใจให้ตัวลูกก่อน มันมีปัญหา แต่ว่าตัว

ลูกก็เปลวไปมีใจให้กับเธอด้วย เรื่องนี้สอนให้รู้
ว่า ทุกอย่าง...เปลวเป็นเสร็จ!

ดังนั้นเมื่อความไม่สำรวมอินทรีย์ ตา หู
จมูก ลิ้น กาย ใจ ได้เกิดขึ้นกับพระภิกษุที่
ตั้งใจบวช แต่เพ่งบวชได้ไม่นาน “สติ” ซึ่งถือเป็น
เครื่องยับยั้งว่า อะไรที่พระควรคิด อะไร
ที่พระควรพูด และอะไรที่พระควรทำ ก็เลย
พลอยหย่อนลงไปด้วย เพราะใจไปเกาะ ไป
เกี่ยว ไปเหนียว ไปรั้งในสิ่งเหล่านั้น และเมื่อ
ตัวลูกในพุทธันดรที่ผ่านมาเปลวใจ ไม่ตรวจ
ดูใจดูจิตของตัวเอง ปล่อยให้พญามารสอดกิเลส
มาปรุงแต่งในจิต จนกระทั่งไปบังคับความคิด
คำพูด การกระทำ เซตเป็นโปรแกรมวิบาก
กรรมไปเลย

เมื่อตัวลูกเปลวใจ ย้ำคิด ย้ำพูด ย้ำทำใน
เรื่องราวแบบนี้มากเข้าๆ เลยเป็นเหตุทำให้ตัว
ลูกทนอยู่ในเพศภาวะอันประเสริฐนี้ไม่ไหว ถ้า

บทกลอนจากตะวันธรรมถึงพระลูกชาย

เราเป็นพระต้องคิดเรื่องธรรมะ
ต้องลดละเรื่องกิเลสอันโฉดเขลา
ให้เห็นพระแก้วใสกลางกายเรา
มารจะเข้ามาแทรกไม่ได้เลย!

12 มีนาคม พ.ศ. 2556

ภาษาชาวบ้าน ก็คือเกิดอาการผ้าเหลืองร้อน ซึ่งจริง ๆ แล้วผ้าเหลืองก็ไม่ได้ร้อน แต่ที่ร้อนก็คือใจของผู้ห่มผ้าเหลืองมากกว่า ผลสุดท้ายเมื่อตัวลูกปล่อยใจให้อ่านาจกิเลสซึ่งก็คือความรัก ความหลงเข้าครอบงำจิตใจ ตัวลูกก็เลยตัดสินใจลาสิกขาออกมาครองเรือนในที่สุด ก็ต้องออกมาสร้างบ้านสร้างเรือน มีครอบครัว ถูกครัวครอบไว้และมีปัญหาต่างๆ อีกเยอะเยอะ

ที่จริงเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่พระลูกชายควรจะได้รับฟังเอาไว้นะ

“ช่องไหนไหนก็ไม่สู้ช่องกลางกาย

ปิดอบายดับทุกข์ได้ไปนิพพาน”

ซึ่งผลกรรมหรือผลของการกระทำที่ตัวลูกเพลินใจปล่อยให้อารมณ์อยู่เหนือความถูกต้อง ดีงามและมโนปณิธานในครั้งนี้ ก็ได้ถูกเซตจนกลายเป็นผังสำเร็จที่จะคอยติดตามส่งผลต่อตัวลูกนับตั้งแต่วันที่ตัวลูกในพุทธันดรที่ผ่านมา

ตัดสินใจลาสิกขา โดยกรรมดังกล่าวจะคอยมา
ตัดรอนกำลังบุญทุก ๆ บุญ ตัดรอนกำลังบารมี
ทุก ๆ บารมี ทั้งบารมี ๑๐ ทศ ๒๐ ทศ แล้วก็
๓๐ ทศ ที่ตัวลูกเคยสั่งสมเอาไว้ด้วยความยาก
ลำบากในอดีตชาติให้อ่อนกำลังลง

กว่าจะสร้างบุญบารมีกันมาได้ลำบากนะ
จะแพ้ชนะกันตรงที่มีบารมีนี้แหละ ถ้าบารมี ๓๐
ทศ เต็มเปี่ยมบริบูรณ์ก็เอาชนะฝั่งของพญามาร
ได้ หลุดพ้นจากภพ ๓ ได้ แต่ถ้าจะไปให้ถึงที่สุด
แห่งธรรมนั้น ต้องอีกหลาย ๆ สิบทศ เพราะ
ฉะนั้นถ้าถูกตัดกำลังด้วยเรื่องไม่เป็นเรื่อง มัน
ก็จะอ่อนกำลังลงไปเรื่อย เพราะกว่าบุญจะ
กลั่นเป็นบารมี บารมีจะกลั่นไปเป็นรัศมี รัศมี
กลั่นไปเป็นกำลัง เป็นฤทธิ์ เป็นอำนาจ เป็น
สิทธิ เป็นเฉียบขาด ที่จะไปสู้กับเขา จะกลั่น
เป็นชั้น ๆ ๆ เข้าไปอย่างนี้ ถ้าถูกตัดรอนไปด้วย
วิบากบาปศักดิ์สิทธิ์ของพญามาร เขาเข้าไป

บังคับได้มันก็อ่อนกำลังลงไป ซึ่งก็จะเป็นผล
ทำให้รูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ คุณสมบัติของ
ตัวลูกมีความสมบูรณ์น้อยกว่าที่ตัวลูกควร
จะได้รับ ซึ่งตอนนี้เรายังไม่ได้พูดถึงวิชาเลย
พูดแค่รูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ คุณสมบัติ เรื่อง
วิชายังไม่ได้พูด แต่ก็ถูกตัดรอนไปเรื่อย ถูก
ปิดบังไปด้วย

กล่าวคือ แทนที่ตัวลูกจะสมบูรณ์ยิ่ง ๆ ขึ้นไป
ก็กลับกลายเป็นถอยหลัง หรือพูดง่าย ๆ ว่า
แทนที่จะอยู่หัวแถวก็ต้องมาอยู่หางแถว และ
ถ้าเกิดเป็นทางที่ไม่ค่อยกระตือรือร้น ยิ่งหนัก
เข้าไปอีก และถ้าเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ตัวลูกก็
จะต้องมาสั่งสมบุญสร้างบารมีเพิ่มเติมกันใหม่
อีก ซึ่งมันน่าเสียดาย

เมื่อบุญที่ตัวลูกได้สั่งสมเอาไว้อ่อนกำลังลง
วิบากกรรมรวมถึงเศษกรรมต่าง ๆ ที่เคยทำ
ผิดทำพลาดเอาไว้ในอดีตชาติ ซึ่งมันจึงจะ

ส่งผลต่อตัวลูกตลอดเวลาอยู่แล้ว เหมือนกับ
ที่จ้างทุก ๆ คนในโลกตลอดเวลา ก็อาจจะได้
ช่องตามมาส่งผลในช่วงจังหวะนี้ ถ้ามันมีช่อง

ด้วยเหตุที่ฝ่ายพระภิกษุหรือตัวลูกใน
พุทธันตรที่ผ่านมาไม่ได้เป็นผู้เริ่มต้นก่อน
กรรมดังกล่าวจึงแค่เข้ามาตัดรอนกำลังบุญ
ให้อ่อนกำลังลง คือแค่เปิดช่องทางให้วิบาก
กรรมหรือเศษกรรมทำงานได้ง่ายขึ้นเท่านั้น
แต่ไม่ถึงกับไปดึงดูเอาวิบากกรรมหรือ
เศษกรรมเก่า ๆ ในอดีตชาติที่มีเยอะแยะมา
ขยายผลเหมือนของฝ่ายหญิง

แต่ถ้าเมื่อไรที่พระภิกษุเป็นผู้เริ่มต้นก่อน
คือ เป็นคนคิด พุศ แล้วก็ลงมือกระทำก่อน ผล
กรรมที่เกิดขึ้นในฐานะเป็นผู้เริ่มต้นก็จะหนัก
กว่าของฝ่ายหญิงมาก อย่าลืมว่าเราเป็นพระ
บุญบาปอะไรก็ตามที่เราทำ มันจะมีกำลัง
มากกว่าโยมมากๆ

นอกจากมันจะตัดรอนกำลังบุญทุก ๆ บุญ
ที่ตัวลูกเคยสั่งสมเอาไว้ด้วยความยากลำบาก
ในอดีตชาติแล้ว ตราบใดที่กรรมดังกล่าวยัง
มีกำลังส่งผล มันก็จะเข้ามาตัดรอนและส่ง
ผลต่อการบรรลุนิพพานของตัวลูกทั้งในภพชาติ
ปัจจุบันนี้ และในภพชาติต่อ ๆ ไปด้วย กล่าว
คือแทนที่บุญจากการบำเพ็ญเนกขัมมบารมีมา
อย่างยาวนานในอดีตชาติจะส่งผลทำให้ตัวลูก
เป็นพวก สุขา ปฏิปทา ขิปปาภิญญา หรือ
ปฏิบัติธรรมได้สะดวก บรรลุนิพพานได้เร็ว
แค่ฟังธรรมก็บรรลุ ก็กลับกลายเป็นพวก
ทุกขา ปฏิปทา ทนธาภิญญา หรือปฏิบัติลำบาก
และบรรลุนิพพานได้ช้าอย่างนี้เป็นต้น เหมือนต้อง
เอาชีวิตเป็นเดิมพันกันมากมาย ต้องลำบาก
มาก ๆ จึงจะบรรลุ

และที่สำคัญ ยังทำให้การไปถึงเป้าหมาย
ของชีวิตนักบวช นั่นคือการบรรลุมรรคผล

นิพพานของตัวลูก ถูกยึดเวลาออกไปอีกยาวนานอีกด้วย คือผังนี้มันจะเซตโปรแกรมขวางไปตลอดเลย

เท่านั้นยังไม่พอ ผลกรรมดังกล่าวยังไปตัดรอนผังบวชของตัวลูก ซึ่งแต่เดิมาก็เริ่มที่จะหนาแน่นแล้วให้ลดปริมาณความเข้มข้นและหนาแน่นลงอย่างที่เราควรจะเป็น คือไม่อยากจะบอกว่า มันฮวบลงมาเลยนะจ๊ะ คือจากเดิมที่ผังมันตอกันถี่ๆ พอกรรมดังกล่าวมาตัดรอน ผังบวชของลูกจากถี่ๆ มันก็เลยกลายเป็นถ่างๆ ออกไป เพราะในหลายภพชาติหลังๆ ก่อนหน้าจะถึงพุทธันดรที่ผ่านมา ตัวลูกก็ได้สั่งสมผังบวชด้วยการบำเพ็ญเนกขัมมบารมี หรือออกบวชเป็นพระจนตลอดชีวิตมาหลายภพหลายชาติแล้วเหมือนกัน เห็นไหมว่า มันน่าเสียดาย

ดังนั้นเมื่อผังบวชไม่หนาแน่น เส้นทาง การบวชในภพชาติปัจจุบันและในภพชาติต่อไปของตัวลูกก็อาจจะไม่ราบรื่น หรืออาจจะเจอกับอุปสรรค ทั้งจากเรื่องคน สัตว์ สิ่งของ เป็นต้น ที่พร้อมจะดึงใจให้ตัวลูกจำต้องออกห่างจากเส้นทางของการบวชสร้างบารมีไปเรื่อย ๆ ก็จะไปเจอคนบ้าง สัตว์บ้าง สิ่งของบ้าง ดินอากาศฟ้าบ้าง หรือเรื่องโน้นเรื่องนี้สารพัดที่จะดึงใจให้ออกห่างจากเส้นทาง การบวชสร้างบารมีไปเรื่อย ๆ ซึ่งมันอันตรายสำหรับชีวิตในสังสารวัฏ

และถ้าในอนาคต ไม่ว่าจะในภพชาติปัจจุบันนี้ หรือในภพชาติต่อไป ถ้าตัวลูกพลั้งใจพลาดพลั้งไปกระทำความผิดในลักษณะดังกล่าวนี้ซ้ำรอยเดิมอีก ผลกรรมดังกล่าวซึ่งมันคอยจ้องจะตัดรอนผังบวช รวมถึงตัดรอนกำลังบุญทุกบุญที่ตัวลูกเคยสั่งสมเอาไว้อยู่

ตลอดเวลา ก็จะทวีความเข้มข้นมากขึ้นไป
กว่าเดิมอีกมาก และถ้าเมื่อไรที่มันมีกำลัง
มาก ๆ มันก็จะส่งผลทำให้ตัวลูกมีโอกาที่จะ
หลุดจากเส้นทางการบวชสร้างบารมี

และที่เลวร้ายที่สุด มันก็อาจจะทำให้
ตัวลูกหลุดหรือพลัดพรากจากเส้นทางการ
สร้างบารมีกับหมู่คณะไปเลยก็ได้ และถ้าเป็น
อย่างนั้นจริง ๆ ตัวลูกก็อาจจะพลาดพลั้งไป
กระทำบาปอกุศล ซึ่งจะส่งผลทำให้ตัวลูกอาจ
พลัดตกลงไปในอบายได้ ซึ่งมันอันตราย เพราะ
ฉะนั้นทราบแล้วจงระวัง

อย่างในภพชาติปัจจุบันนี้ ด้วยผลแห่ง
การกระทำความชั่ว ก็เลยส่งผลทำให้แทนที่
ตัวลูกจะได้ออกบวชตั้งแต่วัยหนุ่มเหมือนอย่าง
ในภพชาติที่ผ่านมา ๆ มา ตัวลูกก็เลยต้องผ่าน
การแต่งงาน มีครอบครัว แล้วก็มีลูกก่อนที่จะ
ออกบวช คือถ้าเป็นรถ ตัวถังก็บุบบู่ไปแล้ว

พอออกบวชแล้วตัวลูกก็ต้องต่อสู้กับอำนาจกิเลสที่มันยังคงมีอยู่ภายในใจ อีกทั้งยังต้องต่อสู้กับความคิด คำพูด แล้วก็การกระทำทั้งของตัวเองและคนรอบข้างที่อาจจะบั่นทอนกำลังใจ และทำให้ตัวลูกเกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย หรือรู้สึกน้อยอกน้อยใจ จนเป็นเหตุทำให้ตัวลูกจำต้องหลุดจากเพศภาวะของความเป็นพระ คือ พอผัสมันอ่อนแอลงมา มันก็มีโอกาสที่จะเป็นอย่างนี้ได้ หรือบางทีลูกอาจจะต้องเจอกับเรื่องราวหรือสถานการณ์ต่างๆ ที่มาบีบคั้น บีบบังคับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องงาน เรื่องคน หรือเรื่องอะไรก็ตาม ที่มาบีบบังคับ

สมมติถ้าสร้างบารมีอยู่เขตใน เรื่องที่มาบีบบังคับ เช่น เรื่องงานบ้าง เรื่องคนโน้นคนนี้บ้าง ซึ่งสิ่งเหล่านี้มันอาจจะทำให้ตัวลูกเกิดฮึดฮัด หุนหันพลันแล่นจนต้องสึกออกไปด้วยเหตุผลที่สวยงาม ทั้งๆ ที่ภายในใจลึกๆ ก็ไม่อยากจะ

ลืกรออกไป แต่มันจะมีสิ่งเหล่านี้นิด ๆ หน่อย ๆ ทำให้ฝังที่มันอ่อนแออยู่แล้วถูกพญามาร สอดจึกขึ้นมา ทำให้เกิดหุนหันพลันแล่นฉုပ်จับ ไปเลยอย่างนั้นะ

เพราะฉะนั้น ถ้าตัวลูกอยากที่จะแก้ไขข้อ ผิดพลาดที่เคยทำไว้ในพุทธันดรที่ผ่านมา และ อยากทำผังบวชของตัวเองให้หนาแน่นมากกว่า นี้ ตัวลูกจะต้องทำอย่างนี้ คือ

๑. เรื่องผิดพลาดในอดีตลืมให้หมด นับ ตั้งแต่วินาทีนี้เป็นต้นไป

๒. ตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรม พยายามทำ จิตให้นิ่ง ไม่เกาะ ไม่เกี่ยว ไม่เหนียว ไม่รั้งใน เรื่องราวต่าง ๆ โดยเฉพาะเรื่องราวทางโลก อย่างเช่น สตรี สดางค์ สรรเสริญ เป็นต้น ด้วยการ ทำตนให้เป็นพระแท้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ทั้ง เรื่องความคิด คำพูด และการกระทำ เพื่อที่จะ

ได้รับอานิสงส์จากการเป็นเนืองนาบุญของโลก รวมถึงการเป็นอายุของพระศาสนา เป็นต้นบุญ ต้นแบบในการสร้างบารมีให้แก่ผู้ที่จะมาใน ภายหลัง ทั้งแก่เหล่ามนุษย์และเทวดาทั้งหลาย

๓. และถ้าจะให้ปลอดภัยตลอดเส้นทาง การสร้างบารมีตราบวันถึงที่สุดแห่งธรรม ตัวลูกจะต้องตั้งใจประพฤติปฏิบัติธรรมเพื่อให้เข้าถึงพระธรรมกายให้ได้ ตรงนี้เป็นหัวเลี้ยว หัวต่อสำคัญมาก ๆ เลย ต้องเป็นพระเป็นให้ได้ พระเป็นต้องเห็นพระธรรมกาย ถ้าพระตาย ยังมองพระธรรมกายไม่เห็น ต้องมีธรรมเป็น เครื่องอยู่เป็นสุข คือ เป็นเครื่องอยู่ของใจที่อยู่ ตรงนั้นแล้วเป็นสุข ตั้งแต่เข้าถึงดวงธรรม กระทั่ง เข้าถึงพระธรรมกายในตัว เข้าถึงแล้วก็ต้องมา ศึกษาวิชาธรรมกายต่อ เพื่อตัวลูกจะได้ไปเก็บ ผังที่เคยทำผิดพลาดเอาไว้ในอดีต เห็นผังแล้ว ก็เห็นวิธีการแก้ไข ถ้าไม่มีพระธรรมกาย ก็ไม่มี

ธรรมจักขุ ไม่มีญาณทัสสนะ จักขุ ญาณ ปัญญา
วิชา แสงสว่างก็ไม่มี ไม่มีก็ไม่เห็น ไม่เห็น
แล้วจะไปแก้ไขไม่ได้ มันไม่มีทางเลือกอื่นใดเลย
จะต้องหยุดใจให้ได้ หยุดเป็นตัวสำเร็จ ซึ่งข้อนี้
สำคัญที่สุดเลย

๔. ตัวลูกจะต้องมีมโนปณิธานอันแน่วแน่
ที่จะสร้างบารมีอยู่ในเพศภาวะอันประเสริฐนี้
ไปจนตลอดชีวิต ซึ่งข้อนี้ก็ถือว่ามีความสำคัญ
มาก ๆ เช่นเดียวกัน

ถ้านับตั้งแต่นี้เป็นต้นไป ตัวลูกทำได้อย่าง
นี้เป็นอย่างน้อย ครูไม่ใหญ่ก็เชื่อว่า ผังบวชของ
ลูกจากที่เริ่มจะหลวม ๆ ก็จะกลับมาหนาแน่น
แล้วก็หนาแน่นขึ้นไปเรื่อย ๆ คือเราจะซ้อนผัง
บวชให้แน่นขึ้นไป จนกระทั่งพญามารระเบิด
ไม่แตก เมื่อไรก็ตามที่ลูกสามารถทำผังการ
บวชให้ติดสนิทแน่นต่อ ๆ กันไป จนกลายเป็น
ผังสำเร็จที่ไม่มีช่องว่างอยู่ที่ศูนย์กลางกาย เมื่อ

นั่นตัวลูกก็ได้ออกบวชสร้างบารมีไปทุกภพ
ทุกชาติตราบกระทั่งถึงที่สุดแห่งธรรม

จากเรื่องราวความผิดพลาดของตัวลูก
ในพุทธันดรที่ผ่านมา สอนให้รู้ว่า ลูกพระ
ลูกเณรของครูไม่ใหญ่ทุก ๆ รูป ไม่ว่าจะอยู่
นอกหรือในประเทศทั่วโลกจงพึงสำรวมระวัง
และจงอย่าดูเบาหลักในการปฏิบัติที่พระภิกษุ
พึงควรปฏิบัติต่อมาตุคามหรือสตรีเพศ ตาม
หลักที่พระพุทธองค์ทรงตรัสกับพระอานนท์
ซึ่งจำเป็นต้องศึกษาเอาไว้ เพราะเรายังไม่ชนะ
พญามาร คือ

๑. การที่ภิกษุไม่มองดูสตรีเพศเลยนั้น
เป็นการดี

๒. แต่ถ้าจำเป็นต้องดู จงพึงอย่าพูดหรือ
สนทนาด้วย

๓. ถ้าจำเป็นต้องสนทนาจริง ๆ จงพึงตั้ง
สติและควบคุมสติเอาไว้ให้ดี และสำคัญเรื่อง

บทกลอนจากตะวันธรรมถึงพระลูกชาย

กับสีกาอย่าเห็นกันดีกว่า
อย่าพูดจากับสีกาคนไหนไหน
หากจะพูดต้องมีสติไว้ซึ่งใจ
รอดปลอดภัยได้อยู่เป็นเนืองนา

13 มีนาคม พ.ศ. 2556

ที่ควรจะพูด ไม่ใช่จากบาปเป็นบาป อย่าง
นั้นไม่ใช่ะ จะพูดภาษาบาป พูดไปพูดมา
กลายเป็นบาป อย่างนี้ไม่ได้เด็ดขาด จงอย่า
ให้ความกำหนัดยินดี หรือความหลงใหล หรือ
พูดง่าย ๆ ว่ากิเลส อย่าให้พญามารได้ช่องสอด
กิเลสเข้ามาครอบงำจิตใจของเราได้

และจากหลักปฏิบัติทั้งสามข้อ หลัก
สองข้อแรกดูจะทำได้ยากในยุคปัจจุบันนี้
เพราะภารกิจที่หมู่คณะของเราจะเผยแผ่
พระพุทธศาสนาวิชาธรรมกายให้แก่ขยาย
ออกไปทั่วโลก เราคงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะเจอ
กับผู้คนเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ผู้ที่ถือว่าเป็นกำลังหลักของการสนับสนุนอัน
ยิ่งใหญ่ก็คือ “ผู้หญิง”

เพราะฉะนั้น ถ้าเราหลีกเลี่ยงที่จะเจอและ
สนทนากับญาติโยมที่เป็นผู้หญิงไม่ได้ ลูกพระ
ลูกเณรทุก ๆ รูปที่รักทั้งหลาย จงพึงให้ความ

สำคัญกับหลักปฏิบัติข้อที่ ๓ ให้จงหนัก คือ
พึงตั้งสติและควบคุมสติเอาไว้ให้ดี อย่าให้
พญามารสอดเข้าไปถึงในระดับปรุงแต่งจิตลง
ไปในใจให้รักชอบหรือรักชัง

ถ้าอายตนะกระทบได้แต่ไม่กระทบใจ คือ
ตากระทบรูปต้องไม่กระทบใจถึงใจ ไม่ให้ความ
ยินดียินร้ายเข้ามาปรุงแต่งจิตอยู่ในใจของเรา
และจงระลึกเอาไว้เสมอว่า บัดนี้เรามีเพศต่าง
จากคฤหัสถ์แล้ว อาการกิริยาใดๆ ของสมณะ
เราต้องทำอาการกิริยานั้นๆ หรือพูดง่ายๆ ว่า
เราต้องมีสมณสัญญา หรือมีจิตวิญญาณของ
ความเป็นพระอยู่เสมอ

หายใจเข้า เราเป็นพระ

หายใจออก เราเป็นพระ

หายใจทั้งเข้าทั้งออก เราเป็นพระ

กลั่นหายใจ เราเป็นพระ

การที่เราจะเป็นพระแท้ได้อย่างสมบูรณ์
นั้น เราจะต้องเข้าถึงที่พึ่งที่ระลึกภายในซึ่งก็
คือพระธรรมกายนั่นเอง เน้นย้ำอีกทีว่า

พระเป็นจะเห็นพระธรรมกาย

ถ้าพระตายจะมองพระธรรมกายไม่เห็น

ยิ่งในยุคปัจจุบันนี้ อุปกรณ์สื่อสารอย่าง
มือถือหรืออุปกรณ์จำพวกตระกูลไอทั้งหลาย
แม้จะนำมาใช้ประโยชน์ในการเผยแผ่พระพุทธ
ศาสนาวิชาธรรมกายได้ก็จริง แต่ลูกๆ ทั้ง
หลายก็ต้องใช้อุปกรณ์เหล่านี้อย่างระมัดระวัง
และใช้ให้ถูกวัตถุประสงค์

จิตใจก็ต้องคู่ไปกับไฮเทค คือ จิตใจต้อง
สูงส่ง นั่นคือใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการ
สั่งสมบุญสร้างบารมี ไม่ใช่ใช้เพื่อการสร้างบาป
หรือบั่นทอนบารมีของเรา

บทกลอนจากตะวันธรรมถึงพระลูกชาย

แซทกันไปแซทกันมาจนเลยเถิด
นรกเปิดให้ไปเกิดในนั้นได้
พระกับโยมคุ้นกันก็บรรลีย์
เลิกได้ไหมคนดีอย่าทำเลย

16 มีนาคม พ.ศ. 2556

ดังนั้นถ้าลูกพระลูกเณรรูปไหนมีความ
จำเป็นต้องโทรคุยธุระกับอุบาสิกาหรือ
ญาติโยมที่เป็นผู้หญิง ซึ่งเป็นกำลังหลักใน
การสนับสนุน ลูกทุก ๆ รูปจงคุยอย่างมีสติ
และมีสมณสัญญา หรือมีจิตวิญญาณของความ
เป็นพระอยู่เสมอ เวลาคุยก็อย่าคุยนาน คือ
คุยให้ตรงประเด็น อย่าแตกประเด็น เพราะ
ถ้าเราแตกประเด็นพูดนอกเรื่องเมื่อไร เราก็
อาจจะเปิดช่องให้พญามารสอดความกำหนด
ยินดีหรือความหลงใหลเข้ามาครอบงำจิตใจ
ของเราได้

ลูก ๆ ทุก ๆ รูปที่รักทั้งหลาย จงอย่าลืมว่า
เรายังไม่ชนะพญามาร เพราะฉะนั้นเราจะ
ประมาทไม่ได้

ทุกอย่าง...เพลอเป็นเสร็จ!

หรือเวลาที่เราต้องประสานงานหรือทำ
ภารกิจงานหยาบของหมู่คณะ ซึ่งแน่นอนว่า เรา
จะหลีกเลี่ยงการทำงานร่วมกับอุปาสิกาหรือ
ญาติโยมที่เป็นผู้หญิงที่เป็นกำลังหลักนั้นไม่
ได้ เพราะฉะนั้นในเมื่อเราเป็นพระ เราก็ต้องมี
ระยะห่างและวางตัวให้เหมาะสม คือเข้าใกล้ได้
แต่อย่าชิด

ถ้าหากมีอะไรมากระทบก็อย่าให้มันมา
กระเทือนต่อความเป็นพระของเรา เช่น ตา
ของเราเหลือไปกระทบรูปที่ถูกต้อง ไม่ว่าจะเป็น
รูปร่าง หน้าตา กิริยาท่าทางอะไรต่างๆ ก็ให้
เราพึงสำรวมอินทรีย์ หมั่นรักษาจิตของเรา
ให้บริสุทธิ์ และพึงตรัสระลึกถึงสมณสัญญา
เอาไว้เสมอว่า เราเป็นพระ เราเป็นพระ เรา
เป็นพระ มีเพศต่างจากคฤหัสถ์แล้ว เพื่อที่สิ่ง
ที่มากระทบจะได้ไม่มากระเทือนถึงใจของเรา
เป็นต้น

ที่ล้าคัญอีกประการหนึ่งก็คือ ไม่ว่าจะมีเหตุจำเป็นขนาดไหนก็ตาม ห้ามเราอยู่ในที่ลับหูลับตา หรืออยู่กันตามลำพังกับอุบาสิกา หรือญาติโยมที่เป็นผู้หญิงกันสองต่อสอง เพราะในตอนนี้เรายังไม่ชนะเขา พญามารจะคอยหาช่องโอกาสที่จะนำเอากิเลสเข้ามาปรุงแต่งอยู่ภายในใจของเราตลอดเวลา และถ้าอยู่กันตามลำพัง เขาจะเอากิเลสมาปรุงแต่งในใจของเราได้ง่าย

เพราะฉะนั้น ลูกพระลูกเณรรูปใดที่กำลังเพลอใจ คิด พุด หรือกำลังกระทำความผิดในลักษณะดังกล่าวนี้อยู่ ลูกที่รักทั้งหลายจงพึงระวังและจงมีสติยับยั้งชั่งใจ โดยให้หวนกลับมาระลึกนึกถึงมโนปณิธานในการออกบวชสร้างบารมีนับตั้งแต่วันแรกที่เราก่ออกบวชหรือได้มาเจอกับหมู่คณะ อย่าลืมว่าเราต้องอยู่หัวแถว ไม่ใช่อยู่หางแถว อยู่หางแถวแล้วหางก็ไม่กระดิกแล้วยิ่งไปกันใหญ่

ดังนั้น ลูกพระลูกเณรทุก ๆ รูป จงจำ
คำนี้ให้ขึ้นใจว่า

ทุกอย่าง...เพลอเป็นเสร็จ!

ภายหลังจากที่พระภิกษุหนุ่มรูปนี้ ซึ่งก็คือ
ตัวลูกในพุทธันดรที่ผ่านมادتัดสินใจลาสิกขา
สึกออกมาแต่งงานกับเธอแล้ว ชาวการสึกออกมา
แต่งงานของพระภิกษุหนุ่มรูปนี้ ก็ได้เซ็งแซ่
แพร่กระจายออกไปอย่างรวดเร็ว

เมื่อสาธุชนที่เข้าวัดทราบข่าวดังกล่าว
หลาย ๆ คนต่างก็รับไม่ได้กับการกระทำของ
คนทั้งคู่ ที่เป็นเช่นนี้เพราะในยุคสมัยนั้นผู้คน
โดยส่วนใหญ่จะอยู่ในศีลในธรรม คือใจเขา
จะเกลี้ยง ๆ ใส ๆ ไม่ค่อยมีสิ่งปนเปื้อนหรือ
มีมลทินของใจ ดังนั้นเรื่องราวในทำนองนี้
ซึ่งก็คือเรื่องที่พระสึกออกมาแต่งงานกับ
เจ้าภาพที่คอยอุปฐากดูแลจึงไม่ค่อยมีให้เห็น

กันบ่อย ๆ เหมือนอย่างในยุคปัจจุบันนี้ ในยุคที่
มนุษย์ห่างจากศีลธรรม เลื่อมกันไปทั่วโลกเลย

ด้วยเหตุที่ทั้งคู่ถูกคนรอบข้าง ทั้งคนใน
ครอบครัวของทั้งสองฝ่าย และกลุ่มสาธุชนที่
เข้าวัดกตตัน ก็เลยเป็นผลทำให้ทั้งคู่พยายาม
เก็บตัวและแยกตัวออกมาอยู่กันตามลำพัง
และจากจุดนี้เองที่ทำให้ทั้งคู่เริ่มออกห่างจาก
การไปร่วมกิจกรรมงานบุญที่วัดใหม่ รวมถึง
วัดสาขาของพระเถระที่ตั้งอยู่ภายในเมืองของ
ตนนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ด้วยบุญกรรมที่ตัวเธอและตัวลูกแยกตัว
ออกห่างจากการสร้างบารมีกับหมู่คณะในช่วง
เวลาดังกล่าวนั้นนั่นเอง จึงส่งผลทำให้ในภพชาติ
ปัจจุบันนี้ กว่าที่เธอและตัวลูกจะได้มาเจอกับ
หมู่คณะก็ใช้เวลาล่าช้ากว่าที่ควรจะเป็น

ที่นี่มีคำตอบ
โรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

DMC

THE ONLY ONE CHANNEL

เมื่อกาลเวลาได้ล่วงเลยผ่านไปอีกสักพักใหญ่ ๆ เธอและตัวลูกในพุทธรันดรที่ผ่านมาก็ได้มีลูกชายด้วยกัน ๒ คน ซึ่งลูกชายทั้งสองคนในพุทธรันดรที่ผ่านมาก็เป็นชุดเดียวกับลูกชายทั้งสองคนในภพชาติปัจจุบันนี้

ในระหว่างที่กระแสรื่องที่ตัวลูกลาสิกขาสื่อออกมาแต่งงานกับเธอเริ่มซาลง เพื่อนสนิทสุดเลิฟของเธอ ซึ่งก็คือพี่สาวที่แสนดีของเธอในภพชาติปัจจุบันนี้ ก็ได้สวมหัวใจของยอดกัลยาณมิตร เข้ามาชักชวนและคอยประคับประคองให้ทั้งเธอและตัวลูกได้มีโอกาสมากลับมาสั่งสมบุญสร้างบารมีร่วมกับหมู่คณะอีกครั้งหนึ่ง

เห็นไหมจ๊ะว่า โลกชาดกัลยาณมิตรไม่ได้คือไม่ว่าพี่สาวที่แสนดีของเธอคนนี้จะมาเกิดอยู่ในสถานะอะไร จะเกิดเป็นพี่สาวของเธอในภพชาติปัจจุบันนี้ หรือเกิดเป็นเพื่อนสนิทสุด

เลิฟของเธอในพุทธันดรที่ผ่านมา หรือในภพชาติก่อนๆ โน้น พี่หรือเพื่อนที่แสนดีของเธอ คนนี้ก็จะมาคอยช่วยประคับประคองและคอยยืนอยู่เคียงข้างในเวลาที่เธอเดินหลงทาง หรือในยามที่เธอไม่มีใครอยู่เสมอๆ ในยามว่าเหวเคว้งคว้าง ก็จะมายืนเคียงข้าง และด้วยความเกื้อกูลที่ทั้งคู่ต่างมีให้ต่อกันมาข้ามภพข้ามชาตินี้เอง จึงทำให้พี่หรือเพื่อนที่แสนดีของเธอคนนี้รู้ตัวว่า เธอเกิดมาเพื่อสิ่งนี้ นั่นก็คือเกิดมาเป็นเพื่อนและเป็นพี่ที่ช่วยประคับประคองในการสร้างบารมีของเธอนั่นเอง

ด้วยความที่เธอและตัวลูกในพุทธันดรที่ผ่านมา ต่างก็มีหัวใจของยอดนักสร้างบารมีเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว จึงทำให้ภายหลังจากที่เธอและตัวลูกได้กลับมาสังสมบุญสร้างบารมีร่วมกับหมู่คณะอีกครั้งหนึ่ง ลูกทั้งสองก็ยังมุ่งมั่นตั้งใจที่จะสังสมบุญสร้างบารมีอย่างเต็มที่

เต็มกำลัง นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ประมาณว่า
ต่างคนต่างก็อยากจะลบล้างความรู้สึกไม่ดี
ที่ยังคงฝังลึกอยู่ภายในใจให้หมดไป

ภายหลังจากที่ตัวลูกได้กลับมาสั่งสมบุญ
สร้างบารมีที่วัดใหม่และวัดสาขาที่ตนเองเคย
ออกบวชเป็นพระแล้ว ความรู้สึกอยากบวชเป็น
พระหรือสมณสัจญญาที่ยังคงฝังลึกอยู่ภายในใจ
ก็ได้หวนกลับมาทำให้ตัวลูกนึกถึงตอนสมัยที่
ตนเองเคยออกบวชเป็นพระในช่วงวัยหนุ่ม
เพราะหลังจากที่ได้สึกออกมาครองเรือนและ
ใช้ชีวิตแบบคฤหัสถ์อยู่หลายปี ในช่วงหลัง ๆ
ของการใช้ชีวิตคู่ ตัวลูกก็ได้พบกับสังขธรรมใน
การใช้ชีวิตการครองเรือนด้วยตัวของลูกเองว่า
ชีวิตการครองเรือนนั้นมันไม่ได้มีความสุข หรือ
มีความหวานชื่นตลอดเวลา เหมือนอย่างที่ว่า
ลูกเคยคิดเอาไว้ หรือพูดง่าย ๆ ว่า สุขน้อยแต่
ทุกข์มาก และพอยิ่งอยู่นาน ๆ ไป ตัวลูกก็ยิ่ง

ที่นี่มีคำตอบ
โรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

DMC
THE ONLY ONE CHANNEL

รู้สึกว่ามันไม่ใช่ชีวิตในแบบที่ลูกต้องการ แล้วมันก็ไม่ใช่เส้นทางที่ทำให้ตัวลูกได้พบเจอกับความสุขที่แท้จริง เพราะมันเป็นเพียงแค่ความเพลินที่ยังเจอทุกข์อยู่มากเท่านั้นเอง มีเพลินกับเพลียแล้วก็ผลอยนี่นะ

เมื่อตัวลูกในพุทธันดรที่ผ่านมาเข้าถึงสังขารของการครองเรือนทั้งทางภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเช่นนั้นแล้ว อีกทั้งในช่วงหลังๆ ความรู้สึกอยากบวชเป็นพระก็ได้ทับทวีท่วมท้นเพิ่มมากขึ้น จนเป็นความรู้สึกที่ถูกแน่นอยู่ภายในอก

ด้วยเหตุดังกล่าวนี้เอง ตัวลูกจึงตัดสินใจนำเรื่องราวทั้งหมดนี้ไประบายพร้อมกับहारือในเรื่องที่ตัวลูกอยากจะกลับไปบวชอีกครั้งหนึ่งให้เธอฟัง ในระหว่างที่เธอกำลังฟังความรู้สึกและความในใจของตัวลูกอยู่นั้น ภาพที่เธอเป็นต้นเหตุทำให้ตัวลูกซึ่งแต่เดิมเป็น

พระภิกษุที่มีความตั้งใจอยากจะออกบวช
สร้างบารมีไปจนตลอดชีวิตต้องลาสิกขาออก
มาแต่งงานกับเธอ ก็ได้ย้อนกลับมาฉายเป็น
ภาพในมโนความคิดที่ทำให้เธอรู้สึกกินแหนง
แคลงใจตัวเอง

เมื่อภาพดังกล่าวได้ย้อนเข้ามาวนเวียนอยู่
ภายในใจของเธอซ้ำ ๆ ย้ำ ๆ เธอจึงรู้สึกละอาย
ในการกระทำที่ผ่านมาของเธอ ด้วยเหตุนี้เธอ
จึงตัดสินใจอย่างเด็ดขาดที่จะแก้ไขข้อผิดพลาด
ที่ตัวเธอเองเป็นผู้เริ่มต้น แต่จะว่าไปจริง ๆ มัน
ก็ทั้งคู่กันแหละนะ ด้วยการตั้งใจสละบุคคล
อันเป็นที่รักให้กับพระพุทธศาสนา พร้อมกับ
อนุมัติและอนุโมทนาที่ตัวลูกจะกลับไปบวช
สร้างบารมีอีกครั้งหนึ่ง ที่จริงก็ถือว่าเธอเป็น
คนที่แสนดีนะ

ภายหลังจากที่ตัวลูก ซึ่งในตอนนั้นได้เข้า
สู่ช่วงมัชฌิมวัยได้กลับมาบวชเป็นพระภิกษุที่

วัดสาขาที่ตัวลูกเคยบวชอีกครั้งหนึ่งแล้ว ตัวลูกก็ได้ตั้งใจฝึกตน ทนหิว บำเพ็ญตบะ และกระทำตนเป็นพระแท้ยิ่งกว่าตอนที่ตัวลูกออกบวชในช่วงวัยหนุ่มเสียอีก

ผลจากการบวชของตัวลูกในครั้งนี่ ก็ทำให้เธอได้มีโอกาสเข้าวัด ฟังธรรม แล้วก็ได้นั่งสมาธิมากขึ้นกว่าในช่วงที่ผ่านมา คือถ้าเราจำเรื่องราวในช่วงก่อนหน้านี้ได้ ตอนเธอเข้าวัดใหม่ๆ เธอจะเป็นคนที่ชอบทำทาน แต่ไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการฟังธรรมและนั่งสมาธิ ในช่วงหลังเมื่อเธอได้ฟังธรรมและได้นั่งสมาธิมากเข้า เธอจึงเริ่มเข้าใจเรื่องเป้าหมายของชีวิต และเห็นความสำคัญของการสั่งสมบุญสร้างบารมีเพื่อไปให้ถึงที่สุดแห่งธรรมนับตั้งแต่นั้นเรื่อยมา คือพื้นฐานใจก็เป็นคนดีมาก

นอกจากนั้น ผลจากการที่ตัวลูกออกบวชยังทำให้ลูกชายทั้งสองคนในพุทธันดรที่ผ่านมามีความใกล้ชิดกับวัดกับพระและคำสอนในพระพุทธศาสนามาตั้งแต่เด็กอีกด้วย และด้วยความที่ลูกชายทั้งสองคนถูกพระพ่อ รวมถึงผู้เป็นแม่ปลูกฝังคำสอนในพระพุทธศาสนามาตั้งแต่เด็กนี้เอง จึงส่งผลทำให้เมื่อพวกเขาเริ่มโตเป็นวัยรุ่น พวกเขาจึงรู้สึกอยากออกบวชสร้างบารมีตามอย่างพระพ่อ ส่วนผู้เป็นแม่ก็ไม่ได้ขัดข้องแต่ประการใด ซ้ำยังกลับอนุโมทนาและสนับสนุนให้ลูกชายทั้งสองคนออกบวชสร้างบารมีตามอย่างพระพ่อแบบสุดตัวสุดหัวใจอีกด้วย แต่ก็ไม่รู้ว่ในภพชาติปัจจุบันนี้ ลูกชายทั้งสองคนจะยังคงมีความรู้สึกอย่างนั้นอยู่หรือเปล่า มันก็นานแล้ว มันก็ลืมหืมเหมือนกันนะ แต่ความรู้สึกนั้นสามารถหวนคืนมาได้

สาเหตุที่เธอสนับสนุนให้ลูกชายทั้งสอง
คนออกบวชตามอย่างพระพ่ออย่างสุดตัวนั้น
ก็เพราะในตอนนั้นเธอได้เข้าใจเรื่องเป้าหมาย
ของชีวิตอย่างถ่องแท้แล้วว่า มนุษย์ทุกคนล้วน
เกิดมาเพื่อสิ่งนี้ นั่นก็คือการสั่งสมบุญสร้าง
บารมีเพื่อไปให้ถึงที่สุดแห่งธรรม เพราะ
ฉะนั้นอะไรก็ตามที่เธอสามารถทำให้คนที่เธอ
รักสั่งสมบุญสร้างบารมีได้อย่างเต็มที่ เธอก็
จะพยายามทำในสิ่งนั้นๆ อย่างเต็มกำลัง พอเธอ
เข้าใจแล้วนี้ ดีมากเลยนะจ๊ะ

ภายหลังจากคนที่เธอรัก ซึ่งก็คือตัวลูกเอง
และลูกชายทั้งสองคนในพุทธันดรที่ผ่านมา
ออกบวชกันหมดแล้ว เธอก็เลยรู้สึกคลายความ
กังวลในภาระทางโลก เพราะเธอไม่ต้องมา
คอยดูแลสามีและลูกๆ ให้เหนื่อยเหมือนกับ
ชาวโลกทั่วๆ ไป และด้วยเหตุนี้เอง จึงทำให้
นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา เธอก็เลยมีโอกาสได้มา

สั่งสมบุญและก็ได้ร่วมปฏิบัติธรรมที่วัดสาขา
แห่งนั้นอยู่เป็นประจำทุกวันเลย

ยามใดที่วัดใหม่ของพระเถระผู้สืบทอด
วิชาต่อจากพระมหาเถระจัดงานบุญใน
วาระสำคัญ ๆ เธอก็จะเดินทางไปแสวงบุญที่วัด
ใหม่พร้อมกับคณะสงฆ์ที่ประจำอยู่ที่วัดสาขา
แห่งนั้นอย่างสม่ำเสมอ หรืออย่างในเวลาที่
เธอมาสั่งสมบุญที่วัดสาขา ซึ่งเป็นวัดที่ตัวลูก
และลูกชายทั้งสองคนของเธอบวชอยู่ เธอก็จะ
มาคอยอุปัฏฐากดูแลพระภิกษุสามเณรทุก ๆ
รูปในวัดสาขาแห่งนั้น ด้วยความปลื้มปิติ
เบิกบานใจทุกครั้ง

ยามใดที่เธอรู้ว่า พระภิกษุสามเณรรูปไหน
ขาดเหลือสิ่งใด เธอก็จะรับบุญในการจัดหาข้าว
ของเครื่องใช้ที่เหมาะสมแก่สมณบริโภคมาถวาย
ให้แก่พระภิกษุสามเณรที่ประจำอยู่ที่วัดสาขา
แห่งนั้น อย่างไม่ขาดตกบกพร่องเลย หรือถ้า

เธอทราบว่า มีพระภิกษุสามเณรรูปไหนเจ็บป่วยไข้หรือไม่สบาย เธอก็จะรับบุญเป็นเจ้าภาพในการออกค่ารักษาหรือหาหมอมาดูแลอาการ

พูดได้ว่า ตั้งแต่คนที่เธอรักออกบวช เธอก็ได้ทุ่มเทร่างกายแรงใจในการสั่งสมบุญสร้างบารมีอย่างเต็มที่เต็มกำลัง และทำอย่างต่อเนื่องมากกว่าในช่วงที่ผ่านๆ มาเสียอีก

จวบจนกระทั่งอายุของเธอเริ่มเข้าสู่วัยกลางคน ถ้าเทียบกับอายุมนุษย์ในยุคปัจจุบันก็ประมาณ ๔๐ ต้นๆ ด้วยผลกรรมที่เธอเป็นผู้เริ่มต้นทำให้ตัวลูกซึ่งเคยบวชเป็นพระภิกษุที่มีความตั้งใจว่า จะออกบวชสร้างบารมีไปจนตลอดชีวิตต้องสึกออกมาแต่งงานกับเธอ ก็ได้ไปตั้งดูดและเปิดช่องให้วิบากกรรมปาณาติบาตในภพชาติก่อนหน้านี้ถัดไปอีก ๒ ชาติ ซึ่งก็คือภพชาติที่เธอเป็นหมอรักษาโรค

แล้ววินิจฉัยโรคคนไข้แบบผ่านๆ จนเป็นเหตุ
ทำให้คนไข้ต้องมาเสียชีวิตโดยไม่เจตนาให้ตาม
มาส่งผล จนทำให้เธอต้องป่วยเป็นโรคที่เกี่ยว
กับระบบเลือด ซึ่งถือเป็นโรคที่รักษาไม่หายใน
ยุคสมัยนั้น

เมื่อเธอรู้ตัวว่า ตัวเองป่วยเป็นโรคที่รักษา
ไม่หาย เธอก็ยิ่งทุ่มเทให้กับการสั่งสมบุญสร้าง
บารมีอย่างเต็มที่เต็มกำลัง แล้วก็ทำมากยิ่งขึ้น
กว่าในช่วงที่สภาพร่างกายของเธอเป็นปกติ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุญจากการเจริญภาวนา
เธอได้ตั้งใจนั่งสมาธิจนเธอสามารถเห็น
ดวงธรรมที่ใสสว่างติดแน่นอยู่ที่ศูนย์กลางกาย
และเมื่อถึงวันลมหายใจสุดท้ายของเธอหมดลง
ด้วยผลแห่งบุญที่เธอได้ตั้งใจสั่งสมเอาไว้อย่าง
เต็มที่เต็มกำลัง เธอจึงได้กลับไปแวะพักกลาง
ทางที่ดุสิตบุรี วรบุญพิเศษ เขตเสปียง เหมือน
อย่างในภพชาติปัจจุบันนี้

ภายหลังจากที่เธอเสียชีวิตแล้ว ตัวลูกเอง และลูกชายทั้งสองก็ได้เป็นหนึ่งในกำลังสำคัญ ที่ได้ทำหน้าที่ประกาศธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และก็เผยแผ่วิชาธรรมกายไปสู่ดวงใจของชาวโลกในยุคนั้น ดีจัง ดีทั้งบ้านเลย ต้นคดปลายตรงนะ

นอกจากจะทำหน้าที่เผยแผ่ธรรมะไปสู่ดวงใจของชาวโลกในยุคนั้นแล้ว ตัวลูก และลูกชายทั้งสองยังตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรมจนมีผลการปฏิบัติธรรมที่ดี สามารถเข้าถึงพระธรรมกาย และสร้างบารมีในเพศภาวะอันประเสริฐนี้จนจบจนตลอดชีวิต เมื่อถึงคราวที่จะละจากโลก ตัวลูกและลูกชายทั้งสองในพุทธันดรที่ผ่านมาก็สามารถกลับไปแวะพักกลางทางที่ดุสิตบุรี วังบุญพิเศษ ได้อย่างสมภาคภูมิ

พุทธรูปที่ผ่านมา หมู่คณะเราใหญ่กว่านี้
เยอะนะ หลายเท่าเลย เพราะยุคนั้นโลกทั้งโลก
มีศีลธรรมมากกว่าในยุคนี้ มนุษย์ในยุคนี้เสื่อม
จากศีลธรรมลงไปเยอะ อย่างที่เรานึกไม่ถึงเลย

๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖

๒๘ ทุกอย่างเพลอเป็นเสร็จ (ตอน ๕)

คำถามข้อที่ ๔ เหตุใดเธอจึงตั้งใจรักษา
สุขภาพภายในช่องปากให้แก่พระภิกษุผู้จรมา
จากทิศทั้งสี่โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น

คุณครูแม่ใหญ่

สาเหตุที่ทำให้เธอได้มารักษาสุขภาพภายในช่องปากให้แก่พระภิกษุผู้จรมาจากทิศทั้งสี่ โดยที่เธอไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น ทั้งนี้ก็เป็นเพราะความใจบุญของเธอ ความคุ้นเคยที่เธอรับบุญอุปัฏฐากดูแลพระภิกษุสามเณรในภพชาติก่อนๆ มาหลายภพหลายชาติ ได้ติดแน่นจนกลายเป็นฝังสำเร็จ และเป็นอุปนิสัยที่ติดตามตัวเธอมาข้ามภพข้ามชาติจนกระทั่งมาถึงในภพชาติปัจจุบัน

จะเห็นได้ว่า สิ่งใดที่เราสั่งสมเอาไว้ไม่ว่าดีหรือชั่ว มันจะเป็นฝังสำเร็จติดข้ามชาติมา ยกตัวอย่างเช่น ในพุทธันดรที่ผ่านมาเธอก็ได้ปวารณาเป็นอุปัฏฐายิกาให้กับพระภิกษุสงฆ์และสามเณรทุกๆ รูป ในทุกๆ วัดที่เธอเคยไปทำบุญ ซึ่งในช่วงสุดท้ายก่อนที่จะจะละจาก

โลก หนึ่งในภาพบุญที่มาปรากฏให้เธอเห็นได้
อย่างเด่นชัดที่สุดก็คือ ภาพที่เธอกำลังรับบุญ
อุปัฏฐากดูแลพระภิกษุสามเณร ยามใดก็ตาม
ที่เธอเห็นภาพบุญดังกล่าวปรากฏขึ้นในใจ ใจ
ของเธอก็จะพองโตและอัดแน่นไปด้วยความ
ปลื้มปิติใจแบบสุดๆ

ซึ่งก็มีอยู่หลายครั้ง ที่เธอได้อธิษฐานจิต
ในเวลาที่เรานึกถึงภาพบุญดังกล่าวในทำนอง
ที่ว่า “ขอให้เธอได้รับบุญแบบนี้อีกในภพชาติ
ต่อๆ ไป” เป็นต้น ดังนั้นเมื่อเธอได้ลงมา
เกิดสร้างบารมีในภพชาติปัจจุบันนี้ ด้วยคำ
อธิษฐานจิตและความคุ้นเคยในการทำหน้าที่
อุปัฏฐากดูแลพระภิกษุสามเณร ซึ่งติดตาม
ตัวเธอมาข้ามภพข้ามชาติ แล้วก็หลายภพ
หลายชาติแล้ว กอปรกับในภพชาติปัจจุบันเธอ
ก็ได้เรียนจบมาทางด้านนี้

ด้วยเหตุนี้เอง จึงทำให้เธอเกิดความรู้สึก
ปลื้ม แล้วก็อยากจะรับบุญที่เกี่ยวเนื่องกับ
การอุปฐากดูแลพระภิกษุสามเณร ดังเช่น
บุญที่เธอได้ทำเอาไว้ในภพชาติปัจจุบันนี้ นั่น
ก็คือบุญที่เธอได้มารักษาโรคทางช่องปากให้
กับคณะพระภิกษุสามเณรในวัดพระธรรมกาย
ที่คลินิกรัตนเวช และบุญที่เธอได้เปิดคลินิก
ทำฟันส่วนตัวและได้ถวายเป็นการรักษาโรคภายใน
ช่องปากแก่พระภิกษุสามเณรทุก ๆ วัด โดยไม่
คิดค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น

๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖

๒๙ ทุกอย่างแปลเป็นเสร็จ (ตอน ๕)

คำถามข้อที่ ๕ ในระหว่างที่หมอป่วยนอนในห้อง ICU แล้วลูกชายทั้งสองคนไปกราบขอขมาเพื่อบรรพชาเป็นสามเณร เธอรู้ตัวหรือไม่ แล้วเธอจะได้รับบุญจากการบวชของลูกเณรทั้งสองหรือไม่อย่างไร

คุณครูไม่ใหญ่

ในช่วงท้ายๆ ที่หมอป่วยนอนหมดสติอยู่ในห้อง ICU นั้น สมONGของเธอแทบจะไม่รับรู้ในเรื่องราวใดๆ อีกแล้ว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของบุญหรือบาป

ดังนั้นในวันที่ลูกชายทั้งสองไปขอขมาเพื่อบรรพชาเป็นสามเณร เธอจึงไม่สามารถรับรู้เรื่องราวต่างๆ ได้ แต่ถามว่า เธอได้รับบุญบวชหรือไม่ ก็ต้องตอบว่า ได้รับ แล้วก็ีผลต่อตัวเธอมากเสียด้วย เพราะว่าเป็นบุญการีของสามเณร เพราะกายหยาบเป็นของบิดามารดา กายละเอียดของเราอาศัยอยู่ เพราะฉะนั้นเราอาศัยกายหยาบท่านไปทำความดี ท่านก็มีส่วนแห่งบุญนี้ ถ้าท่านอนุโมทนาด้วยยิ่งแรง เพราะในขณะนั้นเธอยังมีชีวิต หรือยังมีกายหยาบอยู่ ถึงแม้จะไม่รู้ลืักตัว และไม่ได้น้อมใจ

อนุโมทนาบุญที่ลูกชายทั้งสองคนจะบวชให้ แต่
ผลบุญจากการที่ลูกชายทั้งสองตั้งใจจะบวชให้
กับแม่นั้นไม่ได้สูญเปล่าหรือหายไปไหน เพียง
แต่ผลบุญจะรอและประมวลรวมกันส่งผลใน
ช่วงศึกชิงภพ หรือช่วงที่กายละเอียดของเธอ
หลุดออกจากกายหยาบ ซึ่งถือเป็นช่วงหัวเลี้ยว
หัวต่อของชีวิตมนุษย์ทุก ๆ คน ศักชิงภพนี้ เรา
ต้องชิงด้วยตัวเราเองนะ ใครจะมาช่วยชิงให้เรา
มันเสียกนะ

เพราะฉะนั้น ลูกทั้งสองของคุณแม่จง
ภูมิใจเถิดว่า ลูกได้ทำสิ่งที่ดีที่สุดในกับคุณแม่
แล้ว อีกทั้งบุญจากการบวชของลูกทั้งสอง
ยังมีส่วนสำคัญที่ทำให้คุณแม่ได้กลับดุสิตบุรี
อีกด้วย เพราะบุญจากการบวชพระหรือสามเณร
ให้บุพการีนั่นถือเป็นบุญที่มีอานิสงส์มาก และ
เป็นบุญที่ลูกผู้ชายทุกคนควรทำให้บุพการีของ
ตัวเอง อย่างน้อยก็บวชให้ได้สัก ๑ พรรษา

ในชีวิต บวชแล้วก็ต้องฝึกตน ทนหิว บำเพ็ญ
ตบะ เป็นพระแท้ บวชให้ได้ ๒ ชั้น อยู่รับภจิณ
แล้วก็ออกเดินธุดงค์ อย่างน้อยต้องอย่างนี้ละ
ถ้าจิตใจเพราะใจติดที่กลางกาย จะบวชอีก
หลาย ๆ ครั้ง หรือครั้งเดียวยาว ๆ ไปเลยก็ได้

เมื่อลูกทั้งสองของคุณแม่รู้อย่างนี้แล้ว ลูก
ทั้งสองคนก็ต้องตั้งใจเรียนหนังสือให้ดี เรียน
ให้เก่ง ๆ อย่าติดเกม อย่าติดเพื่อน หรืออย่า
ติดอะไร ๆ แล้วก็ให้รับมาบวชสร้างบารมีตาม
อย่างพระพ่อ เพื่อที่คุณแม่ของลูกจะได้ชื่นใจ
แล้วก็ปลื้มใจ อย่าลืมนะว่า ท่านยังเฝ้าฝันถึง
วัน ๆ นั้นอยู่ วันที่ลูกทั้งสองจะบวชให้ท่าน
เพราะฉะนั้นอย่าให้ท่านรอนาน หรือถ้าลูก
ทั้งสองคนอยากจะออกบวชตั้งแต่ตอนนี้ เพื่อ
ที่คุณแม่ของลูกรวมถึงพระพ่อจะได้หมดห่วง
ก็ยิ่งดี แล้วก็ให้รับมาเลย ที่นี่ยินดีต้อนรับลูก
ทั้งสองคนเสมอ

๓๐ ทุกอย่างปลอดภัย (ตอน ๖)

คำถามข้อที่ ๖ ในกรณีที่แม่นอนป่วยไม่ได้สติแล้วลูกบวชให้ กับลูกบวชให้แม่ตอนที่แม่เสียชีวิตไปแล้ว ทั้งสองกรณีนี้ ผลบุญที่เกิดขึ้นเหมือนหรือต่างกันอย่างไรครับ

คุณครูแม่ใหญ่

ก่อนที่จะตอบคำถามนี้ เราต้องมาทำความเข้าใจกันก่อนว่า กายมนุษย์หายาบหรือกายที่เรากำลังสุดลมหายใจเข้าออกอยู่ในตอนนี้ ถือเป็นกายที่มีความสำคัญที่สุด ดีที่สุด แล้วก็เหมาะสมที่สุด เพราะฉะนั้นอย่าเอาไปถล่มทลาย อย่าเอาไปทำสิ่งที่ไม่ดี เป็นกายที่ถูกประกอบขึ้นเพื่อใช้ในการประกอบเหตุสังสมบุญสร้างบารมีเป็นหลักเลย ซึ่งกายประเภทอื่นยกตัวอย่าง กายละเอียด เช่น กายเทพบุตร เทพธิดา กายของสัตว์นรก เป็นต้น ไม่สามารถสังสมบุญสร้างบารมีได้ หรือถ้าได้ก็ไม่ได้เท่า คือบางทีเทพบุตรเทพธิดาแอบแปลงกายมาเป็นมนุษย์มาสังสมบุญ ก็ยังได้บุญไม่เท่ากับเป็นมนุษย์จริง ๆ ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะกายละเอียดเหล่านี้เป็นกายที่ถูกประกอบขึ้นเพื่อการเสวยผลตามกำลังแห่งบุญหรือบาป ไม่ใช่

เป็นกายที่เอาไวใช้ในการประกอบเหตุอย่าง
กายมนุษย์หยาบ

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่เสด็จดับขันธ
ปรินิพพานไปก่อนหน้านี้ นับพระองค์ไม่ถ้วน
ทุก ๆ พระองค์ต่างก็ต้องอาศัยกายมนุษย์หยาบ
ในการสั่งสมบุญสร้างบารมี ๑๐ ทศ ๒๐ ทศ
แล้วก็ ๓๐ ทศ ด้วยกันทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นกาย
มนุษย์หยาบจึงมีความสำคัญมากที่สุด

ดังนั้นใครก็ตามที่มีโอกาสได้สั่งสมบุญ
ด้วยตัวของเราเอง หรือมีผู้อื่นทำบุญให้ใน
ขณะที่เรายังมีลมหายใจ หรือพูดสั้น ๆ ว่า ยัง
ไม่ตาย ก็ขอให้เรารีบชวนขวายนสั่งสมบุญกัน
เสียเถิด เพราะผลบุญที่เกิดขึ้นในช่วงที่เรายังมี
กายมนุษย์หยาบหรือยังมีลมหายใจอยู่นั้น จะ
มีกำลังมากกว่าตอนที่เราเป็นอดีตมนุษย์หรือ
ตายไปแล้ว เพียงแต่กำลังแห่งบุญจะมากหรื
น้อยก็ขึ้นอยู่กับเหตุและปัจจัยหลาย ๆ อย่าง

ที่อาจจะแตกต่างออกไปเล็กน้อยบางประการ
ถึงมากมาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความบริสุทธิ์
บริบูรณ์ของทั้งตัวผู้ให้และผู้รับ หรือหลักใน
การสั่งสมบุญว่า ใครทำถูกต้องตามหลักวิชา
ได้มากน้อยกว่ากัน เป็นต้น ซึ่งเราคงจะไม่ลง
รายละเอียดกันในตอนนี้ เพราะมันจะยาวมาก

ผู้ที่ให้กายมนุษย์หยาบเรามาเกิดเพื่อ
สร้างบารมี จึงเป็นบุคคลที่มีพระคุณมาก
เพราะเราอยู่ในยุคที่เกิดในครุภพมารดา
ยกเว้นยุคที่มีบุญบารมีมากก็จะเกิดแบบ
โอปปาติกะ ไม่ต้องไปรบกวนท่านทั้งสอง ไม่
ต้องมีบิดามารดา ปิตุก็ป็นกายหยาบเลย
คล้ายๆ การบังเกิดขึ้นของกายละเอียดอย่าง
นั้นนะ

บุญที่ลูกชายทั้งสองคนบวชให้กับคุณแม่
ในช่วงที่ท่านนอนป่วยไม่ได้สติ ซึ่งถือว่าตอน
นั้นท่านยังมีกายมนุษย์หยาบอยู่ จึงมีกำลังบุญ

มากกว่าตอนที่ลูกบวชให้ท่านหลังจากที่ท่าน
เสียชีวิตไปแล้ว ถ้าในช่วงนั้นท่านยังพอมีสติ
รับรู้ แล้วได้ตั้งจิตอนุโมทนาบุญจากการบวช
ของลูกชายสุดเลิฟทั้งสองคน บุญที่ท่านจะได้รับ
ก็จะมีกำลังมากไปกว่านี้อีก

เมื่อเรารู้ถึงความสำคัญของกายมนุษย์
หายาบแล้ว เราก็ต้องใช้เวลาในขณะที่เรายัง
มีกายมนุษย์หายาบอยู่ให้มีคุณค่ามากที่สุด
อย่าให้ลมหายใจของเราสูญเสียไปแบบเปล่า
ประโยชน์ จงใช้ทุกลมหายใจเข้าออกของเรา
ให้เป็นไปเพื่อการสั่งสมบุญสร้างบารมี เพราะ
มนุษย์ทุกคนเกิดมาเพื่อสร้างบารมี

เพราะฉะนั้น ผู้ให้กายมนุษย์หายาบจึงมี
ความสำคัญมาก ๆ เลย เราต้องเอากายมนุษย์
หายาบที่ได้มา มาทำให้สำเร็จประโยชน์ เหมือน
อย่างที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ฯ พระผู้ปราบ
มารท่านทำ คือพอได้กายมนุษย์หายาบมาก็เอา

มาเกิดใหม่อีกครั้งหนึ่งในเพศสมณะ และเกิด
อีกครั้งหนึ่งด้วยกายธรรม อย่างนี้ดีมากเลย

จากเรื่องราวคำถามคำตอบใน case study
ของหมอปู่ที่คุณครูไม่ใหญ่ได้นำมาเล่าให้ฟัง
ก็น่าจะเป็นอุทาหรณ์สอนใจให้ลูก ๆ นักเรียน
อนุบาลฝันในฝันวิทยาทั่วโลก รวมถึงลูกพระ
ลูกเณรของคุณครูไม่ใหญ่ทุก ๆ รูป ทั้งที่อยู่
ในประเทศและต่างประเทศได้ข้อคิดไปสะกิด
ใจว่า

ชีวิตของเรานั้นเป็นของน้อย คือ มีช่วง
เวลาในการสั่งสมบุญสร้างบารมีเพียงแค่ช่วง
สั้น ๆ เท่านั้น เราหมดเวลาตั้งแต่อยู่ในครรภ์
มารดา ออกจากครรภ์มารดาก็ยังไมรู้เรื่องราว
กว่าจะรู้เรื่องราวในการสร้างบารมีก็ต้อง
ใช้เวลา พอจะรู้เรื่องราวเราก็เถลไถลอีก
พอตั้งหลักได้ อ้าว เผลอแล้ว พอจะฟิตขึ้นมา
อ้าว หมดแรงแล้ว เพราะฉะนั้นชีวิตเป็นของ
น้อย

อีกทั้งมนุษย์ทุกคนล้วนตกอยู่ภายใต้กฎแห่งกรรม เพราะฉะนั้นตราบใดที่เรายังมีลมหายใจ เราก็ต้องหายใจให้เป็นไปเพื่อการสร้างบารมี สังสมบุญทุกๆ บุญ ทั้งทำทาน รักษาศีล และโดยเฉพาะอย่างยิ่งคือการเจริญภาวนา ซึ่งเราจะต้องมุ่งมั่นแล้วก็ตั้งใจที่จะเข้าถึงพระธรรมกายให้ได้ ที่ไม่ค่อยเห็นกันก็จะมีอยู่แค่ ๒ ประเภท คือพวกที่ตั้งใจมากเกินไป กับพวกที่ไม่ได้ตั้งใจ ตั้งใจมากก็ไม่เห็น ไม่ได้ตั้งใจก็ไม่เห็นเหมือนกัน ต้องพอดีๆ

อย่างกรณีศึกษาของลูกพระของคุณครูไม่ใหญ่ซึ่งเป็นผู้ส่งศาสน์ ถ้าหากในพุทธันดรที่ผ่านมา ตัวท่านไม่มีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะบำเพ็ญสมณธรรมจนเข้าถึงพระธรรมกายในชาตินั้น ในภพชาติปัจจุบันนี้ ท่านก็จะเจอกับเรื่องราวหรืออุปสรรคต่างๆ นานา ที่จะมาขัดขวางต่อหนทางการบวชสร้างบารมีมากกว่า

ที่นี่มีคำตอบ
โรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

DMC
THE ONLY ONE CHANNEL

ที่ท่านกำลังเจออยู่ในตอนนี้มาก และจะมาก
ถึงขนาดทำให้ท่านไม่มีโอกาสได้บวชในภพ
ชาติปัจจุบันนี้เลย หรือถ้าได้มาบวช ก็อาจจะ
ได้บวชในช่วงบั้นปลายชีวิต หหมดแรงแล้ว ถ้า
บวชตอนนั้น ก็จะมีเหตุทำให้ท่านเกิดความ
คิดอยากที่จะสึกมากกว่าอยากที่จะบวช อย่าง
นี้เป็นต้น

ไอ้ สึกออกไป ก็จะถูกขังจนวันตาย
เพราะชีวิตทางโลกมันเป็นอย่างนั้นนะ แต่
ด้วยความที่ในพุทธันดรที่ผ่านมา ตัวท่านมุ่ง
มันตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรมจนสามารถเข้า
ถึงพระธรรมกาย ได้อานิสงส์จากการเป็น
พระเป็น ไม่ใช่พระตาย พระเป็นคือพระที่เห็น
พระธรรมกาย รวมถึงกำลังบุญที่ตัวท่านเคย
สั่งสมเอาไว้ในอดีตชาติ จึงทำให้ตัวท่านยังคง
หยัดลู้ และยังมีกำลังใจอยากที่จะบวชสร้าง
บารมีต่อไปจวบจนถึงวันนี้

คือถ้าใครไม่เป็นคน ก็คงจะไม่รู้หรอกว่า เรื่องราวหรืออุปสรรคต่างๆ ที่ท่านกำลังเจอ หรือที่ท่านเจอผ่านมาแล้วนั้น ทั้งเรื่องความคิดของตัวเอง รวมถึงคนรอบข้างมันมีความกดดันและมีผลต่อการบวชสร้างบารมีของท่านมากมายขนาดไหน ถ้าตัวท่านเป็นคนที่มีความคิดแบบชาวโลกทั่วๆ ไป แล้วก็ไม่มีบุญจากการเข้าถึงพระธรรมกายในอดีตชาติมาหล่อเลี้ยง ซึ่งตรงจุดนี้ถือเป็นประเด็นหลัก ถ้าไม่มีอย่างนี้ ป่านะนี้ท่านก็คงทนต่อแรงกดดันไม่ไหว แล้วก็อาจจะสึกออกไปดูแลครอบครัวของท่านตั้งแต่พรรษาแรกๆ แล้ว นี่บุญที่ท่านได้เข้าถึงพระธรรมกาย เพราะฉะนั้นกระทบแต่ไม่กระทบเพื่อน ด้านทานได้

พระลูกชายที่สังเคส พระลูกชายที่รัก นี่กำลังพูดกับท่านนะ Dear พระลูกชาย ถึงแม้ในตอนนี้อะไรบางคนยังไม่เข้าใจ ก็ช่างเขา

เถอะ แต่ครูไม่ใหญ่ก็เชื่อว่า ยังมีใครอีกหลายคนทั้งโลกเลยที่เป็นนักเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยาเข้าใจ และพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือเพื่อให้ตัวลูกได้บวชสร้างบารมีต่อไป เพราะฉะนั้นจงสู้ต่อไปนะลูกนะ สู้เท่านี้มันจะชนะ Dear พระลูกชายเข้าใจหรือเปล่าจ๊ะ อย่ากลับหลัง ขอให้เดินต่อไป จะได้รู้จักว่า ชัยชนะมันเป็นอย่างไร

นอกจากเราทุก ๆ คนจะต้องสั่งสมบุญทุก ๆ บุญ ทั้งทำทาน รักษาศีล และโดยเฉพาะอย่างยิ่งคือการเจริญสมาธิภาวนาแล้ว สิ่งที่เราจะต้องตอกย้ำซ้ำ ๆ ให้เป็นความคิดที่ติดเข้าไปในใจของเราอยู่เสมอ นั่นก็คือ ในตอนนี้เรายังไม่ชนะพญามารเขา เราจะต้องดำเนินชีวิตอยู่ด้วยความไม่ประมาท

ไม่ประมาท คือ อย่าไปทำสิ่งที่ไม่ดี ต้องทำแต่สิ่งที่ดี คือ ละชั่ว คือถ้าทำไม่ดีเราก็กะเสียว ถ้าทำดีอยู่แล้วเราก็กทำดียิ่ง ๆ ขึ้นไป แล้ว

ทำจิตใจให้บริสุทธิ์ผ่องใส อย่างนี้ถึงจะเรียกว่า ไม่ประมาท สรุปโดยย่อก็คือ ต้องหยุดใจให้ได้ ถ้าใจหยุดติดกลางกายฐานที่ ๗ ได้ จึงจะได้ชื่อว่าเป็นผู้ไม่ประมาท ความประมาทจะล่มสลายหายไปเมื่อใจหยุดนิ่ง เมื่อไรที่เราประมาทหรือเพลอใจปล่อยให้อำนาจกิเลสเข้ามาครอบงำจิตใจของเราได้ เราก็อาจจะพลาดพลั้งไปกระทำความผิดทั้งทางกาย วาจา และใจได้ทุกเมื่อ อย่างที่เคยบอกไว้ว่า

ทุกอย่าง...เพลอเป็นเสร็จ!

เมื่อผลจากการกระทำของเรา ซึ่งก็คือ วิชากรรมหรือเศษกรรมที่เกิดขึ้นกับตัวเรา แล้วมันก็จะคอยหาช่องเข้ามาตัดรอนหนทางการสร้างบารมีของเราในอนาคตอยู่เรื่อย ๆ ตลอด ๒๔ น. เลย ซึ่งอาจจะทำให้เราจำต้องพลัดพรากจากการสร้างบารมีกับหมู่คณะ และอาจจะทำให้เราพลัดตกลงไปในอบายได้ ทั้ง

ทุกซ์ทรมาน ทั้งเสียเวลานานกว่าจะฟื้นตัวกลับมาได้ และถ้ามันเป็นอย่างนั้นจริงๆ ก็ถือเป็นเรื่องที่อันตราย และมีผลต่อการเดินทางไปสู่เป้าหมายของเราคือที่สุดแห่งธรรม ซึ่งเป็นเป้าหมายที่ไม่มีใครปรารถนาอย่างนี้ นอกจากหมู่คณะของเรา

เราจะต้องพยายามสอนตัวเองให้ได้ ด้วยการเอาข้อผิดพลาดที่ตัวเราเคยทำเอาไว้ในอดีตมาเป็นบทเรียนสอนตัวเองอยู่เสมอๆ ว่าบาปกรรมหรือความผิดพลาดแม้เพียงเล็กน้อยเราจะไม่กลับไปทำเช่นนั้นอีกเด็ดขาด เพื่อที่เราจะได้ไม่มีวิบากกรรมหรือมีเศษกรรมมาตัดรอนตลอดเส้นทางการสร้างบารมีของเราเมื่อเรารู้แบบนี้แล้ว เราจะต้องไม่ลืมคำว่า

ทุกอย่าง...เปลือเป็นเสร็จ!

๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖

บวชเป็นพระต้องค้นหาช่องทางรอด
ให้ชีพปลอดภัยวิฆฺเณก่อนจะสาย
ช่องอะไรก็ไม่สู้ช่องกลางกาย
ปิดอบายดับทุกข์ได้ไปนิพพาน

บทกลอนจากตะวันตกธรรมถึงพระลูกชาย

ระวังความคั่นเคยจะเลยเกิด
มันจะเกิดสิ่งไม่คาดนะลูกหนา
เรื่องอ้ออ้อจะอะจะตามมา
พญามารหัวร่อว่าเยาะเย้ยเอา
(ระวัง! ทุกอย่างเผลอปั้นเสร็จ)

10 มีนาคม พ.ศ. 2556

บทกลอนจากตะวันตกธรรมถึงพระลูกชาย

เราเป็นพระต้องคิดเรื่องธรรมะ
ต้องลดละเรื่องกิเลสอันโหดเขลา
ให้เห็นพระแก้วใสกลางกายเรา
มารจะเข้ามาแทรกไม่ได้เลย!

12 มีนาคม พ.ศ. 2556

บทกลอนจากตะวันตกธรรมถึงพระลูกชาย

กับสีกาอย่าเห็นกันดีกว่า
อย่าพูดจากับสีกาคนไหนไหน
หากจะพูดต้องมีสติไว้ขังใจ
รอดปลอดภัยได้อยู่เป็นเนืองนา

13 มีนาคม พ.ศ. 2556

บทกลอนจากตะวันธรรมถึงพระลูกชาย

แซทกันไปแซทกันมาจนเลยเถิด
นรกเปิดให้ไปเกิดในนั้นได้
พระกับโยมคุ้นกันก็บรรลีย์
เลิกได้ไหมคนดีอย่าทำเลย

16 มีนาคม พ.ศ. 2556

บทกลอนจากตะวันธรรมถึงพระลูกชาย

พระกับโยมอย่าอยู่กันสองต่อสอง
มารคอยจ้องสอดกิเลสตอนเราเผลอ
จะพลัดพรากจากหมู่ตอนเบลอบเลอ
ไม่ได้เจอวิชาอีกยาวนาน

17 มีนาคม พ.ศ. 2556

บทกลอนจากตะวันธรรมถึงพระลูกชาย

มีระยะกับโยมน้อยนะลูกนะ
เราเป็นพระต้องสูงส่งอยู่เสมอ
เนื่อนาบุญต้องใจหยุดไม่เผลอบเลอ
จะได้เจอสิ่งดีดีทั้งพระโยม

18 มีนาคม พ.ศ. 2556

นำนั่งสมาธิเบื้องต้น

เมื่อเราได้สวดมนต์บูชาพระรัตนตรัยเสร็จเรียบร้อยแล้ว ต่อจากนี้ไปตั้งใจให้แน่วแน่มุ่งตรงต่อหนทางพระนิพพาน ให้นั่งขัดสมาธิ โดยเอาขาขวาทับขาซ้าย มือขวาทับมือซ้าย ให้นิ้วชี้ของมือข้างขวาจรดนิ้วหัวแม่มือข้างซ้าย วางไว้บนหน้าตักพอสบายๆ หลับตาเบาๆ พอสบายๆ อย่าถึงกับปิดสนิท อย่าไปบีบเปลือกตา อย่ากดลูกนัยน์ตา หลับตาพอสบายๆ หลับแบบผ่อนคลาย คล้ายๆ กับตอนที่เรากำลังจะหลับ

ให้ผ่อนคลายทั้งเนื้อทั้งตัว ผ่อนคลายตั้งแต่กล้ามเนื้อบนใบหน้า ศีรษะ ลำคอ บ่า ไหล่ แขนทั้งสองถึงปลายนิ้วมือ ให้ผ่อนคลายกล้ามเนื้อบริเวณลำตัว ขาทั้งสองถึงปลายนิ้วเท้า ไม่ให้มีส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายตึงเกร็งหรือเครียด หลักสำคัญ คือต้องผ่อนคลายต้องสบาย ขยับเนื้อขยับตัวของเราให้ดี เพื่อให้เลือดลมในตัวเดินได้สะดวก จะได้ไม่ปวดไม่เมื่อย

ถ้าเราผ่อนคลายได้ หลับตาเป็น เดี่ยวเรา
จะเห็นแสงสว่างภายใน เห็นภาพภายในที่จะ
นำไปสู่พระรัตนตรัยในตัว เราจะเห็นเส้นทาง
สายกลางเกิดขึ้นภายใน ซึ่งเป็นทางเดินของ
พระอริยเจ้าหรือเส้นทางที่จะนำไปสู่ความเป็น
พระอริยเจ้าอยู่ภายในของเรา มรรคผลนิพพาน
ก็อยู่ภายใน พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์
บรรลุนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณ ก็ตรงเส้น
ทางสายกลางภายในตัวของท่านนี้แหละ

เพราะฉะนั้น ทุกขั้นตอนมีความสำคัญ
ทั้งสิ้น ต้องหลับตาให้เป็น ผ่อนคลาย แล้วก็
ทำใจให้ใส ๆ ให้เยือกเย็น ให้ปลดปล่อยวาง
คลายความผูกพันจากทุกสิ่ง ไม่ว่าจะเป็น
คน สัตว์ สิ่งของ ธุรกิจการงาน บ้านช่อง
การศึกษาเล่าเรียน เรื่องครอบครัว หรือเรื่อง
อะไรที่นอกเหนือจากนี้ ต้องทิ้งทุกอย่าง ปล่อยวาง
ทุกสิ่ง ทำใจหยุดนิ่งอย่างเดียว ทำความรู้สึก
ประหนึ่งว่า เราอยู่คนเดียวในโลก

ต้องทิ้งทุกอย่าง ปล่อยวางทุกสิ่ง ต้องนั่ง
อย่างเดียว จึงจะได้บรรลุธรรมตามพระสัมมา-
สัมพุทธเจ้า ตามกำลังแห่งบุญบารมีวาสนา
ที่เราได้สั่งสมมา อย่างน้อยก็ได้สุขของสมาธิ
ปีติสุขหล่อเลี้ยงใจของเรา ได้รู้จักความบริสุทธิ์
ว่ามันมีลักษณะอย่างไร ความปลื้มที่เกิดจากใจ
ที่บริสุทธิ์เป็นอย่างไร ตรงนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ

เราต้องทิ้งฝั่งหนึ่ง เพื่อที่จะก้าวไปอีกฝั่งหนึ่ง
เราจะเหยียบเรือสองแคมไม่ได้ ต้องทิ้ง
อย่างหนึ่งเพื่อที่จะไปถึงอีกอย่างหนึ่ง ทิ้งเรื่อง
ที่ไร้สาระจากแก่นสารของชีวิตที่ผ่านมา มาสู่
แก่นสารของชีวิตตามคำสอนของพระสัมมา-
สัมพุทธเจ้า

แก่นสารของชีวิตนั้น อยู่ภายในตัวของเรา
อยู่ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ในกลางท้อง
ของเราในระดับที่เหนือจากสะดือขึ้นมา ๒
นิ้วมือ โดยสมมติว่าเราหยิบเส้นด้ายขึ้นมา
๒ เส้น นำมาซึ่งให้ตึง จากสะดือทะลุไปด้าน

หลังเส้นหนึ่ง จากด้านขวาทะลุไปด้านซ้ายอีก
เส้นหนึ่ง ให้เส้นด้ายทั้งสองตัดกันเป็นกากบาท
จุดตัดจะเล็กเท่ากับปลายเข็ม เหนือจุดตัดนี้
ขึ้นมา ๒ นิ้วมือ เรียกว่า ศูนย์กลางกายฐาน
ที่ ๗ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่สำคัญ เป็นตำแหน่ง
แห่งการบรรลุมรรคของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
พระอรหันต์ทั้งหลายทุกๆ พระองค์ นับ
อสงไขยพระองค์ไม่ถ้วน

เราได้หำงเหินจากการหยุดใจในตำแหน่ง
นี้มายาวนาน ชีวิตจึงมีแต่ความทุกข์ทรมาน
ไม่เคยเจอความสุขที่แท้จริงเลย ไม่รู้จักคำว่า
บริสุทธิ์ ไม่รู้จักคำว่าดับทุกข์ ชีวิตจึงมีแต่ทุกข์
เพราะฉะนั้นก็ต้องเอาใจมาหยุดนิ่งอยู่ตรงนี้
รวมความรู้สึกทั้งหมดอยู่ในบริเวณกลางท้อง
ตำแหน่งที่เรามั่นใจว่าตรงนี้แหละคือ ศูนย์
กลางกายฐานที่ ๗ โดยกำหนดบริกรรม
นิมิตขึ้นมาในใจ คือ ภาพทางใจให้เป็นที่ยึด
ที่เกาะของใจ ให้ใจอยู่ที่ศูนย์กลางกายฐาน
ที่ ๗ ตรงนี้จะเป็นองค์พระใสๆ หรือจะเป็น

เพชรลักเม็ดที่กลมรอบตัวเหมือนดวงแก้ว
โตขนาดไหนก็ได้ จะใสเหมือนกับน้ำแข็งใสๆ
หรือเหมือนกระจกใสๆ หรือเหมือนเพชร
ที่ต้องแสงใสๆ แต่เนียนตาละมุนใจกลมรอบตัว
อยู่ในศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ตรงนี้

หลักวิชาก็คือ ต้องนึกเบาๆ อย่าไป
เค้นภาพ อย่าไปเน้นภาพ นึกได้แคไหน
เราก็พอใจแค่นั้นไปก่อน นึกได้ ๕ เพอร์เซ็นต์
เราก็พอใจ ๕ เพอร์เซ็นต์ นึกได้ ๑๐ เพอร์เซ็นต์
ก็พอใจ ๑๐ เพอร์เซ็นต์ เพราะวัตถุประสงค์
ต้องการให้ใจมาหยุดนิ่งอยู่ที่ตรงนี้

องค์พระใสๆ หรือดวงแก้วใสๆ ที่เรา
สมมติขึ้นมาเป็นบริกรรมนิมิตนั้นเป็นเพียง
จุดเชื่อมโยงใจหรือประดุจสะพานที่จะเชื่อม
โยงใจให้มาหยุดนิ่งอยู่ที่ตรงนี้ คือ ดึงใจออกจาก
ความสับสนวุ่นวายในชีวิตประจำวันที่ถูกโลก
หล่อหลอมให้เกิดปัญหาและแรงกดดัน ให้ใจ
พุ่งชนกระเจิดกระเจิงไป ให้กลับมาหยุดนิ่ง
อยู่ที่ตรงนี้

ต้องนึกเบาๆ นึกง่าย ๆ สบาย ๆ ใจเย็น ๆ
ค่อย ๆ นึกอย่างเบาสบาย พร้อมกับประคอง
ใจให้หยุดนิ่งด้วยบริกรรมภาวนาในใจเบา ๆ
ให้สม่ำเสมอ ไม่ช้า ไม่เร็วนัก โดยให้เสียง
คำภาวนาดังออกมาจากในกลางท้องของเรา
ไม่ใช่ดังจากสมอง เหมือนเป็นเสียงที่มาจาก
แหล่งแห่งอานุภาพอันไม่มีประมาณ แหล่ง
แห่งความบริสุทธิ์ผ่านกลางท้องมาที่ฐานที่ ๗
เพื่อกลับกาย วาจา ใจของเรา ให้ใส ให้สะอาด
ให้บริสุทธิ์ ให้หยุดนิ่งอยู่ที่ศูนย์กลางกาย
ฐานที่ ๗ ตรงนี้

ให้ประคองใจด้วยบริกรรมภาวนาในใจ
เบา ๆ ว่า สัมมา อะระหัง ทุกครั้งที่ภาวนา
จะต้องไม่ลืมตริกันึกถึงดวงใส เอาใจหยุดอยู่
ในกลางดวงใสอย่างเบาสบาย ผ่อนคลาย
ใจเย็น ๆ ภาวนาไปจนกว่าใจเราจะหยุดนิ่ง
ไม่อยากจะภาวนาต่อไป เราจึงหยุดนิ่งอย่างเดียว
ไปเรื่อย ๆ

การระลึกรู้ถึงนิमित สามารถทำได้ใน
ทุกแห่ง ทุกที่ ทุกอิริยาบถ ไม่ว่าจะนั่ง นอน
ยืน เดิน หรือขณะทำภารกิจใดๆ ข้อแนะนำ
คือ ต้องทำให้สม่ำเสมอเป็นประจำ ทำเรื่อยๆ
ทำอย่างสบายๆ ไม่เร่ง ไม่บังคับ ทำได้แค่ไหน
ให้พอใจแค่นั้น ซึ่งจะเป็นการป้องกันมิให้เกิด
ความอยากจนเกินไป จนถึงกับทำให้ใจ
ต้องสูญเสียความเป็นกลาง และเมื่อการฝึก
สมาธิบังเกิดผลจน “ดวงปฐมมรรค” ที่ใสเกินใส
สวยเกินสวยติดสนิทมันคงอยู่ที่ศูนย์กลางกาย
แล้ว ให้หมั่นตรึงระลึกนึกถึงอยู่เสมอ

อย่างนี้แล้ว ผลแห่งสมาธิจะทำให้ชีวิต
ดำรงอยู่บนเส้นทางแห่งความสุข ความสำเร็จ
และความไม่ประมาท ทั้งยังจะทำให้สมาธิ
ละเอียดลุ่มลึกไปตามลำดับอีกด้วย ❀

ภาพแสดงที่ตั้งจิตทั้ง ๗ ฐาน

ฐานที่ ๑ ปากช่องจมูก { หูข้างซ้าย

{ ข้างขวา

๒

ฐานที่ ๒ เพลาตา

{ หูข้างซ้าย

{ ข้างขวา

๑

ฐานที่ ๓ จอมประสาท

ฐานที่ ๔ ช่องเพดาน

ฐานที่ ๕ ปากช่องลำคอ

ฐานที่ ๗ ศูนย์กลางกาย

ฐานที่ ๖ กลางท้องระดับสะดือ

๓

๔

๕

๖

๗

๒ นิ้วมือ

เจ้าภาพกิตติมศักดิ์พิเศษ

พระมงคลเทพมุนี (หลวงปู่สด จันทสโร)

พระเทพญาณมหามุนี วิ. (หลวงพ่อัมมชโย)

พระภวนาวิริยคุณ (หลวงพ่อดัตตชีโว)

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาทองสุข สำแดงปั้น

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง

น้อมบูชาธรรมโดย

คุณอนันต์ อัสวโกคิน และครอบครัว

คุณบุญชัย เบญจรงค์กุล และครอบครัว

ดร.ประกอบ-คุณวรรณ จีรกิติ

คุณบรรณพจน์-คุณบุษบา-คุณพลภูมิ ตามาพงศ์

คุณแม่อาเตียง แซ่จิ้ว, คุณพ่อสกล-คุณสอง วัชรศรีโรจน์

คุณสุภศิษฏ์-คุณมนโนทิพย์-คุณนัฐธารพัชร จักรवालธรรม

คุณฉัตรชัย-คุณรุ่งทิพย์ แสงหิรัญ

คุณเผ่าพงษ์สันต์-คุณศรัญญา แสงหิรัญ

คุณวิศิษฐ์-คุณเอกเอื้อย แสงหิรัญ

คุณเอกมล-คุณภัทราภรณ์ แสงหิรัญ

คุณเมตตา สุวชิตวงศ์

คุณรัตนภรณ์ ชุมทรัพย์

คุณอภิชาติ-คุณนงกรณ์ จิวจรรานกุล

เจ้าภาพกิตติมศักดิ์

วัดพระธรรมกายกุ่มมะ

วัดพระธรรมกายแวนคูเวอร์

วัดพุทธนอร์ทโรนั เวสท์ฟาเรน

พระณรงค์กร สุ่มนวิโส, คุณเซาวลิต-คุณอุไร ปั้นตระกูล

ครอบครัวสายสมร

คุณปรกณ-คุณน้อย ขจรเกียรติคุณ และครอบครัว

คุณวิศ-คุณโสภิตา เจริญกัลป์

คุณวงเดือน แซ่โจ้ว, คุณอุษานี อนุชน และคณะ

คุณสุริยะ-คุณสุริสา-คุณศานันท์ จีรุงเรืองกิจ

เจ้าภาพอุปถัมภ์

พระครูวิเทศปัญญารักษ์ (สมบุญ สมมาบุญโญ)

พระมหามนต์ชัย มนฺตาคโม และสาธุชนบริวาร

พระอนันท์ อุคคพโล, คุณละมัย-คุณนงนุช-คุณมุกตภา กลางสวัสดิ์

สามเณรนวกะ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๖

กลุ่มปฏิบัติธรรมบ้านเรือนแก้ว

คุณจำรัส-คุณสุวิน พึ่งจะงาม

คุณปรีชา-คุณสุชาดา-คุณอังควิภา-คุณปภาวินท์ ทรัพย์รุ่งเรือง

คุณมนัส-คุณอัมพร-คุณอภิวรรณ-คุณเอกบุตร-คุณบุญญรัตน์-

คุณภัทรานิชฐ์-ด.ช.คณพศ อยู่สุข

คุณสนิท ขอพร

คุณสุจิรา กระจำงผล

คุณเสาวนีย์ ปิ่นเพชร

Rachanee-Reinier Erkens

เจ้าภาพกองทุน

วัดพระธรรมกายจอร์เจีย

วัดพระธรรมกายโตเกียว

วัดพระธรรมกายนางาโน

วัดพระธรรมกายนิวเจอร์ซีย์

วัดพระธรรมกายมินเนโซตา

วัดพระธรรมกายสิงคโปร์

วัดพระธรรมกายฮิบารากิ

วัดพระธรรมกายฮ่องกง

วัดพุทธเจนีวา สวิตเซอร์แลนด์

วัดภาวนาโถงง ไต้หวัน

วัดป่าโนนสะอาด

วัดแม่สะนาม อ.ฮอด จ.เชียงใหม่

พระครูปลัดวันชัย สีลฉนฺโณ

พระครูภาวนาสุธรรมวิเทศน์

พระครูภาวนาวิเทศ (วิรัตน์ มณีคุณโต)

พระครูปลัดทวี พรหมเทโว

พระครูสังฆรักษ์ รังสฤษดิ์ อิทธิจินตโก

พระครูสังฆวรสิทธิโชติ และคณะวัดบ้านขุน

พระครูใบฎีกาอำนวยศักดิ์ มุนิสฺสโก

พระครูปลัดพิพัฒน์พร กิตติสุโก

พระมหากิตตินันท์ กิตตินนฺโท

พระมหากิตติพล เมธายโย

พระมหาจันทร์ดี ธมฺมสิทธิ

พระมหาจำเนียร ธมฺมาโร

พระมหาจิระยุท จิรวโร

พระมหาเจษฎา กิตติจาโน

พระมหาเฉลิม ปญฺณาภรโณ

พระมหาดำรงค์ ปญฺโชตโย

พระมหาทวี อินฺทโชโต

พระมหาทศพร ปุณฺณงฺกุโร

พระมหาธงชาติ โอภาโส

พระมหาธนา เสงฺฆมฺโม และคณะญาติมิตร

พระมหาบุญส่ง ปรมชโย และคณะญาติมิตร

พระมหาปณฺธร จันทสีโล ป.ธ.๙

พระมหาประดิษฐ์ สิริภาโส

พระมหาประพันธ์ ปนฺทชโย

พระมหาประสิทธิ์ ทิตฺตชโย

พระมหาปิยณัฐ ปิยชโย

พระมหาเปริยญ พ.ศ. ๒๕๓๙

พระมหาพรชัย วรชโย ป.ธ.๙

พระมหาไพโรจน์ ปุณฺณภาโส

พระมหายุทธศักดิ์ รตนชโย

พระมหาวรวิมล ภคินฺทชโย

พระมหาวัชร วิฑูรชโย และครอบครัว

พระมหาวิชัย กุลจิตโต

พระมหาวิชา อธิวิฑูโร

พระมหาวิชิต สิริปญฺโญ

พระมหาวิรุฬ ฐมฺมรชโย และครอบครัว

พระมหาวีระชัย วีรชโย

พระมหาศรายุทธ จิตฺคุโณ

พระมหาสมบุญ สมฺมาชโย

พระมหาสมศรี ยติสุโร และญาติมิตร

พระมหาสมศักดิ์ อาชนฺดชโย

พระมหาสุเจน จันทวโร

พระมหาสุธรรม สุรตโน ป.ธ.๙

พระมหาสุวิทย์ ธมฺมิกมฺณี

พระมหาเสกสรร สมิตฺตาโก

พระมหาโสพล สุพล

พระมหาอนินา อาทิตฺตโย

พระมหาอริยะ อริชโย

พระมหาอัสนรณ อคฺคณฺชโย

พระมหาอาคม สนฺติโย,คุณธาวดี พริ้งรักษา

พระการุณ การุณโก และญาติมิตร

พระกัธกร ติทุโร และคณะญาติมิตร

พระกิตติคุณ สิริคุโน

พระเกียรติศักดิ์ กิตฺติสกุโก

พระคำหล้า สุวโจ

พระจักรวัญ ธมฺมโชโต และคณะญาติมิตร

พระจิรวาท จิรวิชโย และครอบครัวณัณพนานิข

พระจุมพล ปุณฺณพล

พระเจต อธิมุตโต

พระฉัตรระพีนทร์ ปณฺณาคโม

พระฉัตรชัย มณีโว

พระชัยณรงค์ อคฺคพโล

พระชัยยง อุตฺตโย

พระชาญชัย ปิยธมฺโม

พระชีพ ตปสีโล

พระไชยยศ ยสวโร

พระณัฐวุฒิ วุฑฺฒินนฺโท และญาติมิตร

พระณอมศักดิ์ ธมฺมปาโล

พระธรรณิธ จารุวโร และคณะญาติมิตร

พระธรา กิตฺติโร และครอบครัวกิตฺติพนังกุล

พระธีรพัฒน์ กุลธโร

พระนิพนธ์ จิรวุฑฺฒโน

พระนิรันดร์ สุวิโร

พระนิสิตสถาบันธรรมชัย รุ่น ๑๐ DCI

พระประพนธ์ พนฺธิวิโช และคณะญาติมิตร

พระประเวศน์ วราสโย และครอบครัวสุธีรังกูร

พระผจญ เถรธมฺโม

พระพนมชัย อุตฺตโย

พระพรเทพ ญาณคุโน

พระพิเชษฐ อคฺคโรจโน กองมหารธรรมกายเจดีย์

พระพิทักษ์ชัย สิทธิโว และญาติมิตร

พระภาณุวัฒน์ รณฺชโย และคณะญาติมิตร

พระภิกษุ รุ่น ๘ พ.ศ.๒๕๓๔

พระภิกษุ รุ่น ๙ พ.ศ.๒๕๓๖

พระภิกษุ รุ่น ๒๐ ตามติดมหาปูชนียาจารย์

พระภิกษุ รุ่น ๒๑ “สำเร็จทุกอย่าง”

พระภิกษุ รุ่น ๒๕ คว้างชัย

พระยงศิลป์ วรสิปป

พระวชุต สมพล

พระวรวุฒิ นาถวิริย,คุณอนงค์ คนเพียร

พระวรวุฒิ วจนฺทโม และคณะญาติมิตร

พระวิชัย จิตฺตรกฺขิต,ครอบครัวกิตฺติวรศาสตร์

พระวิชัย ปุณฺณธมฺโม

พระวีรวิทย์ อุตฺตมโว

พระวีรศักดิ์ จานิสโร

พระศชล อภิญาปุระเทือง

พระศรัณย์ ภาทรวณฺโณ

พระสุทัศน์ ปิยทสฺสโน

พระสุธีร์ อภิธีโร และคณะญาติมิตร

พระสุรัตน์ กิตฺติรัตน และครอบครัว

พระหิรัญ จิตวฑฺฒโน และครอบครัวยุโณภาติ	สามเนรภานุเดช อามาศยชาติ
พระอภิไณย ตนติวฑโฒ	สามเนรภูวนาด อินตะมี
พระอารีพงศ์ ธมฺมิโก	สามเนรฐนาตุธรรมสำเร็จ พ.ศ.๒๕๔๙
พระอำนาจ เหมวโร	สามเนรวรรุณิ สุตจิตร์
พระอุดม ยติสุโล	สามเนรวัชรพล ดวงหม่อง
พระโสภาส ปภาโกร และญาติมิตร	สามเนรวิตเนส พันธุ์เพ็ง
สามเนรฤตุนัย ชะลุต	สามเนรวิฑฒน์ ปัญญาสาร
สามเนรจิรายุ ทวัฑโยคา	สามเนรวิริทธิพล อภิวิญญูชลชาติ
สามเนรเจตพงษ์ เสนคราม และครอบครั	สามเนรศักกรินทร์ อินชนะบาล และครอบครั
สามเนรฐาปนาวุฒิ คงช่วย	สามเนรศิลขกร ศรพิทักษ์
สามเนรฑาภา เมินทุภย์	สามเนรสรวิศ วัชรพัฒน์ดิลก
สามเนรณพงศ์ อวิโรนันทน์	สามเนรสันติสุข สุขคำมี
สามเนรณัฐพล เดชอารัญ	สามเนรสุทธิพงษ์ ชุ่มดอนไพร
สามเนรธานินทร์ ตะวะนะ และครอบครั	สามเนรสุศักดิ์ ขอบประเสริฐสุข
สามเนรณที ดีเกษม และครอบครั	สามเนรสุริยา พักอ่า
สามเนรณพฤทธิ์ ดวงดี	สามเนรอนุชน วันจงคำ
สามเนรนวนะ ๑ พ.ศ. ๒๕๔๘	สามเนรอนุชา ชันเงิน และครอบครัขันเงิน
สามเนรพงศ์ศิริ เดือนขาว และญาติมิตร	สามเนรอนนท์ ช้างน้อย
สามเนรพิทยธร และครอบครักรวิจิตรศิลป์	สามเนรเอกดนัย สง่าศรี
สามเนรพิศณุพนธ์ สีดาจัน และครอบครั	
พระมหากฤษดา สุทธิภาโน และครอบครัโยธราชภูร์	
พระมหาคำสาย อินทปญโญ และครอบครัวังษ์จิตร์	
พระมหาชาญชัย ขวนขโย และนักเรียนชั้นประโยค ป.๕	
พระมหาณรงค์ศักดิ์ สมณชัย และครอบครัควนวงศ์	
พระมหาดร.ชัยฟ้า ธนบุญโล และกองบุญมหาทานบารมี ๑ เดือน ๑๑	
พระมหาธีระชัย ธีษขโย และครอบครัอัครชัยโสภณ	
พระมหาบรรพชิต ปลิทธิขโย และคณะญาติมิตร	
พระมหาประเสริฐกิจ สุเมธ และกลุ่มบุญอัครจรรย์อนันตกาล	
พระมหาพลวิทย์ เขมินทขโย และครอบครัแต่พานิช	

พระมหาวิรวัฒน์ วีรวฑฺฒโก,คุณพ่อน้อย-คุณแม่ดอกไม้ เกษติ
พระมหาสมเกียรติ วรยโส, คุณแม่จำรูญ วรยศ
พระมหาสมบัติ อินฺทปญฺโญ และครอบครัวศรีนระรัตน์
พระมหาสรพงษ์ สมวโส และครอบครัววงษาเกษ
พระมหาสาธิต สมาชิกาโร และครอบครัวนันตีวานิช
พระมหาสุทธินารด ญาณขโย และคณะญาติมิตร
พระมหาสุพิศ ปภาตขโย,คุณกาญจนภรณ์ จิตต์รักเกียรติ และญาติมิตร
พระมหาอภิวัตร คุณวฑฺฒโธ และครอบครัวโพธิ์ทิพพะ
พระมหาอรพพล กุลสิทฺโธ และคณะญาติมิตร
พระมหาอำนาจ มหาปรกุกโม,คุณธีรวัฒน์ ถาวรเจริญ
พระกิตติศักดิ์ กิตติธโร และครอบครัววงศ์ศิริธร
พระเกษตร ญาณวิฑฺฒโย,พระทรงสกล, เตียวเม้ง เขี่ยม ลัดดา
พระขจรพงศ์ นิโน เขมวโส และครอบครัว,อุบลิกา อ.สะบาย้อย,เทพา
พระจิรวัฒน์ จีรวฑฺฒโน และกลุ่มลูกกล้าตะวัน
พระจิรฐิติ จิรธมฺโม,สามเณรจิรพัส นนทธรรม,คุณจามรี-คุณจิรพงศ์ นนทธรรม
พระชัยวัช-พระปรมัตถ์ และตระกูลสุริยากุลพานิช
พระณรงค์ กิตติปาโล และครอบครัววิธิติมางค์
พระทินกร เทขวิโร-พระจ้าว อภิญาโณ-คุณประทีน ทองสอาด และครอบครัว
พระธนพล กิตติวิโร และครอบครัววิสุทธาพงศ์ชัย
พระอนิตศักดิ์ สกธมฺโม-คุณพ่อมานพ-คุณแม่บุญญรัตน์ ประโลมรัมย์
พระธเนศ วรจิตโต,คุณสหภาพ เรือนสุวชน และครอบครัว
พระบุญเยี่ยม ปาสาทิโก,คุณตฤณพรช-คุณทิพย์รัตน์ ตำนานวัน
พระประสิทธิ์ อนนฺตโณ และครอบครัวลวชัยโยธิน
พระปรัชญา ปญฺณาโร และกลุ่มเชื่อมสายบุญกับมหาปูชนียาจารย์
พระปราณีต ปณีตธมฺโม,คุณกรกมล เหลาสีห์ พร้อมองค์กร
พระพลศักดิ์ จานสกุโก,ครอบครัวโชคโคคาสมบัติ,ศูนย์การแปลและผลิตสื่อ
พระพัสดาน จานุตฺตโร,พระประภคฺติ ปญฺณาโร
พระพิธาตา อธิวิฑฺฒโย,ผอ.ฉัตร-คุณภาณุวัตร-คุณไพรัช เคหาบาล

พระพุทธองค์ วัชรโศ (เอกวงศ์) และครอบครัววจินทนีภา เอกวงศ์
พระโพธิ์จัน อติโรจโน,คุณวาสนา คำแก้ว,คุณวาทฝัน ม่วงอ่ำ
พระวรสรณ์ วรสาโร และครอบครัวเหลือทรัพย์สิน
พระวริศ ปณณารุทโธ,คุณพัฒนา วนะชีวันวิน
พระศรีรัตน์ ไชตริตโน และกัลยาณมิตร จ.ลพบุรี
พระสกล นนทรตโน,คุณมานิตย์-คุณชีวลั้ง และครอบครัววรรัตน์ญานนท์
พระสนทวงศ์ วุฑฒิวิโส และครอบครัวเจริญรัตนวงศ์
พระสมนึก ปิยธมโม,คุณกันยารัตน์ ชลวัฒน์ และคณะญาติ
พระสวลี สุทธาโก และครอบครัวกาญจนถนอม
พระอนล ฌฏจกุล,คุณพนมกร-คุณบุษกร-คุณณปภัช กุมมาลือ
พระอนุชิต ธมมาสโย และพนักงานกองอาคาร ส.ป.
พระอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และผู้นำบุญ ภาคนครหลวง ๘
พระโอภาส ปณณากโก,คุณแสงยม-คุณเจียน ธรรมวิเศษศักดิ์
สามเณรเจตน์ภพ,คุณงามลักษณ์-คุณกวิตา วงษ์สมาจารย์
สามเณรญาณวรุตม์,คุณสุภาพ-คุณนงเยาว์-คุณวรรณิดา กลึงศ์-อาสาสมัครกองรักษา
บรรยากาศแผนกเพชรกลางแก้ว
สามเณรณัฐวัฒน์-คุณกรรณิกา ลิ้มรัตน์ และครอบครัว
สามเณรทินพัฒน์ ทินมาศ ศิริพันธ์ คุณจันทนา ศิริเพ็ญพันธ์
สามเณรณรัชฌมาน แก้ววิชารภรณ์ และครอบครัว
สามเณรพุทธิวัฒน์,คุณมนัสนันท์ อินทร์พงษ์,คุณคมชาติ-คุณภัชราพร ปรีโยทัย
สามเณรภาสกร ชาลาธราวัฒน์ และครอบครัว
สามเณรศราวุฒิ วันลักษณ์,คุณอินเลติยร เพ็ญพิมพ์
สามเณรอภิสิทธิ์-คุณมีนา-คุณสุธรรม-คุณสมบัติ-คุณอภิญา ตั้งจิตวิริยะสกุล
ศูนย์ปฏิบัติธรรมกัวลาลัมเปอร์ ศูนย์อบรมเยาวชนจังหวัดแพร่
ศูนย์ปฏิบัติธรรมเชียงราย ศูนย์อบรมเยาวชนนครปฐม
ศูนย์กัลยาณมิตรเจียงของ จ.เจียงราย ศูนย์อบรมเยาวชนอุดรดิตถ์
ศูนย์ปฏิบัติธรรมปิ่นาง ศูนย์อบรมเยาวชนอุดรดิตถ์ (แก้วพฤษา)
ศูนย์สาขากายในประเทศ ศูนย์อบรมเยาวชนอุ้มผาง

กลุ่มมหาเศรษฐีรวยทะลุฟ้า

กลุ่มมัชฌิมา และญาติมิตรภาคกลาง ๔

กลุ่มสัมมาอะระหัง

กลุ่มสาธุชนจุดดอกกรโชชัย ๔

กลุ่มสายธรรมล้านนาเชียงใหม่

กลุ่มสาธุชนวิชาวรรณกาย วัดถ้ำเขาวง

กองบุญแก้สมบัติจักรพรรดิ

กองพุทธศิลป์ Animation 3D

กองรักษามรรยาการศ

กองวิชาการ ๑๑

กัลยาณมิตรจุดเทียนล้านนา

ครอบครัวแก้ภาษา พรหมทัต

ครอบครัวคู่สุวรรณกุล จงดี ยืนยาว ธรรมอัน

ครอบครัวชีวทัศน์-ครอบครัวศรีไทย

ครอบครัวเดอะทีวีวัฒน์

ครอบครัวไทรธนาพร

ครอบครัวบุญโต

ครอบครัวบ๊อบบิล

ครอบครัวพิริยะภาพสกุล-ประเสริฐวงศ์

ครอบครัวโพธิ์เงินจินดา

ครอบครัวพัฒน์ และหอพักดวงแก้ว

ครอบครัวภูวเศรษฐ

ครอบครัวโรหิตธรรมพร

ครอบครัววรรณรัชชาติ

ครอบครัววิเชียรณี

ครอบครัววิไลวัลย์ วัชสิริเสรี

ครอบครัวศรีไทย-ครอบครัวชีวทัศน์

ครอบครัวศรีสมบุญ

ครอบครัวเหลืองแจ่ม

ครอบครัวอัศดาสุข

ครอบครัวอินทร์ไทร

คุณงใจ ไสแสนน้อย

คุณกษกร มณีกุล และครอบครัว

คุณกษนิภา กิมไฉ่ยัง

คุณกนกทิพย์-คุณสุวรรณา เลิศประเสริฐรัตน์

คุณกนกนันท์ เลิศนิติพงศ์ และครอบครัว

คุณกนกรัตน์ อยู่สวัสดิ์

คุณกมล-คุณอุบล มิ่งเมือง

คุณกมลทิพย์ เมธมนัส

คุณกมลวรรณ วินารักษ์ และครอบครัว SUTO

คุณกรกมล เหล่าสิทธิ์ พร้อมวงศ์กร

คุณกร-คุณเมณฑิชา พิบุลย์คณาทรัพย์

คุณกรรณิกา สุทธิดิล

คุณกรรณิกา-คุณจิตติยาภรณ์ ณรงค์ฤกษ์นาวัน

คุณกรวิณี ณ บางช้าง

คุณกระจูนี สำเนากลาง

คุณกฤติยา พิมพ์ภัทรกุล

คุณกฤษ-คุณขวัญฤดี ศรีอนันตนนท์

คุณกฤษณะ คุณอริยเมธิกุล

คุณกัญญา สุวรรณเสมอ

คุณกันตภณ ณ บางช้าง

คุณกันติชา-คุณพงศธร-คุณจตุรงค์ ภู่ทองคำ

คุณกันธนา จินตนาวัฒน์

คุณกันยา สุดสงวน

คุณกัลยา คงปาน และครอบครัว

คุณกาญจนา กรกมลชัยกุล

คุณกาญจนา เจริญรักษ์ปัญญา และครอบครัว

คุณกาญจนา ศรีสวัสดิ์

คุณกิจสมิขณณ์ รัตนศิริทรัพย์ และครอบครัว

คุณกิตติ-คุณวัลลีย์ บุญชื่อ

คุณกิตติพัชร-คุณปติมา ต่านดี

คุณกิมไข่-คุณกรรณิการ์ ลำไย

คุณกิมล้วน-คุณรุ่งฟ้า แซ่ฮุ้น

คุณเกตุญาดา วงศ์สิงสิทธิ

คุณเกรียงไกร เกษรบัวขาว

คุณเกรียงศักดิ์ ธนะจินดาวงษ์

คุณเกศรา-คุณวิโรจน์ จารุศักดิ์เสถียร

คุณเกษภา นาคหล่อ และครอบครัว

คุณขวัญชัย-คุณสุดา-คุณกฤติญา โฉมงาม

คุณขวัญเมือง จิตรภักญาติ และครอบครัว

คุณเขมณัฏฐ์ ฟุ้งเกิด

คุณเข็มพร ทานิล

คุณคะซุอากิ นิเฮอิ

คุณค่านา เจริชา

คุณคำไม่ Groefler

คุณคิซุโอะ นิเฮอิ

คุณจตุพร วงศ์ประทุม

คุณจรรยาพร นากาอิ

คุณจวง แซ่กิม และบุตรธิดา

คุณจักร์ดุลย์-คุณชูศรี-คุณทศพร-คุณชนินฐา

คุณจันท์-คุณอดิพร เพชรขุทอง

คุณจันทรทรวง หงส์โตสสวัสดิ์ และครอบครัว

คุณจันทราทิพย์ มานะไชยรักษ์ และครอบครัว

คุณจันทิรา-Christian ออิช

คุณจากรวรรณ สังฆมานนท์

คุณจ่านงค์-คุณธีมาพร ปัญญาสมบัติ

คุณจิตรา แซ่เฮ้ง

คุณจิตรา-คุณอมร วงษ์สินไชย

คุณจินดา มีพจน์เพราะ

คุณจิรวัดน์ บรรจงรังสิพร และญาติมิตร

คุณจิรวา งามแขวง

คุณจิรนนท์ อธิปธัญพงศ์

คุณจุฬาทิพย์ นาคสมภพ

คุณจุฬาธิป-คุณชารฎา-คุณรัช โคมารภักกุล

คุณจวีรัตน์ มากกลิ่น

คุณเจนจิรา ศิริขันธ

คุณเจนนี่เฟอร์ เจนอารีวงศ์

คุณเจริญ-คุณพรเพ็ญ-คุณปริญญา วาริพันธ์

คุณฉัญญา เกริกสิทธิ

คุณฉัญวลส์ ชุ่มเชื้อ

คุณฉายา จิตติพันธ์,คุณสมสุข เทียมปฐม

คุณเจิดฉาย ศิริรักษ์,คุณอวิรุท ศิริรักษ์

คุณชนะไชย-คุณลัดดาวัลย์ สัจจะกานต์

คุณชนิศา เลิศวิชัยวรวิชัย

คุณชมเพียง-คุณสุภาพร-คุณกฤตภาส สุตรไชย

คุณชยภณ โชคอนันตทรัพย์

คุณชลธิชา สุกสอาด

คุณช่อ สิตตะวิบูล

คุณชั้น ทวีรัตน์

คุณชัยยุทธ เอื้อบำรุงจิต

คุณชัยวุฒิ เลิศวิชัยวรวิชัย

คุณชาญชัย-คุณมนีรัตน์ นพรัตน์

คุณชื่นจิตต์ โชไชย

คุณชูญญากร หอมกระชาย,คุณพนม อาชีวะ

คุณชุตติกาญจน์ โชคอนันตทรัพย์

คุณชุตติมา ยุทธนานุกุล

คุณเขาวลิต จิตลินธุ

คุณเชิญ-คุณภริมย์ญา สังข์เงิน และครอบครัว

คุณโชติวัฒน์-คุณศุภลักษณ์ จิเวศพงศ์

คุณเข็ม แซ่เล่า

คุณณญา ศุขจรัส

คุณณัฐิชายานี พากักดี

คุณจิตติกร-คุณปริญญ์ ท้ายหงษ์ทอง

คุณชิตยา หงส์สุวรรณกุล

คุณทิมพันธ์ สังข์พันธ์

คุณณภัทร นาคะธนภัทร

คุณณรงค์-คุณวรรณนา-คุณวงศ์ อุดมผล

คุณณัฏยา-คุณละอียด ชนะภักดี

คุณณัฏชา-คุณอารมย์ พูลนิสสัย

คุณณัฐคณา ขณาวรากุล

คุณณัฐจิรา ไชยอนันตทรัพย์

คุณณัฐพล แปลงนารอด

คุณณัฐภรณ์-คุณฉัฐนันท์ ภัทรโชติอนันต์

คุณณัฐรัตน์ ทองย้อยยอด

คุณณัฐวัฒน์-คุณวิลาวรรณ-คุณศุภพิสิฐ รินลา

คุณณัฐภูมิ-คุณอัจฉรา ตันทกกิจวัฒน์

คุณณัทชติภา ซาโตะ และครอบครัว

คุณดวงกมล สุริยวงษ์

คุณดวงแก้ว แซ่หลิม,คุณบุญทิพย์ ฉันทภาค

คุณดอกไม้ เพศเสด็จ

คุณดาราวพร คณานันท์,คุณสมพร แก้วประมุล

คุณตีวัน สุประดิษฐอาภรณ์

คุณเดชะ,คุณวันทนา มิ่งขวัญ

คุณเดโชพล-คุณวิภารัตน์ ณ บางช้าง

คุณตุ๊กตา ตูลชาติ

คุณตุ๊กตา ผ้าม่าน พัทยา

คุณณอมรัตน์ หัสชัย

คุณทรงชัย-คุณปิ่นนรา ตั้งจรรยาวัณชัย

คุณทรงศรี-คุณกรรณมา วรคุปต์

คุณทวีลาภ ศรีโกมล

คุณทองคำ อ่อนสุวรรณ

คุณทองแดง-คุณสุนทร เนตรโสกรา

คุณทัศนีย์ ลิ่มตระกูล,คุณสาธิต เตชะพูลผล

คุณทาทิภา ติดชัยภูมิ และครอบครัว

คุณทิพวรรณ ดอกไม้หอม

คุณทูลขวัญ ศรีสังข์

คุณเทอดเกียรติ ศรีสังข์

คุณเทิดชาติ ศรีนพรัตน์

คุณเทียมใจ ยอร์เกนเซน และครอบครัว

คุณธนกฤต-คุณจิตราภา วรารุณศาสตร์

คุณธนกร ไบสนธิ์

คุณธนสิน พรยศสายชล

คุณธนากร กลีกรวม

คุณธนิดา-คุณธวัชชัย ภูบาลชื่น

คุณธัชชัย-คุณวราวรรณ แก่นมณี

คุณธัญญนันท์ Helfrich

คุณธัญวลัย-น้องโมนา ภรณ์รัตน์จิรา

คุณธานี วรณสุทธิ์,คุณศิริเพ็ญ แซ่ตัน

คุณธารินทร์ทิพย์ ศรีสังข์

คุณธีรวัฒน์-คุณวรุข พัทธตระกูล

คุณนพภรณ์ วงษ์จริต

คุณนพวรรณ ถาวรบุตร และครอบครัว

คุณนพวรรณ ใจสุข

คุณนภา แซ่ตั้ง,คุณจันทรา โกมลสุรเดช

คุณนฤมล จริญวาสน์ และครอบครัว
คุณนฤมล สุวิศิษฐ์พงศ์ และครอบครัว
คุณนฤวรรณ อัมพพันธุ์ และครอบครัว
คุณนวัชร-คุณมีทนา ศรีถาพร
คุณนวัธน์ วิลัยเลิศ
คุณนวลจันทร์ รักตประจิต
คุณนวลพรรณ ใจขำนิ
คุณนวลรัตน์ ศรีจิตติวงศ์ และครอบครัว
คุณน้องฟ้า นิเอธิ
คุณนักรบ หนูไพร, คุณค่า มีอยู่
คุณนันทพล ต่อศิริบุญฤทธิ์
คุณนันทนา บุญเกลี้ยงศักดิ์
คุณนาคยา-คุณไทเก ชูชูโบะ
คุณนาวิน ธีรบุญศรี
คุณนิชาภา ธนะจินดาวงษ์
คุณปทุมรัตน์ สิทธิธูรณ์
คุณนิภา ว่าขึ้น
คุณนิภา คูหารัตนากกร
คุณนิภา อังธารารักษ์
คุณนิรมล ธำรงธัญลักษณ์
คุณนิวัฒน์ เลิศลัทธภรณ์
คุณแน่น้อย เจริญผล และครอบครัว
คุณบงกช มั่นตะจิต
คุณบรรณารัตน์ พลัสสุขชี
คุณบงอร ภูทรัพย์ และครอบครัว
คุณบัญชา ศรีบุญรินทร์ เปมิกา ขายของ
คุณบัวเลียน สายนาค
คุณบำรุง-คุณวิเชียร-คุณเบญจา ตันกิม
คุณบำรุง-คุณอรุณรัตน์ สารกิจ

คุณบุญ ไกรสุข พร้อมบุตรธิดา
คุณบุญชัย-คุณจิรพร ถกลสุขเวช
คุณบุญญาณี บุรณบุรุษธรรม และครอบครัว
คุณบุญตา พงษ์สมบุญ
คุณบุญมี-คุณฉวีวรรณ วรรณโสภา
คุณบุญล้อม คันทิ-คุณวิจิตรา ดวงหม่อง
คุณบุผา สวัสดิ์
คุณบุษกร ศิริสุทธิวรรณนท์
คุณบุษราคัม-คุณบุษย์-คุณนรา สาริกบุตร
คุณบุรณะ มัทธอนกุล และลูกหลาน
คุณเบญจมาศ จันตาไชย
คุณปณิดา ต้นศิริสิทธิกุล
คุณปภัษา ภัทรบุญนิธิติ และครอบครัว
คุณปภัสสร แซ่มอญ
คุณประกาย-คุณวาสนา ทรัพย์วิสัย
คุณประคอง ต้านกลางดอน
คุณประณต นิยมขึ้นเกษม
คุณประทวน ทองพ้อคำ
คุณประภัสสร โอซากิ
คุณประภาพร ปรกาศทองอุดม
คุณประมุข-คุณธีรารัตน์ พิมพ์เงิน
คุณประยูร สุวรรณชนะ
คุณประยูรศรี นิพิพิทา
คุณประเสริฐ เอี่ยมแสง และ ครอบครัว
คุณประหยัด วงษ์พิรา
คุณปราณี กิตติเวช เอิชเบอ์เกอร์
คุณปราณี ศรีรัตนสมบุญ
คุณปริญญา-คุณวิณา เพิ่มพานิช
คุณปริศนา วรรณสา

คุณปรีชา บุญยะโอกาส

คุณปรีชา-คุณสายใจ-คุณสุจิตรา บัวสงค์

คุณปรจดา ศรีสุวรรณ

คุณปัทมาวดี คีตานนท์

คุณปานทิพย์ เนโมโตะ

คุณปิยะ ปิตุเตชะ,คุณมณฑา รอดอำพันธุ์

คุณปณณภา สวัสดิ์

คุณเปรมสุดา ฤทัยเจตน์เจริญ และครอบครัว

คุณณกามาศ ตียะสัถย์โกวิท

คุณณกามาศ อาจารย์

คุณพงศ์สวัสดิ์ สระวาสี

คุณพจน์-คุณพัชรา ศรีแดง

คุณพจนา บุญญาภิวัฒน์

คุณพชรนนท์ จันทกุล

คุณพนมพร ข่างผาสุข

คุณพนอจิต หลิวทวีสีประกาย และครอบครัว

คุณพรจันทร์ ลูกอินทร์

คุณพรณีย์ กันทรการ

คุณพรทิพย์ ผ่านสำแดง

คุณพรเทพ อภิญาประเทือง

คุณพรณา-คุณเบญจกา พงศ์สิทธิกาญจน

คุณพรประไพ ช่วงชัยชนะ

คุณพรพันธ์ อากาพราย และครอบครัว

คุณพรพิงค์-คุณศิลา-คุณแสนดวง งามสง่า

คุณพรพิน-คุณพรพรรณ เหลืองไชยรัตน์

คุณพรพิมล สุขธาว์ฉนะ

คุณพรเพ็ญ-คุณนิธยา ไตศิริพัฒนา

คุณพรรณี รักษาคม

คุณพรสุข-คุณสุนทร คงศิลป์ และครอบครัว

คุณพวงพาง แดนไทยธรรม และครอบครัว

คุณพวงเพ็ญ ทิสยากร

คุณพ่อดวงแก้ว-คุณแม่อิง อิติน

คุณพ่อบุญ-คุณแม่สุภาว งามแขวง

คุณพ่อเลลา-คุณแม่สุวรรณ์ ชูภิรมย์

คุณพัชนีย์ จันทร์อินทร์

คุณพัชรพร เกิดประสพ

คุณพัชรกร ลาภเจริญกิจ

คุณพัชรินทร์ แทนศิริ และครอบครัว

คุณพัชรินทร์ บุญธรรมจิต และครอบครัว

คุณพัฒน์นรี-คุณพนสร ธรรมพันธ์

คุณพันอนันต์ เหมือนจิต

คุณพัสกร สุวรรณชนะ และครอบครัว

คุณพานิชย์-คุณสวาท ดวงหม่อง

คุณพิชชาอร-คุณวิวิธวินท์ รอดไสว

คุณพิชิต หาญวิริยะกุล

คุณพิมพ์นารา เกียรติธนากร และครอบครัว

คุณพิมพ์พร งามแขวง

คุณพิมพ์พรพรน เหลืองวงศ์วาน

คุณพิศาล วิสูตรธนาวิทย์ และครอบครัว

คุณพีระเดช-คุณแม่วิบูลวรรณ ชมานนท์

คุณเพ็ญภา ราชจิต

คุณเพ็ญพรพรณ ถ้ำม และครอบครัว

คุณเพ็ญพัทธ์-คุณนาฏพร นันตติกุล

คุณไพลิน ตั้งพิพากร

คุณฟ้าใส เมธีธรรมนิต

คุณฟูยิกิ-คุณอาภินา โอซาก้า

คุณภัทรพล น้ำใจสุข,คุณณฤดี เนตรโสภา

คุณภัทรวดี รอดกุล,คุณเกรียงศักดิ์ บุญเนียง

คุณเกษมา ชิวหวรรณ
คุณภูติศ-ต.ญ.จักรีมาส สุขสวัสดิ์
คุณภูมิเดชา สวัสดิ์
คุณภูมิพัฒน์ ถิ่นลำปาง และครอบครัว
คุณภูเดชา สวัสดิ์
คุณมงคล-คุณสุรพี ฟื่อนงามดี
คุณมนตรี พิษณุธนาพร และครอบครัว
คุณมยุรี ยาลังคำ
คุณมลิลักษณ์-คุณวชิระ-คุณชุลีพร ช่วงรังษี
คุณมะลิ พูลสวัสดิ์
คุณมังกร-คุณสุพัตรา-คุณดนยา คูหาทนก
คุณมณฑนา เขียวิศวพันธุ์
คุณมาโกใต้ อโด้
คุณมาณี คร่ำทอง
คุณมาโนช ยุพิน สุรน รจิต ปลื้ม
คุณมายูมิ-โมริว่า คาคาโอกะ
คุณมาลี ประภาวัต และครอบครัว
คุณมูทิตา คุณเจริญ
คุณมูนี่-คุณพิกุล มั่นทะจิตร
คุณมูล การะเกตุ
คุณแม่เกียง ศรีสวคนธ์
คุณแม่มีเจง แซ่โจ้ว
คุณแม่ซอล-คุณบุษราวัฒน์ เกิดเพิ่มพูล
คุณแม่บุญเทา ขลิบเงิน
คุณแม่วราภรณ์ ประธานชัยมงคล
คุณแม่สมบุญ แยมประยูร
คุณแม่สินีนาง แยมประยูร
คุณยงค์-คุณเรียน ศิรินนทยานนท์
คุณยงยุทธ-คุณนวรรณ์ ไตรทิพย์พานิชย์

คุณยลรติ ศรีสวัสดิ์
คุณยุพา มงคลทวี และครอบครัว
คุณยุภาพร สายนาคน
คุณยุวดี พลราษฎร์
คุณยุวดี-คุณมาลินี วังสมเอื้อร
คุณโยชิ โอซากิ
คุณรดาธร สวัสดิ์
คุณรดาปวีศา จิตติฤกษ์
คุณรัชชัย ตั้งจรรยาณิชย์
คุณรัฐพล โกรินทร์ และครอบครัว
คุณรัตติยา เฟื่องแก้ว และครอบครัว
คุณรัตนา ปริญาตร,คุณวิลาวัลย์ มหาเทษ
คุณรุจ-คุณจุฬามาศ เอกะวิภาต
คุณเรียม มาลัยชัยสิทธิ์
คุณฤดีวรรณ ช่างผาสุข
คุณลภัสสรดา รักวนิชย์
คุณละออง หนูยิ้มซ้าย และครอบครัว
คุณละเอียด สุวรรณรัตน์
คุณลัญญา ทระกูลอุไรพร
คุณลัดดา บุญยรัตพันธ์
คุณลัดดา อุ่นจิตติกุล
คุณลาวาลย์ ธนาสว่างกุล
คุณวรรณุช เลหาวัฒน์
คุณวรรณ เนตรอนิกกุล และครอบครัว
คุณวรรณิ เก่งกำจร
คุณวรรณิ ที่ตั้ง
คุณวราภรณ์ พรอนันต์ตระกูล
คุณวราลิ วิบูลย์รัตน์
คุณวลัยพร ปัญญาธัญญะ

คุณวลัยพรรณ เอื้อปัญญาพร และครอบครัว
คุณวัฒนา-คุณอารุณี คร่ำทอง
คุณวัน-คุณบัวคำ ชิงรัมย์ และครอบครัว
คุณวันชัย อุทัยวัฒน์-คุณวิมลมาส รัตนวราห
คุณวันชัย-คุณทิพวรรณ-คุณสุพัชรา สุภักดิ์
คุณวันดี ธนะจินดาวงษ์
คุณวันนิพา จูวัฒนสำราญ
คุณวันเพ็ญ เหล่ากิจพานิชย์
คุณวันเพ็ญ-คุณบุญ ดีเกษม
คุณวราสนา นิลประดับแก้ว
คุณวิรัชดา พรพิสุทธิ์พันธุ์
คุณวิชาญ คิดเมตตากุล
คุณวิเชียร-คุณรัตนา ดันกิม
คุณวิทยา บุญเลิศเกิดไกร
คุณวินิจ จรุงวิภู และคุณพ่อคุณแม่
คุณวิพล-คุณสุชาดา นราศร และหมู่คณะ
คุณวิมลมาส รัตนวราห
คุณวิมลวรรณ ตันติสุนทร
คุณวิยดา โสภณเดช
คุณวิรัตน์ เฟื่องเกษม
คุณวิลาสสิน-คุณก้ำจิด สร้อยสุวรรณ
คุณวิวัฒน์-คุณกัลยา อัศรวาณิช
คุณวีรยา มูลแก้ว และครอบครัว
คุณวีระชัย ตันตพฤกษ์ผล และผู้มีจิตศรัทธา
คุณวีระวัฒน์-คุณยุพดี ตุงควิจิตรวัฒน์
คุณวุฒิไกร สายนาค
คุณวุฒิกัทร โชคอนันตทรัพย์
คุณเวทย์นธ์-คุณประกายมาศ เฮงสุวนิช
คุณศรดา ศรีवासกุล

คุณศรีเพ็ญ (บุญผ่อง) ชีระวิวัฒน์
คุณศรีสอาด วัชรโกสิทธิ์
คุณศศิธร โชคประสิทธิ์
คุณศศิรินทร์ นิคกรณนารา
คุณศรินยา SUBKE
คุณศิริพร ชื่นประเสริฐ
คุณศิริพันธุ์ วานกุล
คุณศิริลักษณ์ เกษวิธัม และครอบครัว
คุณศิริวรรณ แสนศิริ
คุณศิริศักดิ์-คุณสมพร พรหมเชษฐ์
คุณศิวาพร ม่วงยิ้ม และครอบครัว
คุณศิวาภรณ์ ศรีสังข์
คุณศุภชัย สุขเจริญ และครอบครัว
คุณศุภมิตร ศิริมาตย์
คุณศุภลักษณ์-คุณชูชาติ เกณฑ์ขุนทด
คุณโสทรดา มงคลมณีเนตร และครอบครัว
คุณสง่า-คุณนันทา ชุ่มดอนไพร
คุณสง่า-คุณบัวบาง นากสกุลรัตน์
คุณสมคิด แสนวินทร์
คุณสมจิตต์ สารี
คุณสมใจ อ่องสุวรรณ
คุณสมชัย-คุณสุมาลี-คุณอนงค์ กระจิตร
คุณสมชาย เกื้อเจริญ
คุณสมชาย-คุณขวัญใจ จงวัฒน์ผล
คุณสมถวิลย์ โพนวิบูลย์
คุณสมนึก-คุณมาธิชา สมิตพิงค์พานิช
คุณสมบัติ มหามงคล
คุณสมบุญ นีพัทธ์โชติ
คุณสมปอง ศรีปั้น

คุณสมพร พันธุ์มีเขาวน
คุณสมพันธ์ มะลิวงและครอบครัว
คุณสมเพียร ปราบศัตรู
คุณสมยศ-คุณสมใจ วัฒนผลิน
คุณสมรภูมิ-คุณทิพวรรณ วงศา
คุณสมศรี แซ่ไล่ และครอบครัว
คุณสมศรี บวรรัตนคุณ และครอบครัว
คุณสมศักดิ์-คุณสุพร วงศ์ศิริกุล
คุณสมศิริ กรุมรัมย์ และสาธุชนอุตมสุข
คุณสรวีย์ ตรีวัฒนชัยกุล และครอบครัว
คุณสรวล พัฒนารณณ์ ชัยภาภรณ์ ปวันภัลตร์
คุณสว่างจิตร์ ฮามวงศ์ และสามี
คุณสอิ่ง กำแก้ว
คุณสาคร-คุณสมควร รักษาคม
คุณสานิตย์-คุณสังัด-คุณวันเพ็ญ ชุ่มดอนไพร
คุณสายชล อวยพรภักขกร และครอบครัว
คุณสายบัว-คุณนงลักษณ์ เหมือนเนื้อทอง
คุณสารี-คุณศศิธร กรดสุวรรณ
คุณสาโรช โพธิราช และครอบครัว
คุณสำเนียง พรหมศิริ
คุณสำเนียง ช้างทอง
คุณสำเนียง วงศ์สถาพรสกุล และครอบครัว
คุณสำเนียง-คุณสำราญ วุฒิเกษ
คุณสำรวย ขำอุตม
คุณสำราญ ปุริมาเยตา และครอบครัว
คุณสำเร็จ แถบทอง
คุณสิทธิพงษ์ ศรีไพรวรรณ
คุณสิรินทร์ ตียนานท์
คุณสิรินภัล ฉัตรญาณดา

คุณสีไพร กับกระโทก และครอบครัว
คุณสีมา-คุณหลง-คุณกันทา อรรณพเพ็ชร
คุณสุกัญญา เนาวรัตน์ภาส
คุณสุกัญญา-คุณสาโรช สกุลวิฒนะ
คุณสุกัลยา ชื่นชีพ
คุณสุคนธ์ สุนทรนนท์
คุณสุจารี รัตประจิต
คุณสุชัยญา ชูสุข
คุณสุชาดา สุกสอาด
คุณสุชาติ ตั้งเลิศผานนท์
คุณสุชาติ-คุณเสาวลักษณ์ ตั้งบรรเจิดวนิช
คุณสุภาพร เลิศวิชัยวรวิทย์
คุณสุดดา ไกรเพชร และครอบครัว
คุณสุทธิโชติ ไชคอนันตทรัพย์
คุณสุทีวัส แพรขุนทด
คุณสุนทร-คุณอุ๋นใจ ภาคอุบล
คุณสุนันทา กังวาลกุลกิจ
คุณสุนันทา สุพรรณพงษ์ และครอบครัว
คุณสุนี ศิริเดชกุล (ซ้อกกักหลี่)
คุณสุนี สุวัฒน์คม
คุณสุเนะโอะ นิเฮอิ
คุณสุพจน์ ช่อสูงเนิน
คุณสุพจน์ ศรีไพรวรรณ
คุณสุพรรณนิการ์ ศรีสุวรรณ
คุณสุพรรณิ บุญเรือง
คุณสุพัตรา เสนีวงศ์ ณ อยุธยา
คุณสุภานันท์ พัฒนกิจกุล
คุณสุภาพ-คุณสิริกร-คุณอนันตญา บุรณะ
คุณสุภาภรณ์-คุณสุเมธี ชัยสถาวรวงศ์

คุณสมน สายนาคน

คุณสมลทิพย์ กาญจนกำเนิด และหมอลาลี

คุณสุรัชย์ เกียรียงบุญนันท์ และครอบครัว

คุณสุรศักดิ์ จันทวงศ์ และครอบครัว

คุณสุรัตน์-คุณอรทัย แสงสุระธรรม

คุณสุรางค์ ชัยรุ่งเรือง

คุณสุวรรณพร แสงกุศล

คุณสุวรรณา จิตสินธุคุณชลดา วิวัฒนพน

คุณสุวรรณา ชูทรัพย์, Gerhard

คุณสุวรรณา-คุณชนนิกานต์ เขียวชาญวิศวกิจ

คุณสุวรรณา-คุณพนารัตน์ พิสิฐพิทยา

คุณสุวรรณา-คุณพนารัตน์ พิสิฐพิทยา

คุณสุวัฒน์-คุณอารีรัตน์-คุณวันสุข ศิริคุรุรัตน์

คุณเสถียร-คุณฉวีวรรณ อาชวนิยุต

คุณเสถียร-คุณสุนทรี ประเสริฐ

คุณเสมา-คุณสมพร ฤกษ์ดาวชัย

คุณแสง พงษ์ญาติ

คุณโสภา-คุณหัตถชัย หัชลีฬา

คุณโสภารวรรณ แทนศิริ และครอบครัว

คุณโสภิต คุสุวรรณ

คุณไสว-คุณธันยพร แต่งทอง

คุณหนูสิน กิตติพิงศ์สถาพร

คุณหลิน มาพูนสวัสดิ์วัฒนา

คุณเหมียวก้อย จูวัฒนสำราญ

คุณอดิศักดิ์-คุณนิโล ละครเขต

คุณอนงค์ พัฒนธเนศ

คุณอนพัทธ์ เกียรติวันนันท์ และครอบครัว

คุณอนุชัย ปรีดาพิพัฒน์พงศ์

คุณอนุชา ชัยหา

คุณอภิเชษฐ์ หาญวิริยะกุล

คุณอภิญา ขนสยอง พร้อมครอบครัว

คุณอภิฤดี หาญวิริยะกุล

คุณอภิวัฒน์ หาญวิริยะกุล

คุณอภิวันท์ ท่วง และครอบครัว

คุณอมรรัตน์ โคตรชาวี

คุณอรนุช สิงห์แก้ว

คุณอรรณพ-คุณราณี สุววิทยาว

คุณอรรถพล จาบสุวรรณ

คุณอรรถสิทธิ์-คุณรัชณี วาริศรี

คุณอรรณ-คุณโยชิโนริ มาสุตะ

คุณอรุณศรี บรรเจิดธรรม

คุณอรุณี ศรีศุภอักษร

คุณอัมพร ไสสีทา และครอบครัว

คุณอัศวิน มั่นพุทธคุณ

คุณอาภรณ์ เมธาพิศาล

คุณอารี สุวโรพร

คุณอำพัน เทพสุวรรณ

คุณอุดมวิทย์ ดวงจันทร์

คุณอุทัย-คุณชุตีวรรณ ศรีสังจากุล

คุณอุมา-คุณบัวทอง วังพระราช

คุณอุไร ชุนปรีชา

คุณอุไร-คุณวิโรจน์ ฤกษ์บุปผา และครอบครัว

คุณอุไรวรรณ เกื้อกุลวงศ์ชัย

คุณอุไรวรรณ จิตวิบูลย์

คุณเอมรล สุขอภิชาติกุล

คุณเอี่ยม อ่อนสุวรรณ

โครงการอาสาพันธู์ตะวัน

จุดออกกรณั้คโคจรจรัญฯ

จุดออกรถสนามหลวง,กลุ่มรัตนโชติ
เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครกองบุญสถาน
ด.ช.กฤษฎาพร ภูมิมาโนช
ด.ช.กล้าตะวัน-ด.ญ.จินห์นิภา หวงจือฟง
ด.ช.ศรัทธา-ด.ช.ณัฐสิทธิ์ นากาอิ
ด.ญ.ชลชญา อภิญาญาประเทือง
ด.ต.เกรียงศักดิ์-คุณสุนีย์ ทองสมบัติ
ดร.เกลียวพันธ์-คุณมานะ สุวรรณรักษ์
ดร.สมศักดิ์-คุณสุชาดา-คุณน้ำผึ้ง ศรีสมบุญ
ดร.เอกรัตน์ กันทะแก้ว
ทพญ.ฉวีวรรณ ขลิบเงิน
ทีมงานมหาเศรษฐี NETWORK ๒๑
รุดงคสถานชุมพร
รุดงคสถานประจวบคีรีขันธ์
รุดงคสถานล้านนา
น.สพ.สันชัย-คุณมาลีวรรณ ลีโทขวลิต
น.อ.สำราญ-คุณมานิตย์ เขี่ยมอ่า
นพ.ถนอมพล เครือเถาว์
นพ.ทวีทัศน์-คุณวนิดา ตั้งรพีพากร
นพ.ธราพงษ์ ดวงคำ,ด.ญ.ปริญภา สอนศรี
นพ.พงษ์ศักดิ์ ทาแกง และครอบครัว
นพ.สุนทร-พญ.ลัดดาวัลย์ ย้อเผ่าพันธ์
นพ.หาญชัย ขลิบเงิน
นพ.หาญพล ขลิบเงิน
บจก. ควิน โปรดักส์
บจก.(ระบบบัญชีสำเนา) ออโต้ไฟล์ท
บจก.เจคเชียร์ เทคโนโลยี
บริษัทแกรนด์สตีป จำกัด
บริษัทนิกส์เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด

บุคลการ รุ่น ๑๑ ชุ่มบุญ
บุคลการ รุ่น ๑๓ ทะเลบุญ
บุคลการ รุ่น ๑๔ กลั่นบุญ
บุคลการ รุ่น ๑๕ ฟ้าฉ่ำบุญ
ผศ.ชนินฐา พูลผลกุล
ผศ.ดร.พณีย์ สุวรรณศรี
ผศ.ทพ.ญ.ดร.ภา-คุณสำรวย สุขใจ
ผศ.ทัศนีย์ แก้วสว่าง
ผศ.สมใจ-คุณณัฐภูมิ ทิพย์ชัยเมธา
ผอ.ศิริพิมล เจียมจันทร์
พ.ต.ท.ประสพชัย-คุณนภาพรรณ เสวกพันธุ์
พ.ต.ท.สง-คุณสุดารัตน์ และครอบครัว
พ.ต.ท.หญิง วรสิทธิ์ ดิษฐ์
พ.ต.ประเสริฐ-คุณบังอร-คุณรัฐพล คำพิบูลย์
พ.ต.อ.ประภัศร์-คุณอรสา ประยูรหงษ์
พ.ท.หญิง จิตรัตน์ ธนะน้อยนิติ
พ.อ.(พิเศษ) ไพฑูรย์-คุณสมนึก อรรควัฒน์
พ.อ.อุดร-คุณยุพเยาว์-คุณรัชนี้ พรสี
พญ.กาญจนา ชัยกิตติศิลป์
พญ.ณัฐวรรณ วิเศษกุล
พญ.อุดมลักษณ์,นพ.ธีรศักดิ์ มงคล
พนักงานฝ่ายโภชนาการ
พนักงานฝ่ายโภชนาการหอฉันคุณยายอาจารย์
พล.ต.ตรี เกรียงไกร,คุณสุกัญญา กรวรรณ
พลตรีวิชิณ-คุณกฤษณา คำสิน
พลเอกพิสิฐ ปาสาณพันธ์ และครอบครัว
พันเอกทวี-คุณสุดใจ-คุณจิตราภาณุ สุดจิตร์
แม่ชี ถนอมจิตต์ แสนสุข
ร.ต.อ.หญิง รสเมน ธัญชัย และครอบครัว

ร.ต.อ.หญิง วิษริย์ รอดทอง

ร้านเท็กซัสสู่กับะหมี่ทุกสาขา

ร้านน่านฟ้า ๓. กรอบรูป จ.กาญจนบุรี

ศ.ดร.ณรงค์ สาริสุต

สถาบันธรรมชัย

สมาชิกอาศรมอุบาสิก

สมาชิกอาศรมอุบาสิกา

สโมสรต้อนรับระดับโลก กองปฏิสนธการ

สาธุชน ผู้ใจบุญ อ.ตาคี จ.นครสวรรค์

ทจก.ทวีปเปิ้ล เอ ก๊อปปี้

อสม.ธรรมวารี

อสม.โภชนาการ จุด ๓

อาจารย์ปราโมทย์ ขลิบเงิน

อาจารย์พิศมัย แสงหิรัญ

อาจารย์อุดม-คุณภัทรวรรณ แสงหิรัญ

Alan-Chayuda Chapman

Bounmy&Thongkham Douangsauath

Crystal Software Group

คุณสุเมธยา ฉามาทัทธนา

กลุ่มบางเสาะง โดยคุณบุญช่วย ทองเจริญทรัพย์

กองทุนรายทุกวัน โดยบรมเศรษฐีฉะเชิงเทรา-บุญบันเทิง

คุณกษัตริ-คุณวรปรียา-คุณอรรษา-คุณอุ่งน อุตัยเสวก.คุณทองคำ-คุณรวิ เจียมไพบูลย์วันช

คุณกัปตัน เพทาย,คุณภาวณิ-คุณธนภูมิ-คุณณัฏพล สุขสว่าง

คุณกิกฉนิ-คุณสุมาลี ตั้งสัจจานุรักษ์ และครอบครัว

คุณเกลื่อน-คุณนวม-คุณนฤกุล-คุณพนม-คุณสมหมาย เสนะรัตน์

คุณเกียรติชัย-คุณเพ็ญจันทร์-คุณขวิน ล้อจักรชัย

คุณโกษม-คุณธนภร-คุณจิตาภา-คุณภัคภร-คุณชยุต-คุณกฤตยา-ด.ช.อภิชา แจ่มจันทร์ชนก

คุณไกรฤทธิ เกิดกอบเกียรติ,คุณกัญญา จันทร์หลิน

คุณชาลวัน-คุณแสงเดือน และครอบครัวสัจจะกานต์

Eng Jaruthammakorn

Gengo-Hiroyuki Sato

Henry-Anon,Lavanya-Dary,Keo

Hiroshi- คุณสุธี Watanabe

Janet & Anniechenaphun

Khun Shane Wachara Mccabe

Krit-Vasinee Aryusook

Malai-Klyjack-Neil Armstrong

Masaji-คุณกัญญาภัทร Imai

Masato Ito

Melanie Lemberg

Panadda Thanasuansan

Panoat Chuchaisiri

Rattanaporn Ken Jasmine Shipman

Takayuki-Lamai Sato

Teruo-คุณจิระภา โอภาว่า

Vanlee Saiseubyt

Yoshihide-Taiga Kimura

คุณจรรยา-คุณบุญแก้ว-คุณโยชิโอะ ความบารว และครอบครัว
คุณจรัสรัตน์-คุณสุทธิโรจน์-คุณพิชญ์สินี-คุณปิยวัฒน์-คุณพงษ์เขมรัตน์ ร้านธกรดีไซน์
คุณจันทิมา-คุณมงคล-คุณสุภรัตน์ คีตะพันธ์สังวรณ
คุณจ่านงค์-คุณนงลักษณ์-คุณณัฐชัย พัดเอี่ยม
คุณจำลอง-คุณยุวดี-คุณศิริรัตน์-คุณสิทธิชัย ทับสุวรรณ และครอบครัว
คุณจิภาภาณูจน์-คุณธัญญพัทธ์-คุณจิราวัฒน์ ศิริโรจน์รัชญา
คุณจิตชนก-คุณสุรชัย-คุณณัฐพงศ์ นวพิทยารัตน์
คุณจิตตวุฒิ-คุณสุภัททรา-คุณศินิษา-คุณสมัญญา ลัมศิริเศรษฐกุล และครอบครัว
คุณจิตราวรรณ กุลภัทรกิจจวร, คุณปัทมา วันผักแว่น
คุณจุฑาฐิติ-คุณสมโพธิ เพลี้ยครบุรี และครอบครัว
คุณชัยวาลย์ คำนำลาก,คุณไพรัช วรรณกิจกุล
คุณชัยยง-คุณรัชนิย์-คุณทิวา-คุณปภาวดี-คุณภาณุพงษ์ นาเจริญกุล
คุณชัยวัฒน์-คุณพัชรินทร์ ประเสริฐชัย และครอบครัว
คุณชื่นหทัย แซ่จิว และครอบครัวเหล่าณัฐวุฒิกุล
คุณฐกมลพัศ-คุณสรพัชร เจนจิวัฒน์กุล และครอบครัว
คุณฑาภูมิ-คุณมาโกโตะ-คุณจิรณา ฮาเซกาวา
คุณณรงค์-คุณอมรรัตน์ เขียวณรงค์กร และครอบครัว
คุณเต็มใจ สุทธิประภา,คุณสุวรรณา สว่างจันทร์
คุณเตียวโคปุ๋ แซ่เตียว,คุณลัดดา แซ่เล่า,คุณลิลลี่ สุทธิธรรม
คุณเตียอำนวย-คุณแม่บุญลือ-คุณไกรสร-คุณจิตาภา-คุณวงศกานต์-คุณวีรกร อินทพิบูลย์
คุณไตร-คุณวาสนา-คุณภาสิต-คุณสุขสมใจ และครอบครัวคุดาตะ
คุณถวิล ชุ่มชื่น,แสง-สถาพร ต้นฮก,มานะ-ธรรมธัช-ธิดาวรรณ แสงฝาก,เจตน์ ถาวรนา
คุณทวี-คุณปัญญารัตน์ เต็มฤกษ์ขจร,คุณศลิษา มรรพจนางกูร
คุณทวีชัย-คุณสิริมน ชัยสุวรรณ และครอบครัว
คุณทิพวรรณ-คุณกันจิกา-คุณสุวรรณภูมิ ยังสบาย
คุณเทอม-คุณสิริรัตน์-คุณกนิษฐา-คุณจิราวรรณ มาดไทย
คุณธนฉาญ ภูจิรพันธ์,คุณสุรดา สุวัชรานนท์ และครอบครัว
คุณธนดล-คุณนภาพร-คุณสุนิธากาจน์ จินตบัญญัติ
คุณธนพล-คุณสิริวิธนา-ด.ช.ภัคธร-ด.ญ.กมลลักษณ์ สิงห์พันทา

คุณธำช-คุณนิภา-คุณชินกฤต-คุณพีรณัฐ ปิยรัตนชัย
คุณธัญญ์เทพ-ดร.ธันย์ธำช อิศราวิวัฒน์ และครอบครัว
คุณนงวรรณ คำปุก,คุณสิทธิศักดิ์-คุณสินีนาง แก้วเจริญรุ่งเรือง
คุณนพวัฒน์ กัญจนสิริเพ็ชร,คุณกฤษฎ์-คุณธัชพล-คุณนวิยา-คุณปฤษฎี ธนวัตอัสว
คุณนัฐพงศ์-คุณอริยะ เตชะโสภภาพรณ,คุณสุวรรณี อนทวิสูตรวงศ์
คุณนาย-คุณทอง-คุณรัตติยากร และครอบครัวสุขจิตต์
คุณนาวิ-คุณอรวรรณ-คุณเอกพันธ์ สุกร์จันทร์โมตรี
คุณนิธิตี-คุณณัฐสิริ ตันติพจน์ และครอบครัว
คุณนินนาท ศิรประพจน์,คุณอัมพร รัตนสจรรยา และครอบครัว
คุณบรรจบ-คุณลัดดา-คุณสันติ-คุณสุขสันต์ เตชาพิสุทธิ์
คุณบุญมา-ด.ช.ภูริญาณ-ด.ช.ชินกร อาจำชัย,คุณกันทร สว่างศรี
คุณบุญยะรักษ์-คุณพลศักดิ์-คุณพลธรรม วัชรชัยสุพล
คุณบุญโรจน์-คุณจินดา-คุณปญญา-คุณผนิศร-คุณธัญพร เสรีวัฒนวุฒิ
คุณบุญส่ง-คุณศิริทรัพย์-คุณจักรกฤษณ์-ด.ช.ภัทรพล บรรจง
คุณประกาย-คุณเสาวรี-คุณเขมิกา จุลเขว่า,คุณสงกวรรณ-คุณธนภัทร-น้องดวงแก้ว สลิดกุล
คุณประดิษฐา-คุณทฤษฎ์ ขุนเปี้ย,คุณจิตติพร กรอบเพชร
คุณประทักษ์-คุณเล็ก-คุณณานิภา-คุณชยานันต์-คุณธัญเทพ พิภูพานตเลิศ
คุณประพันธ์ วิริยะสหพงษ์-คุณจินตนา อัมพรเดช
คุณประภัสสร-คุณสมพร-คุณวิศรา-คุณคุณานนท์ เลากุลรัตน์
คุณประภาพร-คุณประภัสสร-คุณประกายดาว มธุรสพาที,คุณอรดี ตันไชยศรีนคร
คุณประภาส-คุณบัวคำ-คุณประภาศรี-คุณประภัสสร คำภีโร
คุณประภาส-คุณวิไลลักษณ์-นพ.ฉัตรชัย คูวัธนไพศาล
คุณประมุข-คุณอร่าม อนุชปรีดา พร้อมบุตรธิดา
คุณประยงค์-คุณบุญเงิน อาจปฐ และครอบครัว
คุณประสิทธิ์-คุณเพ็ญรุ่ง-คุณจักรวาล สุทธิพงษ์คุณ
คุณปลิว-คุณวัชนี-คุณทวีพล-คุณทวีวุฒิ สุริยะมงคล
คุณปลุก-คุณม่วย-คุณสมพร วิริยะภาพสกุล,คุณพิชัย-คุณนวลผจง-คุณอรรณพพร-คุณธมล
วรรณ-คุณศุภรักษ์ ประเสริฐวงศ์
คุณปณัญญา-คุณลองชัย บุญจำรวญ และครอบครัว

คุณปิติ-คุณวันทนา-คุณอาทยา-คุณเปียนันท์-คุณชุตินัน บุญสูง
คุณปิยะมาศ-คุณพอประสิทธิ์-คุณแม่ก้าน ศรีดาติษฐ์
คุณไปรยดา-คุณไควอิจิ-คุณคิทธิมะ เอโนะโมโตะ
คุณพรเทพ-คุณทัศนาศนา-คุณจิรพร-คุณฐิติวุฒิ เจริญสุทธิโยธิน
คุณพรพิศ ต้นโพธิ์-คุณวิรุท-คุณคนพศ สาระผล-คุณบัณฑิต-คุณอ่อนตา ปัดชาศรี
คุณพรภินันท์-พัฒน์ชิตา-กิตติพัฒน์-ณัฐพงศ์ แสนทวีสุข-คุณพงศ์วัช แสนทวีสุขสมบัติ
คุณพรรษพร-คุณมนตรี-คุณตรีพร-คุณปณณวิญญ์ สุขสว่าง
คุณพระยาผุย-คุณนางพระยาแพงดี-คุณกิตดาสาสิด พิลาวัน
คุณพลรบ ภูมิศรี-คุณเปรมจิตต์-คุณพลธร-คุณเปรมพล สุจริโยธิน
คุณพ่อทองเกียรติ-คุณแม่สุมาลี พิระประสมพงศ์ และบุตรหลาน
คุณพ่อจันทร์-คุณแม่ปิ่น-สมจักร วีระปิต,ดาร์ณี-กฤตพัฒน์-ณัฐปรียา-เพ็ญพิชชา เพชรศร
คุณพ่อเชียะกิม-คุณแม่เชียง แซ่ตั้ง และครอบครัวমনะสมานโชค
คุณพ่อเชียะก่วย แซ่เตียว-คุณแม่แคว้งเอ็ง แซ่ตั้ง คณะสปราร์คไอดี
คุณพ่อเตียงฮุย-คุณแม่เตียง-คุณสุชาดา กาญจนกำเนิด
คุณพ่อแทน-คุณแม่ทอง-คุณวีระศักดิ์-คุณวราวุฒิ-คุณวิทย์-คุณเข็มทอง-คุณจรวดี ภูมิชัย
คุณพ่อประกอบ-คุณแม่ศรีจันทรา-คุณกัญญา ไต้ธงชัย
คุณพ่อฝ่งเวงแจ่ง-คุณแม่ฉั่นฮอยฝ่ง-จินนา-วันเพ็ญ-อรุณ-บัณฑิต เสวนะบัณฑิตแพทย์
คุณพ่อพิชิต-คุณแม่บัวชุม-อ.มลหทัย เหลือโกศล
คุณพ่อยกถ่าง แซ่ตัน-คุณแม่กิมหลั่น แซ่ภู-คุณสมศักดิ์ อนันต์สุขบรรณ
คุณพ่อลีห่วยเอี่ยม-คุณแม่ไต้วชีฮก-คุณอรุณรัตน์ ลีวิริยะเลิศ
คุณพ่อสมาน-คุณแม่มีติ-คุณกัลยารวรรณ โพธิ์ชัยเลิศ
คุณพัทธดนย์ บุญยะเลขา-คุณวิรัชกร แสงหล้า-คุณสุภาพ ศรีนอก
คุณพิศวง-คุณทองอินทร์-คุณสุทิน-คุณสุภาทิพย์ จันทรเพ็ญ และครอบครัว
คุณพิสิทธิ์-คุณกชชลิ-คุณธรรมาภรณ์ อังค์สุธาสาวิทย์
คุณเพ็ญสินี-คุณวรเศรษฐ์ สุวรรณทวีโชติ และครอบครัว
คุณไพบูลย์-คุณอรวรรณ วงษ์วันทนี และครอบครัว
คุณภาณุภณ-คุณปิยจิต-คุณชัยวัฒน์-คุณฐิติชญา ขิวปรีชา
คุณมณฑา-คุณพรทิพย์-คุณพรพนทิพย์ พิริยะโยธิน
คุณมะลิ-คุณภาณุวัฒน์-ด.ญ.เอมมิกา สาระบุตร

คุณมานิตย์-คุณสุตารัตน์ ถกลสุเวช และครอบครัว
คุณมาลี -คุณชลอ-คุณอัศชัย-คุณอรศิริ ขวนะพงศ์
คุณแม่ชกเอี้ยง แซ่ลิ่ม, คุณพ่อชวนก๊ แซ่ไซ้, คุณพ่อเสถียร โสตาพรหม
คุณแม่น้อย-คุณพ่อมนต์ศักดิ์ พันธุ์วิริยรัตน์,หัวหน้าชั้น-นักเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยาทั่วโลก
คุณแม่วิไล-คุณอรปวีณ์-คุณพศธร คงพิเชษฐกุล-คุณกัญญาศิริ รอดมาดี
คุณแม่สุดใจ ศิริลัทธยากร,คุณรัตนา เขียนทอง
คุณไม้วีเจี๊จ แซ่ไคว้, คุณสมบุญ-คุณนิภาพร ส่งตระกูลศักดิ์
คุณยายเรียง มีมินทร์,ศิริ-วันเพ็ญ-วชิรา-วัชรเสรวง เทพามาตย์,สถาบันภาษามือเดียคิดส์
คุณรพีพงษ์ วรเวชกุลเศรษฐ์,คุณดารณี ภิรมย์เพ็ริยว และครอบครัว
คุณรัชนี-คุณอิสสระ อิสสระไพบุลย์ และครอบครัววนาลี รีสอร์ท
คุณรุ่งโรจน์-คุณสุจินตนา ชูชัยศรี และครอบครัว
คุณรุ่งอรุณ เงามามรัตน์-คุณจันทวัฒนา พิษณุประชา
คุณเรวัต-คุณมณฑาทานต์-คุณปิ่นณทัต บุญทอง
คุณละม่อม-คุณสำเนา-คุณสุภาพร-คุณชลธิชา จันทรีไม่หอม
คุณวรรณศา รอดความทุกข์,ไพศาล-ฉันทนา-วัชร-กานดา-เอกกานต์-อมรประภา กำมะณี,จำรัส สาสิงาม
คุณวรวิรุฒ-คุณสุทธาสินี-คุณจิรุฒ-คุณจิรัชย์ จันเจือมาศ
คุณวรวิทย์ ธัญญธारा,คุณธัญญะรัตน์ ชำนาญ
คุณวรวิมุติ-คุณแสงนวล-คุณกายแก้ว-คุณแก้วกานต์ ศรีรัตน์ชัยवालย์
คุณวรวิชัย จันทรกิตติชัย,คุณชนัญญา เอื้อผาณิต และครอบครัว
คุณวรคุณ วารัญญานนท์,คุณวรรณศิริ วีระสัมพันธ์
คุณวศินี-คุณจิระเดช-คุณติลก-คุณธัญลักษณ์ แกมทอง
คุณรัชญา David,Dylan,Daniul,Siriam Young
คุณวันเพ็ญ โอทาทาทกิจ,คุณวรุตม์-คุณวิริญจ์ อรุณขุติ
คุณวัลลหทัย เรือนสอน-คุณเยาวรัตน์ ไมเซนขมิตห์
คุณวานิช-คุณสุวรรณ วานิชสัมพันธ์ และบุตรธิดา
คุณวิรัช-คุณไฉ่กิม-คุณอำไพ-คุณกัลยา-คุณปทุมมนัส แสงอินทร์
คุณวิชาญ-คุณปริญาภาภรณ์-คุณชัญญา-คุณกานท์ นุ่นงาม
คุณวิฑูรย์-คุณจันทร์เพ็ญ-คุณจิรกิตติ-คุณเบญญาภา-คุณสิรภพ เมธานวนนท์
คุณวิไล-คุณอรปวีณ์-คุณพศธร คงพิเชษฐกุล-คุณกัญญาศิริ รอดมาดี

คุณวิวัฒน์-คุณรสสุคนธ์-คุณสโรชา การเจตน์,คุณสุภาพ ม่วงมั่งคั่ง
คุณวีระศักดิ์-อารีรัตน์ ศิริคุรุรัตน์ และบุตรธิดา
คุณศรีสว่าง-คุณสมบัติ-คุณชุลีพร-คุณธนกล ธาราวุฒิ,คุณกฤษฎี เมฆอ้อม
คุณศรีสุวรรณ ตั้งคุปตานนท์,คุณอนงค์นุช ศรีพรรณลำ
คุณศศินันท์ กมลรัตน์,คุณธนิตต์ เสริมเลขาวิลาส
คุณศักดิ์นรินทร์-คุณจิราณุช-คุณจิตินันท์-คุณฐนันท์ทิพย์-คุณจิรวัดน์ ต้นประเสริฐ
คุณสถาพร-คุณหนู ไปนั้น,คุณนราภัทร-คุณอำนาจ วงศ์ดาว
คุณสมใจ-คุณอิทธิศักดิ์ มั่นคงปรีชากุล อุทิศให้ป้าเจริญ มั่นคงปรีชากุล
คุณสมชัย-คุณกนิษฐา-คุณนรธิป-คุณปวันรัตน์ ธนสารศิลป์
คุณสมพงษ์-คุณอิสริย์ เหล่าศรีไพบุลย์ และครอบครัว
คุณสมลักษณ์-คุณจันทร์ดา-ด.ญ.ณัฏฐณิชา ชัยสุนทร
คุณสมัค-คุณส้มป่อย-คุณศิริพร-คุณโกมุท คงเทศ
คุณสมุทธ-นวลศรี ตั้งคุปตานนท์ และครอบครัว
คุณสรวรรค์-คุณไพรัช เกตุสวัสดิ์-คุณกานดา กรรบรรจง
คุณสารศร-คุณศรีจันทร์ อิทธิพงศ์เมธี และครอบครัว
คุณสาธิต-คุณชญานิศวรร-คุณภัทรวัตร-คุณกลินวัชร ตั้งธนาพร
คุณสาริน ต้นติรัตน์-คุณสรณะ-คุณสริต เสริมสิทธิพร
คุณสิริวรรณ-คุณสิริรัตน์ และครอบครัวหัสสวพันธุ์
คุณสีทอง-คุณพูลศักดิ์-คุณสุดารัตน์ ผ่องทองเจริญ
คุณสุขุม-คุณเกตุกานต์-คุณฉัฐมาพร ไตรการณยศเรษฐ
คุณสุนิตย์-คุณพุทธมาศ-คุณพรพรรณ ไรจน์หทัยกานต์
คุณสุพรรณิ-คุณอารีย์ เกาะเต็น และคุณณวิล จันทร์กลับ
คุณสุพิชญา วัฒนโชติ,คุณภูเบศ-คุณอันติกา-คุณสิปปภาส-คุณรัฐศรันย์-คุณเกียรติกร เจริญติกุล
คุณสุวรรณา-คุณอัมมระพร-คุณธัชสันต์ คงคาน้อย
คุณสุวิทย์-คุณยุพิน-คุณเอกชัย-คุณสุวิมล ชัยวรรณิจ,คุณธีรวุฒิ-คุณเปติ-คุณชีวิน-คุณบดินทร์ ผาสุข
คุณเสนาะ-คุณเบญจมาศ-คุณเอกธรรม ธรรมบุตร
คุณหนู ศรีสว่าง,คุณทองศรี-คุณรุ่งทิพย์ ธรรมศรีดา
คุณอวยชัย-คุณเกษกานดา สุภาพจน์ และบุตร
คุณอุไรรัตน์-คุณสมุทธ-คุณนวลศรี ตั้งคุปตานนท์

คุณแข็งลิ้ม-คุณสุวรรณา แซ่ตั้ง,คุณสุพัตรา แซ่เอี้ยบ,ครอบครัวตันตินิรามย์-จิตติวารณ
โครงการอบรมพระวิสามานยนายก และพระพุทธานุสรอาสา
ด.ญ.รัชนิกร-คุณชุลีกร-ด.ช.นิรันดร์ วงศ์ปึกษา
ดร.มะชะรุ-คุณนิชากร-คุณสิริจันทร์ โชะทานิ และครอบครัว
น.อ.(พิเศษ)พ.ญ.สุพัตรา สิทธิวิชา และครอบครัว
นท.นพ.ฉัตรชัย-คุณวิไลลักษณ์-คุณประภาส คูวัฒนไพศาล
บริษัท เอส.เค.เอส บิลดิ้ง แอนด์ เมนเทนแนนท์ จำกัด
ผศ.ดร.อัญชลี-สารวิ-สุจิตต์ สวาสดีธรรม,นิรมิตร-ณัฐกฤต นามสูงเนิน,กนกพร สุกฤทธิ
พ.ต.ชูเกียรติ-คุณนพรัตน์-ร.อ.ชัยรินทร์ สิ้นคำเจริญ
พล.อ.ต น.พ.พงษ์เดช-คุณสุพรี-น.พ.พิษณุ พงษ์สุวรรณ
ร.ต.บุญส่ง-คุณสุพร พันธุ์โกศล-ทพญ.บงกช สุวรรณปัทม
ร้อยโทหญิงเครือวัลย์-คุณคล้าย-คุณเล็ก แนบชิด
คุณเชิด-คุณประพิศ-คุณพัชรา-คุณพจนา เมธางกูร และครอบครัว

กราบขอบพระคุณและกราบอนุโมทนาทุกท่าน

ผู้มีส่วนสำคัญยิ่งทำให้หนังสือ “ที่นี่มีคำตอบ ๗” สำเร็จบริบูรณ์

คุณปราณี ศรีรัตนสมบูรณ์

คุณวัชรมา มโนศรีบุญกุล

คุณจิรนนท์ วีรชัยพิเชษฐกุล

คุณสรียา ลือฤทธิกุล

คุณสุกษา ศรีโสภิต

คุณวินิช พันธวิริยรัตน์ (หัวหน้าชั้น) และทีมพิธีกร

ทีมงานกองการทูต

พระอาจารย์และเจ้าหน้าที่กองรับบริจาค

เจ้าหน้าที่ภาคนครหลวง และแก้วภุชร์ สำนักกัลยาณมิตรสากล

ศูนย์ประสานงานโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา